

ΕΞΟΔΟΣ

ΕΞΟΔΟΣ 1

- Εξ. 1,1 Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσῆλθοσαν.
- Εξ. 1,1 Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν τοῦ Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον μαζὴ με τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ με ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειάν του ἕκαστος.
- Εξ. 1,2 Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας,
- Εξ. 1,2 Ρουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας,
- Εξ. 1,3 Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν,
- Εξ. 1,3 Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν καὶ Βενιαμίν,
- Εξ. 1,4 Δάν καὶ Νεφθαλεὶμ, Γὰδ καὶ Ἀσήρ.
- Εξ. 1,4 Δαν καὶ Νεφθαλεὶμ, Γαδ καὶ Ἀσήρ.
- Εξ. 1,5 Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ. ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἕξ Ἰακώβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα.
- Εξ. 1,5 Ὁ δε Ἰωσήφ εὐρίσκετο τότε εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὅλοι δε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ, ποὺ εἰσῆλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἦσαν ἑβδομήκοντα πέντε.
- Εξ. 1,6 ἔτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.
- Εξ. 1,6 Ἐν τῇ παρῳδῶ των ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Ἰωσήφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Καὶ ὅλη ἡ γενεὰ ἐκείνη.
- Εξ. 1,7 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠυξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο. καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦς.
- Εξ. 1,7 Οἱ ἀπόγονοὶ των ὁμως, οἱ Ἰσραηλιταὶ, ἠυξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐγέναν πλήθος πολὺ. Χαρις δε στο πλήθος των καὶ τὴν ἄλλην πρόοδόν των ἐγέναν πάρα πολὺ ἰσχυροὶ, διότι τους ἠυνόησεν καὶ ἡ χώρα εἰς τὴν αὐξησιν καὶ τὴν ἰσχύν των.
- Εξ. 1,8 Ἄνεστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.
- Εξ. 1,8 Ἀλλὰ, μετὰ καιροῦς, ἦλθεν ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὁποῖος δεν ἐγνώριζε τίποτε περὶ τοῦ Ἰωσήφ οὔτε καὶ δια τὰς υπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἐκεῖνος εἶχε προσφέρει εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 1,9 εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς·
- Εξ. 1,9 Δυσμενῶς δε διατεθειμένος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἶπεν στον λαόν του· “ἰδοὺ, ἡ φυλὴ των Ἰσραηλιτῶν εἶναι μεγάλη εἰς πλῆθυσμόν καὶ ἰσχυροτέρα ἀπὸ ἡμᾶς.
- Εξ. 1,10 δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτοῦς, μὴ ποτε πληθυνθῆ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῆ ἡμῖν πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς.
- Εξ. 1,10 Ἐλάτε λοιπόν καὶ να ἐπινοήσωμεν ταλαιπωρίας εἰς κατάθλιψιν αὐτῶν καὶ μείωσιν τοῦ πλῆθους των, δια να μη αὐξηθῶν περισσότερο. Τοῦτο δὲ, διότι ὑπάρχει φόβος, αν τυχόν κανένα ἄλλο ἔθνος μας πολεμήσῃ, να προστεθῶν καὶ οὗτοι με τοὺς ἐχθροὺς μας, να πολεμήσουν ἐναντίον μας καὶ να μας νικήσουν, ὁπότε νικηταὶ θα φύγουν ἐλευθεροὶ ἀπὸ τὴν χώραν μας καὶ θα στερηθῶμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὰς ἐργασίας των”.
- Εξ. 1,11 καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθῶμ καὶ Ῥαμεσοῦ καὶ Ὠν, ἣ ἐστὶν Ἡλιούπολις.
- Εξ. 1,11 Πρὸς τοῦτο κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστάτας στους ἐργαζομένους Ἰσραηλιτὰς, δια να τοὺς ταλαιπωρῶν καὶ τοὺς βασανίζων με πολλὰ καὶ σκληρὰ ἔργα. Τοτε καὶ ἀνοικοδόμησαν οἱ Ἰσραηλιταὶ πόλεις ὀχυράς πρὸς χάριν τοῦ Φαραῶ, τὴν Πειθῶ, τὴν Ραμεσοῦ καὶ τὴν Ὠν· ἡ Ὠν εἶναι ἡ ἄλλως καλουμένη Ἡλιούπολις.
- Εξ. 1,12 καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα· καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἴγυπτιοὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Εξ. 1,12 Ἀλλὰ, ὅσον περισσότερο οἱ ἐπιστάται κατεπίεζον τοὺς Ἰσραηλιτὰς, τόσοσ περισσότερο αυτοὶ ἐγίνοντο καὶ ἐδυνάμωναν πάρα πολὺ.
- Εξ. 1,13 καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἴγυπτιοὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ
- Εξ. 1,13 Δια τοῦτο καὶ τὸ μῖσος των Αἰγυπτίων, ἐναντίον των Ἰσραηλιτῶν ἦτο ἀσβεστον.
- Εξ. 1,14 καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας.
- Εξ. 1,14 Κατέθλιβον ἀκόμη σκληρότερον τὴν ζωὴν των με τὰς βασανιστικὰς βαρεῖας ἐργασίας τῆς ζυμώσεως τοῦ πηλοῦ, τῆς κατασκευῆς πλινθων καὶ με ὅλα τὰ ἄλλα ἔργα, τὰ ὁποία ἐκαμνον οἱ Ἰσραηλιταὶ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Αἰγύπτου καὶ τὰ ὁποία ὡς δούλους τοὺς υπεχρῶναν να ἐκτελοῦν δια τῆς βίας.
- Εξ. 1,15 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων· τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεφώρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά,

- Εξ. 1,15 Είπε δε ο βασιλεύς αυτός εις τας Αιγυπτίας μαιάς, που εξυπηρετούσαν τας Εβραίας γυναίκας- η μία από αυτές ονομάζετο Σεπφώρα και η άλλη Φουά-
- Εξ. 1,16 και εἶπεν· ὅταν μαιούσθε τὰς Ἑβραίας καὶ ὡσι πρὸς τῷ τίκτειν, ἐάν μὲν ἄρσεν ᾦ, ἀποκτείνετε αὐτό, ἐάν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό.
- Εξ. 1,16 “ὅταν πηγαίνετε να ξεγεννήσετε τας επιτόκους Εβραίας, την στιγμὴν που το βρέφος γεννᾶται, εἴαν μὲν εἶναι αρσενικόν φονεύσατέ το, εἴαν εἶναι θηλυκόν, περιποιηθῆτε το”.
- Εξ. 1,17 ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαιῶν τὸν Θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεύς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογονοῦν τὰ ἄρσενα.
- Εξ. 1,17 Αἱ μαιῶν ὁμῶς αὐταῖ, εὐλαβεῖς καθὼς ἦσαν, ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν καὶ δὲν ἔκαμαν τὸ ἐγκλημα, που τας εἶχε διατάξει ὁ βασιλεύς, ἀλλὰ ἀφῆναν εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὰ αρσενικὰ παιδιὰ.
- Εξ. 1,18 ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεύς Αἰγύπτου τὰς μαιῶν καὶ εἶπεν αὐταῖς· τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα;
- Εξ. 1,18 Ἐκάλεσε πάλιν ὁ βασιλεύς τῆς Αἰγύπτου τας μαιῶν καὶ εἶπεν εἰς αὐτάς· “τι εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐκάματε; Ἀφήνατε να ζουν καὶ τὰ ἄρσενα τέκνα τῶν Εβραίων;”
- Εξ. 1,19 εἶπαν δὲ αἱ μαιῶν τῷ Φαραῶ· οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι, τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαιῶν· καὶ ἔτικτον.
- Εξ. 1,19 Αἱ μαιῶν ἀπήντησαν στὸν Φαραῶ· “δὲν εἶναι, ὅπως αἱ γυναῖκες τῶν Αἰγυπτίων αἱ Εβραῖαι γυναῖκες, διότι αὐταῖ γεννοῦν, πρὶν φθάσουν πρὸς αὐτάς αἱ μαιῶν”. Καὶ ἔτσι ἐγεννοῦσαν ἀφόβως αἱ γυναῖκες τῶν Εβραίων.
- Εξ. 1,20 εἶ δὲ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰς μαιῶν, καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυε σφόδρα.
- Εξ. 1,20 Ὁ Θεὸς ἠολόγει τας μαιῶν δια τὴν καλὴν αὐτὴν πράξιν τῶν, ὁ δὲ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐπληθύνετο καὶ ἐγένετο ὁλονὲν ἰσχυρότερος.
- Εξ. 1,21 ἐπεὶ δὲ ἐφοβοῦντο αἱ μαιῶν τὸν Θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας.
- Εξ. 1,21 Ἐπειδὴ δὲ αἱ μαιῶν ἐφοβούντο τὸν Θεόν, τας ἐνηργέτησεν ὁ Θεός, ὥστε να ἀποκτήσουν εὐτυχεῖς οικογενεῖας.
- Εξ. 1,22 συνέταξε δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων· πᾶν ἄρσεν, ὃ ἐάν τεχθῆ τῷ Εβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε· καὶ πᾶν θῆλυ, ζωογονεῖτε αὐτό.
- Εξ. 1,22 Τότε ὁ Φαραῶ διέταξεν ὅλον τὸν λαόν τῶν λέγων· “κάθε νεογέννητον αρσενικόν τέκνον τῶν Εβραίων ρίψατέ το στὸν ποταμὸν. Καθε δὲ θηλυκόν περιποιηθῆτε το, ὥστε να ζῆσῃ”.

ΕΞΟΔΟΣ 2

- Εξ. 2,1 Ἦν δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευῖ, ὃς ἔλαβε τῶν θυγατέρων Λευῖ,
- Εξ. 2,1 Ἦν δὲ τις ἐκ τῶν ἀπογόνων τῆς φυλῆς Λευῖ, ὁ ὁποῖος ἐπῆρεν ὡς σύζυγον γυναῖκα ἐκ τῆς φυλῆς του.
- Εξ. 2,2 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν· ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστεῖον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς.
- Εξ. 2,2 Αὐτὴ συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν αρσενικόν. Οἱ γονεῖς του, ἰδόντες ὅτι αὐτὸ ἦτο ὠραῖον, τὸ ἐκρύψαν ἐπὶ τρεῖς μῆνας.
- Εξ. 2,3 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ ἐπι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσση καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν.
- Εξ. 2,3 Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἠμπορούσαν ἐπὶ περισσότερον χρόνον να τὸ κρύπτουν, ἀπεφάσισαν να τὸ ρίψουν στὸν ποταμὸν. Ἐλαβεν ἡ μήτηρ του ἕνα καλάθι, τὸ ἠλείψε με πολλὴν ἀσφαλτον καὶ πῖσσαν, ἔβαλε μέσα εἰς αὐτὸ τὸ παιδίον καὶ ἔθεσε τὸ καλάθι στὸ ἔλος, κοντὰ στὸν Νεῖλον ποταμὸν.
- Εξ. 2,4 καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν, τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ.
- Εξ. 2,4 Ἡ ἀδελφὴ του βρέφους παρακολουθοῦσε μετὰ προσοχῆς ἐκ του μακρόθεν κρυμμένη, δια να ἴδῃ τι θα συνέβαιεν στὸ παιδίον.
- Εξ. 2,5 κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλατο αὐτὴν.
- Εξ. 2,5 Κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην κατέβη ἀπὸ τὰ ἀνάκτορά τῆς ἡ θυγάτηρ του Φαραῶ, δια να λουσθῆ στὸν ποταμὸν. Ὄταν μαζῆ με τας θεραπαινίδας τῆς, που τὴν ἀκολουθοῦσαν, ἐφθασαν στὸν ποταμὸν, ἐβάδιζαν παρὰ τὴν ὄχθην του. Ἡ θυγάτηρ του Φαραῶ εἶδε τὸ καλάθι στὸ ἔλος, ἀπέστειλε μίαν ὑπηρέτριάν τῆς καὶ τὸ ἐπῆρε.
- Εξ. 2,6 ἀνοίξασα δὲ ὄρᾳ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει, καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ καὶ ἔφη· ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο.
- Εξ. 2,6 Ὄταν τὸ ἀνοίξε, εἶδε μέσα στὸ καλάθι ἕνα παιδί να κλαίῃ. Τὸ ἐλυπήθη ἡ θυγάτηρ του Φαραῶ καὶ εἶπε· “αὐτὸ ἀσφαλῶς εἶναι ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν Εβραίων”.
- Εξ. 2,7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ· θέλεις καλέσω σοὶ γυναῖκα τροφεῦσάν ἐκ τῶν Ἑβραίων καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παιδίον;
- Εξ. 2,7 Ἡ κρυμμένη ἀδελφὴ του βρέφους παρουσιάσθη τότε εἰς τὴν θυγατέρα του Φαραῶ καὶ τὴν ἠρώτησε· “θέλεις να σου

- φωνάξω μια γυναίκα από τας Εβραίας, τροφόν δια να θηλάση προς λογαριασμόν σου το παιδί αυτό;”
Εξ. 2,8 ή δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· πορεύου. ἔλθοῦσα δὲ ἡ νεάνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδιοῦ.
Εξ. 2,8 Ἡ θυγάτηρ του Φαραῶ ἀπήντησε· “ναι πήγαινε κάλεσέ την”. Ἦλθεν ἡ νεάνις καὶ ἐκάλεσε τὴν μητέρα του παιδιοῦ.
Εξ. 2,9 εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό.
Εξ. 2,9 Ἡ θυγάτηρ του Φαραῶ εἶπε· “ἀνάλαβε τὴν συντήρησιν αὐτοῦ του παιδιοῦ, θήλασέ μου το καὶ ἐγὼ θα σου δώσω τὴν ἀμοιβὴν σου”. Ἐπήρε ἡ γυναίκα τὸ παιδί καὶ τὸ ἐθήλαζε.
Εξ. 2,10 ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδιοῦ, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα· ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.
Εξ. 2,10 Ὅταν τὸ παιδί ἐμεγάλωσε, τὸ ὠδήγησεν ἡ μητέρα του πρὸς τὴν θυγατέρα του Φαραῶ. Ἐκείνη δε τὸ ἐπήρε ὡς υἱόν της, τὸ υιοθέτησε καὶ τὸ ὠνόμασε Μωϋσῆν, λέγουσα ὅτι “τοῦ δίνω αὐτὸ τὸ ὄνομα, διότι τὸ ἐβγαλε ἀπὸ τὸ νερό· εἶναι υδατοσωστος”.
Εξ. 2,11 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Ἐβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
Εξ. 2,11 Μετὰ πάροδον ὁμως ἀρκετοῦ χρόνου, ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἐγένετο μέγας διὰ τὴν σοφίαν καὶ τὴν δύναμιν, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα καὶ ἐπεσκέφθη τοὺς ὁμοεθνεῖς του, τοὺς Ἰσραηλίτας. Ἐνὸς παρακολουθοῦσε καὶ ἐβλεπε τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὴν θλίψιν των, εἶδεν ἕνα Αἰγύπτιον νὰ κτυπᾷ Ἐβραῖον, ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς του, τοὺς Ἰσραηλίτας.
Εξ. 2,12 περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε οὐχ ὁρᾷ οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυπεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ.
Εξ. 2,12 Ὁ Μωϋσῆς, ἐκύτταξεν ὀλόγυρά του ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, δὲν εἶδε κανένα καὶ κτυπήσας θανασίμως τὸν Αἰγύπτιον τὸν ἐφόνευσε, καὶ ἐκρυψε τὸ πτώμα του εἰς τὴν ἄμμον.
Εξ. 2,13 ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἐβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι· διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον;
Εξ. 2,13 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐξῆλθε πάλιν ὁ Μωϋσῆς, εἶδε δύο Ἐβραίους νὰ διαπληκτιζῶνται καὶ λέγει στὸν ἀδικοῦντα· “διατί σὺ κτυπᾷς τὸν πλησίον σου;”
Εξ. 2,14 ὁ δὲ εἶπε· τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμῶν; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν· εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο;
Εξ. 2,14 Ἐκεῖνος του ἀπήντησε με ἀναίδειαν· “ποῖος σε διώρισεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν εἰς ἡμᾶς; Μηπως θέλεις νὰ φονεῦσης καὶ ἐμὲ, ὅπως χθὲς ἐφόνευσες τὸν Αἰγύπτιον;” Ἐφοβήθη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ εἶπε· “λοιπὸν, ἐγένετο τόσον γνωστὴ ἡ χθεσινὴ μου πράξις;”
Εξ. 2,15 ἤκουσε δὲ Φαραῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτησε ἀνελεῖν Μωυσῆν· ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Μαδιάμ, ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιάμ ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ φρέατος.
Εξ. 2,15 Πράγματι δε ὁ Φαραῶ εἶχε πληροφορηθῆ τὴν πράξιν αὐτὴν καὶ ἐζήτησε νὰ θανατώσῃ τὸν Μωϋσέα. Ὁ Μωϋσῆς τότε ἀνεχώρησε μακρὰν ἀπὸ τὸν Φαραῶ, ἦλθεν εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ὅπου καὶ ἐγκατεστάθη. Ὅταν δε ἐφθάσε εἰς τὴν χώραν Μαδιάμ, ἐκάθησεν εἰς ἕνα φρέαρ.
Εξ. 2,16 τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθὼρ· παραγενόμεναι δὲ ἦντλον ἕως ἐπλησαν τὰς δεξαμενὰς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθὼρ.
Εξ. 2,16 Ὁ ἱερεὺς τῆς Μαδιάμ, ὁ Ἰοθὼρ, εἶχεν ἑπτὰ θυγατέρας, αἱ ὁποῖαι ἐβοσκὰν τὰ πρόβατα του πατρὸς των. Αὐταὶ ἦλθαν στο φρέαρ, ἦντλησαν νερό καὶ ἐγέμισαν τὰ ποτιστήρια των προβάτων, δια νὰ ποτίσουν τὸ κοπάδι του πατρὸς των.
Εξ. 2,17 παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτάς· ἀναστάς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς καὶ ἦντλησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν·
Εξ. 2,17 Ἀλλὰ ἐλθόντες οἱ ἄλλοι ποιμένες τὰς ἐξεδίωκον. Ἐσηκώθη ὁμως τότε ὁ Μωϋσῆς τὰς υπερῆσπισε καὶ τὰς ἐγλύτωσε ἀπὸ τοὺς ποιμένας· ἦντλησεν ὁ ἴδιος νερό καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατά των.
Εξ. 2,18 παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· διατί ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον;
Εξ. 2,18 Ἐκεῖναι ἐπέστρεψαν πρὸς τὸν πατέρα των τὸν Ῥαγουὴλ, ὁ ὁποῖος καὶ τὰς ἠρώτησε· “διατί τόσον ἐνωρίς ἐπεστρέψατε σήμερον;”
Εξ. 2,19 αἱ δὲ εἶπαν· ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἦντλησεν ἡμῖν καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν.
Εξ. 2,19 Αὐταὶ ἀπήντησαν· “ἕνας Αἰγύπτιος μας υπερῆσπισε καὶ μας ἐφύλαξεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ποιμένας, ἐβγαλε δε νερό ἀπὸ τὸ φρέαρ καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατά μας”.
Εξ. 2,20 ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· καὶ ποῦ ἐστί; καὶ ἵνατί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φάγη ἄρτον.
Εξ. 2,20 Ὁ ἱερεὺς ἠρώτησε τὰς θυγατέρας του· “καὶ ποῦ εἶναι τώρα αὐτός ὁ ἄνθρωπος; Διατί, ἀφοῦ τόσον σας ἐξυπηρέτησε,

- τον εγκατελείψατε; Πηγαίνετε και καλέσατέ τον να φάγη άρτον μαζί μας”.
- Εξ. 2,21
Εξ. 2,21 κατάρκισθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα. Ο Μωϋσῆς ἐγνωρίσθη με τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ἰοθὼρ, κατῶκησε πλησίον αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ τοῦ ἔδωκεν ὡς σύζυγον τὴν θυγατέρα τοῦ, τὴν Σεπφώραν.
- Εξ. 2,22
Εξ. 2,22 ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσάμ λέγων· ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἄλλοτρίᾳ. Ἡ Σεπφώρα συνέλαβε καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Ὁ Μωϋσῆς ὠνόμασεν αὐτὸν Γηρσάμ, λέγων ὅτι τοῦ δίνω αὐτὸ τὸ ὄνομα “διότι εἶμαι προσωρινός εἰς τὴν ξένην αὐτὴν χώραν”.
- Εξ. 2,23
Εξ. 2,23 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν, καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων. Ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετὸν χρόνον ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος κατέθλιβε τοὺς Ἰσραηλίτας με τὸν πολὺν φόρτον σκληρῶν ἐργασιῶν. Ἀνεστέναξαν βαθύτατα οἱ Ἰσραηλίται ἐξ αἰτίας τῆς θλίψεως τῶν καταναγκαστικῶν ἔργων, ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ κραυγὴ τῶν ἐφθασεν στὸν Θεόν.
- Εξ. 2,24
Εξ. 2,24 καὶ εἰσήκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν, καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.
- Εξ. 2,24
Εξ. 2,24 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς τὸν στεναγμὸν τῶν, ἐνεθυμήθη τὴν ὑπόσχεσίν που εἶχε δώσει πρὸς τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ.
- Εξ. 2,25
Εξ. 2,25 καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς, Ἐρριψεν ἓνα βλέμμα εὐσπλαγχνίας πρὸς τοὺς ταλαιπωρουμένους Ἰσραηλίτας καὶ ἐγένετο γνωστός εἰς αὐτοὺς ὡς ὑπερασπιστὴς καὶ λυτρωτὴς τῶν.

ΕΞΟΔΟΣ 3

- Εξ. 3,1
Εξ. 3,1 Καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ἰοθὼρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιάμ καὶ ἦγαγε τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρήβ.
- Εξ. 3,1
Εξ. 3,1 Ὁ Μωϋσῆς ἐποίμανε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ τοῦ Ἰοθὼρ, τοῦ ἱερέως αὐτοῦ τῆς χώρας Μαδιάμ καὶ ἔφερεν αὐτὰ κάποτε πέραν ἀπὸ τὴν ἔρημον στὸ ὄρος Χωρήβ.
- Εξ. 3,2
Εξ. 3,2 ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάλτου, καὶ ὁρᾷ ὅτι ὁ βάλτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βάλτος οὐ κατεκαίετο.
- Εξ. 3,2
Εξ. 3,2 Ἐκεῖ ἐφανερῶθη πρὸς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου εἰς φλόγα πυρός, ἡ ὁποία ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν βάλτον. Παραδόξως ἡ βάλτος ἐκεῖνη ἐφλέγετο, ἀλλὰ δὲν κατεκαίετο.
- Εξ. 3,3
Εξ. 3,3 εἶπε δὲ Μωυσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάλτος.
- Εξ. 3,3
Εξ. 3,3 Ἰδὼν τοῦτο ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· “ἀς πλησιάσω ἐκεῖ νὰ ἰδῶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο φαινόμενον τῆς βάλτου, ἡ ὁποία φλέγεται ἀλλὰ δὲν κατακαίεται”.
- Εξ. 3,4
Εξ. 3,4 ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ βάλτου λέγων· Μωυσῆ, Μωυσῆ. ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστί;
- Εξ. 3,4
Εξ. 3,4 Ὅταν ὁ Κύριος εἶδεν ὅτι ὁ Μωϋσῆς πλησιάζει νὰ ἰδῆ τὸ φαινόμενον, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἀπὸ τὴν βάλτον λέγων· “Μωϋσή, Μωυσή” ! Ἐκεῖνος δὲ εἶπε· “τί εἶναι; Τί συμβαίνει;”
- Εξ. 3,5
Εξ. 3,5 ὁ δὲ εἶπε· μὴ ἐγγίσης ὧδε. λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.
- Εξ. 3,5
Εξ. 3,5 Ὁ Θεὸς ἀπήντησε· “μὴ πλησιάσης ἐδῶ· λῦσε καὶ βγάλε τὰ υποδήματά σου, διότι ὁ τόπος, ὅπου ἴστασαι, εἶναι γῆ ἁγία”!
- Εξ. 3,6
Εξ. 3,6 καὶ εἶπεν· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέπει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 3,6
Εξ. 3,6 Καὶ προσέθεσεν ἐν συνεχείᾳ· “ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ”. Γεμάτος ἱερὸν δέος ὁ Μωϋσῆς ἐγύρισεν ἀλλοῦ τὸ πρόσωπον, διότι ἐνεκα φόβου καὶ σεβασμοῦ δὲν ἐτόλμα νὰ ρίψη τὰ βλέμματά του πρὸς τὸν Θεόν, που ἦτο ἐνώπιόν του.
- Εξ. 3,7
Εξ. 3,7 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν,
- Εξ. 3,7
Εξ. 3,7 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “εἶδα πολὺ καλὰ καὶ ἐγνώρισα τὴν βαρεῖαν ταλαιπωρίαν τοῦ λαοῦ μου εἰς τὴν Αἰγύπτου καὶ ἤκουσα τὴν κραυγὴν τῶν, ἡ ὁποία βγαίνει ἀπὸ τὰ στήθη τῶν ἐξ αἰτίας τῆς σκληρᾶς καταπίεσεως τῶν ἐπιστατῶν εἰς τὰ ἔργα. Ἐγνώρισα πολὺ καλὰ τὴν ὀδύνην αὐτῶν,
- Εξ. 3,8
Εξ. 3,8 καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσας γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν

- Εξ. 3,8 Χαναναίων και Χετταίων και Αμορραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ίεβουσαιών και κατέβηκα να ελευθερώσω αυτούς από την δουλείαν των Αιγυπτίων, να τους βγάλω από την χώραν της Αιγύπτου και να τους οδηγήσω εις χώραν εύφορον και μεγάλην, εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι, στον τόπον τον οποίον σήμερον κατέχουν οι Χαναναίοι, οι Χετταίοι, οι Αμορραίοι, οι Φερεζαίοι, οι Γεργεσαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι.
- Εξ. 3,9 και νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἦκει πρὸς με, κάγῳ ἐώρακα τὸν θλιμμόν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς.
- Εξ. 3,9 Και τώρα ἰδοὺ, ἡ γοερὰ κραυγὴ των Ἰσραηλιτῶν ἔχει φθάσει πρὸς ἐμέ, και εἶδα ἐγὼ την μεγάλην των θλίψιν, με την οποίαν οι Αἰγύπτιοι τους καταθλίβουν.
- Εξ. 3,10 και νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, και ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 3,10 Ελα, λοιπόν, τώρα και θα σε στείλω πρὸς τον Φαραὼ τον βασιλέα της Αἰγύπτου, δια να βγάλῃς συ από την χώραν της Αἰγύπτου τον λαόν μου, τους Ἰσραηλίτας”.
- Εξ. 3,11 και εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, και ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου;
- Εξ. 3,11 Ἀπήνησεν ο Μωϋσῆς πρὸς τον Θεόν· “τι εἰμαι ἐγώ, Κυριε, ὡστε να μεταβῶ πρὸς τον Φαραὼ τον βασιλέα της Αἰγύπτου και να βγάλω τους Ἰσραηλίτας από την Αἴγυπτον;”
- Εξ. 3,12 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῆ λέγων· ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ, και τοῦτό σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου και λατρεύετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ.
- Εξ. 3,12 Ο Θεός εἶπε πρὸς τον Μωϋσέα· “θα πράξῃς τούτο, διότι ἐγὼ θα εἰμαι μαζί σου. Αυτό δε θα εἶναι δια σε σημειον και ἀπόδειξις ὅτι ἐγὼ σε ἀποστέλλω, δια να ελευθερώσῃς συ τον λαόν μου από την Αἴγυπτον και λατρεύετε τον Θεόν στο ὄρος τούτο”.
- Εξ. 3,13 και εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, και ἐρῶ πρὸς αὐτούς· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρωτήσουσί με· τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;
- Εξ. 3,13 Ο Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τον Θεόν· “ναι, Κυριε, ἀλλα ὅταν ἐγὼ μεταβῶ πρὸς τους Ἰσραηλίτας και εἴπω πρὸς αὐτούς ὅτι ο Θεός των πατέρων μας με ἐστείλε πρὸς σας, ἐκείνοι θα με ἐρωτήσουν· Ποιὸ εἶναι το ὄνομά του; Εγὼ τι θα ἀπαντήσω πρὸς αὐτούς;”
- Εξ. 3,14 και εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. και εἶπεν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς.
- Εξ. 3,14 Εἶπε πρὸς αὐτόν ο Θεός· “Εγὼ εἰμαι ο ὢν, ο υπάρχων, ο ἔχων από τον εαυτόν μου και στον εαυτόν μου την ἀπειροτελείαν και αἰωνίαν ὑπαρξιν. Ετσι θα ομιλήσῃς πρὸς τους Ἰσραηλίτας· Ο ὢν με ἔχει ἀποστειλε πρὸς σας”.
- Εξ. 3,15 και εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς Ἀβραάμ και Θεὸς Ἰσαάκ και Θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τοῦτό μου ἐστιν ὄνομα αἰώνιον και μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς.
- Εξ. 3,15 Εἶπε πάλιν ο Θεός πρὸς τον Μωϋσέα· “κατ' αὐτόν τον τρόπον θα ομιλήσῃς πρὸς τους Ἰσραηλίτας· Κυριος ο Θεός των πατέρων μας, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ἰσαάκ, και ο Θεός του Ἰακώβ με ἔχει στείλει πρὸς σας· τούτο το ὄνομά μου, “ο ὢν” θα εἶναι ὄνομα αἰώνιον και με αὐτό θα με ἐνθυμούνται ὅλοι αι γενεαὶ των γενεῶν.
- Εξ. 3,16 ἐλθὼν οὔν συναγάγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ και ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὤπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ και Θεὸς Ἰσαάκ και Θεὸς Ἰακώβ, λέγων· ἐπισκοπή ἐπέσκεμμα ὑμᾶς και ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 3,16 Πηγαίνε, λοιπόν, εις την Αἴγυπτον, συγκέντρωσε τους γεροντοτέρους από τους Ἰσραηλίτας και εἶπε εις αὐτούς· Κυριος ο Θεός των πατέρων μας ἐφανέρωθη εις ἐμέ, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ἰσαάκ και ο Θεός του Ἰακώβ και μου εἶπε· Εχω παρακολουθήσει με πολὺ ενδιαφέρον και προσοχήν και εἶδα τας συμφοράς, που σας ἔχουν συμβῆ εις την Αἴγυπτον”.
- Εξ. 3,17 και εἶπεν· ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εις τὴν γῆν τῶν Χαναναίων και Χετταίων και Ἀμορραίων και Φερεζαίων και Γεργεσαίων και Ευαίων και Ίεβουσαιών, εις γῆν ρέουσαν γάλα και μέλι.
- Εξ. 3,17 Και εἶπεν ἐν συνεχείᾳ ο Θεός· “θα σας ελευθερώσω από την ταλαιπωρίαν και την θλίψιν των Αἰγυπτίων και θα σας οδηγήσω εις την χώραν των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων, των Φερεζαίων, του Γεργεσαίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαιών, εις χώραν ρέουσαν γάλα και μέλι.
- Εξ. 3,18 και εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς· και εἰσελεύση σὺ και ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου και ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων προσέκκληται ἡμᾶς· πορευόμεθα οὔν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εις τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Εξ. 3,18 Εκείνοι θα ἀκούσουν τα λόγια σου. Και τότε συ και οι γεροντότεροι από τους Ἰσραηλίτας θα προσέλθετε πρὸς τον Φαραὼ, τον βασιλέα της Αἰγύπτου, και θα εἴπῃς πρὸς αὐτόν· Ο Θεός των Εβραίων μας ἔχει καλέσει να τον λατρεύσωμεν. Θα μεταβῶμεν, λοιπόν, εις την ἔρημον, πορείαν τριῶν ἡμερῶν, δια να προσφέρωμεν θυσίας στον

Θεόν μας.

- Εξ. 3,19
Εξ. 3,19
Εξ. 3,20
Εξ. 3,20
Εξ. 3,21
Εξ. 3,21
Εξ. 3,22
Εξ. 3,22
- ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς. Ἐγὼ ὁμῶς γνωρίζω καλὰ, ὅτι ὁ Φαραὼ, ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, δὲν θα σας ἀφήσῃ νὰ ἀναχωρήσετε, ἐὰν ἐγὼ δὲν κτυπήσω αὐτὸν μετὰ τὴν παντοδύναμον δεξιάν μου.
- καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς.
- Θὰ ἀπλώσω τὴν χεῖρα μου καὶ θὰ κτυπήσω τοὺς Αἰγυπτίους μετὰ ἔργα θαυμαστά καὶ καταπληκτικά, καὶ κατόπιν θὰ σας ἀφήσῃ ὁ Φαραὼ νὰ φύγετε.
- καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελευθεύσεσθε κενοί· ὅταν δὲ θὰ πρόκειται νὰ φύγετε, θὰ δώσω διὰ τὸν λαόν τούτον τῶν Εβραίων τέτοιαν εὐνοίαν ἐκ μέρους τῶν Αἰγυπτίων, ὥστε ὅταν ἀναχωρήσετε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον νὰ μὴ φύγετε μετὰ κενὰς τὰς χεῖρας· ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους.
- ἀλλὰ κάθε Εβραία γυναῖκα θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν γείτονα ἢ τὴν σύνοικόν τῆς Αἰγυπτίαν σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, τὰ ὁποῖα θὰ φορτώσετε τοὺς υἱοὺς σας καὶ τὰς θυγατέρας σας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ λαφυραγωγῆσετε τοὺς Αἰγυπτίους καὶ θὰ ἀπέλθετε μετὰ πλοῦσι ἀλάφυρα”.

ΕΞΟΔΟΣ 4

- Εξ. 4,1
Εξ. 4,1
Εξ. 4,2
Εξ. 4,2
Εξ. 4,3
Εξ. 4,3
Εξ. 4,4
Εξ. 4,4
Εξ. 4,5
Εξ. 4,5
Εξ. 4,6
Εξ. 4,6
Εξ. 4,7
Εξ. 4,7
Εξ. 4,8
Εξ. 4,8
Εξ. 4,8
Εξ. 4,9
Εξ. 4,9
- Ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν· ἐὰν μὴ πιστεύσωσί μοι, μηδὲ εἰσακούσωσί τῆς φωνῆς μου, ἐροῦσι γάρ, ὅτι οὐκ ὤπται σοὶ ὁ Θεός, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς;
- Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησε πρὸς τὸν Θεόν· “ἐὰν δὲν με πιστεύσουν, ἐὰν δὲν υπακούσουν εἰς τὰ λόγια μου, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἴπουν ὅτι δὲν ἐφανερώθη εἰς σε ὁ Θεός, τί θὰ ἀπαντήσω ἐγὼ τότε πρὸς αὐτούς;”
- εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος· τί τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε· ῥάβδος.
- Τοῦ εἶπε δὲ ὁ Κύριος· “τί εἶναι αὐτὸ που κρατᾶς ἐν τῇ χειρὶ σου;” Ἐκεῖνος εἶπε· “ῥάβδος”.
- καὶ εἶπε· ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις· καὶ ἔφυγε Μωυσῆς ἀπ’ αὐτοῦ.
- Τοῦ εἶπεν ὁ Θεός· “ῥίψε αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν”. Ὁ Μωϋσῆς τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ῥάβδος ἐγένετο ὄφις. Ὁ Μωϋσῆς φοβηθεὶς ἐφυγεν ἀπὸ τὸν ὄφιν αὐτόν.
- καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου· ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
- εἶπε τότε ὁ Θεός τῷ Μωϋσῆ· “ἀπλώσε τὸ χεῖρ σου καὶ πιάσε τὸ φίδι ἀπὸ τὴν ουρᾶν”. ὅταν ὁ Μωϋσῆς τοῦ ἐπίασεν, ἐγένετο ὁ ὄφις ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ῥάβδος.
- ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὤπται σοὶ ὁ Θεός τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ.
- “Αὐτὸ τὸ σημεῖον θὰ κάμῃς, διὰ νὰ πιστεύσουν τοὺς λόγους σου οἱ Εβραῖοι, ὅτι ὄντως ἐφανερώθη εἰς σε ὁ Θεός τῶν Ἀβραάμ, ὁ Θεός τῶν Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεός τῶν Ἰακώβ”.
- εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν· εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών.
- εἶπε δὲ πάλιν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος· “βάλε τὸ χεῖρ σου ἐπὶ τὸν κόλπον σου”. Ὁ Μωϋσῆς εἰσήγαγε τὸ χεῖρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐβγαλε ἀπὸ τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐγένετο τὸ χεῖρ αὐτοῦ λευκὸ, ὡσάν τὸ χιόνι.
- καὶ εἶπε πάλιν· εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀποκατέστη εἰς τὴν χροῶν τῆς σαρκὸς αὐτῆς.
- Τοῦ εἶπε πάλιν ὁ Θεός· “βάλε τὸ χεῖρ σου ἐπὶ τὸν κόλπον σου”. Ἐβγαλε τὸ χεῖρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐβγαλεν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ τὸ χεῖρ αὐτοῦ ἀποκατέστη καὶ πάλιν εἰς τὴν φυσικὴν του προτέραν υγιὰ χροῶν.
- ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μηδὲ εἰσακούσωσί τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου.
- “Ἐὰν δὲ δὲν σε πιστεύσουν, καὶ δὲν πεισθῶν εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ πρώτου θαύματος, θὰ πιστεύσουν εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ δευτέρου θαύματος.
- καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυοῖν σημείοις τούτοις, μηδὲ εἰσακούσωσί τῆς φωνῆς σου, λήψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ, ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἶμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ.
- Ἐὰν ὁμῶς δὲν πιστεύσουν εἰς τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα καὶ δὲν υπακούσουν εἰς τὰ λόγια σου, τότε θὰ πάρῃς νερό ἀπὸ

τον ποταμόν, θα το χύσης στο ξηρόν έδαφος και θα γίνη το νερό, που θα έχης λάβει από τον ποταμόν, αίμα επάνω στο ξηρόν έδαφος”.

Εξ. 4,10

είπε δέ Μωυσής προς Κύριον· δέομαι, Κύριε, ούχ ικανός είμι πρό τῆς χθές, ούδέ πρό τῆς τρίτης ήμέρας, ούδέ άφ’ οὔ ήρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου· ισχνόφωνος καί βραδυγλωσσος έγώ είμι.

Εξ. 4,10

Περιδεής ο Μωϋσής δια την σοβαρότητα της αποστολής του είτε προς τον Θεόν· “Κυριε, σε παρακαλώ θερμώς, δεν έχω την ικανότητα εγώ να ομιλώ ούτε από την χθεσινήν ημέραν ούτε από την προχθεσινήν, από πολύν δηλαδή χρόνον, και μάλιστα από την στιγμήν, που ήρχισες συ ο Θεός να ομιλής προς εμε τον δούλον σου! Εγώ έχω αδύνατον την φωνήν, είμαι δε και βραδυγλωσσος”.

Εξ. 4,11

είπε δέ Κύριος προς Μωυσῆν· τίς έδωκε στόμα άνθρωπω, καί τίς έποίησε δύσκωφον καί κωφόν, βλέποντα καί τυφλόν; ούκ έγώ ο Θεός;

Εξ. 4,11

Είπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “ποιός έδωκε στόμα στον άνθρωπον, ποιός έκαμε βαρήκοον και κωφόν, βλέποντα η τυφλόν; Ουχι εγω ο Θεός;

Εξ. 4,12

καί νῦν πορεύου, καί έγώ άνοιξω τὸ στόμα σου, καί συμβιβάσω σε, ὃ μέλλεις λαλήσαι.

Εξ. 4,12

Και τώρα πήγαινε και εγω θα ανοιξω το στόμα σου και θα σε καθοδηγήσω περι του τι πρέπει να είπης”.

Εξ. 4,13

καί είπε Μωυσής· δέομαι, Κύριε, προχείρισαι δυνάμενον άλλον, ὄν άποστελεῖς.

Εξ. 4,13

Παλιν ο Μωϋσής είπε· “θερμώς σε παρακαλώ, Κυριε, ανάδειξε κάποιον άλλον ικανόν, τον οποίον και να αποστείλης δια το έργον αυτό”.

Εξ. 4,14

καί θυμωθείς ὀργῆ Κύριος ἐπί Μωυσῆν είπεν· ούκ ίδου Άαρών ὁ άδελφός σου ὁ Λευῖτης; έπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αυτός σοι· καί ίδου αυτός έξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καί ίδών σε χαρήσεται έν έαυτῷ.

Εξ. 4,14

Ωργίσθη ο Θεός εναντίον του Μωϋσέως και του είπεν· “ιδού ο Ααρών ο Λευΐτης δεν είναι αδελφός σου; Σου καθιστώ γνωστόν ότι αυτός αντί σου θα ομιλή. Αυτός θα εξέλθη εις συνάντησίν σου και όταν σε ιδη, θα χαρή με όλην του την καρδιά.

Εξ. 4,15

καί έρείς προς αυτόν καί δώσεις τὰ ρήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· καί έγώ άνοιξω τὸ στόμα σου καί τὸ στόμα αὐτοῦ καί συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε.

Εξ. 4,15

Συ θα ομιλής προς αυτόν και θα θέτης τα λόγια μου στο στόμα του. Εγω θα ανοιξω το στόμα σου και το στόμα εκείνου και θα σας καθοδηγήσω εις εκείνα, τα οποία θα κάμετε.

Εξ. 4,16

καί αυτός σοι λαλήσει προς τὸν λαόν, καί αυτός ἔσται σου στόμα, σὺ δέ αὐτῷ ἔση τὰ προς τὸν Θεόν.

Εξ. 4,16

Αυτός θα ομιλή αντί σου προς τον λαόν, αυτός θα είναι το στόμα σου, συ δε θα είσαι εις αυτόν αντί του Θεού, διότι από εμε θα λαμβάνης και θα μεταφέρης τας εντολάς.

Εξ. 4,17

καί τήν ράβδον ταύτην τήν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψη έν τῇ χειρί σου, έν ἣ ποιήσεις έν αὐτῇ τὰ σημεῖα.

Εξ. 4,17

Την δε ράβδον αυτην, η οποία μετεβλήθη εις ὄφιν, θα πάρης στο χέρι σου, και με αυτην θα κάμης τα σημεία, που σου είπα”.

Εξ. 4,18

Ἐπορεύθη δέ Μωυσής καί άπέστρεψε προς Ἰοθὸρ τὸν γαμβρόν αὐτοῦ καί λέγει· πορεύσομαι καί άποστρέψω προς τοὺς άδελφούς μου τοὺς έν Αἰγύπτω καί ὄψομαι, εἰ ἔτι ζῶσι. καί είπεν Ἰοθὸρ Μωυσῆ· βάδιζε ὑγιαίνων. μετὰ δέ τὰς ήμέρας τὰς πολλὰς εκείνας έτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου.

Εξ. 4,18

Υπήκουσεν ο Μωϋσής εις την διαταγήν του Θεού, ανεχώρησεν από εκεί, επέστρεψε προς τον πενθερόν του τον Ιοθόρ και του είπε· “θα υπάγω και θα επανέλθω προς τους αδελφούς μου εις την Αίγυπτον, δια να ιδω, εάν ακόμη ζουν”. Ο Ιοθόρ είπε προς τον Μωϋσῆν· “πήγαινε στο καλό». Επειτα από ικανόν χρόνον, απέθανε κατά τας ημέρας εκείνας ο βασιλεὺς της Αιγύπτου.

Εξ. 4,19

είπε δέ Κύριος προς Μωυσῆν έν Μαδιάμ· βάδιζε, άπελθε εἰς Αἴγυπτον· τεθήκασι γάρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τήν ψυχὴν.

Εξ. 4,19

Είτε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν, ο οποίος ευρίσκετο ακόμη εις την Μαδιάμ· “βάδιζε και πήγαινε εις την Αίγυπτον, διότι έχουν πλέον αποθάνει, εκείνοι, οι οποίοι ζητούσαν την ζωήν σου”.

Εξ. 4,20

άναλαβὼν δέ Μωυσής τήν γυναῖκα καί τὰ παιδία ανεβίβασεν αὐτὰ ἐπί τὰ ὑποζύγια καί επέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον· ἔλαβε δέ Μωυσής τήν ράβδον τήν παρὰ τοῦ Θεοῦ έν τῇ χειρί αὐτοῦ.

Εξ. 4,20

Παρέλαβεν ο Μωϋσής την γυναίκα και τα παιδιά του, ανεβίβασε τα παιδιά του εις τα υποζύγια και επέστρεψεν εις την Αίγυπτον. Είχε δε στο χέρι του την ράβδον του Θεού.

Εξ. 4,21

είπε δέ Κύριος προς Μωυσῆν· πορευομένου σου καί άποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὄρα πάντα τὰ τέρατα, ἃ δέδωκα έν ταῖς χερσί σου, ποιήσεις αὐτὰ έναντίον Φαραῶ· έγώ δέ σκληρυνῶ τήν καρδίαν αὐτοῦ, καί οὐ μὴ ἔξαποστείλῃ τὸν λαόν.

Εξ. 4,21

Είτε δε προς τον Μωυσῆν ο Θεός· “τώρα, που μεταβαίνεις και επιστρέφεις εις την Αίγυπτον, πρόσεξε, ώστε να κάμης ενώπιον του Φαραώ όλα τα μεγάλα θαύματα, που έδωσα εις τα χέρια σου. Σου προαναγγέλλω όμως ότι εγω θα αφήσω να σκληρυνθῆ η καρδια του, ώστε εκείνος να μη συγκατατεθῆ και αφήση αμέσως ελεύθερον τον λαόν μου.

Εξ. 4,22

σὺ δέ έρείς τῷ Φαραῶ· τάδε λέγει Κύριος· υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραήλ·

- Εξ. 4,22 Αλλά συ θα είπης στον Φαραώ· Αυτά λέγει ο Κυριος προς σέ· ο ισραηλιτικός λαός είναι ο πρωτότοκος υιός μου·
Εξ. 4,23 είπα δέ σοι· έξαπόστειλον τόν λαόν μου, ίνα μοι λατρεύση· εί μέν οϋν μή βούλει έξαποστείλαι αυτούς, όρα οϋν, έγώ άποκτενω τόν υιόν σου τόν πρωτότοκον.
- Εξ. 4,23 σε διατάσσω, άφησε τον λαόν μου ελεύθερον να αναχωρήση, δια να με λατρεύση εκεί που εγώ θα τον οδηγήσω.
Εάν δε και δεν θελήσης να αφήσης αυτούς ελευθέρους, πρόσεξε πολύ, εγώ θα φονεύσω τον πρωτότοκον υιόν σου”.
- Εξ. 4,24 έγένετο δέ έν τή όδω έν τω καταλύματι συνήντησεν αύτω άγγελος Κυρίου και έζήτει αυτόν άποκτείνει.
Εξ. 4,24 Ενώ ο Μωϋσής εβάδιζε προς την Αίγυπτον, καθ’ οδόν, εις κάποιον κατάλυμα, συνήντησεν αυτόν άγγελος Κυρίου και εζήτει να τον θανατώση- διότι το παιδί του ήτο απεριτίμητον.
- Εξ. 4,25 και λαβοϋσα Σεπώρα ψήφον περιέτεμε τήν άκροβυστιαν τοϋ υιοϋ αύτης και προσέπεσε προς τούς πόδας αυτού και είπεν· έστη τò αίμα τής περιτομής τοϋ παιδιου μου.
Εξ. 4,25 Η Σεπώρα έλαβε τότε μίαν κοπτερήν πέτραν, περιέταμε τον υιόν της, έπεσεν εμπρός εις τα πόδια του αγγέλου και του είπεν· “η περιτομή ετελείωσε, διότι εσταμάτησεν η αιμορραγία από την περιτομήν του παιδιου”.
- Εξ. 4,26 και άπήλθεν άπ’ αυτού, διότι είπεν· έστη τò αίμα τής περιτομής τοϋ παιδιου μου.
Εξ. 4,26 Ο άγγελος του Κυρίου ανεχώρησε, διότι η γυνή του Μωϋσέως του είπεν· Εσταμάτησεν η αιμορροή από την περιτομήν του παιδιου μου, γεγονός το οποίον μαρτυρεί ότι η περιτομή ωλοκληρώθη.
- Εξ. 4,27 Είπε δέ Κύριος προς Ααρών· πορεύθητι εις συνάντησιν Μωυσή εις τήν έρημον· και έπορεύθη και συνήντησεν αύτω έν τω όρει τοϋ Θεοϋ, και κατεφίλησαν άλλήλους.
- Εξ. 4,27 Καθ’ ον χρόνον ο Μωϋσής εβάδιζε προς την Αίγυπτον, είπεν ο Κυριος προς τον Ααρών· “πήγαινε να συναντήσης τον Μωϋσήν εις την έρημον”. Επορεύθη ο Ααρών, συνήντησε τον Μωϋσήν στο όρος του Θεού, στο Σινά, και κατεφίλησεν ο ένας τον άλλον.
- Εξ. 4,28 και άνήγγειλε Μωυσής τω Ααρών πάντας τούς λόγους Κυρίου, οϋς απέστειλε, και πάντα τὰ σημεία, ά ένετείλατο αύτω.
- Εξ. 4,28 Ανήγγειλεν ο Μωϋσής στον Ααρών όλα όσα του είχαν είπει ο Κυριος και όλα τα σημεία, τα οποία τον διέταξε να κάμη.
- Εξ. 4,29 έπορεύθη δέ Μωυσής και Ααρών και συνήγαγον τήν γερουσιαν τών υιών Ισραήλ.
Εξ. 4,29 Επορεύθη ο Μωϋσής μαζί με τον Ααρών προς τους Ισραηλίτας, συνεκέντρωσαν την γερουσιαν των Ισραηλιτών,
Εξ. 4,30 και έλάλησεν Ααρών πάντα τὰ ρήματα ταϋτα, ά έλάλησεν ο Θεός προς Μωυσήν, και έποίησε τὰ σημεία έναντίον τοϋ λαοϋ.
- Εξ. 4,30 και ο Ααρών ανεκοίνωσεν εις αυτούς όλα αυτά τα λόγια, τα οποία είπεν ο Θεός προς τον Μωϋσήν, ο δε Μωϋσής έκαμεν ενώπιον του ισραηλιτικού λαοϋ τα σημεία εκείνα.
- Εξ. 4,31 και έπίστευσεν ο λαός και έχάρη, ότι έπεσκέψατο ο Θεός τούς υιούς Ισραήλ και ότι είδεν αύτών τήν θλίψιν· κύψας δέ ο λαός προσεκύνησε.
- Εξ. 4,31 Ο ισραηλιτικός λαός έπίστευσεν, έχάρη, διότι ο Θεός είδε τας ταλαιπωρίας των και επεσκέφθη τους Ισραηλίτας. Ολος ο λαός έσκυψε με ευγνωμοσύνην και σεβασμόν και προσεκύνησε τον Θεόν.

ΕΞΟΔΟΣ 5

- Εξ. 5,1 Καί μετά ταϋτα είσηλθε Μωυσής και Ααρών προς Φαραώ και είπαν αύτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· έξαπόστειλον τόν λαόν μου, ίνα μοι εορτάσωσιν έν τή έρήμω.
- Εξ. 5,1 Μετά ταϋτα είσηλθεν ο Μωϋσής με τον Ααρών εις τα ανάκτορα του Φαραώ και του είπαν· “τάδε λέγει Κυριος ο Θεός του ισραηλιτικού λαοϋ· Αφησε τον λαόν μου ελεύθερον, δια να μεταβή εις την έρημον και τελέση εορτήν προς τιμήν μου”.
- Εξ. 5,2 και είπε Φαραώ· τίς έστιν οϋ είσακούσομαι τής φωνής αυτού, ώστε έξαποστείλαι τούς υιούς Ισραήλ; οϋκ οίδα τόν Κύριον και τόν Ισραήλ οϋκ έξαποστέλλω.
- Εξ. 5,2 Ο Φαραώ απήντησε με αγερωχίαν· “ποιός είναι αυτός ο Κυριος και Θεός, εις την εντολήν του οποίου εγώ θα υπακούσω, ώστε να αφήσω ελευθέρους τους Ισραηλίτας; Δεν γνωρίζω εγώ αυτόν τον Κυριον και δεν θα αφήσω ελευθέρους τους Ισραηλίτας να αναχωρήσουν”.
- Εξ. 5,3 και λέγουσιν αύτω· ο Θεός τών Έβραίων προσκέκληται ήμας· πορευσόμεθα οϋν όδόν τριών ήμερών εις τήν έρημον, όπως θύσωμεν Κυρίω τω Θεω ήμών, μή ποτε συναντήση ήμίν θάνατος ή φόνος.
- Εξ. 5,3 Είπον προς αυτόν ο Μωϋσής και ο Ααρών· “ο Θεός των Εβραίων μας έχει καλέσει. Θα πορευθώμεν λοιπόν πορείαν τριών ημερών εις την έρημον, δια να προσφέρωμεν θυσίαν εις Κυριον τον Θεόν μας, ειδ’ άλλως θα πέση επάνω μας θάνατος η θα εξοντωθώμεν από εχθρούς”.
- Εξ. 5,4 και είπεν αύτοίς ο βασιλεύς Αίγυπτου· ίνατί Μωυσή και Ααρών διαστρέφετε τόν λαόν από τών έργων; άπέλθατε έκαστος ήμών προς τὰ έργα αυτού.

- Εξ. 5,4 Είπεν εις αυτούς ο βασιλεύς της Αιγύπτου· “διατί, Μωϋσή και Ααρών, αναταράσσετε τον λαόν και τον αποστρέφετε από τα έργα του; Πηγαίνετε ο καθένας σας εις τα έργα του”.
- Εξ. 5,5 και εἶπε Φαραώ· ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός· μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἔργων.
- Εξ. 5,5 Και, αφού εκείνοι ἔφυγαν, εἶπεν ο Φαραώ στους αυλικούς του· “ἰδοὺ τώρα, αὐτός ο λαός ολονέν και πολλαπλασιάζεται. Ἀς μη τους αφήσωμεν να αναπαυθοῦν καθόλου ἀπὸ τας εργασίας των”.
- Εξ. 5,6 συντάξε δὲ Φαραώ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ και τοῖς γραμματεῦσι λέγων·
- Εξ. 5,6 Διέταξε δε ο Φαραώ τους Αιγυπτίους επιστάτας ἐπὶ των ἔργων, που ἔκανεν ο λαός, και τους Ισραηλίτας γραμματεῖς λέγων·
- Εξ. 5,7 οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ χθὲς και τρίτην ἡμέραν· ἀλλ’ αὐτοὶ πορευέσθωσαν και συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα.
- Εξ. 5,7 “δεν θα συνεχίσετε ἀπὸ ἐδῶ και στο ἐξῆς να διδετε ἄχυρον στον λαόν δια την κατασκευὴν των πλίνθων, ὅπως ἐκάνετε προηγουμένως. Ἀλλὰ οἱ ἴδιοι οἱ Ισραηλίται ἀς πηγαίνουν να μαζεύουν μόνοι των τα ἄχυρα, που τους χρειάζονται.
- Εξ. 5,8 και τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας, ἥς αὐτοὶ ποιοῦσι, καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς, οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν· σχολάζουσι γάρ· διὰ τοῦτο κεκράγασι λέγοντες· ἐγερθῶμεν και θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Εξ. 5,8 Και το ποσόν των πλίνθων, τους οποιους ἕως τώρα ἔκαμνον, θα τους υποχρεώσης να τους παρασκευάζουν κάθε ἡμέραν ὅπως και πρότερον. Δεν θα μειώσης καθόλου την εργασίαν των. Μένουν ἀργοὶ και δια τοῦτο κραυγάζουν λέγοντες· Θα υπάγωμεν να θυσιάσωμε στον Θεόν μας.
- Εξ. 5,9 βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων, και μεριμνάτωσαν ταῦτα και μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.
- Εξ. 5,9 Επιβαρύνετε τους ἀνθρώπους τούτους με περισσότερα και δυσκολώτερα ἔργα και δώστε τους να ἐνοήσουν ὅτι πρέπει να φροντίζουν δι’ αὐτὰ και να μη κατατρίβονται εις κούφια λόγια”.
- Εξ. 5,10 κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιώκται και οἱ γραμματεῖς και ἔλεγον πρὸς τὸν λαόν λέγοντες· τάδε λέγει Φαραώ· οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα·
- Εξ. 5,10 Τοιαύτας ἐντολὰς λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι επιστάται και οἱ Ισραηλίται γραμματεῖς, κατεπέζαν τους Ισραηλίτας να σπεύδουν εις τα ἔργα των και ἔλεγον πρὸς αὐτούς· “αὐτὰ διέταζεν ο Φαραώ· Δεν σας δίδομεν πλέον ἄχυρα δια τους πλίνθους.
- Εξ. 5,11 αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς ἄχυρα, ὅθεν ἐὰν εὔρητε, οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐδέν.
- Εξ. 5,11 Σεις οἱ ἴδιοι πηγαίνετε και μαζεύετε, ὅπου εὔρετε ἄχυρα, δια την εργασίαν σας. Δεν θα μειώσωμεν ὁμως καθόλου το ποσόν της εργασίας σας”.
- Εξ. 5,12 και διεσπάρη ὁ λαός ἐν ὅλη γῆ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν καλάμην εἰς ἄχυρα·
- Εξ. 5,12 Διεσκορπίσθησαν οἱ Ισραηλίται εις ὅλην την Αἰγύπτον να μαζεύουν καλαμιές δι’ ἄχυρα.
- Εξ. 5,13 οἱ δὲ ἐργοδιώκται κατέσπευδον αὐτοὺς λέγοντες· συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ’ ἡμέραν, καθάπερ και ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν.
- Εξ. 5,13 Οἱ επιστάται δε των ἔργων τους κατεπέζον λέγοντες· “ἐκτελείτε τα ἔργα της κάθε ἡμέρας, ὅπως και ὅταν σας ἐδίδοτο το ἄχυρον”.
- Εξ. 5,14 και ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ’ αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραώ, λέγοντες· διατί οὐ συνετελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ χθὲς και τρίτην ἡμέραν, και τὸ τῆς σήμερον;
- Εξ. 5,14 Οἱ επιστάται δε του Φαραώ ἐμαστιγώσαν τους Ισραηλίτας γραμματεῖς, τους οποιους εἶχαν καταστήσει οἱ ἴδιοι ὡς ἐπόπτας στον λαόν, και τους ἔλεγαν· “διατί δεν ἐπραγματοποιήσατε κατὰ την σημερινὴν ἡμέραν παραγωγὴν πλίνθων, ὅσην εἶχατε πραγματοποιήσει προηγουμένως;”
- Εξ. 5,15 εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραώ λέγοντες· ἵνατί σὺ οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις;
- Εξ. 5,15 Οἱ γραμματεῖς των Ισραηλιτῶν εἰσήλθον εις τα ἀνάκτορα και με γοερὰν φωνὴν παρεπονέθησαν στον Φαραώ λέγοντες· “διατί συ κατ’ αὐτὸν τον τρόπον μεταχειρίζεσαι τους δούλους σου;
- Εξ. 5,16 ἄχυρον οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου, και τὴν πλίνθον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν, και ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μεμαστιγώνται· ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου.
- Εξ. 5,16 Ἀχυρον δεν δίδεται στους δούλους σου και οἱ επιστάται σου μας διατάσσουν να κατασκευάσωμεν το αὐτὸ ποσόν των πλίνθων. Ἐπειδὴ ὁμως αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, οἱ δούλοι σου, ἡμεῖς ἐμαστιγώθημεν. Θα ἀδικήσης λοιπόν τον λαόν σου!”
- Εξ. 5,17 και εἶπεν αὐτοῖς· σχολάζετε, σχολασταὶ ἔστε· διὰ τοῦτο λέγετε· πορευθῶμεν, θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
- Εξ. 5,17 Τους εἶπεν ο Φαραώ· “δεν ἐργάζεσθε, εἰσθε τεμπέληδες. Δι’ αὐτὸ και λέγετε· Θα πορευθῶμεν εις την ἐρημον, δια να θυσιάσωμεν στον Θεόν μας.

- Εξ. 5,18 νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε· τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε.
- Εξ. 5,18 Τώρα λοιπὸν πηγαίνετε ἀμέσως νὰ ἐργασθῆτε, τὸ ἄχυρον δὲν θὰ σας δοθῆ καὶ τὸ ποσὸν τῶν πλίνθων θὰ το ἀποδίδετε στὸ ἀκέραιον” !
- Εξ. 5,19 ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες· οὐκ ἀπολείπετε τῆς πλινθείας τὸ καθῆκον τῆ ἡμέρα.
- Εξ. 5,19 Οἱ γραμματεῖς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐβλεπον ὅτι εὐρίσκονται εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν καὶ ἔλεγον στὸν λαόν· “δὲν θὰ μειώσετε καθόλου τὴν καθημερινὴν ποσότητα τῶν πλίνθων”.
- Εξ. 5,20 συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοι εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Φαραώ.
- Εξ. 5,20 Συνήντησαν δὲ τὸν Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, ποὺ ἤρχοντο εἰς συνάντησιν τῶν, ὅταν αὐτοὶ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα τοῦ Φαραώ.
- Εξ. 5,21 καὶ εἶπαν αὐτοῖς· ἴδοι ὁ Θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἀποκτεῖναι ἡμᾶς.
- Εξ. 5,21 Εἶπαν δὲ πρὸς αὐτοὺς οἱ γραμματεῖς· “ὁ Θεὸς νὰ ἴδῃ καὶ νὰ σας κρίνῃ, διότι ἐκάματε ἀποκρουστικὴν τὴν παρουσίαν μας ἐνώπιον τοῦ Φαραώ καὶ ἐνώπιον τῶν αὐλικῶν τοῦ. Εδώσατε εἰς τὰ χέρια τοῦ μάχαιραν, δια νὰ μας φονεῦσῃ”.
- Εξ. 5,22 ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον καὶ εἶπε· δέομαι, Κύριε· τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ ἵνατί ἀπέσταλκάς με;
- Εξ. 5,22 Ὁ Μωϋσῆς ἐστράφη πρὸς τὸν Κύριον καὶ με θερμὴν προσευχὴν τοῦ εἶπε· “θερμῶς σε παρακαλῶ, Κυριε· διατί τὰσον πολὺ ταλαιπωρεῖς τὸν λαὸν αὐτόν; Καὶ διατί με ἀπέστειλες πρὸς τὸν Φαραώ;
- Εξ. 5,23 καὶ ἀφ’ οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραώ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῶ ὀνόματι, ἐκάκωσε τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐρρύσω τὸν λαὸν σου.
- Εξ. 5,23 Ἀπὸ τὴν ἡμέραν, ποὺ ἐπορεύθην στὸν Φαραώ νὰ τοῦ ομιλήσω ἐξ ὀνόματός σου, ἐκεῖνος ἐθλίψεν ἀκόμη περισσότερο τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ συ δὲν ἐσωσες καὶ δὲν ἀπληλευθέρωσες τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν σκληρὰν αὐτὴν τυραννίαν”.

ΕΞΟΔΟΣ 6

- Εξ. 6,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἤδη ὄψει ἃ ποιήσω τῷ Φαραώ· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
- Εξ. 6,1 Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “τώρα θὰ ἴδῃς, πόσα ἐγὼ θὰ κάμω ἐναντίον τοῦ Φαραώ. Διότι τιμωρούμενος ἀπὸ τὴν παντοδύναμον δεξιάν μου θὰ ἀναγκασθῆ νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἐξουθενωμένος ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπὴ δύναμιν μου ὁ ἴδιος θὰ τοὺς συστήσῃ νὰ φύγουν, ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον ἀπὸ τὴν χώραν τοῦ” !
- Εξ. 6,2 Ἐλάλησε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐγὼ Κύριος·
- Εξ. 6,2 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τοῦ εἶπεν· “ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος.
- Εξ. 6,3 καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, Θεὸς ὢν αὐτῶν, καὶ τὸ ὄνομά μου Κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς·
- Εξ. 6,3 Ἐνεφανίσθην στὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, ὡς ὁ Θεὸς τῶν ὀπαντοδύναμος. Ἀλλὰ τὸ ὄνομά μου Κύριος δὲν το ἐγνωστοποίησα εἰς αὐτοὺς.
- Εξ. 6,4 καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν, ἣν παρῶκῆκασιν, ἐν ἧ καὶ παρῶκῆσαν ἐπ’ αὐτῆς.
- Εξ. 6,4 Ἐκαμα ἐπίσημον συμφωνίαν με αὐτοὺς καὶ τοὺς ἔδωσα τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ τοὺς δώσω τὴν χώραν τῶν Χαναναίων, τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐξῆσαν ὡς προσωρινοὶ καὶ πάροικοι.
- Εξ. 6,5 καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτοὺς, καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν.
- Εξ. 6,5 Ἐγὼ ἤκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν, τὸν ὁποῖον οἱ Αἰγύπτιοι προκαλοῦν εἰς αὐτοὺς με τὴν σκληρὰν δουλείαν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς υποβάλλουν. Ἐνεθυμήθην τὴν ὑπόσχεσίν μου πρὸς σας.
- Εξ. 6,6 βὰδιζε, εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ἐγὼ Κύριος καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλη
- Εξ. 6,6 Πηγαινε λοιπὸν καὶ εἰπὲ στους Ἰσραηλίτας· Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος καὶ ἐγὼ θὰ σας βγάλω ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν Αἰγυπτίων, θὰ σας ἀπολυτρώσω ἀπὸ τὴν δουλείαν, καὶ θὰ σας ἐλευθερώσω με τὴν μεγαλοπρεπὴ δύναμιν μου καὶ με τὴν σκληρὰν τιμωρίαν ποὺ θὰ ἀποστείλω κατὰ τῶν Αἰγυπτίων.
- Εξ. 6,7 καὶ λήψομαι ἑμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἑμοῖ καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ

- Εξ. 6,7 ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων,
Σας θα ειλῆξω και θα σας ἔχω ως ἰδιαιτερον λαὸν μου· θα εἶμαι ο Θεὸς σας και θα μάθετε, ὅτι εγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεὸς σας, ο ὁποῖος σας ἔβγαλα ἀπὸ την καταπίεσιν των Αιγυπτίων.
- Εξ. 6,8 και εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραάμ και Ἰσαάκ και Ἰακώβ, και δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ· ἐγὼ Κύριος.
- Εξ. 6,8 Θα σας οδηγήσω και θα σας εγκαταστήσω εἰς την χώραν, την ὁποῖαν ὠρκίσθην με ὑψωμένην την χεῖρα να δώσω στον Αβραάμ, στον Ἰσαάκ και στον Ἰακώβ. Αὐτὴν λοιπὸν την χώραν θα την δώσω προς σας ως κληρονομίαν. Εγὼ εἶμαι ο Κυριος, ο ὁποῖος εκπληρῶν πάντοτε ὅσα υπόσχομαι”.
- Εξ. 6,9 ἐλάλησε δὲ Μωυσεῖς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, και οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσεῖς ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας και ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν.
- Εξ. 6,9 Ὅπως ο Θεὸς διέταξεν, ἔτσι ὠμίλησεν ο Μωϋσῆς στους Ἰσραηλίτας. Εκείνοι ὁμως δεν υπῆκουσαν στον Μωϋσῆς ἔνεκα της αποκαρδιώσεως, εἰς την ὁποῖαν εἶχαν καταστήσει ἀπὸ τα σκληρὰ ἔργα. Εἶχαν χάσει το ἠθικὸν των.
- Εξ. 6,10 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσεῖν λέγων·
Εξ. 6,10 Ο Κυριος εἶπεν στον Μωυσῆ·
- Εξ. 6,11 εἰσελθε, λάλησον Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.
Εξ. 6,11 “ἤλθαι εἰς τα ἀνάκτορα και εἰπὲ στον Φαραὼ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, να ἀφήσῃ ἐλευθέρους τους Ἰσραηλίτας, δια να ἐξέλθουν ἀπὸ την χώραν του”.
- Εξ. 6,12 ἐλάλησε δὲ Μωυσεῖς ἔναντι Κυρίου λέγων· ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου, και πῶς εἰσακούσεται μου Φαραὼ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι.
- Εξ. 6,12 Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησε προς τον Κυριον και του εἶπεν· “ἰδοὺ, οἱ ἴδιοι οἱ Ἰσραηλίται δεν υπῆκουσαν εἰς τα λόγια μου, και θα ὑπακούσῃ εἰς ἐμὲ ο Φαραὼ; Ἄλλωστε ἐγὼ δεν ἔχω και την ἰκανότητα του λόγου”.
- Εξ. 6,13 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσεῖν και Ἀαρὼν και συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 6,13 Εἶπε τότε ο Κυριος στον Μωϋσῆν και στον Ααρὼν και τους διέταξε να ὁμιλήσουν προς τον Φαραὼ τον βασιλέα Αιγύπτου, να ἀφήσῃ ἐλευθέρους τους Ἰσραηλίτας, δια να ἀναχωρήσουν ἀπὸ την Αἰγυπτον.
- Εξ. 6,14 Καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν. υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ· Ἐνώχ και Φαλλοὺς, Ἀσρών και Χαρμεῖ· αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβὴν.
- Εξ. 6,14 Οἱ ἀρχηγοὶ δε των ἰσραηλιτικῶν οικογενειῶν κατὰ τας φυλάς αὐτῶν ἦσαν· Υἱοὶ του Ρουβὴν του πρωτοτόκου Ἰακώβ ἦσαν ο Ἐνώχ, ο Φαλλοὺς, ο Ασρών και ο Χαρμεῖ. Αὐταὶ ἦσαν αἱ συγγένειαι του Ρουβὴν.
- Εξ. 6,15 και υἱοὶ Συμεῶν· Ἰεμουήλ και Ἰαμείν και Ἀῶδ και Ἰαχείν και Σαάρ και Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης· αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεῶν.
- Εξ. 6,15 Υἱοὶ του Συμεῶν ἦσαν· ο Ἰεμουήλ, ο Ἰαμείν, ο Ἀῶδ, ο Ἰαχείν, ο Σαάρ και ο Σαοὺλ ο γεννηθεὶς ἀπὸ Φοίνισσαν γυναῖκα. Αὐταὶ ἦσαν αἱ πατριαρχικαὶ συγγένειαι των υἱῶν του Συμεῶν.
- Εξ. 6,16 και ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν. Γεδσὼν, Καάθ και Μεραρεῖ· και τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ ἑκατὸν τριακονταεπτὰ.
- Εξ. 6,16 Αὐτὰ δε εἶναι τα ὀνόματα των υἱῶν του Λευὶ κατὰ τας μεγάλας συγγενείας των· Γεδσὼν, Καάθ, και Μεραρεῖ· ἔζησε δε ο Λευὶ ἑκατὸν τριάκοντα ἐπτὰ ἔτη.
- Εξ. 6,17 και οὗτοι υἱοὶ Γεδσὼν· Λοβενεὶ και Σεμεεὶ, οἴκοι πατριαῖς αὐτῶν.
- Εξ. 6,17 Οἱ υἱοὶ του Γεδσὼν ἦσαν· ο Λοβενεὶ και Σεμεεὶ, ἀρχηγὸς ο καθένας και γενάρχης πατριαρχικῆς συγγενείας.
- Εξ. 6,18 και υἱοὶ Καάθ· Ἀμβράμ και Ἰσαάρ, Χεβρών και Ὀζειήλ· και τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καάθ ἑκατὸν τριακοντατρία ἔτη.
- Εξ. 6,18 Οἱ υἱοὶ του Καάθ ἦσαν ο Ἀμβράμ, ο Ἰσαάρ, ο Χεβρών και ο Ὀζειήλ. Εἔζησε δε ο Καάθ ἑκατὸν τριάκοντα τρία ἔτη.
- Εξ. 6,19 και υἱοὶ Μεραρεῖ· Μοολεὶ και Ὀμουσεὶ. οὗτοι οἱ οἴκοι πατριῶν Λευὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν.
- Εξ. 6,19 Υἱοὶ του Μεραρεῖ ἦσαν· ο Μοολεὶ και ο Ὀμουσεὶ. Αὐταὶ ἦσαν αἱ μεγάλαι συγγένειαι της φυλῆς Λευὶ κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν.
- Εξ. 6,20 και ἔλαβεν Ἀμβράμ τὴν Ἰωχαβέδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα, και ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ἀαρὼν και τὸν Μωυσεῖν και Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν· τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβράμ ἑκατὸν τριακονταδύο ἔτη.
- Εξ. 6,20 Ὁ Ἀμβράμ ἔλαβεν ως σύζυγον την Ἰωχαβέδ, θυγατέρα του ἀδελφοῦ του πατρὸς του, και ἀπέκτησεν υἱὸν τον Ααρὼν, τον Μωϋσῆν και την ἀδελφὴν αὐτῶν Μαριάμ. Εἔζησε δε ο Ἀμβράμ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη.
- Εξ. 6,21 και υἱοὶ Ἰσαάρ· Κορέ και Ναφέκ και Ζεχρεὶ.
- Εξ. 6,21 Υἱοὶ του Ἰσαάρ ἦσαν· ο Κορέ, ο Ναφέκ και ο Ζεχρεὶ.
- Εξ. 6,22 και υἱοὶ Ὀζειήλ· Μισαήλ και Ἐλισαφάν και Σεγρεὶ.
- Εξ. 6,22 Υἱοὶ του Ὀζειήλ ἦσαν· ο Μισαήλ, ο Ἐλισαφάν και ο Σεγρεὶ.
- Εξ. 6,23 ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβέθ θυγατέρα Ἀμειναδάβ ἀδελφὴν Ναασσῶν αὐτῷ γυναῖκα, και ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε Ναδάβ και Ἀβιουδ και τὸν Ἐλεάζαρ και Ἰθάμαρ.

- Εξ. 6,23 Ο Ααρών έλαβεν ως σύζυγον την Ελισαβέθ, θυγατέρα του Αμειναδάβ και αδελφήν του Ναασσών. Απέκτησε δε από αυτήν υιούς τον Ναδάδ, τον Αβιούδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ.
- Εξ. 6,24 υιοί δέ Κορέ· Ασειρ καί Έλκανά καί Αβιάσαφ· αὗται αἱ γενέσεις Κορέ.
- Εξ. 6,24 Υιοί του Κορέ ήσαν· ο Ασειρ, ο Ελκανά και ο Αβιάσαφ. Αυτοί ήσαν οι απόγονοι του Κορέ.
- Εξ. 6,25 καί Έλεάζαρ ό τοῦ Ααρών έλαβε τῶν θυγατέρων Φουτιήλ αὐτῷ γυναίκα, καί έτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεές. αὗται αἱ άρχαί πατριᾶς Λευιτῶν κατά γενέσεις αὐτῶν.
- Εξ. 6,25 Ο Ελεάζαρ, ο υιός του Ααρών επήρην ως σύζυγον μίαν από τας θυγατέρας του Φουτιήλ και απέκτησεν από αυτήν υιόν, τον Φινεές. Αυταί είναι αι αρχαί των μεγάλων λευιτικῶν οικογενειῶν κατά τας γενέσεις αυτῶν.
- Εξ. 6,26 οὔτος Ααρών καί Μωυσήs, οἳς εἶπεν αὐτοῖς ό Θεός έξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ έκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν·
- Εξ. 6,26 Αυτός είναι ο Ααρών και ο Μωϋσής, στους οποίους εἶπεν ο Θεός να βγάλουν τον ισραηλιτικόν λαόν, με τον στρατόν αυτού, από την χώραν της Αιγύπτου.
- Εξ. 6,27 οὔτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καί έξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ έκ γῆς Αἰγύπτου· αὐτὸς Ααρών καί Μωυσήs.
- Εξ. 6,27 Αυτοί ήσαν εκείνοι, οι οποίοι ωμίλησαν προς τον Φαραῶ βασιλέα της Αιγύπτου και έβγαλαν τον ισραηλιτικόν λαόν από την Αίγυπτον. Αυτὸς ήτο ο Ααρών και ο Μωϋσής.
- Εξ. 6,28 Ἴη ἡμέρα έλάλησε Κύριος Μωυσῆ έν γῆ Αἰγύπτῳ,
- Εξ. 6,28 Κατά την ημέραν, κατά την οποίαν ο Κυριος ωμίλησεν στον Μωϋσῆν εις την Αίγυπτον,
- Εξ. 6,29 καί έλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· έγώ Κύριος· λάλησον πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα έγώ λέγω πρὸς σε.
- Εξ. 6,29 του εἶπεν· “εγώ εἶμαι ο Κυριος. Εγώ σου δίδω εντολήν· ανακοίνωσε στον Φαραῶ βασιλέα της Αιγύπτου, ὅσα εγώ θα σου λέγω”.
- Εξ. 6,30 καί εἶπε Μωυσήs έναντίον Κυρίου· ἰδοὺ έγώ ἰσχνόφωνός εἶμι, καί πῶs εἰσακούσεται μου Φαραῶ;
- Εξ. 6,30 Ο Μωϋσής εἶπεν ενώπιον του Κυρίου· “ἰδοὺ εγώ έχω αδύνατον την φωνήν και πως θα δώση προσοχήν εις εμέ και θα με ακούση ο Φαραῶ;”

ΕΞΟΔΟΣ 7

- Εξ. 7,1 Καί εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φαραῶ, καί Ααρών ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης·
- Εξ. 7,1 Ο Κυριος εἶπεν στον Μωϋσῆν· “ἰδοὺ σε καθιστῶ εἶδος θεοῦ, κύριον και κριτήν του Φαραῶ, ο δε αδελφός σου ο Ααρών θα είναι αυτόs που θα ομιλή αντί σου.
- Εξ. 7,2 σὺ δέ λαλήσεις αὐτῷ πάντα, ὅσα σοι εντέλλομαι, ὁ δέ Ααρών ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραῶ, ὥστε έξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ έκ τῆs γῆs αὐτοῦ.
- Εξ. 7,2 Συ θα ανακοινῶνης στον Ααρών ὅσα εγώ θα διατάσω, ο δε Ααρών ο αδελφός σου θα λέγη αυτά προς τον Φαραῶ, δια να αφήση ελευθέρους τους Ισραηλίτας και αναχωρήσουν από την χώραν του.
- Εξ. 7,3 έγώ δέ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καί πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου καί τὰ τέρατα έν γῆ Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 7,3 Σου προαναγγέλλω ὅμως ότι εγώ θα αφήσω να σκληρυνθῆ δια τας κακίας του η καρδία του Φαραῶ, θα κάμω δε πάρα πολλά σημεῖα και θαύματα προς τιμωρίαν του εις την χώραν της Αιγύπτου.
- Εξ. 7,4 καί οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ· καί ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον καί έξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ έκ γῆs Αἰγύπτου σὺν έκδικήσει μεγάλη.
- Εξ. 7,4 Παρ' ὅλα αυτά δεν θα υπακούση εις σας ο Φαραῶ. Τοτε θα απλώσω την παντοδύναμον χεῖρα μου και θα επιφέρω μεγάλην τιμωρίαν εις την Αίγυπτον και θα βγάλω από εκεί τον στρατόν μου και τον λαόν μου, ὅλους τους Ισραηλίτας.
- Εξ. 7,5 καί γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι έγώ εἶμι Κύριος έκτεινων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον, καί έξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ έκ μέσου αὐτῶν.
- Εξ. 7,5 Και θα μάθουν ὅλοι οι Αιγύπτιοι ότι εγώ εἶμι ο παντοδύναμος Κυριος, ο οποίος εξέτεινα την ακατανίκητον δεξιάν μου εναντίον των και έβγαλα τους Ισραηλίτας εκ μέσου αυτῶν”.
- Εξ. 7,6 έποίησε δέ Μωυσήs καί Ααρών καθάπερ ένετείλατο αὐτοῖs Κύριος, οὔτως έποίησαν.
- Εξ. 7,6 Ο Μωϋσής και ο Ααρών έκαμαν, ὅπως τους εἶχε διατάξει ο Θεός. Ετσι ακριβῶs έκαμαν.
- Εξ. 7,7 Μωυσήs δέ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα, Ααρών δέ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοηκοντατριῶν, ἠνίκα έλάλησε πρὸς Φαραῶ.
- Εξ. 7,7 Ητο δε τότε ο Μωϋσής ογδοήκοντα ετῶν, ο δε αδελφός του Ααρών ογδοήκοντα τριῶν, όταν ο Θεός τους έδωσε την εντολήν να ομιλήσουν προς τον Φαραῶ.

- Εξ. 7,8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων·
Εξ. 7,8 Εἶτε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσήν και τον Ααρών·
Εξ. 7,9 καὶ ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραὼ λέγων· δότε ἡμῖν σημεῖον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου·
λάβε τὴν ράβδον καὶ ρίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔσται
δράκων.
- Εξ. 7,9 “ἐὰν ο Φαραὼ σας εἶπη, δότε μου ἓνα σημεῖον ἢ κάμετε ἓνα θαῦμα, δια να πιστεῦσω ὅτι σας στέλλει ο Θεός, θα
εἶπης στον Ααρών τον ἀδελφόν σου· πάρε την ράβδον μου και ρίψε αυτήν κατά γης ἐνώπιον του Φαραὼ και
ἐνώπιον των αυλικῶν αὐτοῦ και θα γίνῃ μέγας ὄφεις”.
- Εξ. 7,10 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθάπερ
ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ράβδον ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.
- Εξ. 7,10 Ο Μωϋσῆς και ο Ααρών παρουσιάσθησαν ἐνώπιον του Φαραὼ και των αυλικῶν αὐτοῦ και ἔκαμαν, ὅπως τους εἶχε
δώσει ἐντολήν ο Κυριος. Ερριψεν ο Ααρών την ράβδον ἐνώπιον του Φαραὼ και των αυλικῶν του και αυτή ἐγένε
μεγάλος ὄφεις.
- Εξ. 7,11 συνεκάλεσε δὲ Φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν
Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως.
- Εξ. 7,11 Δυσπιστος ο Φαραὼ δια την θείαν ἀποστολήν του Μωϋσή και Ααρών προσεκάλεσε τους μάντις και τους μάγους
της Αιγύπτου. Αυτοί, μάγοι και εξορκισταί των Αιγυπτίων, ἔκαμαν το ἴδιο με τας μαγείας των.
- Εξ. 7,12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ράβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς
ἐκείνων ράβδους.
- Εξ. 7,12 Ερριψαν δηλαδῆ ο καθένας την ράβδον του και ἐγιναν ὅλοι μεγάλοι ὄφεις. Ἀλλὰ ἡ ράβδος του Ααρών, που εἶχε
γίνει ὄφεις, κατέπιε τας ράβδους των μάγων, αι οποιαι ἐπίσης εἶχον γίνει ὄφεις.
- Εξ. 7,13 καὶ κατίσχυσεν ἡ καρδία Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος.
Εξ. 7,13 Εσκληρύνθη ἡ καρδία του Φαραὼ και δεν υπήκουσεν στον Μωϋσήν και Ααρών, δια να κάμῃ ὅσα δια μέσου αὐτῶν
διέταξεν ο Θεός.
- Εξ. 7,14 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· βεβάρηται ἡ καρδία Φαραὼ τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.
Εξ. 7,14 Ο Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσήν· “ἡ καρδία του Φαραὼ ἔχει σκληρυνθῆ και δεν θέλει να ἀφήσῃ ἐλεύθερον τον
λαόν.
- Εξ. 7,15 βάδισον πρὸς Φαραὼ τὸ πρῶτ· ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος
τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ράβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου.
- Εξ. 7,15 Πηγαινε στον Φαραὼ το πρῶτ. Εἶναι ἡ στιγμή κατὰ την οποιαν ἐκεῖνος ἐξέρχεται, δια να μεταβῆ προς το ὕδωρ του
Νεῖλου, θα τον συναντήσῃ εἰς την ὄχθην του ποταμοῦ, θα πάρῃς στο χέρι σου την ράβδον, ἡ οποια εἶχε γίνει ὄφεις,
Εξ. 7,16 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σὲ λέγων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν
μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσήκουσας ἕως τούτου.
- Εξ. 7,16 και θα εἶπης προς αὐτόν· Κυριος ο Θεός των Εβραίων με ἀπέστειλε προς σε δια να σου εἶπω ἐκ μέρους του· ἀφησε
τον λαόν μου ἐλεύθερον, δια να με λατρεύσῃ εἰς την ἐρημον. Και ἰδοὺ ὅτι συ μέχρι της ὥρας αὐτῆς δεν υπήκουσες.
- Εξ. 7,17 τάδε λέγει Κύριος· ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ ράβδῳ τῇ ἐν χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ
τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα·
- Εξ. 7,17 Δια τούτο τάδε λέγει Κυριος· Με το σημεῖον, που θα ἐπακολουθήσῃ, θα μάθῃς ὅτι ἐγὼ εἶμαι ο Κυριος. Ἰδοὺ ἐγὼ
κτυπῶ με την ράβδον, που κρατῶ στο χέρι μου, το ὕδωρ του ποταμοῦ, και αὐτὸ θα μεταβληθῆ εἰς αἷμα.
- Εξ. 7,18 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμὸς, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν
ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.
- Εξ. 7,18 Οι ιχθύες του ποταμοῦ θα ψοφήσουν, ο ποταμὸς θα βρωμῆσῃ και δεν θα ἠμποροῦν οι Αιγύπτιοι να πίνουν νερό
ἀπὸ τον ποταμόν”.
- Εξ. 7,19 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἶπὸν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· λάβε τὴν ράβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ
ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν
καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ πᾶν συνεσθηκὸς ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα, καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ
Αἰγύπτου ἔν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις.
- Εξ. 7,19 Εἶπεν ἀκόμη ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “εἶπέ στον ἀδελφόν σου, τον Ααρών· Πάρε στο χέρι σου την ράβδον σου,
ἀπλῶσε το χέρι σου προς ὅλα τα ὕδατα της Αιγύπτου, στους ποταμοὺς της, εἰς τας διώρυγας και τα ἔλη της και
γενικῶς εἰς κάθε σημεῖον, ὅπου ὑπάρχει συγκεντρωμένον νερό, και θα μεταβληθοῦν τα ὕδατα αὐτὰ εἰς αἷμα. Θα
γίνῃ αἷμα εἰς ὅλην την Αἰγυπτον και αὐτὸ ἀκόμη το ὕδωρ, που ὑπάρχει μέσα εἰς τα ξύλινα και τα λίθινα δοχεῖα”.
- Εξ. 7,20 καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τῇ ράβδῳ αὐτοῦ
ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραὼ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλε
πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα.

- Εξ. 7,20 Ο Μωϋσής και ο Ααρών έκαμαν, όπως ακριβώς τους είχε διατάξει ο Κυριος· ύψωσε δηλαδή την ράβδον του ο Ααρών, εκτύπησε το ύδωρ του ποταμού ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον των αυλικών του και μετέβαλεν όλον το ύδωρ του ποταμού εις αίμα.
- Εξ. 7,21 και οι ίχθύες οι έν τῷ ποταμῷ έτελεύτησαν, και έπώζεσεν ο ποταμός, και ούκ ήδύναντο οι Αιγύπτιοι πιεῖν ύδωρ εκ του ποταμοῦ, και ήν τὸ αίμα έν πάση γῆ Αιγύπτου.
- Εξ. 7,21 Οι ιχθύες του ποταμού εψόφησαν, εβρώμησεν όλος ο ποταμός και οι Αιγύπτιοι δεν ημπορούσαν να πῖουν νερό εκ του ποταμού. Το αίμα ήτο εις όλα τα νερά της Αιγύπτου.
- Εξ. 7,22 έποίησαν δέ ώσαύτως και οι έπαιοδοι τῶν Αιγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν· και έσκληρύνθη ή καρδια Φαραώ, και ούκ εισήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος.
- Εξ. 7,22 Αλλά και οι μάγοι των Αιγυπτίων έκαμαν το ίδιο με τας μαγείας των. Η καρδια του Φαραώ εσκληρύνθη και δεν υπήκουσεν στον Μωϋσήν και Ααρών, εις όσα δηλαδή είχε διατάξει ο Κυριος.
- Εξ. 7,23 έπιστραφεις δέ Φαραώ εισήλθεν εις τὸν οἶκον αὐτοῦ και ούκ έπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδέ έπί τούτῳ.
- Εξ. 7,23 Ο Φαραώ επέστρεψεν εσκληρυμμένος εις τα ανάκτορά του και δεν εσκεπτετο πλέον το ζήτημα αυτό, το να αφήση δηλαδή ελευθέρους τους Ισραηλίτας, ούτε και κοτόπιν από αυτό το θαύμα.
- Εξ. 7,24 ὠρυσαν δέ πάντες οι Αιγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ύδωρ, και ούκ ήδύναντο πιεῖν ύδωρ από τοῦ ποταμοῦ.
- Εξ. 7,24 Όλοι οι Αιγύπτιοι εν τῳ μεταξύ έσκαψαν λάκκους και ήνοιξαν φρέατα γύρω από τον Νείλον ποταμόν, δια να εύρουν πόσιμον ύδωρ, επειδή δεν ημπορούσαν να πῖουν ύδωρ από τον ποταμόν.
- Εξ. 7,25 και άνεπληρώθησαν έπτὰ ήμέραι μετὰ τὸ πατάξει Κύριον τὸν ποταμόν.
- Εξ. 7,25 Επέρασαν επτά ήμέραι από την ήμέραν που εκτύπησεν ο Κυριος τον ποταμόν και μετέβαλε τα ύδατά του εις αίμα.
- Εξ. 7,26 Εἶπε δέ Κύριος πρὸς Μωυσην· εἰσελθε πρὸς Φαραώ και έρεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· έξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν·
- Εξ. 7,26 Εἶπε δε ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “πήγαινε στον Φαραώ και ειπέ του· Αυτά διατάσσει ο Κυριος. Αφησε ελεύθερον τον λαόν μου δια να με λατρεύση εις την έρημον.
- Εξ. 7,27 ει δέ μη βούλει συ έξαποστειῖλαι, ιδου έγώ τύπτω πάντα τὰ ὄρια σου τοῖς βατράχοις.
- Εξ. 7,27 Εάν δε και δεν θελήσης να τον αφήσης ελεύθερον, ιδου εγώ πλήττω όλην την χώραν σου από τα ὄρια της και εντεύθεν δια βατράχων.
- Εξ. 7,28 και έξερευξεται ὁ ποταμός βατράχους, και άναβάντες εισελεύσονται εις τούς οἶκους σου και εις τὰ ταμεία τῶν κοιτώνων σου και έπί τῶν κλινῶν σου και έπί τούς οἶκους τῶν θεραπόντων σου και τοῦ λαοῦ σου και έν τοῖς φυράμασί σου και έν τοῖς κλιβάνοις σου·
- Εξ. 7,28 Ο Νείλος ποταμός θα βγάλη βατράχους, οι οποίοι, ατελείωτα πλήθη, θα ανεβούν από αυτόν, θα εισέλθουν εις τα ανάκτορά σου, εις τα δωμάτια του ύπνου σου, επάνω εις τα κρεββάτια σου, εις τα σπίτια των αυλικών σου και του λαού σου, εις τα ζυμάρια του αλεύρου και στους φούρνους σου.
- Εξ. 7,29 και έπί σε και έπί τούς θεράποντάς σου και έπί τὸν λαόν σου άναβήσονται οι βάτραχοι.
- Εξ. 7,29 Θα ανεβούν επάνω σου, επάνω στους αυλικούς σου, θα ανεβούν επάνω στους κατοίκους της Αιγύπτου.

ΕΞΟΔΟΣ 8

- Εξ. 8,1 Εἶπε δέ Κύριος πρὸς Μωυσην· ειπόν Ααρών τῷ ἀδελφῷ σου· ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου έπί τούς ποταμούς και έπί τὰς διώρυγας και έπί τὰ ἔλη και άνάγαγε τούς βατράχους·
- Εξ. 8,1 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “ειπέ στον αδελφόν σου τον Ααρών· Απλωσε με το χέρι την ράβδον σου στους ποταμούς και εις τας διώρυγας και εις τα ἔλη και βγάλε από εκεί βατράχους”.
- Εξ. 8,2 και έξέτεινεν Ααρών τὴν χεῖρα έπί τὰ ὕδατα Αιγύπτου και άνήγαγε τούς βατράχους· και άνεβιβάσθη ὁ βάτραχος και έκάλυψε τὴν γῆν Αιγύπτου.
- Εξ. 8,2 Ο Ααρών εξέτεινε την χείρα του με την ράβδον εις τα ύδατα της Αιγύπτου και έβγαλε βατράχους. Ανέβησαν οι βάτραχοι από τα ύδατα και εσκεπασαν όλην την χώραν της Αιγύπτου.
- Εξ. 8,3 έποίησαν δέ ώσαύτως και οι έπαιοδοι τῶν Αιγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν και άνήγαγον τούς βατράχους έπί γῆν Αιγύπτου.
- Εξ. 8,3 Αλλά και οι μάγοι των Αιγυπτίων έκαμαν τα ίδια με τας μαγείας των και έφεραν βατράχους εις την γην της Αιγύπτου.
- Εξ. 8,4 και εκάλεσε Φαραώ Μωυσην και Ααρών και εἶπεν· εὔξασθε περι έμοῦ πρὸς Κύριον, και περιελέτω τούς βατράχους άπ' έμοῦ και άπό τοῦ έμοῦ λαοῦ, και έξαποστειλῶ αὐτούς, και θυσωσι τῷ Κυρίῳ.
- Εξ. 8,4 Καταπτοημένος ο Φαραώ από την πληγήν αυτήν εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρών και τους ειπε· “προσευχηθήτε δι' εμε στον Θεόν, δια να αποσύρη και απομακρύνη τους βατράχους από εμε και από τον λαόν

- μου, και εγώ θα αφήσω ελευθέρους τους Ισραηλίτας να προσφέρουν τας θυσίας των προς τον Κυριον”.
- Εξ. 8,5 Είπε δε Μωυσής προς Φαραώ· τάξαι πρὸς με πότε εὔξομαι περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.
- Εξ. 8,5 Εἶπε δε ο Μωϋσής, προς τον Φαραώ· “ὄρισέ μου, πότε θέλεις να προσευχηθῶ δια σέ, δια τους αυλικούς και τον λαόν σου, δια να εξαφανίση ο Θεός τους βατράχους ἀπό σένα, ἀπό τον λαόν σου και ἀπό τας οικίας σας. Δεν θα μείνουν παρά μόνον στον Νείλον ποταμόν”.
- Εξ. 8,6 ὁ δὲ εἶπεν· εἰς αὔριον. εἶπεν οὖν· ὡς εἴρηκας, ἴνα εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστι ἄλλος πλὴν Κυρίου·
- Εξ. 8,6 “Αὔριον”, ἀπήτησεν ο Φαραώ. Ο Μωϋσής εἶπε· “θα κάμω, ὅπως μου εἶπες, δια να μάθης καλά ὅτι δεν υπάρχει ἄλλος Θεός πλην του Κυρίου ημών.
- Εξ. 8,7 καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται.
- Εξ. 8,7 Οἱ βάτραχοι θα περιμαζευθοῦν και θα απομακρυνθοῦν ἀπό σε, ἀπό τα σπίτια σας, ἀπό τα εξοχικά σας σπίτια, ἀπό τους αυλικούς σου και ἀπό τον λαόν σου. Δεν θα μείνουν παρά μόνον στον Νείλον ποταμόν”.
- Εξ. 8,8 ἐξῆλθε δὲ Μωυσής καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραώ· καὶ ἐβόησε Μωυσής πρὸς Κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραώ.
- Εξ. 8,8 Εξῆλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών ἀπό τα ἀνάκτορα του Φαραώ. Ο Μωϋσής προσηυχῆθη θερμῶς προς τον Κυριον δια την εκδίωξιν των βατράχων, ὅπως εἶχεν υποσχεθῆ στον Φαραώ.
- Εξ. 8,9 ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσής καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν·
- Εξ. 8,9 Ο Κυριος ἔκαμεν ὅπως τον εἶχε παρακαλέσει ο Μωϋσής και ἐψόφησαν οἱ βάτραχοι, που υπήρχον εἰς τας οικίας, εἰς τα αγροτικά σπίτια και εἰς την ὑπαιθρον.
- Εξ. 8,10 καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ὤζεσεν ἡ γῆ.
- Εξ. 8,10 Τους εμαζεψαν εἰς σωρούς-σωρούς οἱ Αἰγύπτιοι και ἐγέμισεν ἡ χώρα ἀπό την κακοσμίαν των αποσυντεθειμένων βατράχων.
- Εξ. 8,11 ἰδὼν δὲ Φαραώ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.
- Εξ. 8,11 Ο Φαραώ ὁμως, ὅταν εἶδε ὅτι ἦλθεν ἀναψυχή εἰς αὐτόν και τον λαόν του ἀπό την εξαφάνισιν των βατράχων, ἐσκληρῆνθη πάλιν και δεν υπήκουσεν εἰς ὅσα ο Κυριος εἶχε διατάξει δια του Μωϋσέως και του Ααρών.
- Εξ. 8,12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἰπὸν Ἀαρὼν, ἔκτεινον τῆ χειρὶ τὴν ράβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.
- Εξ. 8,12 Εἶπε τότε ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “εἰπέ στον Ααρών· Απλωσε με το χέρι την ράβδον σου και κτύπησε το χῶμα της γης, και θα γίνουν σκνίτες, αἰ οποῖαι θα ἐπιπέσουν στους ἀνθρώπους και εἰς τα τετράποδα καθ' ὅλην την χώραν της Αἰγύπτου”.
- Εξ. 8,13 ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῆ χειρὶ τὴν ράβδον καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν παντὶ χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες.
- Εξ. 8,13 Ἠπλωσεν ο Ααρών δια της χειρός του την ράβδον, ἐκτύπησε το χῶμα της γης και ἐγιναν σκνίτες. Εἰς τους ἀνθρώπους, εἰς τα τετράποδα, εἰς ὅλον το χῶμα της γης ἐγιναν σκνίτες.
- Εξ. 8,14 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ ἠδύναντο. καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν.
- Εξ. 8,14 Προσπάθησαν και οἱ μάγοι της Αἰγύπτου με τας μαγείας των να βγάλουν σκνίτες ἀπό την γην, ἀλλά δεν το κατώρθωσαν. Αἰ σκνίτες ὁμως, που με το χέρι του Ααρών ἀνεπήδησαν εἰς ἀτελείωτα σμῆνη ἀπό την γην, ἐπέπεσαν στους ἀνθρώπους και εἰς τα ζῶα.
- Εξ. 8,15 εἶπαν οὖν οἱ ἐπαιδοὶ τῷ Φαραώ· δάκτυλος Θεοῦ ἔστι τοῦτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραώ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.
- Εξ. 8,15 Εἶπαν τότε οἱ μάγοι προς τον Φαραώ· “δάκτυλος Θεοῦ εἶναι τοῦτο”. Ἀλλά ἡ καρδία του Φαραώ ἐσκληρῆνθη περισσότερο και δεν υπήκουσεν εἰς ὅσα δια του Μωϋσέως και Ααρών διέταξεν ο Κυριος.
- Εξ. 8,16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ὄρθρισον τὸ πρῶν καὶ στηῆθι ἐναντίον Φαραώ· καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἴνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
- Εξ. 8,16 Εἶπε πάλιν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “Σηκω πολὺ πρῶν και στάσου ἐνώπιον του Φαραώ. Κατὰ την ὥραν ἐκείνην αὐτὸς θα ἐξέλθῃ προς το ὕδωρ του Νείλου και εἶπε προς αὐτόν· Αὐτὰ διατάσσει ο Κυριος· ἀφησε ἐλεύθερον τον λαόν μου να με λατρεύσῃ εἰς την ἐρημον.
- Εξ. 8,17 ἐὰν δὲ μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν, καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς

- κυνομυίης και εἰς τὴν γῆν, ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς.
- Εξ. 8,17 Εὰν δεν θελήσης να αφήσης ελεύθερον τον λαόν μου, ἐγὼ θα ἐξαποστειλῶ ἐναντίον σου και ἐναντίον των αυλικῶν σου και ἐναντίον του λαοῦ σου και εἰς τα σπίτια σας σκυλόμυια, που κεντά οδυνηρῶς ἀνθρώπους και ζῶα. Τα σπίτια των Αἰγυπτίων θα γεμίσουν ἀπὸ αὐτὴν τὴν σκυλόμυιαν εἰς κάθε μέρος της χώρας, ὅπου υπάρχουν Αἰγύπτιοι.
- Εξ. 8,18 καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια, ἵνα εἰδῆς ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς πάσης τῆς γῆς.
- Εξ. 8,18 τὴν ἡμέραν ἐκείνην θα δοξάσω πολὺ ἐγὼ τὴν χώραν Γεσέμ, ὅπου κατοικεῖ ὁ λαός μου. Εἰς αὐτὴν μόνον δεν θα υπάρξῃ σκυλόμυια. Και τούτο, δια να μάθης ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεὸς ὅλης της γῆς.
- Εξ. 8,19 καὶ δώσω διαστολὴν ἀνά μέσον τοῦ ἔμοῦ λαοῦ και ἀνά μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ· ἐν δὲ τῇ αὔριον ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς.
- Εξ. 8,19 Και θα διαχωρίσω τον λαόν μου ἀπὸ τον λαόν σου αὔριον θα γίνῃ τὸ σημεῖον τούτο εἰς τὴν χώραν σου, δια του οποίου οἱ Αἰγύπτιοι μόνον, και ὄχι οἱ Εβραῖοι, θα τιμωρηθοῦν”.
- Εξ. 8,20 ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως, και παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους Φαραὼ και εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ και εἰς πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου, και ἐξωλοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης.
- Εξ. 8,20 Ἐκαμεν ὁ Κύριος ὅπως προεἶπε. Και ἦλθαν σμήνη ἀπὸ σκυλόμυιαν μέσα εἰς τα ἀνάκτορα του Φαραὼ, εἰς τα σπίτια των αυλικῶν του, ηπλώθησαν εἰς ὅλην τὴν γῆν της Αἰγύπτου. Και κατεστράφη ἡ χώρα της Αἰγύπτου ἀπὸ τὴν σκυλόμυιαν.
- Εξ. 8,21 ἐκάλεσε δὲ Φαραὼ Μωυσῆν και Ἀαρὼν λέγων· ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῆ.
- Εξ. 8,21 Ἐκάλεσεν ὁ Φαραὼ τον Μωϋσῆν και τον Ααρὼν και τους εἶπε· “πηγαίνετε και θυσιάσατε στον Κυριον και Θεόν σας, ὄχι ὅμως εἰς τὴν ἐρημον ἀλλὰ ἐντὸς της χώρας της Αἰγύπτου”.
- Εξ. 8,22 καὶ εἶπε Μωυσῆς· οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν· ἐὰν γὰρ θύσομεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθόμεθα.
- Εξ. 8,22 Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησε· “δεν εἶναι δυνατόν να γίνῃ ὅπως λέγεις. Διότι ἡμεῖς θα θυσιάσωμεν στον Κυριον και Θεόν μας ζῶα, των οποίων ἡ σφαγὴ θα θεωρηθῆ ἀποκρουστικόν και μισητόν γεγονός ἐνώπιον των Αἰγυπτίων και θα τους ξερεθίσῃ, ὥστε να μας λιθοβολήσουν.
- Εξ. 8,23 ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευόμεθα εἰς τὴν ἐρημον και θύσομεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν.
- Εξ. 8,23 Ἐὰν θύσομεν τρεῖς ἡμέρας πρὸς τὴν ἐρημον ἐκτὸς της Αἰγύπτου και ἐκεῖ θα θυσιάσωμεν, ὅπως μας ἔχει διατάξει ὁ Κύριος”.
- Εξ. 8,24 καὶ εἶπε Φαραὼ· ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, και θύσατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι· εὔξασθε οὖν περὶ ἔμοῦ πρὸς Κύριον.
- Εξ. 8,24 Εἶπε τότε ὁ Φαραὼ· “συγκατατίθειμαι. Ἐγὼ σας ἀφήνω ἐλευθέρους να ἀναχωρήσετε. Θυσιάσατε εἰς τὴν ἐρημον πρὸς τον Θεόν σας, ἀλλὰ μη συνεχίσετε τὴν πορείαν σας και πέραν της ἐρήμου. Προσευχηθῆτε λοιπόν και περὶ ἐμοῦ στον Κυριον”.
- Εξ. 8,25 εἶπε δὲ Μωυσῆς· Ὅδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ και εὔξομαι πρὸς τὸν Θεόν, και ἀπελεύσεται ἡ κυνόμυια και ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου και ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αὔριον· μὴ προσθῆς ἔτι, Φαραὼ, ἐξαπατήσαι τοῦ μὴ ἐξαποστειλῆαι τὸν λαόν θῆσαι Κυρίῳ.
- Εξ. 8,25 Εἶπεν ὁ Μωυσῆς· “μάλιστα· ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐξέλθω ἀπὸ τα ἀνάκτορά σου, θα προσευχηθῶ πρὸς τον Θεόν και θα ἐξαφανισθῆ αὔριον ἡ σκυλόμυια ἀπὸ τους αυλικούς σου και ἀπὸ τον λαόν σου. Ἀλλὰ μη θελήσης και πάλιν, Φαραὼ, να μας ἐξαπατήσης και να μη ἀφήσης ελεύθερον τον λαόν να θυσιάσῃ πρὸς τον Κυριον”.
- Εξ. 8,26 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ και ἠΰξατο πρὸς τὸν Θεόν·
- Εξ. 8,26 Ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραὼ και προσηυχῆθη πρὸς τον Θεόν.
- Εξ. 8,27 ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς, και περιεῖλε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραὼ και τῶν θεραπόντων αὐτοῦ και τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και οὐ κατελείφθη οὐδεμία.
- Εξ. 8,27 Ὁ δε Κύριος ἐξεπλήρωσε τὴν προσευχὴν του Μωϋσέως και ἀπεμάκρυνε τὴν σκυλόμυιαν ἀπὸ τον Φαραὼ, ἀπὸ τους αυλικούς του, ἀπὸ τον λαόν του, ὥστε οὔτε μία πλέον να μη υπολειφθῆ.
- Εξ. 8,28 καὶ ἐβάρυνε Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτοῦ και ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, και οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστειλῆαι τὸν λαόν·
- Εξ. 8,28 Ἡ καρδία ὅμως του Φαραὼ και κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐσκληρύνθη πάλιν και δεν ἠθέλησε να ἀποστειλῆ ελεύθερον τον ἰσραηλιτικόν λαόν.

ΕΞΟΔΟΣ 9

- Εξ. 9,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· εἴσελθε πρὸς Φαραὼ και ἐρεῖς αὐτῷ· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν·

- Εξ. 9,15 νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε, καὶ τὸν λαὸν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς·
Εξ. 9,15 Διότι τῶρα θα ἀπλώσω τὸ παντοδύναμο χεῖρι μου, θα κτυπήσω σέ, θα θανατώσω τὸν λαὸν σου, καὶ θα
ξεπαστρευθῆς ἀπὸ τὴν γῆν.
- Εξ. 9,16 καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύν μου, καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν
πάσῃ τῇ γῆ.
Εξ. 9,16 Μέχρι τῶρα διετηρήθης εἰς τὴν ζωὴν, δια να σου δεῖξω τὴν ἀπειρον δυνάμιν μου καὶ να δοξασθῆ τὸ ὄνομά μου εἰς
ὅλην τὴν οἰκουμένην.
- Εξ. 9,17 ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῆ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς·
Εξ. 9,17 Ἀκόμη λοιπὸν συ θα πράξῃς τὰ ἴδια ἐναντίον τοῦ λαοῦ μου καὶ δεν θα τον ἀποστείλῃς ἐλευθέρων·
Εξ. 9,18 ἰδοὺ ἐγὼ ὡς ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ’
ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
Εξ. 9,18 Ἰδοὺ ἐγὼ ρίπτω αὐτὴν τὴν ὥραν αὐρίον πυκνὴν καὶ μεγάλην χάλαζαν, τὴσιν πολλὴν ὅση ποτὲ δεν ἔχει πέσει ἐπὶ
τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν που ἐκτίσθη μέχρι σήμερον.
- Εξ. 9,19 νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοὶ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ· πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι
καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἐὰν εὕρεθῆ ἐν τοῖς πεδίοις καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν, πέση δὲ ἐπ’ αὐτὰ ἡ χάλαζα,
τελευτήσῃ.
Εξ. 9,19 Τώρα λοιπὸν σπεύσε χωρὶς ἀργοπορίαν να μαζέψῃς τὰ κατοικίδια ζῶα σου καὶ ὅσα ἄλλα ἀκόμη εὐρίσκονται εἰς
τὰς πεδιάδας, διότι ὅλοι, ἄνθρωποι καὶ ζῶα, που θα εὐρεθῶν εἰς τὰς πεδιάδας καὶ δεν θα εἰσέλθουν εἰς τὰς οἰκίας,
θα πέση δε χάλαζα ἐπάνω των, θα θανατωθῶν.
- Εξ. 9,20 ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα Κυρίου τῶν θεραπεόντων Φαραὼ συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους·
Εξ. 9,20 Καθένας ἀπὸ τοὺς αὐλικοὺς τοῦ Φαραὼ, που εὐλαβεῖτο τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἐμάζεψε τὰ ζῶα του στοὺς σταύλους
των.
- Εξ. 9,21 ὃς δὲ μὴ προσέσχε τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἀφήκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις.
Εξ. 9,21 Οποῖος ὅμως δεν ἔδωσε προσοχὴν στον λόγον τοῦ Κυρίου, ἀφήκε τὰ ζῶα του εἰς τὰς πεδιάδας.
Εξ. 9,22 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν
Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς.
Εξ. 9,22 Τὴν ἄλλην ἡμέραν εἶπεν ὁ Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀπλώσε τὸ χεῖρι σου στον οὐρανόν καὶ θα πέση χάλαζα εἰς
ὅλην τὴν Αἰγύπτον ἐναντίον των ἀνθρώπων, καὶ των ζῶων καὶ ἐπάνω εἰς ὅλην τὴν χλόην τῆς γῆς”.
- Εξ. 9,23 ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν, καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔβρεξε Κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου.
Εξ. 9,23 Ἡπλώσεν ὁ Μωυσῆς τὸ χεῖρι του στον οὐρανόν, καὶ ὁ Κυριος ἔδωσε βροντὰς καὶ ἔβρεξε χάλαζαν, ἐνὸς τοῦ πυρ των
αστραπῶν διέτρεχε τὴν γῆν. Καὶ ἔβρεξεν ὁ Κυριος φοβερὰν χάλαζαν εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 9,24 ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ· ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν
Αἰγύπτῳ, ἀφ’ ἧς ἡμέρας γεγένηται ἐπ’ αὐτῆς ἔθνος.
Εξ. 9,24 Καθὼς δε ἡ χάλαζα ἐπίπτεν εἰς τὴν γῆν φλόγες ἀστραπῶν ἀνεμιγνύοντο με αὐτὴν. Ἡ χάλαζα ἦτο πολλὴ πάρα
πολλή, ὁμοία τῆς οἰκίας ποτὲ ἄλλοτε δεν εἶχε πέσει εἰς τὴν Αἰγύπτον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, κατὰ τὴν οἰκίαν ὠργανώθη
εἰς αὐτὴν τὸ κράτος των Αἰγυπτίων.
- Εξ. 9,25 ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου, καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ
πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα, καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα·
Εξ. 9,25 Ἐκτύπησεν ἡ χάλαζα καὶ ἐφόνευσεν εἰς ὅλην τὴν Αἰγύπτον ἀνθρώπους καὶ ζῶα. Ἐκτύπησε καὶ κατέστρεψε ὅλην
τὴν χλόην των πεδιάδων καὶ συνέτριψεν ὅλα τὰ δένδρα τῆς χώρας.
- Εξ. 9,26 πλὴν ἐν γῆ Γεσέμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα.
Εξ. 9,26 Εἰς τὴν Γεσέμ ὅμως, ὅπου ἦσαν οἱ Ἰσραηλίται, δεν ἔπεσε χάλαζα.
Εξ. 9,27 ἀποστείλας δὲ Φαραὼ ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἡμάρτηκα τὸ νῦν· ὁ Κύριος δίκαιος,
ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσεβεῖς.
Εξ. 9,27 Καθ’ ὃν χρόνον ἐπίπτεν ἡ καταστρεπτικὴ χάλαζα, ἔστειλεν ὁ Φαραὼ ἀνθρώπους, ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν
Ἀαρὼν καὶ καταφοβισμένος ἀπὸ τὴν φοβερὰν πληγὴν τους εἶπεν· “ἡμάρτησα αὐτὴν τὴν φορὰν ἐνώπιον τοῦ
Κυρίου. Ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος, ἐγὼ δε καὶ ὁ λαός μου εἰμεθα ἀσεβεῖς.
- Εξ. 9,28 εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενηθῆναι φωνὰς Θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ· καὶ
ἐξαποστελῶ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προστεθήσεσθε μένειν.
Εξ. 9,28 Προχουχηθήτε, λοιπὸν, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν δια να παύσουν αἱ βρονταὶ τοῦ Θεοῦ, ἡ χάλαζα καὶ τὸ πυρ καὶ
ἐγὼ θα σας ἀφήσω ἐλευθέρους να ἀναχωρήσετε. Δεν θα μείνετε πλέον ἐδῶ”.
- Εξ. 9,29 εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς· ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ
παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι, ἵνα γνῶς ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ γῆ.
Εξ. 9,29 Ὁ Μωϋσῆς του ἀπήντησεν· “ἀμέσως μόλις ἐξέλθω ἀπὸ τὴν πόλιν θα υψώσω τὰ χέρια μου πρὸς τὸν Κυριον καὶ θα

- παύσουν αι βρονταί, θα σταματήση η χάλαζα και η βροχή, δια να μάθης ότι η γη ὅλη ανηκεῖ στον Κυριον.
- Εξ. 9,30 καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου, ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν Κύριον.
- Εξ. 9,30 Ἀλλὰ γνωρίζω καλὰ ὅτι δεν ἔχετε ἀκομη φοβηθῆ τον Κυριον, οὔτε συ, οὔτε οἱ αυλικοὶ σου”.
- Εξ. 9,31 τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη· ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον.
- Εξ. 9,31 Ἀπὸ την χάλαζαν εἶχε καταστραφῆ και το λινάρι και η κριθή· διότι η μεν κριθή εἶχε πετάξει τότε μεγάλον βλαστόν, το δε λινάρι εἶχε δέσει τα σπέρματά του.
- Εξ. 9,32 ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγησαν, ὄψιμα γὰρ ἦν.
- Εξ. 9,32 Ο σίτος ὁμως και η ολύρα (εἶδος λευκοῦ σίτου) δεν κατεστράφησαν, διότι ἦσαν ὄψιμα.
- Εξ. 9,33 ἐξήλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς Κύριον, καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν.
- Εξ. 9,33 Εξήλθεν ο Μωϋσῆς ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραῶ και, ἔξω ἀπὸ την πόλιν, ὑψωσε τα χέρια του προς τον Θεόν. Ἀμέσως δε αι βρονταί και η χάλαζα εσταμάτησαν και οὔτε σταγῶν βροχῆς δεν ἔσταξεν εις την γην.
- Εξ. 9,34 ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι πέπαυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἀμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.
- Εξ. 9,34 Ο Φαραῶ εἰδὼν ὅτι εσταμάτησαν η βροχή και η χάλαζα και οι κεραυνοί, ημάρτησε και πάλιν ενώπιον του Θεού, και εσκληρύνθη η καρδία αὐτοῦ και των αυλικῶν του.
- Εξ. 9,35 καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 9,35 Εσκληρύνθη η καρδία του Φαραῶ και δεν αφήκεν ελευθέρους τους Ισραηλίτας να αναχωρήσουν, ὅπως τον εἶχε διατάξει δια του Μωϋσέως ο Θεός.

ΕΞΟΔΟΣ 10

- Εξ. 10,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· εἴσελθε πρὸς Φαραῶ· ἐγὼ γὰρ ἐσκήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ’ αὐτούς·
- Εξ. 10,1 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “εἴσελθε εις τα ἀνάκτορα προς τον Φαραῶ. Εγὼ δια την κακότητά του παρεχώρησα να σκληρυνθῆ η καρδία αὐτοῦ και των αυλικῶν του δια να ἔλθουν εναντίον αὐτῶν ως τιμωρία εν συνεχεία τα θαύματά μου.
- Εξ. 10,2 ὅπως διηγήσῃσθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.
- Εξ. 10,2 Θα γίνουν αὐτά, δια να διηγήσῃσθε και σεις εις τα τέκνα σας και εις τα παιδιά των τέκνων σας, πως και με πόσας τιμωρίας επαιδευσα εγὼ τους Αιγυπτίους, να αναφέρετε τα θαύματά μου, τα οποῖα ἔκαμα εις αὐτούς, δια να μάθετε ὅτι εγὼ εἶμαι ο παντοδύναμος Κυριος”.
- Εξ. 10,3 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραῶ καὶ εἶπαν αὐτῶ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων· ἕως τίνος οὐ βούλη ἐντραπήναι με; ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι.
- Εξ. 10,3 Ἀνήλθεν ο Μωϋσῆς και ο Ααρὼν εις τα ἀνάκτορα του Φαραῶ, παρουσιάσθησαν ενώπιον αὐτοῦ και του εἶπαν· “Αὐτά λέγει Κυριος ο Θεός των Εβραίων· Εως πότε δεν θέλεις να υποχωρήσης εις εμε; Ἀφησε ελεύθερον τον λαόν μου, δια να με λατρεύσουν.
- Εξ. 10,4 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς οὐ ἐξαποστειλαί τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὐριον ἀκριδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὄριά σου,
- Εξ. 10,4 Εὰν ὁμως δεν θελήσης να αποστειλῃς ελεύθερον τον λαόν μου, ἰδοὺ εγὼ επιφέρω αὐριον αὐτὴν την ὥραν πολλὴν ακριδα ἐπάνω εις ὅλην την ἔκτασιν της χώρας σου.
- Εξ. 10,5 καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν, καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθὲν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
- Εξ. 10,5 Και θα σκεπάσῃ αὐτὴ την επιφάνειαν της γης και δεν θα ημπορῆς να ἴδῃς το ἔδαφος. Αὐτὴ θα καταφάγῃ ο,τι ἀπέμεινεν εις την χώραν σου, ο,τι χλωρὸ σας αφήκε η χάλαζα. Θα καταφάγῃ και κάθε δένδρον, το οποῖον φυτρῶνει εις την χώραν σας.
- Εξ. 10,6 καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῆ τῶν Αἰγυπτίων, ἃ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ’ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ’ ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξήλθεν ἀπὸ Φαραῶ.
- Εξ. 10,6 Ἀπὸ το πλῆθος των ακριδων θα γεμίσουν τα ἀνάκτορά σου, αι οικίαι των αυλικῶν σου και ὅλαι αι οικίαι εις ὅλην την χώραν της Αιγύπτου. Γεγονότα τα οποῖα ποτὲ δεν εἶδαν οι πατέρες σου, οὔτε οι προπάπποι αὐτῶν ἀπὸ την ημέραν που εγεννήθησαν εις την χώραν αὐτὴν μέχρι σήμερα, θα πραγματοποιηθῶν αὐριον”. Εἶπεν ο Μωϋσῆς και στραφεῖς ανεχώρησεν ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραῶ.

- Εξ. 10,7 και λέγουσιν οί θεράποντες Φαραώ πρὸς αὐτόν· ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἔξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ εἰδέναι βούλη ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος;
- Εξ. 10,7 Οἱ αὐλικοὶ τοῦ Φαραώ εἶπαν τότε πρὸς αὐτόν· “ἕως πότε θα ἔχωμεν αὐτὸ το βάσανο με τοὺς Ἰσραηλίτας; Στείλε τοὺς ἐλευθέρους τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς να λατρεύσουν τον Θεόν των· η θέλεις να μάθης ὅτι κατεστράφη η Αἴγυπτος και ἔπειτα να τους αφήσης;”
- Εξ. 10,8 και ἀπέστρεψαν τὸν τε Μωυσῆν και Ἄαρὼν πρὸς Φαραώ, και εἶπεν αὐτοῖς· πορευέσθε και λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δὲ και τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι;
- Εξ. 10,8 Οἱ αὐλικοὶ τοῦ Φαραώ τρομοκρατημένοι ἀπὸ τας μέχρι της ημέρας εκείνης πληγὰς ὠδήγησαν πάλιν τον Μωυσῆν και τον Ἀαρὼν πρὸς τον Φαραώ. Ο ὁποῖος και τους εἶπε· “πηγαίνετε να λατρεύσετε Κυριον τον Θεόν σας. Ἀλλὰ ποῖοι και ποῖοι εἶναι εκείνοι, οἱ ὁποῖοι θα πορευθοῦν δια τον σκοπὸν αὐτόν;”
- Εξ. 10,9 και λέγει Μωυσεῖς· σὺν τοῖς νεανίσκοις και πρεσβυτέροις πορευσόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς και θυγατράσι και προβάτοις και βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ ἑορτὴ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Εξ. 10,9 Ο Μωυσῆς του ἀπήντησε· “θα πορευθῶμεν μαζί με τους νέους και τους γέροντας, με τους υἱοὺς και τας θυγατέρας μας, με τα πρόβατα και τα βόδια μας και τούτο, διότι η ἡμέρα αὐτὴ θα εἶναι ἑορτὴ Κυρίου του Θεοῦ μας”.
- Εξ. 10,10 και εἶπε πρὸς αὐτούς· ἔστω οὕτω, Κύριος μεθ’ ὑμῶν· καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ και τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία πρόκειται ὑμῖν.
- Εξ. 10,10 Ο Φαραώ εἶπε πρὸς αὐτούς· “ας γίνη ὅπως εἶπατε, ο Κυριος ας εἶναι μαζί σας· επειδὴ αφήνω σας ἐλευθέρους να ἀναχωρήσετε, μήπως σκέπτεσθε να πάρετε μαζί σας και τα παιδιά σας; Προσέξατε, διότι πιθανόν να κρύπτη κάποιαν πονηρίαν η πάνδημος αὐτὴ ἀναχώρησίς σας. Ἴσως σκέπτεσθε να δραπετεύσετε.
- Εξ. 10,11 μὴ οὕτως· πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, και λατρευσάτωσαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε. ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ.
- Εξ. 10,11 Ἀλλὰ δεν θα γίνη ἔτσι η ἀναχώρησίς σας. Ἀς πορευθοῦν μόνον οἱ ἄνδρες, και αὐτοὶ ας λατρεύσουν τον Θεόν. Ἀλλωστε σεις οἱ ἴδιοι αὐτὸ ζητεῖτε”. Επειδὴ ὁμως ο Μωυσῆς και ο Ἀαρὼν ἐπέμενον εἰς την πρότασίν των, τους ἐξεδίωξαν ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραώ.
- Εξ. 10,12 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου, και ἀναβήτω ἀκρίς ἐπὶ τὴν γῆν και κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς και πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν ὑπελίπετο ἢ χάλαζα.
- Εξ. 10,12 Εἶπε τότε ο Κυριος πρὸς τον Μωυσῆν· “ἀπλώσε το χερί σου πρὸς ὅλην την γην της Αἰγύπτου· θα ἀναβοῦν και θα ἐπιπέσουν ἀκρίδες καθ’ ὅλην την ἑκτασιν της χώρας, αἱ ὁποῖαι θα καταφάγουν κάθε χλόην της γης και κάθε καρπὸν δένδρου, που ἀφήκεν η χάλαζα”.
- Εξ. 10,13 και ἐπήρε Μωυσεῖς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν, και Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην και ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρῶτὶ ἐγενήθη, και ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα
- Εξ. 10,13 Ὑψωσεν ο Μωυσῆς την ράβδον του στον ουρανόν, και ο Κυριος ἤγειρε νότιον ἄνεμον εἰς την γην της Αἰγύπτου ὅλην την ἡμέραν ἐκείνην και ὅλην την νύκτα· ἐγένε πρῶτὶ και ο νότιος ἄνεμος παρέσυρε τας ἀκρίδας,
- Εξ. 10,14 και ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου, και κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα· προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἀκρίς και μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως,
- Εξ. 10,14 και τας ἔφερεν εἰς ὅλην την Αἴγυπτον. Αὐταὶ δε ἐπέπεσαν και ἐκάλυψαν ὅλην την περιοχὴν της Αἰγύπτου εἰς σήμεναι ἀπειροπληθῆ. Οὐδέποτε προηγουμένως παρουσιάσθη τόση πολλὴ ἀκρίς και οὔτε μετὰ ταῦτα θα παρουσιασθῆ τόσον πλήθος.
- Εξ. 10,15 και ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, και ἐφθάρη ἡ γῆ· και κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς και πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις και ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.
- Εξ. 10,15 Τα σήμεναι των ἀκρίδων ἐσκέπασαν την ὄψιν της Αἰγύπτου και κατεστράφη η χώρα εκείνη, διότι αἱ ἀκρίδες κατέφαγον ὅλον το χόρτον της γης και ὅλους τους καρπούς των δένδρων, ὅσα εἶχον ἀπομείνει ἀπὸ την χάλαζαν. Και δεν ἔμεινε πλέον τίποτε το χλωρὸν οὔτε εἰς τα δένδρα οὔτε εἰς τα χόρτα των πεδιάδων καθ’ ὅλην την ἑκτασιν της Αἰγύπτου.
- Εξ. 10,16 κατέσπευδε δὲ Φαραώ καλέσαι Μωυσῆν και Ἄαρὼν λέγων· ἡμάρτηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν και εἰς ὑμᾶς·
- Εξ. 10,16 Ἐστειλε τότε ἐσπευσμένως ο Φαραώ, ἐκάλεσε τον Μωυσῆν και τον Ἀαρὼν και τους εἶπε· “ἡμάρτησα ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ σας και ἐνώπιόν σας.
- Εξ. 10,17 προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν και προσεύξασθε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, και περιελέτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον.
- Εξ. 10,17 Δεχθῆτε την μετάνοιάν μου και συγχωρήσατέ μου πάλιν την παρούσαν ἁμαρτίαν. Προσευχηθῆτε πρὸς τον Κυριον τον Θεόν σας, δια να εὐδοκήση και ἀπομακρύνῃ ἀπὸ ἐμὲ αὐτὴν την θανάσιμον καταστροφὴν”.
- Εξ. 10,18 ἐξῆλθε δὲ Μωυσεῖς ἀπὸ Φαραώ και ἠῤῥατο πρὸς τὸν Θεόν.
- Εξ. 10,18 Ἐφυγεν ο Μωυσῆς ἀπὸ τα ἀνάκτορα το Φαραώ και προσηυχῆθη πρὸς τον Θεόν.

- Εξ. 10,19 καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὸν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἔρυθρὰν θάλασσαν, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου.
- Εξ. 10,19 Καὶ ὁ Κύριος ἤγειρεν ἄνεμον σφοδρόν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν, ὁ ὁποῖος παρέσυρε τὴν ἀκρίδα καὶ τὴν ἔρριπεν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὥστε καιμμία ἀκρίς δεν ἀπέμεινεν εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 10,20 καὶ ἐσκλήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ. καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
- Εξ. 10,20 Ὁ Κύριος παρεχώρησε καὶ ἐσκληρύνθη πάλιν ἡ καρδία τοῦ Φαραώ καὶ δεν ἀφήκεν ἐλευθέρους τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ νὰ ἀναχωρήσουν.
- Εξ. 10,21 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφητὸν σκότος.
- Εξ. 10,21 Ὁ Κύριος εἶπεν στὸν Μωϋσῆν· “ἀπλώσε τὸ χέρι σου στὸν οὐρανόν καὶ ἀς ἀπλωθῇ σκότος εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου· πυκνὸ, ψηλαφητὸ σκοτάδι”.
- Εξ. 10,22 ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος, θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας,
- Εξ. 10,22 Ἠπλώσεν ὁ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα τοῦ στὸν οὐρανόν καὶ ἐγένε κατ’ ἀρχὰς ελαφρὸ σκοτάδι, ἔπειτα βαθὺ σκοτάδι καὶ θύελλα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.
- Εξ. 10,23 καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἐξανέστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν, οἷς κατεγίνοντο.
- Εξ. 10,23 Ἐξ αἰτίας τοῦ πυκνοτάτου αὐτοῦ σκότους κανεὶς δεν εἶδεν οὔτε τὸν πλησίον ἀδελφὸν τοῦ καὶ κανεὶς δεν ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην τοῦ κατὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς ἡμέρας. Μονον δε εἰς τὴν περιοχὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν κατοικοῦσαν οἱ Ἰσραηλίται, ἦτο φῶς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔργα, με τὰ ὁποῖα ἠσχολοῦντο.
- Εξ. 10,24 καὶ ἐκάλεσε Φαραώ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν λέγων· βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, πλην τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν ὑπολείπεσθε· καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ’ ὑμῶν,
- Εξ. 10,24 Ἐκάλεσε πάλιν ὁ Φαραώ τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε ὅπου θέλετε, λατρεύσατε Κύριον τὸν Θεὸν σας, πάρετε μαζὴ σας καὶ τὰ παιδιὰ σας, ἀλλὰ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια σας θα τα ἀφήσετε ἐδῶ”.
- Εξ. 10,25 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ἃ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
- Εξ. 10,25 Τοῦ εἶπε τότε ὁ Μωϋσῆς· “ὄχι μόνον θα πάρωμε μαζὴ μας τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια μας, ἀλλὰ καὶ συ ὁ ἴδιος θα μας δώσης ζῶα δια τὰ ὀλοκαυτώματά μας καὶ δια τὰς ἄλλας θυσίας, τὰς ὁποίας θα προσφέρωμεν στὸν Κύριον καὶ Θεὸν μας.
- Εξ. 10,26 καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ’ ἡμῶν, καὶ οὐχ ὑπολειφόμεθα ὀπλήν· ἀπ’ αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεῦσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ.
- Εξ. 10,26 Λοιπὸν καὶ τὰ ζῶα μας θα ἐλθουν μαζὴ μας, καὶ δεν θα ἀφήσωμεν οὔτε ἓνα νύχι των. Διότι ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζῶα θα πάρωμε, δια νὰ προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν μας. Ἡμεῖς, ἄλλωστε, δεν γνωρίζομεν ποῖα ζῶα θα προσφέρωμεν θυσίαν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν μας, ἕως ὅτου φθάσωμεν ἐκεῖ, ὅπου θα πρᾶσφερθῇ ἡ θυσία”.
- Εξ. 10,27 ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.
- Εξ. 10,27 Ὁ Κύριος παρεχώρησε καὶ πάλιν νὰ σκληρυνθῇ δια τὴν κακότητά τῆς ἡ καρδία τοῦ Φαραώ, ὁ ὁποῖος καὶ δεν ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτας.
- Εξ. 10,28 καὶ λέγει Φαραώ· ἀπελθε ἀπ’ ἐμοῦ· πρόσσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον· ἦ δ’ ἂν ἡμέρα ὀφθῆς μοι, ἀποθανῆ.
- Εξ. 10,28 Γεμάτος δε ὀργῆν ἐφώνησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν “φύγε ἀπὸ ἐμπρὸς μου. Πρόσσεχε, μήπως τυχόν καὶ θελήσης νὰ ξαναδῆς τὸ πρόσωπόν μου. Τὴν ἡμέραν που θα τολμήσης νὰ παρουσιασθῆς ἐμπρὸς μου,θα θανατωθῆς”.
- Εξ. 10,29 λέγει δὲ Μωυσῆς· εἴρηκας· οὐκ ἔτι ὀφθήσομαί σοι εἰς πρόσωπον.
- Εξ. 10,29 Ὁ Μωϋσῆς με δικαίαν ἀγανάκτησιν τοῦ ἀπήντησε· “το εἶπες ! Δεν θα παρουσιασθῶ πλέον ἐνώπιόν σου”.

ΕΞΟΔΟΣ 11

- Εξ. 11,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔτι μίαν πληγὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραώ καὶ ἐπ’ Αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν· ὅταν δὲ ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς, σὺν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῆ.
- Εξ. 11,1 Ἐπειτα ἀπὸ τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “μίαν ἀκόμη πληγὴν θα ἐπιφέρω ἐγὼ ἐναντίον τοῦ Φαραώ καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ μετὰ ταῦτα θα σας ἀφήσῃ ἐλευθέρους νὰ φύγετε ἀπὸ ἐδῶ. Ὄταν δε θα σας ἀποστελεῖ, θα σας ἀφήσῃ νὰ φύγετε με ὅλα τὰ ὑπάρχοντά σας.
- Εξ. 11,2 λάλησον οὖν κρυφῆ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν.
- Εξ. 11,2 Λάλησε λοιπὸν κρυφίως εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ λαοῦ σου καὶ εἶπέ εἰς αὐτοὺς νὰ ζητήσῃ ὁ καθένας ἀπὸ τὸν γείτονά τοῦ

Αιγύπτιον αργυρά και χρυσά σκεύη και ιματιαμόν”.

- Εξ. 11,3 Κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.
- Εξ. 11,3 Ἐδωκεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν χάριν στον λαόν του ἀπέναντι των Αἰγυπτίων, ὥστε ἐκεῖνοι ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς ὅσα τους ἐχρειάζοντο. Ὁ δε Μωϋσῆς ἀνεδείχθη μέγας, πολὺ μέγας καὶ ἐνδοξος ἐνώπιον των Αἰγυπτίων, ἐνώπιον του Φαραῶ καὶ ἐνώπιον των αὐλικῶν αὐτοῦ.
- Εξ. 11,4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς· τὰδε λέγει Κύριος· περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου,
- Εξ. 11,4 Εἶπε δε ὁ Μωϋσῆς στον Φαραῶ· “αὐτὰ λέγει ὁ Κύριος· Κατὰ το μεσονύκτιον εἰσερχομαι εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 11,5 καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους,
- Εξ. 11,5 Καὶ θα ἀποθάνῃ κάθε πρωτότοκον εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ το πρωτότοκον του Φαραῶ, ὁ ὁποῖος, κάθεται στον βασιλικὸν θρόνον, ἕως το πρωτότοκον τῆς δούλης ἢ ὁποῖα κάθεται στον χειρόμυλόν τῆς, καὶ μέχρι το πρωτότοκον παντὸς ζώου.
- Εξ. 11,6 καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονε καὶ τοιαύτη οὐκ ἔτι προστεθήσεται.
- Εξ. 11,6 Ἐξ αἰτίας του θανάτου των πρωτοτόκων θα γίνῃ μεγάλη γοερά κραυγὴ καθ’ ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, τέτοια, ὁποῖα δεν ἐγένε μέχρι τώρα καὶ οὔτε θα γίνῃ στο μέλλον.
- Εξ. 11,7 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύνων τῆ γλώσση αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅπως εἶδῃς ὅσα παραδοξάσει Κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ.
- Εξ. 11,7 Μεταξὺ ὅμως των Ἰσραηλιτῶν οὔτε κύνων δεν θα μουρμουρίσῃ με τὴν γλῶσσαν του. Θα ἐπικρατήσῃ ἀπόλυτος ἡρεμία ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. Αὐτὰ δε ὅλα θα γίνον, δια να γνωρίσῃς πόσα θαύματα κάμνει ὁ Θεὸς δια να δοξάσῃ τους Ἰσραηλίτας ἀπέναντι των Αἰγυπτίων.
- Εξ. 11,8 καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδές σου οὗτοι πρὸς με καὶ προσκυνήσουσί με λέγοντες· ἔξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου, οὗ σὺ ἀφηγή· καὶ μετὰ ταῦτα ἔξελεύσομαι. ἔξηλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ μετὰ θυμοῦ.
- Εξ. 11,8 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ὅλοι οἱ δούλοι σου θα ἔλθουν πρὸς ἐμὲ, θα με προσκυνήσουν καὶ θα εἰπουν· Ἀναχώρησε ἀπὸ τὴν χώραν μας συ καὶ ὅλος ὁ λαός, του ὁποῖου εἶσαι ἀρχηγός. Καὶ ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ θα ἀναχωρήσω ἐλευθέρως πλέον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον”. Γεμάτος δε ἱερὰν ἀγανάκτησα ἐξῆλθεν ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τα ἀνάκτορα του Φαραῶ.
- Εξ. 11,9 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ, ἵνα πληθύνων πληθυνῶ μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 11,9 Εἶπεν ὁ Κύριος στον Μωϋσῆν· “Δεν θα σας ἀκούσῃ καὶ πάλιν ὁ Φαραῶ· ὥστε ἐγὼ θα ἀναγκασθῶ να πληθύνω ἀκόμη περισσότερο τα σημεῖα καὶ τὰ τέρατα εἰς τὴν Αἴγυπτον”.
- Εξ. 11,10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραῶ· ἐσκλήρυνε δὲ Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 11,10 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ααρὼν ἔκαμαν ὅλα αὐτὰ τα καταπληκτικὰ σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου ἐναντίον του Φαραῶ. Ὁ δε Κύριος παρεχώρησε να σκληρυνθῇ ἡ καρδία του Φαραῶ, ὁ ὁποῖος καὶ δεν υπῆκουσεν εἰς τὴν θεῖαν ἐντολὴν να ἀποστείλῃ ἐλευθέρους τους Ἰσραηλίτας ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.

ΕΞΟΔΟΣ 12

- Εξ. 12,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῆ Αἰγύπτου λέγων.
- Εξ. 12,1 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τον Μωϋσῆν καὶ τον Ααρὼν, ὅταν ἀκόμη ἦσαν εἰς τὴν Αἴγυπτον·
- Εξ. 12,2 ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνσὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
- Εξ. 12,2 “ὁ μὴν αὐτός θα εἶναι δια σας ἡ ἀρχὴ των ἄλλων μηνῶν, ὁ πρῶτος μεταξύ των μηνῶν του ἔτους.
- Εξ. 12,3 λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τῆ δεκάτῃ τοῦ μηνός τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ’ οἶκου πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ’ οἰκίαν.
- Εξ. 12,3 Λάλησε πρὸς ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν καὶ εἶπέ εἰς αὐτούς· Τὴν δεκάτην αὐτοῦ του μηνός θα πάρῃ κάθε οἰκογενειάρχης ἀνὰ ἐν πρόβατον δια τὴν οἰκογένειάν του, δια τὴν οἰκίαν του.
- Εξ. 12,4 ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ὦσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ’ ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν· ἕκαστος τὸ ἀρκοῦν αὐτῷ συναριθμησεται εἰς πρόβατον.
- Εξ. 12,4 Ἐὰν δε τα μέλη τῆς οἰκογενείας του εἶναι ὀλίγα, ὥστε να μὴ ἡμποροῦν να φάγουν τα πρόβατον, ὁ οἰκογενειάρχης θα προσκαλέσῃ ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν του γείτονός του ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, εἰς ἕκαστον ἀπὸ των ὁποῖων θα υπολογισθῇ ἀνάλογος μερὶς ἀπὸ το πρόβατον.

- Εξ. 12,5 πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε.
Εξ. 12,5 Το πρόβατον θα είναι αρτιμελές, χωρίς σωματικήν τινα βλάβην, αρσενικόν ενός ἔτους. Ἡμπορεῖτε να πάρετε η αμνὸν η ερίφιον.
- Εξ. 12,6 καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἐσπέραν.
Εξ. 12,6 Τοῦτο θα διατηρηθῆ ἐν ζωῇ μέχρι της δεκάτης τετάρτης του μηνός, ὁπότε ὅλοι οι Ἰσραηλίται θα σφάξουν αὐτὸ κατὰ την ἐσπέραν της ἡμέρας αὐτῆς.
- Εξ. 12,7 καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν ἐν τοῖς οἴκοις, ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς,
Εξ. 12,7 Οι οικογενειάρχαι θα πάρουν ἀπὸ το αἷμα του σφαγίου αὐτοῦ και θα θέσουν στους δύο παραστάτας και στο ἀνώφλιον των θυρῶν των οικιῶν των, ἐντὸς των ὁποίων αὐτοὶ θα φάγουν τον αμνὸν η το ερίφιον.
- Εξ. 12,8 καὶ φάγονται τὰ κρέα τῆ νυκτὶ ταύτη· ὀπτὰ πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικριδῶν ἔδονται.
Εξ. 12,8 Θα φάγουν δε το κρέας κατὰ την νύκτα αὐτῆν, ψημένον εἰς την φωτιά. Θα το φάγουν με ἄζυμον ἄρτον και πικρά χόρτα.
- Εξ. 12,9 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἢ ὀπτὰ πυρὶ, κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις.
Εξ. 12,9 Δεν θα φάγετε το κρέας ὠμὸν η, βραστόν ἀλλὰ ψημένον εἰς την φωτιάν. Και θα φάγετε ὅλον τον αμνὸν και το κεφάλι και τα πόδια και τα ἐντόσθια.
- Εξ. 12,10 οὐκ ἀπολείπετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ ἐν πυρὶ κατακαύσετε.
Εξ. 12,10 Ἐως το πρωῆ τίποτε δεν θα ἀφήσετε ἀπὸ αὐτὸ και ὀστοῦν δεν θα συντρίψετε ἀπὸ αὐτὸ. Ἐὰν ὁμως και μείνη κάτι μέχρι το πρωῆ, θα το καύσετε εἰς την φωτιάν.
- Εξ. 12,11 οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτὸ· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμένοι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηριαὶ ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· πάσχα ἐστὶ Κυρίῳ.
Εξ. 12,11 Κατ' αὐτὸν τον τρόπον θα το φάγετε· η μέση σας θα εἶναι ζωσμένη, τα υποδήματά σας φορεμένα εἰς τα πόδια σας και αι ράβδοι εἰς τα χέρια σας. Θα φάτε αὐτὸ βιαστικά. Αὐτὸ εἶναι Πάσχα (=Διάβασις) Κυρίου.
- Εξ. 12,12 καὶ διελεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν· ἐγὼ Κύριος.
Εξ. 12,12 Διότι κατὰ την νύκτα αὐτῆν θα περάσω την χώραν της Αἰγύπτου και θα θανατώσω κάθε πρωτότοκον της Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως ζῶου και θα ἐκδικηθῶ ὅλους τους ψευδεῖς θεοὺς των Αἰγυπτίων. Ἐγὼ εἶμαι ο Κυριος και Θεός.
- Εξ. 12,13 καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ, καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν παῖω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ.
Εξ. 12,13 Το αἷμα τοῦτο του αμνοῦ εἰς τας οικίας σας, εἰς τας ὁποίας μένετε, θα εἶναι σημεῖον δι' ἐμέ. Θα ἴδω το αἷμα τοῦτο, θα σας προφυλάξω ἀπὸ την τιμωρίαν και δεν θα σας κτυπήσῃ η θανατικὴ πληγὴ, ὅταν ἐγὼ θα κτυπῶ την χώραν της Αἰγύπτου.
- Εξ. 12,14 καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον· καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν Κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν· νόμιμον αἰώνιον ἐορτάσετε αὐτήν.
Εξ. 12,14 Την ἡμέραν αὐτῆν του Πασχα πρέπει να την ἐνθυμῆσθε πάντοτε. Θα την καθιερώσετε ὡς ἐορτὴν πρὸς τιμὴν και δόξαν του Κυρίου εἰς ὅλας τας δια μέσου των αἰῶνων γενεὰς σας. Θα την ὀρίσετε και θα την ἐορτάζετε ὡς αἰώνιον ἀπαράβατον νόμον.
- Εξ. 12,15 ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης.
Εξ. 12,15 Ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας θα τρώγετε ἄζυμα, ψωμί χωρίς προζύμι. Ἀπὸ την πρώτην ἡμέραν θα εξαφανίζετε ἀπὸ το σπίτι σας κάθε ἐνζυμον ἄρτον. Ὅποιος θα φάγῃ ἐνζυμον ἄρτον (ψωμί ζυμωμένο με προζύμι) ἀπὸ την πρώτην μέχρι την ἐβδόμην ἡμέραν του Πασχα θα ἐξολοθρευθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ μέσου των Ἰσραηλιτῶν.
- Εξ. 12,16 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς, πλην ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν.
Εξ. 12,16 Ἡ πρώτη ἡμέρα θα θεωρηθῆ και θα κληθῆ ἁγία και ἐπίσημος, ὅπως ἐπίσης ἁγία και ἐπίσημος θα εἶναι και η ἐβδόμη ἡμέρα. Κατὰ τας ἡμέρας της ἐορτῆς του Πασχα δεν θα ἐπιδοθῆτε εἰς ἔργα, που ἀπαιτοῦν ολόκληρον την φροντίδα σας, πλην μόνον εἰς ἐκεῖνα που εἶναι ἀπαραίτητα δια την συντήρησίν σας. Αὐτὰ μόνον τα ἔργα θα κάμνετε.
- Εξ. 12,17 καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην· ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον.
Εξ. 12,17 Θα φυλάξετε αὐτὴν την ἐντολὴν δια την ἐορτὴν του Πασχα, διότι κατὰ την ἡμέραν αὐτῆν θα ἀπελευθερώσω την

δύναμίν σας και θα σας βγάλω από την Αίγυπτον, και θα καθιερώσετε την ημέραν αυτήν εις όλας τας γενεάς σας ως παντοτεινήν εορτήν.

- Εξ. 12,18 **ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνός, ἕως ἑσπέρας.**
- Εξ. 12,18 **Θα αρχίσετε να τρώγετε ἄζυμα ἀπὸ τὴν ἐσπέραν που ἀρχίζει ἡ δεκάτῃ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνός μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς εικοστῆς πρώτης τοῦ αὐτοῦ μηνός.**
- Εξ. 12,19 **ἐπτά ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν· πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτὸν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοσι τῆς γῆς·**
- Εξ. 12,19 **Επὶ ἐπτά ἡμέρας δεν θα εὐρεθῆ ἐνζυμος ἄρτος εις τὰς οἰκίας σας. Οποῖος δε φάγῃ ἐνζυμον ἄρτον, θα ἐξολοθρευθῆ ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἐκ μέσου τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, εἴτε ὡς ξένος παρεπιδημῆ εις τὴν χώραν σας εἴτε ἀνήκει στους ἐντοπίους.**
- Εξ. 12,20 **πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα.**
- Εξ. 12,20 **Τιποτε το ἐνζυμον δεν θα φάγετε. Εἰς ὅλας δε τὰς κατοικίας σας θα τρώγετε ἄζυμον ἄρτον”.**
- Εξ. 12,21 **Ἐκάλεσε δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερουσιάν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν καὶ θύσατε τὸ πάσχα.**
- Εξ. 12,21 **Προσεκάλεσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλην τὴν γερουσιάν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε καὶ πάρτε ὁ καθένας διὰ τὴν οἰκογένειάν του ἀνά ἐν πρόβατον καὶ θυσιάσατε τὸν πασχάλιον αὐτὸν ἀμνόν.**
- Εξ. 12,22 **λήψεσθε δὲ δέσμην ὑσσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν· ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῆ.**
- Εξ. 12,22 **Θα λάβετε δέσμη ἀπὸ ὑσσώπου θα βυθίσετε αὐτὴν στο αἶμα, που θα τὸ ἔχετε ἐντὸς δοχείου πλησίον τῆς θύρας. θα ἀλείψετε τὸ ἀνώφλιον τῆς θύρας καὶ τοὺς δύο παραστάτας αὐτῆς με τὸ αἶμα, που θα εἶναι πλησίον εις τὴν θύραν. Κανεῖς δε ἀπὸ σας δεν θα βγῆ ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ του μέχρι τῆς πρωῆας.**
- Εξ. 12,23 **καὶ παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ὄψεται τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς φλιᾶς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, καὶ παρελεύσεται Κύριος τὴν θύραν καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρεύοντα εἰσελθεῖν εις τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι.**
- Εξ. 12,23 **Διότι θα διέλθῃ ὁ Κύριος καὶ θα θανατώσῃ τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων. Θα ἴδῃ δε τὸ αἶμα στο ἀνώφλιον καὶ στους δύο παραστάτας τῆς θύρας καὶ θα προσπεράσῃ ὁ Κύριος τὴν θύραν σας. Δεν θα ἀφήσῃ τὸν ἐξολοθρευτὴν ἄγγελον νὰ εἰσέλθῃ εις τὰς οἰκίας σας καὶ νὰ πλῆξῃ διὰ θανάτου.**
- Εξ. 12,24 **καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος.**
- Εξ. 12,24 **Θα φυλάξετε αὐτὴν τὴν ἐντολὴν ὡς νόμον ἀπαράβατον διὰ τὸν εαυτὸν σας καὶ τοὺς ἀπογόνους σας στους αἰῶνας.**
- Εξ. 12,25 **ἐὰν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῶ Κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην.**
- Εξ. 12,25 **Ὅταν δε εἰσέλθετε εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος, καθὼς ἔχει υποσχεθῆ, θα σας δώσῃ, θα φυλάξετε τὴν εορτὴν αὐτὴν.**
- Εξ. 12,26 **καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν· τίς ἡ λατρεία αὕτη;**
- Εξ. 12,26 **Ὅταν δε σας ἐρωτοῦν τὰ παιδιά σας, τι εἶναι καὶ τι σημαίνει αὐτὴ ἡ εορτὴ;**
- Εξ. 12,27 **καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς· θυσίᾳ τὸ πάσχα τοῦτο Κυρίῳ, ὡς ἐσκέπασε τοὺς οἴκους τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἠνίκα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο. καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησε.**
- Εξ. 12,27 **Θα ἀπαντήσετε εἰς αὐτά· τὸ Πάσχα τοῦτο εἶναι θυσίᾳ πρὸς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος ἐπροστάτευσε τὰς οικογενείας τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅταν ἐθανάτωσε τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων, τὰς δε ἰδικὰς μας οικογενείας ἐπροφύλαξεν ἀπὸ τὸν ὄλεθρον”. Ἦκουσεν αὐτὰ ὁ λαὸς, ἐσκύψαν με εὐλάβειαν καὶ με εὐγνωμοσύνην προσεκύνησαν τὸν Κύριον.**
- Εξ. 12,28 **καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών, οὕτως ἐποίησαν.**
- Εξ. 12,28 **Ἀπεχώρησαν οἱ Ἰσραηλίται καὶ ἔκαμαν ὅσα εἶχε διατάξῃ ὁ Κύριος στὸν Μωϋσῆ καὶ τὸν Ααρών. Ἐτσι ἀκριβῶς ἔκαμαν.**
- Εξ. 12,29 **Ἐγενήθη δὲ μεσοῦσης τῆς νυκτός καὶ Κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῶ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντός κτήνους.**
- Εξ. 12,29 **Ὅταν δε ἦλθε τὸ μεσονύκτιον τῆς νυκτός ἐκείνης, ἐκτύπησεν ὁ Κύριος διὰ θανάτου κάθε πρωτότοκον εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸ πρωτότοκον τοῦ Φαραῶ που κάθεται στὸν θρόνον, ἕως τὸ πρωτότοκον τῆς αἰχμαλώτου που εἶναι φυλακισμένη στὸν λάκκον, μέχρι καὶ τοῦ πρωτοτόκου παντός κτήνους.**
- Εξ. 12,30 **καὶ ἀναστὰς Φαραῶ νυκτός καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ· οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ἧ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς.**
- Εξ. 12,30 **Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἠγέρθη ὁ Φαραῶ καὶ ὅλοι οἱ αὐλικοὶ αὐτοῦ καὶ ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐγένετο μεγάλη γοερά κραυγὴ εἰς ὅλην τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, διότι δεν υπήρχεν οἰκία, ὅπου δεν κατέκειτο καὶ ἕνας νεκρός.**

- Εξ. 12,31 και ἐκάλεσε Φαραὼ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀνάστητε καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· βαδίζετε καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε·
- Εξ. 12,31 Ο Φαραὼ ἐκάλεσε κατὰ τὴν νύκτα τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς εἶπε· “σηκωθῆτε καὶ φύγετε ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ σεις καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται. Πηγαίνετε καὶ λατρεύσατε Κύριον τὸν Θεὸν σας, ὅπως εἶπατε.
- Εξ. 12,32 καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὲ κάμῃ.
- Εξ. 12,32 Παρετε μαζὴ σας τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια σας καὶ πηγαίνετε· προσευχηθῆτε δε καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ”.
- Εξ. 12,33 καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῆ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς· εἶπαν γάρ, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν.
- Εξ. 12,33 Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐπιμόνως ἐβίαζον τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ φύγουν ὅσον τὸ δυνατόν συντομώτερον ἀπὸ τὴν χώραν τῶν, διότι ἔλεγον· “ἀν δὲν φύγουν αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἡμεῖς ὅλοι θὰ ἀποθάνωμεν”.
- Εξ. 12,34 ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.
- Εξ. 12,34 Ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς χωρὶς ἀργοπορίαν ἐσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ. Καὶ ἐν τῇ βίᾳ τῶν ἐτύλιξαν εἰς τὰ ἱμάτια τῶν το ζυμᾶρι πρὶν ἀκόμη αὐτὸ ζυμωθῆ με τὴν ζύμην, τὸ εφορτώθησαν στοὺς ὤμους τῶν καὶ ἐξεκίνησαν.
- Εξ. 12,35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς, καὶ ἦτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν·
- Εξ. 12,35 Οἱ Ἰσραηλίται ἐκάμην προηγουμένως ὅπως τοὺς εἶχε συμβουλευεῖ ο Μωϋσῆς· ἐζήτησαν δηλαδὴ ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ σκευῆ, ὅπως ἐπίσης καὶ ἱματισμόν.
- Εξ. 12,36 καὶ ἔδωκε Κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους.
- Εξ. 12,36 Ο δε Κύριος ἔδωκε κάποιαν ἰδιαιτέραν χάριν στον λαὸν τοῦ ἐνώπιον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι προθύμως ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς ὅ,τι τοὺς εἶχαν ζητήσει. Ἐποὶ δε οἱ Ἰσραηλίται ἐπήραν μαζὴ τῶν, ὡσὰν λάφυρα, πολλὰ ἀντικείμενα ἀξίας ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους.
- Εξ. 12,37 Ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσοῦ εἰς Σοκχώθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν, οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς,
- Εξ. 12,37 Ἐξεκίνησαν λοιπὸν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν περιοχὴν Ῥαμεσσοῦ καὶ ἦλθον εἰς Σοκχώθ. Οἱ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὸν πεζικὸν στρατὸν, ἦσαν ἑξακόσαιοι χιλιάδες, πλὴν, φυσικὰ, τῶν παιδιῶν καὶ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ.
- Εξ. 12,38 καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα.
- Εξ. 12,38 Μαζὴ με τοὺς Ἰσραηλίτας ἐφυγε καὶ ἄλλος ἀνάμικτος λαὸς ἀπὸ Αἰγυπτίους καὶ ἐτέρους ἀλλοεθνεῖς. Παρέλαβον δε οἱ Ἰσραηλίται μαζὴ τῶν καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια καὶ τὰ κτήνη τῶν, κοπάδια πολλὰ.
- Εξ. 12,39 καὶ ἔπεσαν τὸ σταῖς, ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους· οὐ γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδὲ ἐπισπισμόν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν.
- Εξ. 12,39 Ἐζύμωσαν δε εἰς Σοκχώθ τὰ προζύμια, ποὺ εἶχαν πάρει μαζὴ τῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐψησαν λαγάνες εἰς τὴν φωτιάν. Τὸ φύραμα δὲν εἶχε ὑποστή ζύμωσιν τὴν ὥραν, ποὺ οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς ἐξηνάγκασαν νὰ φύγουν, αὐτοὶ δε δὲν ἠμποροῦσαν νὰ παραμείνουν ὥστε νὰ ζυμώσουν αὐτὸ, οὐτε δε καὶ ἐπρόλαβαν νὰ παραλάβουν τρῶφιμα δια τὸν δρόμον τῶν.
- Εξ. 12,40 ἢ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἦν κατώκησαν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χαναάν, ἔτη τετρακόσια τριάκοντα.
- Εξ. 12,40 Ο χρόνος τῆς παραμονῆς τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τότε ποὺ ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Χαναάν, ἦσαν τετρακόσια τριάκοντα ἔτη.
- Εξ. 12,41 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξήλθε πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτὸς,
- Εξ. 12,41 Ἐπειτα δε ἀπὸ τὰ τετρακόσια τριάκοντα αὐτὰ ἔτη ἐξήλθεν ὁλος αὐτὸς ὁ στρατὸς τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἐν καιρῷ νυκτὸς.
- Εξ. 12,42 προφυλακὴ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν.
- Εξ. 12,42 Ἀγρυπνοὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου ἐμείναν οἱ Ἰσραηλίται κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ Θεὸς τοὺς ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον. Νύξ ἀγρυπνίας θὰ εἶναι ἡ ἡμερομηνία αὕτη στο μέλλον χάριν τοῦ Κυρίου, ὥστε ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται νὰ τὴν τιμῶν ὡς εορτὴν εἰς ὅλας αὐτῶν τας γενεὰς.
- Εξ. 12,43 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν· οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα· πᾶς ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ’ αὐτοῦ·
- Εξ. 12,43 Ο Κύριος εἶπε τότε στον Μωϋσῆν καὶ τὸν Ααρὼν· “αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τοῦ Πασχα· κανεὶς ἀλλοεθνῆς δὲν θὰ τρώγῃ ἀπὸ αὐτὸ.
- Εξ. 12,44 καὶ πάντα οἰκέτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν, καὶ τότε φάγεται ἀπ’ αὐτοῦ·
- Εξ. 12,44 Καθε δούλον ἢ δια χρημάτων ἀγορασθέντα δούλον θὰ τὸν περιτάμῃς καὶ τότε θὰ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸν πασχάλιον ἀμνόν.
- Εξ. 12,45 πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ’ αὐτοῦ.

- Εξ. 12,45 Ο ξένος, όπως και ο ημερομίσθιος εργάτης δεν θα φάγουν από αυτό.
- Εξ. 12,46 έν οικία μᾶ βρωθήσεται, καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οικίας τῶν κρεῶν ἕξω· καὶ ὅστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ.
- Εξ. 12,46 Μέσα εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν θα φαγῶθῃ καὶ ἐκτὸς τῆς οικίας δεν θα ἐξέλθῃ κρέας. Δεν θα σπάσετε κανένα οστούν ἀπὸ τὸν πασχάλιον αμνόν.
- Εξ. 12,47 πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ ποιήσῃ αὐτό.
- Εξ. 12,47 Αυτό θα κάμουν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται.
- Εξ. 12,48 ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα Κυρίῳ, περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν, καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτό καὶ ἔσται ὥσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς· πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ.
- Εξ. 12,48 Εἰάν δε ἀπὸ ἄλλῃν τινὰ χώραν ἐλθῇ πρὸς σας ξένος να κάμῃ τὸ Πάσχα Κυρίου, θα περιτάμῃ κάθε ἀρσενικόν αὐτοῦ καὶ κατόπιν θα προσέλθῃ να κάμῃ τὸ Πάσχα τούτο με τα ἴδια δικαιώματα, που ἔχει καὶ ὁ Εβραῖος. Ἀλλὰ κανεῖς ἀπερίτμητος δεν θα φάγῃ ἀπὸ τὸν αμνόν του Πάσχα.
- Εξ. 12,49 νόμος εἶς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν.
- Εξ. 12,49 Ὁ ἴδιος νόμος θα εἶναι δια τὸν ἐντόπιον Εβραῖον καὶ δια τὸν προσελθόντα μεταξύ σας ξένον πρὸς εορτασμόν του Πάσχα”.
- Εξ. 12,50 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν.
- Εξ. 12,50 Οἱ Ἰσραηλίται ἔκαμαν, ὡς ὁ Θεὸς δια τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Ααρών τοὺς εἶχε διατάξει. Ἐτσι ἀκριβῶς ἔκαμαν.
- Εξ. 12,51 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε Κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.
- Εξ. 12,51 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπηλευθέρωσεν ὁ Κύριος τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ τοὺς ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου με ὅλην αὐτῶν τὴν δύναμιν.

ΕΞΟΔΟΣ 13

- Εξ. 13,1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 13,1 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν·
- Εξ. 13,2 ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἰοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐμοὶ ἔστιν.
- Εξ. 13,2 “να ἀφιέρωσης εἰς ἐμὲ κάθε πρωτότοκον, κάθε πρωτογέννητον μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει μήτραν, διότι τούτο ἀνήκει εἰς ἐμὲ”.
- Εξ. 13,3 Εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἧ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν· καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη.
- Εξ. 13,3 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· “να ἐνθυμήσθε τὴν ἡμέραν αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποῖον ἐξήλθατε ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτῶν τῆς φοβερᾶς δουλείας. Διότι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν δια τῆς παντοδυνάμου δεξιᾶς του σας ἐβγαλεν ὁ Θεὸς ἀπὸ ἐδῶ. Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτήν δεν θα φάγεται ἄρτος, που ἔχει προζύμι.
- Εξ. 13,4 ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων.
- Εξ. 13,4 Διότι σήμερον κατὰ τὸν μῆνα τούτον τῶν νέων σιτηρῶν ἐξέρχεσθε σεις ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 13,5 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαιῶν καὶ Γεργεσαίων καὶ Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου δοῦναι σοὶ γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ.
- Εξ. 13,5 Ὅταν δε Κύριος ὁ Θεὸς σε εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν τῶν Χαναναίων, τῶν Χετταίων, τῶν Ἀμορραίων, τῶν Εὐαίων, τῶν Ἰεβουσαιῶν, τῶν Γεργεσαίων καὶ τῶν Φερεζαίων, εἰς τὴν χώραν τὴν ὁποῖαν δι' ὄρκου ὑπεσχέθη στους πατέρας σου να δώσῃ εἰς σέ, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν ῥεῖ γάλα καὶ μέλι, πρέπει να προσφέρῃς τὴν λατρείαν αὐτήν κατὰ τὸν μῆνα τούτον.
- Εξ. 13,6 ἕξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ εορτὴ Κυρίου·
- Εξ. 13,6 Ἐπὶ ἕξ ἡμέρας θα τρώγετε ἄρτος χωρὶς προζύμι. Ἡ ἐβδόμη ἡμέρα- ὡς καὶ ἡ πρώτη- θα εἶναι ἐπίσημος εορτὴ του Κυρίου.
- Εξ. 13,7 ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, οὐκ ὀφθήσεται σοὶ ζυμωτόν, οὐδὲ ἔσται σοὶ ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.
- Εξ. 13,7 Ἄρτος χωρὶς προζύμι θα τρώγετε ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Δεν θα παρουσιασθῇ ἄρτος ἐνζυμὸς στο τραπέζι σου, οὔτε θα υπάρξῃ ἐνζυμὸς ἄρτος εἰς τὴν περιοχὴν σου.
- Εξ. 13,8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς μοι, ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου.
- Εξ. 13,8 Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θα πληροφορήσῃς τὸν υἱόν σου, ὅτι τούτο γίνεται εἰς ἀνάμνησιν ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Θεός, ὅταν με τὴν ἰδικὴν του προστασίαν ἐξηρχόμεθα ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

- Εξ. 13,9 καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεὸς ἐξ Αἰγύπτου.
- Εξ. 13,9 Θα βάλῃς δε καὶ κάποιον σημάδι στο χέρι σου, δια να το βλέπῃς καὶ να ενθυμήσαι τὸ γεγονός αὐτὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς σου. Ἐπει δὲ ὁ Νόμος τοῦ Κυρίου θα εὑρίσκεται πάντοτε στο στόμα σου. Διότι με τὴν παντοδύναμον δεξιάν του σε ἐβγάλεν ὁ Κύριος ἐλευθέρων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 13,10 καὶ φυλάξασθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας.
- Εξ. 13,10 Θα φυλάξετε αὐτὸν τὸν Νόμον κάθε χρόνον καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, που ἔχει ὀρίσει ὁ Κύριος.
- Εξ. 13,11 καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν,
- Εξ. 13,11 Ὅταν δὲ Κύριος ὁ Θεός σε εγκαταστήσῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ δώσει εἰς σε αὐτὴν τὴν χώραν σύμφωνα με τὴν ἐνὸρκον υπόσχεσίν του πρὸς τοὺς πατέρας σου,
- Εξ. 13,12 καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά, τῷ Κυρίῳ· πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ὅσα ἐὰν γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ Κυρίῳ.
- Εξ. 13,12 Θα βάλῃς κατὰ μέρος καὶ θα αφιερώσῃς πρὸς τὸν Κύριον κάθε ἀρσενικὸν πρωτογέννητον. Καθε, λοιπόν, πρωτογέννητον ἀρσενικὸν ἀπὸ τὰ βόδια σου καὶ ἀπὸ τὰ ζῶα σου, ὅσα θα γεννηθοῦν μεταξύ σας, θα τα αφιερώσῃς στὸν Κύριον.
- Εξ. 13,13 πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ· ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς, λυτρώσῃ αὐτό. πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ.
- Εξ. 13,13 Ὅμως κάθε πρωτογέννητον ὄνου θα το ἀντικαταστήσῃς με πρόβατον. Ἐὰν δὲν το ἀντικαταστήσῃς με πρόβατον, θα προσφέρῃς ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἀνάλογον χρῆμα. Ἐπίσης δια καθ' ἑκάστον ἀνθρώπου θα καταβάλῃς στὸν ναὸν τὸ καθοριζόμενον χρῆμα.
- Εξ. 13,14 ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων· τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας·
- Εξ. 13,14 Ἐὰν μετὰ ταῦτα σε ἐρωτήσῃ ὁ υἱός σου· Τι εἶναι αὐτὸ που κάνεις; Θα τοῦ ἀπαντήσῃς· αὐτὸ τὸ κάμνω, δια να ενθυμούμεθα πάντοτε ὅτι ὁ Κύριος με τὸ παντοδύναμον χέρι του μας ἐβγάλεν ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τὴν χώραν τῆς δουλείας.
- Εξ. 13,15 ἠγίακα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· καὶ διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά, τῷ Κυρίῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι.
- Εξ. 13,15 Ὅταν ὁ Φαραὼ ἐσκλήρυνετὸ ἀπέναντί μας καὶ με κανένα τρόπον δὲν ἠθέλε να μας ἀφήσῃ ἐλευθέρους, ὁ Θεός, δια να τον ἐξαναγκάσῃ, ἐθανάτωσε κάθε πρωτότοκον εἰς τὴν χώραν τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ ἀνθρώπου μέχρι κτήνους. Δια τοῦτο καὶ ἐγὼ κάθε ἀρσενικὸν πρωτότοκον ἀπὸ τὰ ζῶα τὸ προσφέρω θυσίαν στὸν Κύριον, δια κάθε δε πρωτότοκον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καταβάλλομεν εἰς ἐξαγοράν χρῆμα στὸν ναόν, ὥστε τὸ πρωτότοκον να μένῃ στὸν οἶκον τοῦ πατρός του.
- Εξ. 13,16 καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.
- Εξ. 13,16 Καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτοῦ τοῦ γεγονότος θα ἔχῃς κάποιον σημεῖον στο χέρι σου, τὸ ὁποῖον βλέπων πάντοτε, θα ενθυμήσαι ὅτι ὁ Κύριος με τὸ παντοδύναμον χέρι του σε ἐβγάλεν ἐλευθέρων ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον”.
- Εξ. 13,17 Ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαόν, οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός ὁδὸν γῆς Φυλιστιεῖμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεός· μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον.
- Εξ. 13,17 Ὅταν δὲ ὁ Φαραὼ ἀφῆκεν ἐλευθέρων τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, ὁ Θεός δὲν τους ὠδήγησε κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Χαναάν δια μέσου τῆς χώρας τῶν Φιλισταίων, διότι ἡ χώρα αὐτὴ ἦτο πλησίον τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Θεός ἐσκέφθη, μήπως τυχὸν συναντήσῃ πόλεμον ἐκ μέρους τῶν Φιλισταίων ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός καὶ μεταμεληθεῖς ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 13,18 καὶ ἐκύκλωσεν ὁ Θεός τὸν λαόν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, πέμπτη δὲ γενεᾷ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 13,18 Δι' αὐτὸ διέταξεν ὁ Θεός να πορευθοῦν οἱ Ἰσραηλίται κυκλικῶς δια τῆς ὁδοῦ, που ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν. Οἱ Ἰσραηλίται κατὰ τὴν πέμπτην γενεάν, ἀπὸ τότε που εἰσήλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἐξήλθον ἀπὸ αὐτῆν.
- Εξ. 13,19 καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστέα Ἰωσήφ μεθ' ἑαυτοῦ· ὄρκῳ γὰρ ὤρκισε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· ἐπισκοπῆ ἐπισκέψεται ὑμᾶς Κύριος καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὀστέα ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν.
- Εξ. 13,19 Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἐπῆρε μαζί του καὶ τὰ ὀστέα τοῦ Ἰωσήφ, διότι ὁ Ἰωσήφ εἶχεν ὀρκίσει τοὺς Ἰσραηλίτας λέγων· “θα σας ἐπισκεφθῆ ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως ὁ παντοδύναμος Κύριος, δια να σας ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν Χαναάν. Να πάρετε τότε μαζί σας ἀπὸ ἐδῶ τὰ ὀστέα μου”.
- Εξ. 13,20 ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχώθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὀθώμ παρὰ τὴν ἔρημον.
- Εξ. 13,20 Ἐξεκίνησαν οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν Σοκχώθ καὶ στρατοπέδευσαν εἰς Ὀθώμ, πλησίον τῆς ἐρήμου.

- Εξ. 13,21 ὁ δὲ Θεὸς ἠγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν, τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός·
- Εξ. 13,21 Ὁ δε Θεός ωδηγοῦσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς εδεικνυε τὴν ὁδόν κατὰ μεν τὴν ἡμέραν με νεφέλην ὑπὸ μορφὴν στύλου, τὴν δε νύκτα με πύρινον στύλον, ὥστε καὶ νὰ τοὺς φωτίζει.
- Εξ. 13,22 οὐκ ἐξέλιπε δὲ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.
- Εξ. 13,22 Ποτὲ δε ο στύλος τῆς νεφέλης κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ο στύλος τοῦ πυρός κατὰ τὴν νύκτα δεν ἔλειψαν ἐνώπιον τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ.

ΕΞΟΔΟΣ 14

- Εξ. 14,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 14,1 Ἐλάλησεν ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσήν καὶ του εἶπε·
- Εξ. 14,2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν, ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,2 “εἰπέ στους Ἰσραηλίτας νὰ ἐπιστρέψουν ἀπὸ τὴν Οθώμ καὶ νὰ στρατοπεδεύσουν ἀπέναντι, τῆς Ἐπαύλεως, που κεῖται μετὰ τῆς Μαγδώλου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, καταντικρὺ τῆς Βεελσεπφῶν. Ἀπέναντι αὐτῶν θὰ στρατοπεδεύσης, πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης.
- Εξ. 14,3 καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῆ· συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος.
- Εξ. 14,3 Ὁ Φαραὼ, ὅταν ἰδῆ τοῦτο, θὰ εἶπῃ στον λαόν του· Αὐτοὶ οἱ Ἰσραηλίται περιπλανῶνται εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, διότι τοὺς ἔχει κλείσει ἡ ἔρημος καὶ δεν γνωρίζουν που νὰ κατευθυνθοῦν.
- Εξ. 14,4 ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἐποίησαν οὕτως.
- Εξ. 14,4 Ἐγὼ θὰ παραχωρήσω νὰ σκληρυνθῆ ἡ καρδία του Φαραὼ καὶ παρὰ τὰς τιμωρίας που ἔλαβε, θὰ ἐξέλθῃ ἀμετανόητος εἰς καταδίωξιν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Τότε θὰ δοξασθῶ ἐγὼ δια τὴν ὁλοκληρωτικὴν συντριβὴν τοῦ Φαραὼ καὶ ὅλου τοῦ στρατοῦ του, καὶ θὰ μάθουν ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Κύριος”. Οἱ Ἰσραηλίται ἔκαμαν ὡπως διέταξεν ὁ Θεός.
- Εξ. 14,5 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν· τί τοῦτο ἐποίησαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν;
- Εξ. 14,5 Ἀνηγγέλη στον βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι ἔχει φύγει ὁ ἰσραηλιτικὸς λαός καὶ μετεστράφη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ τῶν αὐλικῶν του ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν· “τί εἶναι αὐτὸ που ἐκάμαμεν, νὰ ἀφήσωμεν ἐλευθέρους νὰ φύγουν τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἔτσι νὰ μὴ ἐργάζονται δι’ ἡμᾶς ὡς δούλοι;”
- Εξ. 14,6 ἔξευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ’ ἑαυτοῦ
- Εξ. 14,6 Ὁ Φαραὼ διέταξε καὶ ἐξέυξαν τὰ πολεμικὰ του ἄρματα καὶ παρέλαβε μαζὴ του ὅλον τον στρατόν του.
- Εξ. 14,7 καὶ λαβῶν ἑξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων.
- Εξ. 14,7 Ἐλαβεν ἑξακόσια ἐκλεκτὰ ἄρματα, ὅλον το ἰππικόν τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοὺς ἐμπείρους εἰς πόλεμον ἀρχηγούς, καὶ ἐξήλθε ἐναντίον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Εξ. 14,8 καὶ ἐσκήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ.
- Εξ. 14,8 Ὁ Κύριος εἶχε παραχωρήσει νὰ σκληρυνθῆ ἡ καρδία του βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν αὐλικῶν του, καὶ ἔτσι ἀμετανόητος ὁ Φαραὼ ἀπὸ τὰς τόσας τιμωρίας ἐκινήθη ὀπίσω τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς καταδίωξιν αὐτῶν. Οἱ Ἰσραηλίται ὅμως ἐπροχωροῦσαν προστατευόμενοι ἀπὸ τὴν ἐνδοξὴν καὶ παντοδύναμον χεῖρα τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 14,9 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὔροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραὼ καὶ οἱ ἵππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν.
- Εξ. 14,9 Οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς ἐκυνήγησαν καὶ τοὺς ἐφθασαν στρατοπεδευμένους πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ὁλον το ἰππικόν, τὰ ἄρματα του Φαραὼ, οἱ ἵπποι καὶ ὅλη ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἐστρατοπέδευσαν πλησίον τῆς Ἐπαύλεως ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Βεελσεπφῶν.
- Εξ. 14,10 καὶ Φαραὼ προσῆγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀρώσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον,
- Εξ. 14,10 Ὁ Φαραὼ ὠδηγοῦσε τὸ στράτευμά του. Οἱ Ἰσραηλίται ὑψώσαντες τὰ βλέμματά των εἶδον κατάπληκτοι ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον στρατοπεδεύσει ὀπισθεν αὐτῶν. Τρομαγμένοι ἐβόησαν πρὸς τον Κυριον·

- Εξ. 14,11 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐξηγάγετε ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου;
- Εξ. 14,11 καὶ φοβούμενοι σφαγὴν τῶν εἰς τὴν ἐρημον εἶπον ἐν τῇ ὀλιγοπιστίᾳ τῶν πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “μήπως, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν τάφοι εἰς τὴν Αἴγυπτον, μὰς ἐβγάλες νὰ φονευθῶμεν εἰς τὴν ἐρημον; Τί εἶναι αὐτὸ που μὰς ἐκάμες βγάζοντας ἡμᾶς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον;
- Εξ. 14,12 οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες· πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ.
- Εξ. 14,12 Μὴπως ἡμεῖς, ὅταν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Αἴγυπτον, δὲν σου εἶχαμεν εἶπει, ἀφῆσέ μὰς ἐδῶ νὰ εἴμεθα καὶ νὰ ἐργαζώμεθα ὡς δούλοι διὰ τοὺς Αἰγυπτίους; Διότι εἶναι προτιμότερον νὰ εἴμεθα δούλοι τοὺς Αἰγυπτίους, παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐρημον”.
- Εξ. 14,13 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν· θαρσεῖτε, στήτε καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον·
- Εξ. 14,13 Ἀπήντησε δὲ ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· “ἔχετε θάρρος. Σταθήτε ἀκλόνητοι καὶ ἀνδρείοι καὶ θὰ ἰδῆτε τὴν σωτηρίαν, τὴν ὁποῖαν σήμερον θὰ πραγματοποιήσῃ ὁ Θεὸς πρὸς χάριν σας. Διότι, ὅπως βλέπετε τὰ αἰγυπτιακὰ στρατεύματα σήμερον, δὲν πρόκειται ποτὲ πλέον νὰ τα ἴδετε στο μέλλον.
- Εξ. 14,14 Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.
- Εξ. 14,14 Ὁ Κύριος θὰ πολεμήσῃ διὰ τὴν σωτηρίαν σας. Λοιπὸν σταματήσατε τὰ παράπονα καὶ περιμένετε με πίστιν”. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐπεδόθη εἰς θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον.
- Εξ. 14,15 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν·
- Εξ. 14,15 Τοῦ εἶπε δὲ ὁ Κύριος· “τί φωνάζεις πρὸς ἐμὲ προσευχόμενος; Εἰπέ τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ ετοιμασθοῦν διὰ νὰ ἀναχωρήσουν.
- Εξ. 14,16 καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν.
- Εξ. 14,16 Σὺ δὲ σήκωσε τὴν ῥάβδον σου, ἀπλώσε τὸ χεῖρι σου εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διαχώρισε αὐτήν εἰς τὰ δύο. Καὶ ἀφ’ οὗ διαχωρισθῇ ἡ θάλασσα, ἀς εἰσελθοῦν οἱ Ἰσραηλίται εἰς τὴν ξηρὰν διὰ μέσου αὐτῆς ὁδόν.
- Εξ. 14,17 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ.
- Εξ. 14,17 Ἐγὼ δὲ θὰ παραχωρήσω νὰ σκληρυνθῇ ἡ καρδία τοῦ Φαραὼ καὶ ὅλων τῶν Αἰγυπτίων, ὥστε ἀμετανόητοι αὐτοὶ καὶ ἀπὸ τοῦτο το θαῦμα νὰ εἰσελθοῦν εἰς τὴν θάλασσαν ὀπίσω ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας. Τότε θὰ φανῇ ἡ δόξα μου, διότι ὁ Φαραὼ καὶ ὅλη ἡ στρατιὰ του καὶ τὰ ἄρματα καὶ τὸ ἱππικόν του θὰ πνιγούν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ σεις θὰ σωθῆτε υγιεῖς εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν.
- Εξ. 14,18 καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζόμενος μου ἐν Φαραὼ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ.
- Εξ. 14,18 Καὶ ὅταν ἔτσι δοξασθῶ με τὴν καταστροφὴν τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν ἀρμάτων καὶ τοῦ ἱππικοῦ, θὰ μάθουν ὅλοι οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός”.
- Εξ. 14,19 ἐξῆρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν.
- Εξ. 14,19 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπροπορεύετο ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀνῆλθε πρὸς τὰ ἄνω καὶ μετέβη ὀπίσθεν τοῦ στρατοπέδου. Ὑψώθη ἐπίσης καὶ ἡ στήλη τῆς νεφέλης που εὐρίσκετο ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἐστάθη ὀπίσθεν αὐτῶν.
- Εξ. 14,20 καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος, καὶ διήλθεν ἡ νύξ, καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὄλην τὴν νύκτα·
- Εξ. 14,20 Ἡ νεφέλη δηλαδὴ αὐτὴ παρενετέθη μετὰ τὸν στρατοπέδου τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ στρατοπέδου τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ ἐκεῖ ἐστάθη. Ἐγένετο δὲ σκότος καὶ πυκνὴ ομίχλη. Ἐπέρασεν ἡ νύκτα καὶ δὲν ἦλθον εἰς ἐπαφὴν τὸ ἓνα με τὸ ἄλλο τὰ δύο στρατόπεδα.
- Εξ. 14,21 ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὄλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ.
- Εξ. 14,21 Ὁ Μωϋσῆς ἀπλώσε τὸ χεῖρι του εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν καὶ ἀμέσως ὁ Θεός ἐξαπέλυσε καθ’ ὄλην τὴν νύκτα ἰσχυρότατον νότιον ἀνεμὸν εἰς τὴν θάλασσαν, διηρέθη τὸ ὕδωρ εἰς δύο καὶ ἐκάμε ξηρόν τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,22 καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων·
- Εξ. 14,22 Οἱ Ἰσραηλίται εἰσῆλθον εἰς τὴν ξηρὰν αὐτὴν ὁδὸν τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης, τὰ δὲ ὕδατα αὐτῆς ἐκατέρωθεν τῆς διόδου εἶχαν γίνεαι ἀκίνητα ὡσανὺ δύο τεῖχη, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ ἀριστερῶν, διὰ τοὺς διερχομένους

Ισραηλίτας.

- Εξ. 14,23 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν, πᾶς ἵππος Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται, εἰς μέσον τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,23 Οἱ Αἰγύπτιοι κατεδίωξαν τοὺς Ἰσραηλίτας, ἠκολούθησαν ὀπίσω αὐτῶν, ὅλον τα ἱππικόν του Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται καὶ ἐπροχωροῦσαν δια τοῦ ξηροῦ βυθοῦ μεταξὺ τῶν διαχωρισμένων ὑδάτων τῆς Ερυθρᾶς Θαλάσσης.
- Εξ. 14,24 ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἑωθινή καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων
- Εξ. 14,24 Κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας καὶ πρὸς τὸ γλυκοχάραμα ἔρριψεν ὁ Θεὸς δια τοῦ πυρίνου στύλου ὠργισμένον βλέμμα κατὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπροκάλεσε ταραχὴν καὶ σύγχυσιν στον στρατὸν τῶν.
- Εξ. 14,25 καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας, καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι· φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραήλ, ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους.
- Εξ. 14,25 Ἐνέπλεξε τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς τροχοὺς τῶν ἁρμάτων μάχης μεταξὺ τῶν καὶ ὠθησεν αὐτοὺς ὀρηκτικῶς εἰς καταστροφὴν. Ἐντρομοὶ τότε οἱ Αἰγύπτιοι εἶπαν· “ἀς φύγωμεν ἀπὸ τῶν Ἰσραηλίτας, διότι ὁ Κύριος πολεμεῖ ἐναντίον μας εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῶν”.
- Εξ. 14,26 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυφάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας.
- Εξ. 14,26 Ὄταν δε ἐξήλθον οἱ Ἰσραηλίται ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν ἀντίπεραν ακτὴν, εἶπεν ὁ Κύριος στον Μωϋσῆν· “ἀπλώσε τὸ χεῖρ σου εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγὼ θα ἐπαναφέρω τὰ ὕδατα εἰς τὴν θέσιν τῶν καὶ θα καταποντίσω τοὺς Αἰγυπτίους, τὰ ἄρματά τῶν καὶ τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν”.
- Εξ. 14,27 ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρά ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,27 Ἀπλώσε πράγματι τὸ χεῖρ τοῦ Μωϋσῆς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸ ὕδωρ ἀποκατεστάθη κατὰ τὴν πρωΐαν, εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν. Οἱ Αἰγύπτιοι προσεπάθησαν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὸ κατακαλύπτον αὐτοὺς ὕδωρ. Ὁ Κύριος ὅμως ἐξετίναξε τοὺς Αἰγυπτίους με τὰ ἐπερχόμενα κύματα καὶ τοὺς διεσκόρπισεν ἐντὸς τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,28 καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν, εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὐ κατελήφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.
- Εξ. 14,28 Τα ὕδατα ἐπανελθόντα εἰς τὴν προτέραν τῶν θέσιν ἐσκέπασαν τὰ πολεμικὰ ἄρματα, τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ Φαραῶ, ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶχαν εἰσέλθει εἰς τὴν θάλασσαν, δια νὰ καταδιώξουν τοὺς Ἰσραηλίτας. Δὲν ἀπέμεινεν οὔτε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς.
- Εξ. 14,29 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων.
- Εξ. 14,29 Οἱ δε Ἰσραηλίται ἐπροχώρησαν χαίροντες δια τῆς ξηρᾶς τοῦ βυθοῦ ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὰ δε ὕδατα αὐτῆς εἶχαν σταθῆ ἀκίνητα, τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ ἀριστερῶν.
- Εξ. 14,30 καὶ ἐρρύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 14,30 Καὶ ἔσωσεν ἔτσι ὁ Κύριος τοὺς Ἰσραηλίτας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπὸ τὰ χέρια τῶν Αἰγυπτίων. Εἶδον οἱ Ἰσραηλίται νεκροὺς πλέον τοὺς Αἰγυπτίους νὰ ἐκβράζωνται ἀπὸ τὰ κύματα εἰς τὴν παραλίαν,
- Εξ. 14,31 εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν Κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωυσῆϊ τῷ θεράποντι αὐτοῦ.
- Εξ. 14,31 Εἶδον ὅμως ἀκόμη καὶ τὸ παντοδύναμον χεῖρ τοῦ Θεοῦ· ὅσα ὁ παντοδύναμος Κύριος δια τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐπραξε κατὰ τῶν Αἰγυπτίων. Ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν περισσότερο καὶ στον δούλον του τον Μωϋσῆν.

ΕΞΟΔΟΣ 15

- Εξ. 15,1 Τότε ᾄσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ Θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.
- Εξ. 15,1 Τότε ἔψαλεν ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἱμαζὴ με αὐτοῦ οἱ Ἰσραηλίται, αὐτὸν τον ευχαριστήριον ὕμνον πρὸς τον Θεόν λέγοντες· “ἀς ψάλλωμεν καὶ ἀς δοξολογήσωμεν τον Κυριον, διότι με θαυμαστόν τρόπον μεγάλως ἐδοξάσθη. Ἐρριψε καὶ κατεπόντισεν εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς ἵππους τῶν Αἰγυπτίων μαζὴ με τοὺς ἱππεῖς.
- Εξ. 15,2 βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.
- Εξ. 15,2 Εἰς ἡμᾶς ὅμως ἐγένε βοήθης καὶ προστάτης καὶ μας ἐχάρισε σωτηρίαν καὶ ἀσφάλειαν. Αὐτός εἶναι ὁ Θεός μας καὶ

- αυτόν θα δοξάσωμεν. Είναι ο Θεός των πατέρων μας και αυτόν θα μεγαλύνωμεν.
- Εξ. 15,3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.
- Εξ. 15,3 Είναι ο Κυριος, που συντρίβει τους εχθρούς και νικά στους πολέμους. Κυριος είναι το όνομά του.
- Εξ. 15,4 ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσει,
- Εξ. 15,4 Τα πολεμικά ἄρματα του Φαραῶ και την πολεμικήν του δύναμιν ἔρριψε και κατεπόντισεν εἰς την θάλασσαν, εἰλεκτούς ἄνδρας των πολεμικῶν ἀρμάτων, μεγάλους και ἐμπείρους ἐρηγηγούς ἐβύθισεν εἰς την Ἐρυθράν Θάλασσαν.
- Εξ. 15,5 πόντῳ ἐκάλυπεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος,
- Εξ. 15,5 Τους ἐσκέπασε το πέλαιος, ἐβυθίσθησαν στον πυθμένα σαν λίθος.
- Εξ. 15,6 ἢ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἢ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.
- Εξ. 15,6 Ἡ παντοδύναμος δεξιὰ σου, Κυριε, ἐδοξάσθη δια της δυνάμεώς της, ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κυριε, συνέτριψε τους ἐχθρούς.
- Εξ. 15,7 καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν αὐτούς ὡς καλάμην.
- Εξ. 15,7 Με την ἀπέραντον θεϊκὴν σου δόξαν κατέστρεψες τους ἀντιθέτους. Ἐξαπέστειλες ἐναντίον αὐτῶν την ὀργὴν σου και τους κατέφαγεν ἐξ ὀλοκλήρου, ὅπως ἡ φλόγα κατατρώγει την καλάμιά.
- Εξ. 15,8 καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 15,8 Με την πνοὴν και μόνον του θυμοῦ σου διηρέθη εἰς δύο το ὕδωρ της θαλάσσης, τα ὕδατα αὐτῆς ἐγιναν στερεὰ ὡσαν τείχος, ἐγιναν σαν πάγος σκληρὰ τα κύματά της ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς.
- Εξ. 15,9 εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεῖρ μου.
- Εξ. 15,9 Ὁ Αἰγύπτιος ἐχθρὸς εἶπε τότε· Θα καταδιώξω και θα συλλάβω τους Ἰσραηλίτας, θα πάρω και θα μοιράσω την περιουσίαν των σαν λάφυρα, θα χορτάσῃ ἡ ψυχὴ μου, θα σφάξω με το μαχαίρι μου, θα κυριεύσῃ το χεῖρι μου αὐτούς και τα ὑπάρχοντά των.
- Εξ. 15,10 ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυπεν αὐτούς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.
- Εξ. 15,10 Σὺ ὁμως ἐξαπέλυσες τον ἄνεμον, ὡσαν ἰδικὴν σου πνοὴν, και τους ἐσκέπασεν ἡ θάλασσα. Ἐβυθίσθησαν εἰς ἀπροσμέτρητον βάθος βαρεῖς σαν το μολύβι.
- Εξ. 15,11 τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι, δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.
- Εξ. 15,11 Ποιὸς ἀπὸ τους ἄλλους θεοὺς εἶναι ὁμοῖος με σένα, Κυριε; Ποιὸς εἶναι ὁμοίός σου, τόσον πολὺ ἐνδοξος στους ἁγίους, τόσον θαυμαστός εἰς ἐνδόξους ἐνεργείας, δημιουργὸς τόσον κατληκτικῶν θαυμάτων;
- Εξ. 15,12 ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτούς γῆ.
- Εξ. 15,12 Ἀπλώσες την παντοδύναμον δεξιάν σου και κατέπιεν ἡ γῆ τους Αἰγυπτίους.
- Εξ. 15,13 ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίόν σου.
- Εξ. 15,13 Ὠδήγησες με την χάριν και την ἀγαθότητά σου τον λαόν τούτον, τον ὁποῖον ἠλευθέρωσες ἀπὸ την τυραννίαν των Αἰγυπτίων. Λιπόψυχον και ἀποκαρδιωμένον, τον ἐνίσχυσες με την δύναμίν σου και τον φέρεις τώρα εἰς τόπον ἅγιον, εἰς την γῆν της ἐπαγγελίας.
- Εξ. 15,14 ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεῖμ.
- Εξ. 15,14 Τα καταπληκτικὰ αὐτὰ γεγονότα τα ἐπληροφορήθησαν εἰδωλολατρικὰ ἔθνη και συνεταράχθησαν. Φοβοι και πόνοι κατέλαβαν τους κατοικοῦντας την χώραν των Φιλισταιῶν.
- Εξ. 15,15 τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτούς τρόμος, ἐτάκhsαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.
- Εξ. 15,15 Ἀνεστατώθησαν τότε οἱ ἡγεμόνες της Ἰδουμαίας και οἱ ἄρχοντες των Μωαβιτῶν, διότι κατέλαβεν αὐτούς τρόμος· ἔλυωσαν ἀπὸ τον πανικόν των ὅλοι οἱ κάτοικοι της Χαναάν.
- Εξ. 15,16 ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτούς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.
- Εξ. 15,16 Ἀς πέσῃ ἐπάνω των φόβος και τρόμος· ἀς ἀπολιθωθοῦν, καθὼς θα ἀντικρῦζουν την μεγαλοπρεπῆ δύναμιν της παντοδυνάμου δεξιᾶς σου και ἀς μένουν παράλυτοι ἀπὸ τον πανικόν των, ἕως ὅτου διαβῇ ὁ λαός σου, αὐτός ὁ λαός σου τον ὁποῖον συ ἔκαμες ἰδικόν σου, ἕως ὅτου διαβῇ και εἰσέλθῃ εἰς την γῆν της ἐπαγγελίας.
- Εξ. 15,17 εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτούς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω, Κύριε, ἁγίασμα, Κύριε, ὃ ἠτοίμασας αἱ χεῖρές σου.
- Εξ. 15,17 Ὅταν δε ὀδηγήσῃς μέσα εἰς την γῆν της ἐπαγγελίας τους Ἰσραηλίτας, ἐγκατάστησε αὐτούς μονίμως και ἀσφαλῶς εἰς την περιοχὴν, την ὁποῖαν συ τους ἔδωσες κληρονομίαν των, εἰς κατοικητήριόν σου ἔτοιμον, το ὁποῖον συ δι'

- αυτούς, Κυριε, ητοιμασες, στο αγιασμα το οποιον εχουν ετοιμασει αι χειρες σου.
- Εξ. 15,18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ’ αἰῶνα καὶ ἔτι.
- Εξ. 15,18 Ο Κύριος εἶναι αὐτός, που βασιλεύει πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας καὶ πέραν τῶν αἰῶνων.
- Εξ. 15,19 ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ’ αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.
- Εξ. 15,19 Ἄς εἶναι δοξασμένοι ο Θεός, διότι αὐτός εξαπέλυσε τὰ ὕδατα ἐναντίον τοῦ Φαραῶ καὶ τῶν ἀρμάτων τοῦ καὶ τῶν ἀναβατῶν, ὅταν αὐτοὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν θάλασσαν, δια να καταδιώξουν τοὺς Ἰσραηλίτας. Οἱ Ἰσραηλίται ὁμῶς ἐπρρεύθησαν δια ξηρᾶς ἀνάμεσα εἰς τὴν θάλασσαν”.
- Εξ. 15,20 Λαβοῦσα δὲ Μαριάμ, ἡ προφῆτις, ἡ ἀδελφὴ Ἀαρῶν, τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν,
- Εξ. 15,20 Ἡ Μαριάμ, ἡ προφῆτις, ἀδελφὴ τοῦ Ααρῶν, ἐπήρην στο χέρι τῆς τύμπανον, καὶ μαζὴ με αὐτὴν καὶ ὀπίσω ἀπὸ αὐτὴν ἐβγήκαν ὅλαι αἱ γυναῖκες τῶν Ἰσραηλιτῶν με τύμπανα καὶ χοροὺς, δια να πανηγυρίσουν τὴν θαυμαστὴν σωτηρίαν τῶν.
- Εξ. 15,21 ἐξῆρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ λέγουσα· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.
- Εξ. 15,21 Ἐπρωτοστατοῦσε μεταξύ αὐτῶν ἡ Μαριάμ καὶ ὅλαι ἀντιφωνικῶς ἐψάλλον· “ἀς υμνολογήσωμεν καὶ ἀς δοξάσωμεν τὸν Κύριον, διότι μεγάλως ἐδοξάσθη· ἵππους καὶ ἵππους ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν”.
- Εξ. 15,22 Ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν.
- Εξ. 15,22 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἀνέλαβε καὶ ὠδήγησεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ τοὺς ἔφερον εἰς τὴν ἔρημον Σούρ. Τρεῖς ἡμέρας ἐβάδιζαν εἰς τὴν ἔρημον αὐτὴν καὶ δὲν εὑρίσκον νερὸ να πῖουν.
- Εξ. 15,23 ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Πικρία.
- Εξ. 15,23 Ἦλθον εἰς Μερρά, ὅπου υπήρχεν ὕδωρ ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσαν να το πῖουν, διότι ἦτο πικρὸν. Δια τοῦτο ἔδωσε ἕνα ἄλλο ὄνομα στον τόπον αὐτὸν ὁ Μωϋσῆς, τὸ ὄνομα “Πικρία”.
- Εξ. 15,24 καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῆ λέγοντες· τί πιόμεθα;
- Εξ. 15,24 Ο λαὸς ἐνεκα τῆς δίψης, που τον εβασάνιζεν, ἤρχισε να γογγύζη κατὰ τοῦ Μωϋσέως λέγων, “τι θα πῖωμεν;”
- Εξ. 15,25 ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπέειρασε.
- Εξ. 15,25 Ο Μωϋσῆς προσυχήθη βαβύτατα πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος ἀπαντῶν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ ἔδειξεν εἰς αὐτὸν ἕνα ξύλον καὶ ἐβάλεν ὁ Μωϋσῆς αὐτὸ στο ὕδωρ καὶ ἀμέσως τὸ ὕδωρ ἐγένετο εὐγευστον, πόσιμον. Ἐκεῖ δὲ ὁ Θεός ἔδωσε δια τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν λαὸν ἐντολὰς, ἀλλὰ καὶ δοκιμασίας, δια να φανῆ ἡ πίστις καὶ ἡ υπακοὴ τοῦ.
- Εξ. 15,26 καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίση ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἶμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἰώμενός σε.
- Εξ. 15,26 Εἶπε δηλαδὴ· “ἐὰν με προσοχῆν υπακούσης εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτὰς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ σου καὶ πράξης ὅσα εἶναι εὐάρεστα εἰς αὐτὸν καὶ βάλῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου τὰς ἐντολὰς τοῦ καὶ φυλάξης ὅλα τὰ προστάγματά του, τότε δὲν θα ἐπιφέρω ἐναντίον σου καμμίαν ἀσθένειαν, ἀπὸ ἐκεῖνας που ἐπέφερα κατὰ τῶν Αἰγυπτίων. Διότι ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεός σου, που ἔχω τὴν δύναμιν να σε θεραπεύω καὶ να σε προφυλάσω ἀπὸ νόσους καὶ συμφορὰς” !
- Εξ. 15,27 Καὶ ἦλθοσαν εἰς Αἰλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.
- Εξ. 15,27 Οἱ Ἰσραηλίται ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Μερράν καὶ ἦλθον εἰς Αἰλείμ, ὅπου υπήρχον δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα φοινίκες. Ἐκεῖ, πλησίον εἰς τὰ ὕδατα ἐστρατοπέδευσαν οἱ Ἰσραηλίται.

ΕΞΟΔΟΣ 16

- Εξ. 16,1 Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλείμ καὶ ἦλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ὃ ἐστὶν ἀνὰ μέσον Αἰλείμ καὶ ἀνὰ μέσον Σινά. τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
- Εξ. 16,1 Ὅλος ὁ λαὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Αἰλείμ καὶ ἦλθον εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται μεταξύ τῆς Αἰλείμ καὶ τοῦ ὄρους Σινά. Ἐκεῖ, κατὰ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ δευτέρου μηνός ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεώς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου,
- Εξ. 16,2 διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν,

- Εξ. 16,2 εγόγγυζεν όλον το πλήθος των Ισραηλιτών κατά του Μωϋσέως και του Ααρών και είπαν εις αυτούς· “καλύτερα να είχαμε πεθάνει εις την Αίγυπτον κτυπημένοι με μίαν από τας πληγάς, που είχε στείλει εκεί ο Κυριος εις την Αίγυπτον, όπου επί τέλους εκαθήμεθα πλησίον εις τα καζάνια τα γεμάτα κρέας και χορταίναμεν ψωμί και φαγητόν,
- Εξ. 16,3 και είπαν προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ· ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῆ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσασμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἡσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν· ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῶ.
- Εξ. 16,3 παρά που μας εβγάλατε εις την ἔρημον αυτήν να μας θανατώσετε όλους με την πείναν”.
- Εξ. 16,4 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ ὕψω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσι τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πειράσω αὐτοὺς, εἰ πορεύονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ·
- Εξ. 16,4 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “ἰδοὺ ἐγὼ θα βρέξω δια σας ἄρτους ἀπὸ τον ουρανόν. Καὶ ο ἰσραηλιτικὸς λαὸς θα ἐξέλθῃ καὶ θα συλλέγουν ὅλοι κάθε ἡμέραν ὅσον τους εἶναι ἀρκετόν δια την ἡμέραν. Ἡ ἐντολή μου αὐτὴ εἶναι καὶ δοκιμασία δι' αὐτοὺς, δια να ἴδω, εἰάν θα συμμορφωθούν με αὐτὴν ἢ, ὄχι.
- Εξ. 16,5 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἂν εἰσενέγκωσι, καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν.
- Εξ. 16,5 Κατὰ την ἕκτην ὁμως ἡμέραν, την παραμονὴν δηλαδὴ του Σαβάτου, θα προμηθευθούν καὶ θα φέρουν στο σπίτι των μεγαλυτέραν ποσότητα· διπλὴν ἀπὸ ἐκείνην την ὁποίαν συλλέγουν κατὰ τας ἄλλας ἡμέρας”.
- Εξ. 16,6 καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραήλ· ἐσπέρας γινώσεσθε ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
- Εξ. 16,6 Ο Μωϋσῆς καὶ ο Ααρών είπαν προς όλον το πλήθος των Ισραηλιτών· “αὐτὴν την ἐσπέραν θα μάθετε, ὅτι ο Κυριος σας ἐβγάλεν ἀπὸ την Αίγυπτον, ὄχι δια να σας θανατώσῃ με την πείναν.
- Εξ. 16,7 καὶ πρωτὶ ὄψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν;
- Εξ. 16,7 Αὐριον το πρωῖ θα ἰδῆτε την δόξαν του Κυρίου, ο ὁποῖος ἤκουσε τον ἐναντίον του γογγυσμὸν σας, διότι οἱ γογγυσμοὶ σας ἐναντίον αὐτοῦ στρέφονται. Ἡμεῖς τι εἴμεθα, ὥστε να γογγύζετε ἐναντίον μας;”
- Εξ. 16,8 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωῖ εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν· ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 16,8 Καὶ προσέθεσεν ἀκόμη ο Μωϋσῆς· “θα ἰδῆτε την πανάγαθον πρροστασίαν του Κυρίου, ὅταν την μεν ἐσπέραν θα σας δώσῃ κρέατα να φάγετε, το δε πρωῖ ἀφθονο ψωμί, ὥστε να χορτάσετε, διότι ἤκουσε τους γογγυσμοὺς σας ἐναντίον ἡμῶν. Τι εἴμεθα ἡμεῖς καὶ γογγύζετε ἐναντίον μας; Εἴμεθα ἀπλοὶ υπηρέται του Θεοῦ. Επομένως ο γογγυσμὸς σας δεν στρέφεται ἐναντίον μας, ἀλλὰ ἐναντίον του Θεοῦ”.
- Εξ. 16,9 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· εἰπὸν πάση συναγωγῇ υἰῶν Ἰσραήλ· προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν.
- Εξ. 16,9 Ο Μωϋσῆς είπεν στον Ααρών· “εἰτέ εις ὅλους τους Ισραηλίτας· Προσέλθετε ἐνώπιον του Κυρίου, παβρουσιασθήτε εις αὐτόν με εὐλάβειαν, διότι ἤκουσε τους γογγυσμοὺς σας”.
- Εξ. 16,10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ἀαρών πάση συναγωγῇ υἰῶν Ἰσραήλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ.
- Εξ. 16,10 Την ὥραν, που ο Ααρών ωμιλοῦσεν στο πλήθος των Ισραηλιτών, ἐστρεψαν ἐκεῖνοι τα βλέμματά των εις την ἔρημον καὶ ἰδοὺ, ἐφάνηκε ἡ δόξα του Κυρίου ὑπὸ μορφὴν νεφέλης.
- Εξ. 16,11 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 16,11 Ὡμίλησεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Εξ. 16,12 εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἰῶν Ἰσραήλ· λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων· τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρωῖ πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
- Εξ. 16,12 “ἤκουσα τον γογγυσμὸν των Ισραηλιτών. Εἰτέ εις αὐτοὺς· Την ἐσπέραν θα φάγετε κρέατα καὶ το πρωῖ θα χορτάσετε ἀπὸ ἄρτους· ἔτσι θα μάθετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κυριος ο Θεὸς σας.
- Εξ. 16,13 ἐγένετο δὲ ἐσπέρα, καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολὴν· τὸ πρωῖ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλω τῆς παρεμβολῆς
- Εξ. 16,13 Ὅταν ἦλθεν ἡ ἐσπέρα, ἐπεσαν πλῆθος ὀρτύκια εις την περιοχὴν, τόσα πολλὰ ὥστε ἐσκεπάσαν την κατασκήνωσιν των Εβραίων. Την δε πρωῖαν, καθὼς ἐπαυεν ἡ πτώσις της δρόσου γύρω ἀπὸ την κατασκήνωσιν,
- Εξ. 16,14 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτόν ὡσεὶ κόριον λευκόν, ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς.
- Εξ. 16,14 ἐφάνη αἰφνης ἀπλωμένον εις την ἔρημον κάτι λεπτόν, ὅπως εἶναι οἱ σπόροι ἀπὸ το κεχρί, καὶ λευκόν ὅπως ο πάγος ἐπάνω εις την γην.
- Εξ. 16,15 ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υιοί Ισραήλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ· τί ἐστι τοῦτο; οὐ γὰρ ἤδεισαν, τί ἦν. εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς· οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν·

- Εξ. 16,15 Όταν το είδον οι Ισραηλίται, ερωτούσαν ο ένας τον άλλον· “τι είναι τούτο;” Διότι δεν εγνώριζαν τι πράγματι ήτο εκείνο. Ο Μωϋσής όμως τους είπεν· “αυτός είναι ο άρτος, τον οποίον ο Κυριος σας έδωκε να φάγητε.
- Εξ. 16,16 τούτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε Κύριος· συναγάγετε ἀπ’ αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας, γομὸρ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε.
- Εξ. 16,16 Αυτή δε είναι η εντολή, που σας έδωσεν ο Κυριος· Συλλέξατε από αυτό ο καθένας τόσον, όσον είναι αρκετόν δια τα μέλη της οικογενείας σας. Ενα γομόρ θα συλλέγετε δια το κάθε μέλος της οικογενείας σας, δια τον κάθε ομόσκηνόν σας”.
- Εξ. 16,17 έποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ συνέλεξαν ὃ τὸ πολὺ καὶ ὃ τὸ ἔλαττον.
- Εξ. 16,17 Ἐτσι έκαμαν οι Ισραηλίται και εμάζεψαν άλλος πολὺ και άλλος ολίγον
- Εξ. 16,18 καὶ μετρήσαντες γομὸρ, οὐκ ἐπλέονασεν ὃ τὸ πολὺ, καὶ ὃ τὸ ἔλαττον οὐκ ἤλαττόνησεν· ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ’ ἑαυτῶ συνέλεξαν.
- Εξ. 16,18 Όταν όμως εμέτρησαν το συλλεγέν ποσόν δια του δοχείου, που εχωρούσεν ένα γομόρ, είδαν ότι όποιος είχε συλλέξει πολὺ δεν εξεπέρασε το ένα γομόρ, και όποιος εμάζεψεν ολίγον δεν είχεν ολιγώτερον από ένα γομόρ. Ο καθένας δηλαδή είχεν εις την διάθεσίν του ένα γομόρ δια το κάθε άτομον της οικογενείας του
- Εξ. 16,19 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς· μηδεὶς καταλειπέτω ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν.
- Εξ. 16,19 Εἶπε δε προς αυτούς ο Μωϋσής· “κανείς δεν θα αφήση περίσσευμα από αυτό δια την επομένην ημέραν”.
- Εξ. 16,20 καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν· καὶ ἐξέξεσε σκῶληκας καὶ ἐπώζεσε· καὶ ἐπικράνθη ἐπ’ αὐτοῖς Μωυσῆς.
- Εξ. 16,20 Μερικοί όμως δεν υπήκουσαν στον Μωυσήν και αφήκαν περίσσευμα δια το άλλο πρῶν. Αυτό όμως έβγαλε σκουλήκια και εβρώμησε. Επικράνθη ο Μωϋσής από την παρακοήν των αυτήν.
- Εξ. 16,21 καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρῶν πρῶν, ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῶ· ἡνίκα δὲ διεθέρμαιεν ὃ ἥλιος, ἐτήκετο.
- Εξ. 16,21 Καθε πρῶν οι Ισραηλίται συνέλεγαν αυτό. Καθένας το καθωρισμένον δια την οικογενείαν του ποσόν. Όταν δε ανέτελλεν ο ήλιος και ηύξανεν η θερμότης, αυτό έλυνε.
- Εξ. 16,22 ἐγένετο δὲ τῆ ἡμέρα τῆ ἕκτη, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ, δύο γομὸρ τῶ ἐνί· εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσῆ·
- Εξ. 16,22 Κατὰ την έκτην ημέραν συνέλεξαν διπλήν ποσότητα, δύο γομόρ περι τα εξ κιλὰ) δια κάθε άτομον. Οι άρχοντες των Ισραηλιτών επληροφόρησαν τον Μωϋσέα σχετικῶς.
- Εξ. 16,23 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς· οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν, ὃ ἐλάλησε Κύριος; σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῶ Κυρίῳ αὐριον· ὅσα ἐὰν πέσσητε, πέσσετε, καὶ ὅσα ἐὰν ἔψητε, ἔψετε· καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρῶν.
- Εξ. 16,23 Ο δε Μωϋσής τους είπεν· “αυτή δεν είναι η εντολή, που σας έδωσεν ο Κυριος; Αύριον είναι Σαββατον, ημέρα αναπαύσεως, αφιερωμένη στον Κυριον. Οσος άρτος σας χρειάζεται να ζυμώσετε δια τας δύο ημέρας, ζυμώσατέ τους σήμερα· και όσα έχετε να ψήσετε, ψήσατέ τα σήμερα. Οσα δε από αυτά, αφού φάγητε σήμερα, σας περισσεύσουν, φυλάξατέ τα ως απόθεμα δια την αυριανήν ημέραν”.
- Εξ. 16,24 καὶ κατέλιποσαν ἀπ’ αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς· καὶ οὐκ ἐπώζεσεν, οὐδὲ σκῶληξ ἐγένετο ἐν αὐτῶ.
- Εξ. 16,24 Αφήκαν το περισσεύσαν από αυτό μέχρι την άλλην ημέραν, όπως τους είχε διατάξει ο Μωϋσής. Είδαν δε ότι ούτε εβρώμησεν ούτε έβγαλε σκώληκας.
- Εξ. 16,25 εἶπε δὲ Μωυσῆς· φάγετε σήμερα, ἔστι γὰρ σάββατα σήμερα τῶ Κυρίῳ· οὐχ εὐρεθήσεται ἐν τῶ πεδίῳ.
- Εξ. 16,25 Τους είπεν ο Μωϋσής· “φάγητε σήμερα από το χθεσινόν περίσσευμα, διότι σήμερα είναι Σαββατον, αφιερωμένον στον Κυριον και δεν θα υπάρξη μάνα εις την πεδιάδα.
- Εξ. 16,26 ἔξ ἡμέρας συλλέξετε· τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη σάββατα, ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῆ.
- Εξ. 16,26 Ἐξ ημέρας θα συλλέγετε, την εβδόμην την ημέραν είναι Σαββατον, ανάπαυσις· δεν θα υπάρχη εις την πεδιάδα ο άρτος αυτός”.
- Εξ. 16,27 ἐγένετο δὲ ἐν τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη ἐξήλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὔρον.
- Εξ. 16,27 Εν τούτοις κατὰ την εβδόμην ημέραν εξήλθον μερικοί από την κατασκήνωσιν του λαού, δια να συλλέξουν από αυτόν τον άρτον, αλλά δεν ευρήκαν.
- Εξ. 16,28 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου;
- Εξ. 16,28 Ο Κυριος είπε προς τον Μωϋσήν· “έως πότε δεν θέλετε να υπακούετε εις τας έντρλάς μου και στον νόμον μου;
- Εξ. 16,29 ἴδετε, ὃ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῆ ἡμέρα τῆ ἕκτη ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη.
- Εξ. 16,29 Ἰδέτε, ο Κυριος σας διέταξε να τηρήτε αργίαν κατὰ την ημέραν αυτήν του Σαββάτου. Δια τούτο και την έκτην ημέραν, την Παρασκευήν, σας έδωκεν άρτους δια δύο ημέρας. Καθήσατε λοιπόν όλοι μέσα εις τας κατοικίας σας. Κανείς δεν θα εξέλθη από τον τόπον του κατὰ την εβδόμην ημέραν”.

- Εξ. 16,30 καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη.
 Εξ. 16,30 Ὑπήκουσεν ὁ λαὸς καὶ ἐτήρησεν ἀργίαν, κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν.
 Εξ. 16,31 καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μάν· ἦν δὲ ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν, τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι.
 Εξ. 16,31 Οἱ Ἰσραηλίται ὠνόμασαν αὐτὸν τὸν ἄρτον “μάνά”. Ἦτο δε λευκὸν σαν σπόροι κορίου, ἡ δε γεύσις του σαν τηγανίτα με μέλι.
 Εξ. 16,32 εἶπε δὲ Μωυσῆς· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος· πλησάτε τὸ γομὸρ τοῦ μάν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
 Εξ. 16,32 Ο Μωϋσῆς εἶπεν· “ἀκούστε τὴν ἐντολὴν, ποὺ ἐδῶσεν ὁ Κύριος· γεμίσατε ἓνα γομὸρ ἀπὸ το μάνα καὶ φυλάξατέ το δια τὰς γενεὰς, ποὺ θα ἔλθουν ὑστερον ἀπὸ σας, νὰ ἴδουν τὸν ἄρτον τὸν ὁποῖον ἐφάγατε σεις εἰς τὴν ἐρημον, ὅταν σας ἐβγαλεν ἐλευθέρους ὁ Κύριος ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου”.
 Εξ. 16,33 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών· λάβε στάμνον χρυσοῦν ἓνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πληρὲς τὸ γομὸρ τοῦ μάν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
 Εξ. 16,33 Εἰς δε τὸν Ααρών εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· “πάρε μίαν χρυσὴν στάμναν καὶ βάλε εἰς αὐτὴν ἓνα γομὸρ ἀπὸ το μάνα. Τοποθέτησε αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δια νὰ διατηρηθῆ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς σας”.
 Εξ. 16,34 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ, καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρών ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν.
 Εξ. 16,34 Ὅπως διέταξεν ὁ Θεὸς τὸν Μωϋσῆν, ἔτσι καὶ ἐκάμεν ὁ Ααρών· ἐπῆρε τὴν χρυσὴν στάμναν με τὸ μάνα καὶ ἐθεσεν αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου πρὸς διαφύλαξιν.
 Εξ. 16,35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μάν ἔτη τεσσαράκοντα, ἕως ἦλθον εἰς γῆν οἰκουμένην· ἐφάγοσαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης.
 Εξ. 16,35 Οἱ Ἰσραηλίται ἐτρώγον κατὰ συνέχειαν τὸ μάνα ἐπὶ σαράντα ἔτη εἰς τὴν ἐρημον ἕως ὅτου ἦλθον εἰς χώραν κατοικουμένην· ἔφαγον τὸ μάνα, ἕως ὅτου ἦλθον εἰς περιοχὴν τῆς Φοινίκης.
 Εξ. 16,36 τὸ δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.
 Εξ. 16,36 Τὸ γομὸρ εἶναι, τὸ ἐν δέκατον τῶν τριῶν μέτρων.

ΕΞΟΔΟΣ 17

- Εξ. 17,1 Καὶ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος Κυρίου καὶ παρενεβάλασαν ἐν Ῥαφιδεῖν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν.
 Εξ. 17,1 Ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰσραηλιτῶν, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν ἐρημον Σιν κατὰ τμήματα καὶ κατεσκήνωσαν εἰς Ῥαφιδεῖν. Ἐκεῖ ὁμως δὲν ὑπῆρχε νερό, δια νὰ πῖν ὁ λαός.
 Εξ. 17,2 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πῖωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς· τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον;
 Εξ. 17,2 Καὶ οἱ Ἰσραηλίται ὑβρίζον τὸν Μωϋσῆν λέγοντες· “δὸς μας νερό νὰ ποῦμε” ! Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἀπῆντησε· “διατί με ὑβρίζετε; Διατί πειράζετε τὸν Κύριον;”
 Εξ. 17,3 ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι, καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες· ἵνατί τοῦτο; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψῃ;
 Εξ. 17,3 Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐδίψησε πολὺ ἐκεῖ γιὰ νερό καὶ ἐγόγγυζον ἐναντίον τοῦ Μωϋσῆος λέγοντες· “διατί μας τὸ ἐκάμες αὐτό; Μας ἐβγαλες ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, δια νὰ φονεύσης ἡμᾶς καὶ τὰ παιδιά μας καὶ τὰ ζῶα μας με τὴν φοβεράν δίψαν;”
 Εξ. 17,4 ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον λέγων· τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσί με.
 Εξ. 17,4 Με θερμὴν προσευχὴν ἐτόνισεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν· “τι νὰ κάμω, Κυριε, στὸν λαόν αὐτόν; Ὀλίγον ἀκόμη καὶ θὰ με λιθοβολήσουν με μανιάν”.
 Εξ. 17,5 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου, λαβὲ δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ἣ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσῃ.
 Εξ. 17,5 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “προχώρησε ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν λαόν αὐτόν, πάρε μαζὴ σου μερικὸς ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους τοῦ λαοῦ· πάρε εἰς τὰ χέρια σου τὴν ῥάβδον, με τὴν ὁποῖαν ἐκτύπησες τὸν Νεῖλον ποταμὸν, καὶ προχώρει.
 Εξ. 17,6 ὁδε ἐγὼ ἔσθηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σε ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πῖεται ὁ λαός. ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ.
 Εξ. 17,6 Ἐγὼ δε θὰ ἐχῶ σταθῆ ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ σε εἰς τὴν γυμνὴν πέτραν τοῦ ὄρους Χωρήβ. Κτύπησε τὴν πέτραν καὶ θὰ ἀναπηδήσῃ ὕδωρ ἀπὸ αὐτῆν, δια νὰ πῖν ὅλος ὁ λαός”. Ὅπως εἶπεν ὁ Θεός, ἔτσι ἐκάμεν ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τῶν

Ισραηλιτών.

- ΕΞ. 17,7 και έπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμός και Λοιδόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ και διὰ τὸ πειράζειν Κύριον λέγοντας· εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ;
- ΕΞ. 17,7 Εδωσε δε στον τόπον εκείνον το ὄνομα “Πειρασμός και Λοιδόρησις” δια τας ὑβρεις των υἰῶν Ἰσραὴλ και διότι επικράναν τον Κυριον λέγοντες· “εἶναι ἀραγε ο Θεός μαζί μας ἢ ὄχι;”
- ΕΞ. 17,8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλήκ και ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδεῖν.
- ΕΞ. 17,8 Εκεί δε εις την Ραφιδεῖν ἐπήλθον οι Αμαληκίται και επολεμούσαν τους Ἰσραηλίτας.
- ΕΞ. 17,9 εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ· ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοῦς και ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαλήκ αὔριον, και ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, και ἡ ράβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου.
- ΕΞ. 17,9 Εἶπε δε ο Μωϋσῆς στον Ἰησοῦν, τον υἰὸν του Ναυῆ· “διάλεξε και πάρε μαζί σου ἄνδρας δυνατοῦς και αὔριον ἐβγα να αντιπαραταχθῆς εις πόλεμον εναντίον των Αμαληκιτῶν. Εγὼ δε θα εἶμαι εις την κορυφὴν του λόφου και η ράβδος του Θεοῦ θα εἶναι στο χέρι μου”.
- ΕΞ. 17,10 και ἐποίησεν Ἰησοῦς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, και ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ Ἀμαλήκ· και Μωυσῆς και Ἀαρὼν και Ὡρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ.
- ΕΞ. 17,10 Ἐκαμεν ο Ἰησοῦς του Ναυη, ὅπως του εἶπεν ο Μωϋσῆς· ἐξήλθεν ἀπὸ το στρατόπεδον των Εβραίων και ἤρχισε πόλεμον κατὰ των Αμαληκιτῶν. Ο Μωϋσῆς, ο Ααρὼν και ο Ὡρ ἀνέβησαν εις την κορυφὴν του λόφου.
- ΕΞ. 17,11 και ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραὴλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ.
- ΕΞ. 17,11 Και συνέβαινε τούτο το παράδοξον· ὅταν ο Μωϋσῆς προσευχόμενος ὑψωνε τας χεῖρας, ενικούσαν οι Ἰσραηλίται. Ὄταν δε κατεβίβαζε τας χεῖρας του, ενικούσαν οι Αμαληκίται.
- ΕΞ. 17,12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι· και λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ’ αὐτόν, και ἐκάθητο ἐπ’ αὐτοῦ, και Ἀαρὼν και Ὡρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐντεῦθεν εἷς· και ἐντεῦθεν εἷς· και ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου.
- ΕΞ. 17,12 Αἱ χεῖρες ὁμως του Μωϋσέως, γέροντος πλέον, ἦσαν αδύνατοι, του εφαινοντο βαρεῖαι και οψούμεναι τον εκούραζον. Δια τούτο ἔλαβον λίθον και τον ἔθεσαν κάτω ἀπὸ τον Μωϋσῆν, ὅπου αὐτός ἐκάθισεν. Ο δε Ααρὼν και ο Ὡρ, ο ἕνας ἀπὸ το ἕνα μέρος και ο ἄλλος ἀπὸ το ἄλλο ἐστήριζον τας υψωμένας χεῖρας του Μωϋσέως. Ἐτσι δε αἱ υψωμένα χεῖρες του προσευχομένου Μωϋσῆ υπεβαστάζοντο μέχρι της δύσεως του ἡλίου.
- ΕΞ. 17,13 και ἐτρέπατο Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ και πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας.
- ΕΞ. 17,13 Κατὰ τας ὥρας δε αυτὰς ο Ἰησοῦς του Ναυῆ ἐτρεπεν εις φυγὴν τους Αμαληκίτας στρατιώτας και ὅλον αὐτόν τον λαόν τον ἐφόνευσε με μαχαίρας.
- ΕΞ. 17,14 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· κατὰγραφον τοῦτο εις μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ και δὸς εις τὰ ὦτα Ἰησοῦ, ὅτι ἀλοιφή ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν.
- ΕΞ. 17,14 Ο Κυριος εἶπε προς τον Μωϋσῆν· “γράψε αὐτὸ το γεγονός εις βιβλίον, δια να μὲνη πάντοτε εις ἀνάμνησιν και ειπέ στον Ἰησοῦν του Ναυῆ να το ακούση καλά ὅτι οπωσδήποτε θα εξαλείψω την μνήμην των Αμαληκιτῶν ἀπὸ ὅλην την γην, την ὑπὸ τον ουρανόν”.
- ΕΞ. 17,15 και ὠκοδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον Κυρίῳ και ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κύριος καταφυγῆ μου·
- ΕΞ. 17,15 Οικοδόμησεν εκεί ο Μωϋσῆς θυσιαστήριον προς τιμὴν και λατρείαν του Κυρίου και ὠνόμασεν αὐτὸ “Κυριος καταφυγῆ μου”.
- ΕΞ. 17,16 ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα πολεμεῖ Κύριος ἐπὶ Ἀμαλήκ ἀπὸ γενεῶν εις γενεάς.
- ΕΞ. 17,16 Διότι ο Κυριος αοράτως και μυστικῶς με το παντοδύναμο χέρι του πολεμεῖ τους Αμαληκίτας ἀπὸ γενεῶν εις γενεάς.

ΕΞΟΔΟΣ 18

- ΕΞ. 18,1 Ἦκουσε δὲ Ἰοθὼρ ἱερεὺς Μαδιάμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ· ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.
- ΕΞ. 18,1 Ο Ἰοθὼρ, ο ἱερεὺς εις την Μαδιάμ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ἐληροφορήθη ὅσα μεγάλα και θαυμαστά ἔκαμεν ο Κυριος στον ιδιὸν του λαόν τον Ἰσραηλιτικόν, ὅτι δηλαδὴ ἀπηλευθέρωσε και ἐβγαλε τον λαόν αὐτόν κατὰ τρόπον θαυμαστόν ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- ΕΞ. 18,2 ἔλαβε δὲ Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεσιν αὐτῆς
- ΕΞ. 18,2 Ο Ἰοθὼρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ἐπῆρε μαζί του την Σεπφώραν, την γυναῖκα του Μωϋσέως, η οποία μετὰ την απομάκρυνσίν της δεν εἶχεν ἐπανέλθει προς τον Μωϋσῆν,
- ΕΞ. 18,3 και τοὺς δύο υἰοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσάμ λέγων· πάροικος ἤμην ἐν γῆ ἄλλοτρία·
- ΕΞ. 18,3 ἐπῆρε ἐπίσης και τους δύο υἰοὺς αὐτῆς. Τον ἕνα ἐξ αυτῶν εἶχεν ονομάσει ο Μωϋσῆς Γηρσάμ δηλώνων με αὐτὸ ὅτι

“ξένος ἡμιν εἰς ξένην γην”.

- Εξ. 18,4 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ λέγων· ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου βοηθὸς μου καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραῶ.
- Εξ. 18,4 Τον δευτερον ὠνόμασεν Ελιέζερ λέγων· “ὁ Θεὸς του πατρὸς μου εἶναι βοηθὸς μου και με ἐβγαλε ἀπὸ το χέρι του Φαραῶ”.
- Εξ. 18,5 καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον, οὗ παρενέβαλεν ἐπ’ ὄρους τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 18,5 Ὁ Ἰοθὼρ, λοιπόν, ὁ πενθερὸς του Μωϋσέως, τα παιδιά και η γυναίκα του Μωϋσέως, ἐξῆλθον εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ὁ Μωϋσῆς εἶχε κατασκηνώσει στους πρόποδας του ὄρους του Θεοῦ, δηλαδή του Σινά.
- Εξ. 18,6 ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῆ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ἰοθὼρ παραγίνεται πρὸς σέ, καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ’ αὐτοῦ.
- Εξ. 18,6 Μερικοὶ Ἰσραηλίται ἀνηγγειλαν στον Μωϋσῆ λέγοντες· “ἰδοὺ, ὁ πενθερὸς σου ὁ Ἰοθὼρ ἐρχεται εἰς ἐπίσκεψίν σου, και μαζί με αὐτὸν εἶναι ἡ σύζυγός σου και τα δύο παιδιά σου”.
- Εξ. 18,7 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν.
- Εξ. 18,7 Ὁ Μωϋσῆς εβγήκεν ἀμέσως προς συνάντησιν του πενθεροῦ του, και ὅταν τον συνήντησε τον προσεκύνησε και τον ἐφίλησε· και οἱ δύο ἠσπάσθησαν ὁ ἓνας τον ἄλλον. Ὁ Μωϋσῆς ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν του.
- Εξ. 18,8 καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς Κύριος ἐκ χειρὸς Φαραῶ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.
- Εξ. 18,8 Διηγήθη δε ὁ Μωϋσῆς στον πενθερόν του ὅσα θαυμαστά ἔκαμεν ὁ Θεὸς ἐναντίον του Φαραῶ και ὅλων των Αἰγυπτίων δια τὴν ἀπελευθέρωσιν των Ἰσραηλιτῶν, ὅλας τας ταλαιπωρίας, τας ὁποίας υπέστησαν καθ’ ὁδόν, και προ παντός ὅτι ἐβγαλεν αὐτοὺς ὁ Κυριος ἐλευθέρους ἀπὸ τα χέρια του Φαραῶ και των Αἰγυπτίων.
- Εξ. 18,9 ἐξέστη δὲ Ἰοθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ.
- Εξ. 18,9 Εξεπλάγη δε πολὺ ὁ Ἰοθὼρ δι’ ὅλας τας ευεργεσίας, τας ὁποίας ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κυριος και ἰδίως διότι τους ἀπελευθέρωσεν ἀπὸ τας χείρας των Αἰγυπτίων και του Φαραῶ.
- Εξ. 18,10 καὶ εἶπεν Ἰοθὼρ· εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ·
- Εξ. 18,10 Εἶπε δε γεμάτος θαυμασμόν ὁ Ἰοθὼρ· “δοξασμένος ας εἶναι ὁ Κυριος, διότι σας ἐγλύτωσεν ἀπὸ τα χέρια των Αἰγυπτίων και ἀπὸ τα χέρια του Φαραῶ.
- Εξ. 18,11 νῦν ἔγνω ὅτι μέγας Κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς, ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς.
- Εξ. 18,11 Τώρα κατάλαβα καλά ὅτι εἶναι μέγας ὁ Κυριος ὑπεράνω ἀπὸ ὅλους τους ψευδεῖς θεοὺς, διότι παντοδύναμος παρουσιάσθη αὐτός, ὅταν κατεδούλωναν και κατεπίεζον τους Ἰσραηλίτας οἱ Αἰγύπτιοι”.
- Εξ. 18,12 καὶ ἔλαβεν Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ Θεῷ· παρεγένετο δὲ Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 18,12 Ὁ Ἰοθὼρ, ὁ πενθερὸς του Μωϋσέως, ἐπῆρε και προσέφερεν ὀλοκαυτώματα και θυσίας στον Θεόν. Ἠλθον δε ὁ Ααρὼν και ὅλοι οἱ γερνότεροι ἀπὸ τους Ἰσραηλίτας και συνέφαγον εἰς κοινὸν συμπόσιον με τον πενθερόν του Μωϋσέως ἐνώπιον του Θεοῦ.
- Εξ. 18,13 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον συνεκάθισε Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν· παρειστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῆ ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δειλῆς.
- Εξ. 18,13 Κατὰ τὴν επομένην ἡμέραν ἐκάθισεν ὁ Μωϋσῆς να δικάση τας διαφορὰς του λαοῦ, ὁ ὁποῖος και παρουσιάζετο ἐνώπιόν του, ἀπὸ το πρωῒ ἕως το βράδυ.
- Εξ. 18,14 καὶ ἰδὼν Ἰοθὼρ πάντα ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ, λέγει· τί τοῦτο, ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διατί σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέ σοι ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δειλῆς;
- Εξ. 18,14 Ὅταν εἶδεν ὁ Ἰοθὼρ ὅλα ὅσα ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς στον λαόν, του εἶπε· “τι εἶναι αὐτό, το ὁποῖον κάμνεις συ στον λαόν; Διατί κάθου και δικάζεις συ αυτοπροσώπως ὅλας τας υποθέσεις, και ὁ λαὸς στέκει ὀρθιος ἀπὸ το πρωῒ ἕως το βραδύ;”
- Εξ. 18,15 καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ, ὅτι παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 18,15 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς στον πενθερόν του· “πράττω αὐτό, διότι εἰς ἐμὲ ἐρχεται ὁ λαὸς να ζητήση, σαν ἀπὸ ἀντιπρόσωπον του Θεοῦ, το δίκαιόν του.
- Εξ. 18,16 ὅταν γὰρ γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς με, διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.
- Εξ. 18,16 Διότι ὅταν ἔχουν διαφορὰς και φιλονεικίας και ἐλθουν προς ἐμὲ, ἐγὼ δικάζω τον καθένα και συγχρόνως διδάσκω αὐτοὺς τας ἐντολὰς του Θεοῦ και τον νόμον του”.
- Εξ. 18,17 εἶπε δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν· οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο·

- Εξ. 18,17 Είπεν ο πενθερός του Μωϋσέως προς αυτόν· “Δεν πράττεις ορθώς εις την περίστασιν αυτήν,
Εξ. 18,18 φθορᾷ καταφθάρησθι άνυπομονήτω και συ και πᾶς ὁ λαός οὗτος, ὅς ἐστι μετὰ σοῦ· βαρὺ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, οὐ δυνήσῃ ποιεῖν συ ἄλλος.
- Εξ. 18,18 διότι με την συνεχὴν αὐτὴν ἐργασίαν θα ἀποκάμῃς και θα καταβληθῆς και ὅλος αὐτός ὁ λαός, που εἶναι μαζὴ σου. Εἶναι βαρὺ τὸ ἔργον αὐτὸ και δεν δύνασαι να το ἐκτελῆς ἄλλος σου.
- Εξ. 18,19 νῦν οὖν ἄκουσον μου και συμβουλεύσω σοι, και ἔσται ὁ Θεός μετὰ σοῦ. γίνου συ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν Θεόν και ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν,
- Εξ. 18,19 Τώρα, λοιπόν, θα σου δώσω μίαν συμβουλήν· ἀκουσέ με και ὁ Θεός θα εἶναι μαζὴ σου· γίνε συ δια τον λαόν αὐτόν ἀντιπρόσωπος του Θεοῦ και ἀνάφερε προς τον Θεόν τας υποθέσους του λαοῦ του.
- Εξ. 18,20 και διαμαρτύρη αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ και τὸν νόμον αὐτοῦ και σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς, ἐν αἷς πορεύονται ἐν αὐταῖς, και τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσι.
- Εξ. 18,20 Συ, ἐντόνως θα καθιστᾷς εις αὐτοὺς γνωστὰς τας ἐντολὰς του Θεοῦ και τον Νόμον του και θα δεικνύῃς εις αὐτοὺς τας ὁδοὺς, ὅπου πρέπει να πορεύονται, και τα ἔργα τα ὁποῖα πρέπει να πράττουν.
- Εξ. 18,21 και συ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνατοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μισοῦντας ὑπερηφανίαν, και καταστήσεις ἐπ’ αὐτὸν χιλιάρχους και ἑκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκαδάρχους,
- Εξ. 18,21 Σκέψου ὁμως και ἐκλεξε με πολλὴν προσοχήν, ως βοηθούς σου, ἄνδρας ἀπὸ ὅλον τον λαόν σου, ικανούς και θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, ταπεινούς και ἀποστρεφομένους την ὑπερηφάνειαν, τους ὁποῖους θα διορίσῃς στον λαόν σου ἀρχηγούς και δικαστὰς, ἄλλους μεν ἐπὶ χιλίων ἀνθρώπων, ἄλλους ἐπὶ ἑκατόν, ἄλλους εις πενήκοντα και ἄλλους ἐπὶ δέκα.
- Εξ. 18,22 και κρινοῦσι τὸν λαόν πᾶσαν ὥραν· τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ, τὰ δὲ βραχέα τῶν κριμάτων κρινοῦσιν αὐτοὶ και κουφιοῦσιν ἀπὸ σοῦ και συναντιλήψονται σοι.
- Εξ. 18,22 Αὐτοὶ θα δικάζουν τον λαόν πάντοτε. Τας σπουδαίας ὁμως υποθέσεις θα τας ἀναφέρουν εις σέ, ἐνὸς τα ἐλαφρότερα πλημμελήματα θα τα δικάζουν αὐτοὶ. Ἐτσι δε θα σε ξεκουράσουν και θα σε βοηθήσουν.
- Εξ. 18,23 ἐὰν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσῃς, κατισχύσει σε ὁ Θεός, και δυνήσῃ παραστήναι, και πᾶς ὁ λαός οὗτος εἰς τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ’ εἰρήνης ἤξει.
- Εξ. 18,23 Ἐὰν ἐφαρμήσῃς αὐτὸ τὸ σύστημα, θα σε ἐνισχύσῃ ὁ Θεός και θα ἠμπορέσῃς να ἀνθῆξῃς, και ὅλος αὐτός ὁ λαός θα ἐπιστρέψῃ με εἰρήνην εις τας σκηνάς του”.
- Εξ. 18,24 ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ και ἐποίησεν ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
- Εξ. 18,24 Ὁ Μωϋσῆς ἐδέχθη την συμβουλήν του πενθεροῦ του και ἔθεσεν εις ἐφαρμογήν ὅσα ἐκεῖνος του εἶπε.
- Εξ. 18,25 και ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ και ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ’ αὐτῶν χιλιάρχους και ἑκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκαδάρχους.
- Εξ. 18,25 Ἐξέλεξε ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ ὅλους τους Ἰσραηλίτας ἄνδρας ικανούς και τους διώρισεν ἐπὶ των Ἰσραηλιτῶν ως χιλιάρχους, ἑκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και δεκαδάρχους.
- Εξ. 18,26 και ἐκρίνοσαν τὸν λαόν πᾶσαν ὥραν· πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρογκον ἀνεφέρουσαν ἐπὶ Μωυσῆν, πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοὶ.
- Εξ. 18,26 Αὐτοὶ ἐδίκασαν τας υποθέσους του λαοῦ πάντοτε. Τας μεν σοβαρὰς υποθέσεις ἀνέφερον στον Μωϋσῆν, τας δε ἐλαφρὰς ἐδίκασαν ἐκεῖνοι.
- Εξ. 18,27 ἐξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρόν, και ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
- Εξ. 18,27 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ κατεῶδωσεν ὁ Μωϋσῆς τον πενθερόν του, ὁ ὁποῖος και ἐπανήλθεν εις την χώραν του.

ΕΞΟΔΟΣ 19

- Εξ. 19,1 Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῆ ἡμέρα ταύτη ἦλθοσαν εις τὴν ἔρημον τοῦ Σινά.
- Εξ. 19,1 Κατὰ τον τρίτον μῆνα της ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ την Αἴγυπτον, ἦλθαν οἱ Ἰσραηλίται αὐθημερόν ἀπὸ την Ραφιδεῖν εις την ἔρημον Σινά.
- Εξ. 19,2 και ἀπῆραν ἐκ Ραφιδεῖν και ἦλθοσαν εις τὴν ἔρημον τοῦ Σινά, και παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους.
- Εξ. 19,2 Ἐξεκίνησαν ἀπὸ την Ραφιδεῖν, ἦλθον εις τὴν ἔρημον του ὄρους Σινά και κατεσκηνώσαν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ὄρος.
- Εξ. 19,3 και Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· και ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ Θεός ἐκ τοῦ ὄρους λέγων· τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ και ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ·
- Εξ. 19,3 Ὁ Μωϋσῆς ἀνέβη στο ὄρος του Θεοῦ. Ἐκάλεσεν αὐτόν ὁ Θεός ἀπὸ τὸ ὄρος και του εἶπεν· “αὐτὰ θα εἴπῃς στους ἀπογόνους του Ἰακώβ, αὐτὰ θα ἀναγγεῖλῃς στους ἀπογόνους του Ἰσραὴλ.

- Εξ. 19,4 αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα πεποιήκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὡσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν.
- Εξ. 19,4 Σεις οἱ ἴδιοι με τὰ ἴδια σας τὰ μάτια εἶδατε πόσα ἐγὼ ἔκαμα εἰς τιμωρίαν τῶν Αἰγυπτίων, πῶς δε ἐπῆρα σας ὡσάν εἰς πτέρυγας ἀετῶν καὶ σας ἔκαμα ἰδικούς μου, λαὸν ἰδικόν μου.
- Εξ. 19,5 καὶ νῦν ἐάν ἀκοῆ ἰδικὸς μου εἴσθε εἰς ἐμὲ ὡσεὶ ἐπὶ πτερύγων ἀετῶν καὶ σας ἔκαμα ἰδικούς μου, λαὸν ἰδικόν μου.
- Εξ. 19,5 καὶ νῦν ἐάν ἀκοῆ ἀκούσῃ τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ·
- Εξ. 19,5 Καὶ τῶρα ἐάν προσεκτικὰ ἀκούσετε τὴν ἐντολήν μου καὶ φυλάξετε τὴν διαθήκην μου, θὰ εἰσθε εἰς ἐμὲ λαὸς ἐκλεκτός μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα, εἴτε το θέλουν εἴτε ὄχι, εἶναι καὶ αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου, διότι ἰδικὴ μου εἶναι ὅλη ἡ γῆ.
- Εξ. 19,6 ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
- Εξ. 19,6 Σεις ὁμως θὰ εἰσθε ἰδικόν μου ἰδιαίτερον βασιλεῖον ἱερέων καὶ ἔθνος ἅγιον. Αὐτὰ τὰ λόγια θὰ πῆς στους Ἰσραηλίτας·
- Εξ. 19,7 ἦλθε δὲ Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς συνέταξεν αὐτῷ ὁ Θεός.
- Εξ. 19,7 Ἦλθεν ὁ Μωϋσῆς, ἐκάλεσε τοὺς γερωντοτέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἔθεσεν ἐνώπιον αὐτῶν ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, πού εἶχε παραγγεῖλει εἰς αὐτόν ὁ Θεός.
- Εξ. 19,8 ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν· πάντα, ὅσα εἶπεν ὁ Θεός, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
- Εξ. 19,8 ἀνήνεγκε δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Θεόν.
- Εξ. 19,8 Ὁλος ὁ λαὸς με μίαν ψυχὴν καὶ φωνὴν ἀπεκρίθη· “ὅλα ὅσα διέταξεν ὁ Θεός θὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ θὰ ὑπακούσωμεν”. Ἀνέφερον ὁ Μωϋσῆς τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς τὸν Θεόν.
- Εξ. 19,9 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα. ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς Κύριον.
- Εξ. 19,9 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἰδοὺ ἐγὼ θὰ ἐλθῶ πρὸς σε διὰ στύλου νεφέλης, διὰ νὰ με ἀκούσῃ ὁ λαός, ὅταν λαλῶ πρὸς σε καὶ ἀποκτήσῃ ἐστὶ ἰσόβιον ἀκλόνητον ἐμπιστοσύνην πρὸς σὲ”. Ὁ Μωϋσῆς ἀνήγγειλε τὴν ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Κύριον.
- Εξ. 19,10 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια·
- Εξ. 19,10 Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “κατέβα, ἐντόνως μίλησε πρὸς τὸν λαόν νὰ καθαρισθῶν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς σήμερον καὶ αὔριον, νὰ πλύνουν τὰ ἱμάτιά των,
- Εξ. 19,11 καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ.
- Εξ. 19,11 καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμοι τὴν τρίτην ἡμέραν. Διότι κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ καταβῇ ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος Σινὰ ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ.
- Εξ. 19,12 καὶ ἀφορεῖς τὸν λαόν κύκλῳ λέγων· προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει.
- Εξ. 19,12 Ὁ ἀποκριθὴς καὶ θὰ τοποθετήσῃ τὸν λαόν εἰς μικρὰν ἀπόστασιν κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ὄρους Σινὰ καὶ θὰ τοὺς εἴπῃ· Προσέχετε πολὺ, μήπως τυχόν καὶ ἀναβῇ κανεὶς ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ ἐγγίση κάτι ἀπὸ αὐτοῦ. Ἐκεῖνος πού θὰ ἐγγίσῃ τὰ ὄρος, θὰ θανατωθῇ ἀμέσως.
- Εξ. 19,13 οὐχ ἄψετε αὐτοῦ χεῖρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτήνος ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.
- Εξ. 19,13 Καμμία χεῖρ δὲν θὰ ἐγγίσῃ αὐτό. Ὁποῖος θὰ ἐγγίσῃ, θὰ λιθοβοληθῇ ἢ θὰ τοξευθῇ με βέλος καὶ θὰ φονευθῇ. Εἴτε ζῶν εἶναι αὐτό, εἴτε ἄνθρωπος, δὲν θὰ ζῆσῃ. ὅταν αἱ βρονταὶ καὶ οἱ ἤχοι τῶν σαλπγγῶν παύσων νὰ ἀκούωνται ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ, τότε οἱ Ἰσραηλίται θὰ ἀναβῶν εἰς αὐτό·
- Εξ. 19,14 κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν καὶ ἠγίασεν αὐτούς, καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια.
- Εξ. 19,14 Κατέβη ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἦλθε πρὸς τὸν λαόν καὶ τοὺς ἀνήγγειλεν ὅσα τοῦ εἶπεν ὁ Θεός. Ἐκεῖνοι ἐκαθαρίσθησαν, ἐπλυναν τὰ ἱμάτιά των καὶ ἠτοιμάσθησαν.
- Εξ. 19,15 καὶ εἶπε τῷ λαῷ· γίνεσθε ἔτοιμοι τρεῖς ἡμέρας, μὴ προσέλθητε γυναῖκί.
- Εξ. 19,15 Εἶπεν ἀκόμη ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· “νὰ εἰσθε ἔτοιμοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ μὴ πλησιάσετε γυναῖκα”.
- Εξ. 19,16 ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινὰ, φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ.
- Εξ. 19,16 Ἐνωρὶς τοῦ πρωῆ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένοντο βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη σκοτεινὴ ἐπάνω ἐπὶ τὸ ὄρος Σινὰ, ὁ ἤχος τῆς σάλπιγγος ἀντηχοῦσε πολὺ δυνατὰ. Ὁλος ὁ λαός, πού εὐρίσκετο ἀκόμη εἰς τὴν κατασκήνωσίν του, ἐφοβήθη καὶ ἐτρόμαξε.

- ΕΞ. 19,17 και ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος.
ΕΞ. 19,17 Ἐδωκεν ἐντολὴν ὁ Μωϋσῆς στὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν κατασκηνώσιν του πρὸς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ. Ἐξήλθον πράγματι καὶ ἐσταμάτησαν ὀρθιοὶ στὸν πρόποδα τοῦ ὄρους.
- ΕΞ. 19,18 τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ’ αὐτὸ τὸν Θεὸν ἐν πυρὶ, καὶ ἀνέβαιναν ὁ καπνὸς ὡσεὶ καπνὸς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα·
- ΕΞ. 19,18 Το ὄρος Σινὰ ἐκαπνίζετο ὅλο, διότι ὡσάν πυρ εἶχε καταβῆ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ὁ Θεός. Ἀνέβαιναν ὁ καπνὸς πυκνὸς ὅπως ὁ καπνὸς τῆς ἀσβεστοκαμίνου. Ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐκυριεύθη ἀπὸ κατάπληξιν καὶ δέος πολὺ.
- ΕΞ. 19,19 ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα· Μωυσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ·
- ΕΞ. 19,19 Οἱ ἤχοι τῶν σαλπίγγων ἐγίνοντο ὁλονὲν καὶ δυνατώτεροι. Κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν ὁ Μωϋσῆς ἠρώτα τὸν Θεὸν καὶ ὁ Θεὸς ἀπεκρίνετο πρὸς αὐτὸν με φωνῇ.
- ΕΞ. 19,20 κατέβη δὲ Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· καὶ ἐκάλεσε Κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, καὶ ἀνέβη Μωυσῆς.
- ΕΞ. 19,20 Ὁ Κύριος κατέβη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Σινὰ. Ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀνέβη.
- ΕΞ. 19,21 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν λέγων· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγγίσωσι πρὸς τὸν Θεὸν κατανοῆσαι καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πληθός·
- ΕΞ. 19,21 Εἶπε δε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός· “κατέβα καὶ ἐντόνωσ εἶπε στὸν λαὸν νὰ μὴ πλησιάσουν, διὰ νὰ ἴδουν τὸν Θεὸν, καὶ ὅτι ἀν παρακούσουν, θὰ φονευθοῦν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς.
- ΕΞ. 19,22 καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μὴ ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ’ αὐτῶν Κύριος.
- ΕΞ. 19,22 Καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουν τὸν Θεὸν καὶ υπηρετοῦν αὐτὸν, ἀς καθαρισθοῦν ψυχικῶς καὶ σωματικῶς διὰ νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν ζωὴν ἀν τὸν παρακούσουν”.
- ΕΞ. 19,23 καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν Θεόν· οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινὰ· σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων· ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἁγιάσαι αὐτό.
- ΕΞ. 19,23 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸν Θεόν· “ὁ λαὸς ὑπακούων εἰς τὴν ἐντολὴν σου, δὲν θὰ ἀναβῆ στὸ ὄρος Σινὰ· διότι συ ρητῶς μας ἔχεις διατάξει, ἠρῆσε τὸν λαὸν ἀπὸ τὸ ὄρος καὶ κήρυξε αὐτὸ ἅγιον καὶ ἄβατον”.
- ΕΞ. 19,24 εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος· βᾶδιζε, κατάβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ· οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποτε ἀπολέσῃ ἀπ’ αὐτῶν Κύριος.
- ΕΞ. 19,24 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος· “πῆγαινε, κατέβα ἀπὸ τὸ ὄρος καὶ ἀνάβα πάλιν ἔχων μαζὴ σου καὶ τὸν Ἀαρὼν. Οἱ δε ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς ἀς μὴ βιασθῶν νὰ ἀνεβῶν πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ μὴ τοὺς ἐξολοθρεύσῃ ὁ Κύριος”.
- ΕΞ. 19,25 κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς.
- ΕΞ. 19,25 Ὁ Μωϋσῆς κατέβη, ἦλθε πρὸς τὸν λαὸν καὶ διεβίβασεν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

ΕΞΟΔΟΣ 20

- ΕΞ. 20,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων·
- ΕΞ. 20,1 Καὶ ἐλάλησε τότε ὁ Κύριος ὅλους τοὺς λόγους τούτους λέγων·
- ΕΞ. 20,2 ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.
- ΕΞ. 20,2 Ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σε ἐβγαλε ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου, ἀπὸ τὴν χώραν ἐκείνην τῆς δουλείας.
- ΕΞ. 20,3 οὐκ ἔσονται σοὶ θεοὶ ἕτεροι πλην ἐμοῦ.
- ΕΞ. 20,3 Δὲν θὰ ὑπάρχουν διὰ σε ἄλλοι θεοὶ πλην ἐμοῦ.
- ΕΞ. 20,4 οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδῶλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.
- ΕΞ. 20,4 Δὲν θὰ κατασκευάσῃς ποτὲ διὰ τὸν εαυτὸν σου εἰδῶλον οὔτε εἰκόνα ἀπὸ ὅσα ὑπάρχουν στὸν οὐρανὸν ἄνω, ὅσα εἰς τὴν γῆν κάτω καὶ ὅσα εἰς τὰ ὕδατα κάτω ἀπὸ τὴν γῆν.
- ΕΞ. 20,5 οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτής, ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με
- ΕΞ. 20,5 Δὲν θὰ προσκυνῆσῃς αὐτὰ, οὔτε θὰ τα λατρεύσῃς· διότι Ἐγὼ εἰμαι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλότυπος, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει τιμωρίας εἰς τὰ τέκνα διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν γονέων τῶν μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, εἰς ὅσους με μισοῦν.
- ΕΞ. 20,6 καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.
- ΕΞ. 20,6 Ἀλλὰ στέλλω τὸ ἔλεός μου εἰς τὰς χιλιάδας ἐκείνων, που με ἀγαποῦν καὶ φυλάσσουν τὰς ἐντολὰς μου.
- ΕΞ. 20,7 οὐ λήψει τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθάρσις Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

- Εξ. 20,7 Δεν θα πάρης στο στόμα σου το όνομα του Κυρίου ματαιώς και χωρίς λόγον, διότι ο Κυριος δεν θα θεωρήση αθών εκείνον, ο οποίος προφέρει το όνομά του ματαιώς και ανευλαβώς.
- Εξ. 20,8 μνήσθητι τὴν ἡμέρα τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν.
- Εξ. 20,8 Ενθυμήσου να αφιερώνης την ημέραν του Σαββάτου εις εμε και να τηρῆς κατά την ημέραν αὐτήν αργίαν.
- Εξ. 20,9 ἔξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου·
- Εξ. 20,9 Ἐξ ἡμέρας πρέπει να εργάζεσαι και να κάνης όλα τα ἔργα σου·
- Εξ. 20,10 τῇ δὲ ἡμέρα τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί.
- Εξ. 20,10 την δε ἡμέραν την εβδόμην, ἡμέραν αναπαύσεως, θα την αφιερώνης εις Κυριον τον Θεόν σου. Κατ' αὐτήν δεν θα κάμης κανένα ἔργον συ και ο υἱός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου, το βόδι σου, το υποζύγιόν σου και κάθε ζών σου· και αυτός ακόμη ο ξένος, ο οποίος παραμένει προσωρινώς κοντά σου.
- Εξ. 20,11 ἐν γὰρ ἔξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρα τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
- Εξ. 20,11 Διότι εις ἐξ ἡμέρας εδημιούργησεν ο Θεός τον ουρανόν, την γην, την θάλασσαν και όλα ὅσα υπάρχουν εις αὐτά. Και κατέπαυσε κατά την εβδόμην ἡμέραν. Δια τούτο ο Κυριος ευλόγησε την εβδόμην ἡμέραν και την ἔκαμε και δι' ἡμᾶς αγίαν, αφιερωμένην εις αὐτόν.
- Εξ. 20,12 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
- Εξ. 20,12 Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, δια να ευημερήσης και γίνης μακροχρόνιος εις την πλουσίαν και εὐφορον χώραν, την οποίαν θα σου δώση ο Κυριος.
- Εξ. 20,13 οὐ μοιχεύσεις,
- Εξ. 20,13 Δεν θα μοιχεύσης.
- Εξ. 20,14 οὐ κλέψεις,
- Εξ. 20,14 Δεν θα κλέψης.
- Εξ. 20,15 οὐ φονεύσεις,
- Εξ. 20,15 Δεν θα φονεύσης.
- Εξ. 20,16 οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
- Εξ. 20,16 Δεν θα καταθέσης ποτε μαρτυρίαν ψευδῆ εναντίον του πλησίον σου.
- Εξ. 20,17 οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.
- Εξ. 20,17 Δεν θα επιθυμήσης την γυναῖκα του πλησίον σου. Δεν θα επιθυμήσης την οἰκίαν του πλησίον σου, οὔτε τον αγρόν του, οὔτε τον δούλον του, οὔτε την δούλην του, οὔτε το βόδι του, οὔτε το υποζύγιόν του, οὔτε κανένα ἄλλο ἀπὸ τα κτήνη του και γενικῶς τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀνήκουν στον πλησίον σου”.
- Εξ. 20,18 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον· φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν.
- Εξ. 20,18 Ὅλος ο λαός ἤκουε την φωνήν του Θεού και τον ἦχον των σαλπίγγων, ἐβλεπε τας φλόγας και το καπνίζον ὄρος Σινά, εφοβήθησαν δε ὅλοι και εστάθησαν μακράν ἀπὸ το ὄρος Σινά.
- Εξ. 20,19 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· λάλησον σὺ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεός, μὴ ἀποθάνωμεν.
- Εξ. 20,19 Καταποτημένοι τότε οι Ισραηλίται εἶπαν πρὸς τον Μωϋσῆν· “μίλησε συ πρὸς ἡμᾶς και ας μη λαλή ο Θεός πρὸς ἡμᾶς, δια να μη ἀποθάνωμεν”.
- Εξ. 20,20 καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς· θαρσεῖτε, ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ Θεός πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε.
- Εξ. 20,20 Ἀπήντησε πρὸς αὐτούς ο Μωϋσῆς· “ἔχετε θάρρος ! Ἦλθεν ο Θεός κοντά σας, δια να σας θέση ὑπὸ δοκιμασίαν, δια να αισθανθήτε μέσα σας τον φόβον του και να μη ἀμαρτάνετε πλέον”.
- Εξ. 20,21 εἰσπῆκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ Θεός.
- Εξ. 20,21 Ὁ λαός εστέκετο ὀρθίος μακράν ἀπὸ το ὄρος, ο δε Μωϋσῆς εἰσῆλθεν εις την σκιεράν νεφέλην, ὅπου ἦτο ο Θεός.
- Εξ. 20,22 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς ἐωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς·
- Εξ. 20,22 Εἶπε δε ο Κυριος πρὸς τον Μωϋσῆν· “αὐτά θα πης στο ἔθνος του Ιακώβ, αὐτά θα ἀναγγεῖλῃς στους ἀπογόνους του Ισραὴλ· Με τα ἴδια σας τα μάτια εἶδατε ὅτι σας ὠμίλησα ἐγὼ ο Θεός ἀπὸ τον ουρανόν !
- Εξ. 20,23 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς.
- Εξ. 20,23 Λοιπόν, δεν θα κατασκευάσετε δια τον εαυτόν σας θεοὺς ἀσημένιους, οὔτε θεοὺς χρυσοῦς θα κάμετε δια τον εαυτόν σας.

- Εξ. 20,24 Θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσατέ μοι καὶ θύσετε ἐπ’ αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἤξω πρὸς σέ καὶ εὐλογήσω σε.
- Εξ. 20,24 Θα κτίσετε δι’ ἐμὲ θυσιαστήριον ἀπὸ χῶμα καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ θα θυσιάζετε τὰ ὀλοκαυτώματά σας, θα προσφέρετε τὰς ευχαριστηρίους δια τὴν σωτηρίαν σας θυσίας, τὰ πρὸς θυσίαν πρόβατα, τὰ βόδια σας καὶ τὰ μοσχάρια σας. Εἰς κάθε τόπον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ θα θελήσω νὰ ἀφιερῶθῃ στο ὄνομά μου, ἐκεῖ θα ἔρχωμαι πρὸς σε καὶ θα σε εὐλογῶ.
- Εξ. 20,25 ἐὰν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῆς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς· τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ’ αὐτούς, καὶ μεμιάνται.
- Εξ. 20,25 Εἴαν δε κατασκευάσης θυσιαστήριον ἀπὸ λίθους, δὲν θα πελεκήσης αὐτούς τοὺς λίθους, διότι, εἴαν θα ἔχῃς βάλει σμίλην στους λίθους αὐτούς, θα εἶναι αὐτοὶ μολυσμένοι.
- Εξ. 20,26 οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ’ αὐτοῦ.
- Εξ. 20,26 Δὲν θα ἀνέλθῃς στο θυσιαστήριόν μου με σκαλοπάτια, δια νὰ μὴ φανῇ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἡ γυμνότης καὶ ἀπρέπεια τῶν ποδῶν σου.

ΕΞΟΔΟΣ 21

- Εξ. 21,1 Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν.
- Εξ. 21,1 Αὐταῖ εἶναι, αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας θα παραθήσῃ ἐνώπιον τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Εξ. 21,2 ἐὰν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἕξ ἔτη δουλεύσει σοι· τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν.
- Εξ. 21,2 Εἴαν ἀποκτήσῃς Ἑβραῖον ὡς δούλον, ἕξ ἔτη θα εἶναι δούλος σου. Κατὰ τὸ ἔβδομον ἔτος θα ἀπέλθῃ ἐλεύθερος δωρεάν, χωρὶς νὰ καταβάλλῃ εἰς σε ἐξαγοράν.
- Εξ. 21,3 ἐὰν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ, καὶ μόνος ἐξελεύσεται· ἐὰν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ’ αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.
- Εξ. 21,3 Εἴαν αὐτὸς μόνος, χωρὶς σύζυγον καὶ τέκνα, ἀγαμος γίνῃ δούλος σου, μόνος πάλιν θα ἀπέλθῃ ἀπὸ σε ἐλεύθερος. Εἴαν ὅμως, ὅταν θα γίνῃ εἰς σε δούλος, ἔχῃ μαζὴ του καὶ τὴν σύζυγόν του, θα ἐξέλθῃ ἐλεύθερος κατὰ τὸ ἔβδομον ἔτος μαζὴ με τὴν σύζυγόν του.
- Εξ. 21,4 καὶ ἐὰν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκνη αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιὰ ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται.
- Εξ. 21,4 Εἴαν ὅμως ὁ κύριος τοῦ ἀγαμοῦ δούλου τοῦ δῶσῃ σύζυγον καὶ ἀποκτήσῃ ὁ δούλος υἱοὺς καὶ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιὰ θα ἀνήκουν στον κύριον. Ὅταν δε αὐτὸς, ὁ Ἑβραῖος δούλος, κατὰ τὸ ἔβδομον ἔτος ἐξέλθῃ ἐλεύθερος, μόνος θα ἀναχωρήσῃ χωρὶς τὴν σύζυγον καὶ τὰ παιδιὰ.
- Εξ. 21,5 ἐὰν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπῃ ὁ παῖς, ἡγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιὰ, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος·
- Εξ. 21,5 Εἴαν ὅμως ὁ δούλος αὐτὸς εἶπῃ· Ἐγὼ ἔχω ἀγαπήσει τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιὰ μου καὶ δὲν θέλω νὰ φύγω, δια νὰ ζήσω ἐλεύθερος,
- Εξ. 21,6 προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα.
- Εξ. 21,6 ὁ κύριός του θα τὸν ὀδηγήσῃ ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ὤρισε, δια νὰ ὁμολογήσῃ ἐκεῖ ὁ δούλος τὴν ἀπόφασίν του. Ἐπειτα θα τὸν φέρῃ εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας του, πλησίον τοῦ παραστάτου, καὶ θα τρυπήσῃ τὸ ἀντὶ τοῦ δούλου ἐκείνου με σουβλάκι, καὶ ἔτσι ὁ Ἑβραῖος αὐτὸς θα μείνῃ ἰσοβίως, σύμφωνα με τὴν θέλησίν του, δούλος στον κύριόν του.
- Εξ. 21,7 ἐὰν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν, οὐκ ἀπελεύσεται, ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι.
- Εξ. 21,7 Εἴαν Ἑβραῖος πωλήσῃ εἰς ἄλλον Ἑβραῖον τὴν θυγατέρα του ὡς δούλην, αὐτὴ δὲν θα ἐξέλθῃ ἐλευθέρη, ὅπως ἐξέρχονται αἱ δούλαι τῶν εἰδωλολατρῶν,
- Εξ. 21,8 ἐὰν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἢν αὐτῷ καθωμολογήσατο, ἀπολυτρώσει αὐτήν· ἔθνη δὲ ἀλλοτρίω οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ.
- Εξ. 21,8 ἀλλὰ εἴαν δὲν εὐχαριστήσῃ τὸν κύριόν της, στον ὁποῖον αὐτὴ ἔχει δοθῆ ὡς δούλη, ἢ ὡς σύζυγος δευτέρας σειράς, δύναται ὁ κύριός της νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς ὁμοεθνή του. Δὲν ἔχει ὅμως τὸ δικαίωμα, ἐπειδὴ τὴν κατεφρόνησε καὶ τὴν ἀτέρριψε, νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς εἰδωλολάτρη.
- Εξ. 21,9 ἐὰν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσῃ αὐτῇ.
- Εξ. 21,9 Εἴαν ὁ κύριος της δούλης υπανδρεύσῃ αὐτήν με τὸν υἱόν του, θα θεωρῇ αὐτήν ὡς θυγατέρα του καὶ ἔτσι θα φέρεται πρὸς αὐτήν.

- Εξ. 21,10 **ἐὰν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἰματισμὸν καὶ τὴν ὀμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει.**
Εξ. 21,10 Εὰν ο κύριος οὗτος λάβῃ ἄλλην ὡς σύζυγον, δεν θα στερήσῃ αὐτὴν ἀπὸ τα μέσα τῆς συντηρήσεως τῆς, ἀπὸ τον ἰματισμὸν καὶ τα συζυγικά του πρὸς αὐτὴν καθήκοντα.
- Εξ. 21,11 **ἐὰν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεὰν ἄνευ ἀργυρίου.**
Εξ. 21,11 Εὰν δεν εκπληρώσῃ ο κύριος τας τρεῖς αὐτάς πρὸς ἐκείνην υποχρεώσσετου, δύναται αὐτὴ να αναχωρήσῃ δωρεὰν, χωρὶς να καταβάλλῃ χρηματικὸν τι ποσόν.
- Εξ. 21,12 **Ἐὰν δὲ πατάξῃ τίς τινα, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω·**
Εξ. 21,12 Εὰν κανεῖς κτυπήσῃ κάποιον καὶ ἀποθάνῃ, ο φονεὺς θα τιμωρηθῇ με θάνατον.
Εξ. 21,13 **ὁ δὲ οὐχ ἔκων, ἀλλ' ὁ Θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σοι τόπον, οὗ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας.**
Εξ. 21,13 Εκείνος ὁμως, που θα φονεύσῃ χωρὶς να το θέλῃ, ἀλλὰ διότι ο Θεὸς παρεχώρησε να γίνῃ κάτι τέτοιο, δια τον ακούσιον αὐτὸν φονέα θα παραχωρήσῃ εἰς σε ὠρισμένον τόπον, ὅπου θα καταφύγῃ πρὸς ασφάλειάν του.
- Εξ. 21,14 **ἐὰν δὲ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλῳ καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατώσαι.**
Εξ. 21,14 Εὰν κανεῖς ἐκ προμελέτης ἀποφασίσῃ φόνον καὶ δια δόλου φονεύσῃ τον πλησίον του, καταφύγῃ δε στο θυσιαστήριόν μου δια να σωθῇ, θα τον ἀρῆς ἀπὸ το θυσιαστήριον αὐτό, δια να δικασθῇ καὶ θανατωθῇ.
- Εξ. 21,15 **ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω.**
Εξ. 21,15 Εκείνος που κτυπᾷ τον πατέρα του ἢ την μητέρα του, να τιμωρῆται με θάνατον.
Εξ. 21,16 **ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσῃ θανάτῳ.**
Εξ. 21,16 Εκείνος ἐπίσης που υβρίζει τον πατέρα του ἢ την μητέρα του, να τιμωρῆται με θάνατον.
Εξ. 21,17 **ὃς ἐὰν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώται, καὶ εὔρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω.**
Εξ. 21,17 Εκείνος που θα ἀρπάξῃ κρυφίως ἓνα Ἰσραηλίτην καὶ τον βασανίσῃ καὶ τον πωλήσῃ κατόπιν ὡς δούλον θα τιμωρῆται με θάνατον, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἡ ἐνοχὴ του.
- Εξ. 21,18 **ἐὰν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην,**
Εξ. 21,18 Εὰν δύο ἄνδρες φιλονεικούν καὶ ο ἓνας κτυπήσῃ τον ἄλλον με λιθάρι ἢ με την γροθιάν του, καὶ ο κτυπηθεὶς δεν ἀποθάνῃ, ἀλλὰ μείνῃ εἰς την κλίνην του,
- Εξ. 21,19 **ἐὰν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ράβδῳ, ἀθῶος ἔσται ὁ πατάξας· πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτίσει καὶ τὰ ἰατρεῖα.**
Εξ. 21,19 κατόπιν δε ἐγερθῇ καὶ περιπατήσῃ στηριζόμενος εἰς την ράβδον του, ο κτυπήσας αὐτὸν θα εἶναι ἀθῶος· μόνον θα πληρώσῃ εἰς αὐτὸν τα νοσήλεια καὶ τας ἡμέρας τῆς ἀργίας του.
- Εξ. 21,20 **ἐὰν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ράβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκη ἐκδικηθήσεται.**
Εξ. 21,20 Εὰν κανεῖς κτυπήσῃ με ράβδον τον δούλον του ἢ την δούλην του καὶ ἀποθάνῃ κατὰ την ὥραν που δέρεται, θα τιμωρηθῇ ο κύριος οὗτος, διότι εἶναι ἔνοχος.
- Εξ. 21,21 **ἐὰν δὲ διαβίωσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήσεται· τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἔστιν.**
Εξ. 21,21 Εὰν ὁμως ο δούλος οὗτος ζήσῃ μίαν ἢ δύο ἡμέρας, δεν θα τιμωρηθῇ ο κύριος οὗτος, διότι ο δούλος θεωρεῖται ὅτι εἶναι χρῆμα του, ἰδιοκτησία του.
- Εξ. 21,22 **ἐὰν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι ἂν ἐπιβάλλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικός, δώσει μετὰ ἀξιώματος·**
Εξ. 21,22 Εὰν συμπλακούν δύο ἄνδρες καὶ κτυπήσουν γυναῖκα ἐγκυον, ἐξέλθῃ δε το παιδίον ἀσημάτιστον, ο ἔνοχος θα πληρώσῃ ἀποζημιώσιν, την ὁποῖαν θα ζητήσῃ ο σύζυγος τῆς γυναικός καὶ την ὁποῖαν θα ἐπιβάλλῃ το δικαστήριον.
- Εξ. 21,23 **ἐὰν δὲ ἐξεικονισμένον ᾖ, δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς,**
Εξ. 21,23 Εὰν ὁμως το παιδί εἶναι τελειὸς διαμορφωμένον, ο ἔνοχος θα δώσῃ ζωὴν ἀντὶ ζωῆς· θα καταδικασθῇ εἰς θάνατον, σύμφωνα με τον νόμον τῆς ἀνταποδόσεως,
- Εξ. 21,24 **ὄφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,**
Εξ. 21,24 ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρός, πόδα ἀντὶ ποδός,
Εξ. 21,25 **κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος,**
Εξ. 21,25 ἐγκαυμα ἀντὶ ἐγκαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος.
Εξ. 21,26 **ἐὰν δὲ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτούς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν.**
Εξ. 21,26 Εὰν κανεῖς κτυπήσῃ καὶ καταστρέψῃ τον ὀφθαλμὸν του δούλου του ἢ κτυπήσῃ τον ὀφθαλμὸν τῆς δούλης του καὶ τους τυφλώσῃ, θα τους ἀφήσῃ ἐλευθέρους ἀντὶ του ὀφθαλμοῦ των.
Εξ. 21,27 **ἐὰν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ**

αυτούς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν.

- Εξ. 21,27 Εὰν κανεῖς ξερριζώση το δόντι του δούλου του η της δούλης του, θα τους αφήση ελευθέρους ἀντὶ του καταστραφέντος δοντιού.
- Εξ. 21,28 Ἐὰν δὲ κερατίση ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ· ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῶος ἔσται.
- Εξ. 21,28 Εὰν ταῦρος κτυπήσῃ καὶ θανατώσῃ με τα κέρατα αὐτοῦ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος αὐτὸς πρέπει να λιθοβοληθῇ καὶ το κρέας του δεν θα φαγωθῇ. Ὁ κύριος ὁμως του ταύρου θα εἶναι ἀθῶος.
- Εξ. 21,29 ἐὰν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστῆς ἢ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀνέλη δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσποθανεῖται.
- Εξ. 21,29 Εὰν ὁμως ὁ ταῦρος ἀπὸ αρκετοῦ χρόνου εκτυποῦσε με τα κέρατα καὶ ἐγέναν διαμαρτυρίαι στον κύριόν του, ἐκεῖνος δε δεν ηθέλησε να φονεῦσῃ τον ταῦρον, ὅταν ὁ ταῦρος αὐτὸς φονεῦσῃ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, θα φονευθῇ δια λιθοβολισμοῦ, μαζὶ δε με αὐτόν θα θανατωθῇ καὶ ὁ κύριός του.
- Εξ. 21,30 ἐὰν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλλωσιν αὐτῷ.
- Εξ. 21,30 Εὰν ὁμως ἐπιβάλλουν στον κύριον του ταύρου αὐτοῦ χρηματικὴν ἀποζημίωσιν, θα πληρώσῃ αὐτήν, δια να γλυτώσῃ ἔτσι την ζωὴν του.
- Εξ. 21,31 ἐὰν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσωσιν αὐτῷ.
- Εξ. 21,31 Εὰν ὁ ταῦρος κτυπήσῃ καὶ θανατώσῃ υἱὸν ἢ θυγατέρα, ὁ ἴδιος νόμος θα εφαρμοσθῇ καὶ εἰς την περίστασιν αὐτήν.
- Εξ. 21,32 ἐὰν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίσκην, ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται.
- Εξ. 21,32 Εὰν ὁ ταῦρος κτυπήσῃ με τα κέρατα δούλον ἢ δούλην, ὁ μεν ταῦρος θα φονευθῇ δια λιθοβολισμοῦ, ὁ δε κύριος του ταύρου θα πληρώσῃ στον κύριον του δούλου τριάκοντα ἀργυρά διδραχμα.
- Εξ. 21,33 ἐὰν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ λάκκον καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μὸσχος ἢ ὄνος,
- Εξ. 21,33 Εὰν κανεῖς ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομήσῃ εἰς πετρώδη περιοχὴν καὶ δεν σκεπάσῃ τον λάκκον, πέσῃ δε ἐκεῖ καὶ φονευθῇ μοσχάρι ἢ ὄνος,
- Εξ. 21,34 ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσει· ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.
- Εξ. 21,34 αὐτὸς που ἤνοιξε τον λάκκον θα πληρώσῃ πρόστιμον στον κύριον του ζώου, το δε συντριβέν ζῶον θα ἀνήκῃ εἰς αὐτόν.
- Εξ. 21,35 ἐὰν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται.
- Εξ. 21,35 Εὰν ἕνας ταῦρος κτυπήσῃ με τα κέρατα καὶ φονεῦσῃ τον ταῦρον του πλησίον, θα πωληθῇ ὁ ζῶν ταῦρος καὶ θα μοιρασθῶν το χρήμα οἱ κύριοι των ταύρων, οἱ ὁποῖοι θα μοιρασθῶν ἐπίσης καὶ τα κρέας του φονευθέντος ταύρου.
- Εξ. 21,36 ἐὰν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστῆς ἔστι πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ διαμαρτυρημένοι ὡς τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὁ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.
- Εξ. 21,36 Εὰν ὁμως ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ κερατίσας ταῦρος ἀπὸ αρκετοῦ χρόνου εκτυποῦσε με τα κέρατα καὶ εἶχον διαμαρτυρηθῇ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι στον κύριόν του, ἐκεῖνος δε δεν τον ἐξηφάνισε, θα δώσῃ τον ζῶντα ταῦρον ἀντὶ του φονευθέντος καὶ ὁ φονευθεὶς ταῦρος θα ἀνήκῃ πάλιν στον κύριόν του.

ΕΞΟΔΟΣ 22

- Εξ. 22,1 Ἐὰν δὲ τις κλέψῃ μὸσχον ἢ πρόβατον καὶ σφάξῃ ἢ ἀποδῶται, πέντε μὸσχους ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ μὸσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου.
- Εξ. 22,1 Εὰν κανεῖς κλέψῃ μοσχάρι ἢ πρόβατον καὶ το σφάξῃ, δια να το φάγῃ ἢ το πωλήσῃ, θα πληρώσῃ πέντε μὸσχους ἀντὶ του ἐνὸς καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ του ἐνὸς προβάτου.
- Εξ. 22,2 ἐὰν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὔρεθῇ ὁ κλέπτης καὶ πληγείσῃ ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος·
- Εξ. 22,2 Εὰν δε ὁ κλέπτης γίνῃ ἀντιληπτὸς την ὥραν, που ἐπιχειρεῖ την διάρρηξιν, καὶ κτυπηθεὶς ἀποθάνῃ, δεν θα καταλογισθῇ ἐνοχὴ φόνου στον φονέα.
- Εξ. 22,3 ἐὰν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ἐνοχὸς ἔστιν, ἀνταποθανεῖται. ἐὰν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πρᾶθῆτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος.
- Εξ. 22,3 Εὰν ὁμως φονεῦσῃ κανεῖς τον νυκτερινὸν κλέπτην μετὰ την ἀνατολήν του ἡλίου, ὁ φονεὺς εἶναι ἐνοχος καὶ θα καταδικασθῇ εἰς θάνατον. Εὰν ὁ κλέπτης δεν ἔχῃ να πληρώσῃ την ἐπιβληθείσαν ποινήν, να πωληθῇ ὡς δούλος, δια να πληρώσῃ το κλοπιμαῖον.

- Εξ. 22,4 ἐὰν δὲ καταληφθῆ καὶ εὐρεθῆ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ αὐτὰ ἀποτίσει.
- Εξ. 22,4 Ἐάν ο κλέπτης συλληφθῆ καὶ εὐρεθῆ εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κλεμμένου ζῶου, ἀπὸ ὄνου μέχρι προβάτου, θὰ πληρώσῃ στο διπλὸν αὐτὰ που ἔκλεψε.
- Εξ. 22,5 ἐὰν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῆ τὸ κτήνος αὐτοῦ καταβοσκήσῃ ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ· ἐὰν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει.
- Εξ. 22,5 Ἐάν κανεὶς βόσκη το ζῶον τοῦ στον αγρὸν ἢ τὴν ἀμπελὸν τοῦ καὶ το ἀφήσῃ να βοσκήσῃ ἄλλον αγρὸν, θὰ πληρώσῃ ἀπὸ τον ἰδικὸν τοῦ αγρὸν τὴν ζημίαν, τὴν ὁποῖαν ἔχει προκαλέσει στον ἄλλον. Ἐάν δε βοσκήσῃ καὶ καταστρέψῃ ὅλον τον αγρὸν, θὰ καταβάλῃ ὡς ἀποζημιῶσιν τὰ καλύτερα προϊόντα τοῦ αγροῦ τοῦ καὶ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ.
- Εξ. 22,6 ἐὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὐρὴ ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχους ἢ πεδῖον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας.
- Εξ. 22,6 Ἐάν κανεὶς ἀνάψῃ φωτιά, αὐτὴ δε ἐπεκταθῆ εἰς ἀκάνθας καὶ γίνῃ πυρκαϊὰ καὶ καταστρέψῃ ἀλώνι ἢ χωράφι με στάχεις ἢ πεδιάδα, θὰ πληρώσῃ πρόστιμον αὐτὸς που ἦναψε τὴν φωτιά.
- Εξ. 22,7 ἐὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι, καὶ κλαπῆ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν εὐρεθῆ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ διπλοῦν·
- Εξ. 22,7 Ἐάν κανεὶς δώσῃ στον πλησίον τοῦ χρήματα ἢ σκεῦη προς φύλαξιν, καὶ κλαποῦν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ἐάν ο κλέπτης συλληφθῆ θὰ καταβάλῃ ἐκεῖνος στον ἰδιοκτήτην τὰ διπλάσια
- Εξ. 22,8 ἐὰν δὲ μὴ εὐρεθῆ ὁ κλέψας, προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμείται ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον.
- Εξ. 22,8 Ἐάν ὁμως δεν εὐρεθῆ ο κλέπτης, θὰ παρουσιασθῆ ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὀρισθέντος δικαστηρίου καὶ θὰ ὀρκισθῆ ὅτι οὐδέποτε ἐσκέφθη κάτι πονηρὸν, δεν ἐσκέφθη ποτὲ να καταχρασθῆ τὴν κατάθεσιν τοῦ πλησίον.
- Εξ. 22,9 κατὰ πᾶν ῥήτὸν ἀδίκημα, περὶ τε μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης, ὅ,τι οὐκ ἂν ᾖ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμφοτέρων, καὶ ὁ ἀλόους διὰ τοῦ Θεοῦ ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον·
- Εξ. 22,9 Αὐτὸ θὰ γίνεταὶ δια κάθε ἀδίκημα, εἴτε το κλαπέν εἶναι μόσχος ἢ ὑποζύγιον ἢ πρόβατον ἢ ἱμάτιον, δια κάθε καταγελλομένην ἀπώλειαν, ὁποιαδήποτε καὶ ἀν εἶναι αὐτὴ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ θὰ γίνῃ ἡ κρίσις τῶν ἀντιδίκων. Ἐάν ἀπὸ το δικαστήριον εὐρεθῆ ἔνοχος κατακρατήσεως ξένης περιουσίας ἐκεῖνος στον ὁποῖον εἶχε γίνεῖ ἡ κατάθεσις, θὰ καταδικασθῆ να πληρώσῃ στον πλησίον τοῦ διπλάσιαν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀπολεσθέντος.
- Εξ. 22,10 ἐὰν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξαι, καὶ συντριβῆ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, καὶ μηδεὶς γνῶ,
- Εξ. 22,10 Ἐάν κανεὶς δώσῃ στον πλησίον τοῦ προς φύλαξιν ὑποζύγιον ἢ μοσχάρι ἢ πρόβατον ἢ οἰονδήποτε ἄλλο κατοικίδιον ζῶον, καὶ συμβῆ ὥστε αὐτὸ να πάθῃ κάταγμα ἢ να ἀποθάνῃ ἢ να κλαπῆ καὶ δεν ὑπάρχῃ κανεὶς μάρτυς να ἐπιβεβαίωσῃ τούτο,
- Εξ. 22,11 ὄρκος ἔσται τοῦ Θεοῦ ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, ἢ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῦσθαι καθόλου τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον· καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποτίσει.
- Εξ. 22,11 θὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Θεοῦ ὄρκος ἀπὸ τον λαβόντα προς φύλαξιν το ἀπολεσθέν ζῶον, ὅτι ποτὲ δεν εἶχε σκεφθῆ κάτι το πονηρὸν εἰς βάρος τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν καταθέσεως. Ἡ ἔνορκος αὐτὴ διαβεβαίωσις πρέπει να γίνῃ δεκτὴ καὶ θὰ ἀπαλλαγῆ πάσης ἀποζημιώσεως ὁ ὀρκισθεὶς.
- Εξ. 22,12 ἐὰν δὲ κλαπῆ παρ' αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ.
- Εξ. 22,12 Ἐάν ὁμως ἀποδειχθῆ ὅτι ο φύλαξ τοῦ ζῶου το ἔκλεψε, θὰ πληρώσῃ στον κύριον τοῦ ζῶου ἀποζημιῶσιν.
- Εξ. 22,13 ἐὰν δὲ θηριάλωτον γένηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν καὶ οὐκ ἀποτίσει.
- Εξ. 22,13 Ἐάν το παραδοθὲν προς φύλαξιν ζῶον κατασπαραχθῆ ὑπὸ θηρίου, θὰ οδηγήσῃ ο φύλαξ τον κύριον τοῦ ζῶου ἐκεῖ, ὅπου αὐτὸ εἶχε φαγῶθῃ ἀπὸ το θηρίον, καὶ δεν θὰ πληρώσῃ ἀποζημιῶσιν.
- Εξ. 22,14 ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ συντριβῆ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ᾖ μετ' αὐτοῦ, ἀποτίσει·
- Εξ. 22,14 Ἐάν ζητήσῃ κανεὶς καὶ πάρῃ ἀπὸ τον πλησίον σκεῦος ἢ ζῶον καὶ συμβῆ ὥστε το σκεῦος να συντριβῆ ἢ το ζῶον να ἀποθάνῃ ἢ κλαπῆ, ἀν ο δανεισθεὶς δεν εὐρίσκετο εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην, θὰ πληρώσῃ ἀποζημιῶσιν.
- Εξ. 22,15 ἐὰν δὲ ὁ κύριος ᾖ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἀποτίσει· ἐὰν δὲ μισθωτὸς ᾖ, ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
- Εξ. 22,15 Ἐάν ὁμως ο δανεισθεὶς ἦτο πλησίον τῶν δανεισθέντων καὶ αὐτὰ χαθοῦν, δεν θὰ πληρώσῃ ἀποζημιῶσιν. Ἐάν ο λαβὼν ἦτο ἡμερομισθίος ἐργάτης, θὰ κρατηθῆ ὁ μισθὸς αὐτοῦ ὡς ἀποζημιώσις δια το ἀπολεσθέν ἀντικείμενον.
- Εξ. 22,16 Ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον καὶ κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς, φερνῆ φερνεῖ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα.
- Εξ. 22,16 Ἐάν κανεὶς ἀπατήσῃ παρθένον, ἢ ὁποῖα δεν ἔχει μνηστευθῆ καὶ κοιμηθῆ με αὐτήν, θὰ καταβάλῃ τὴν προῖκα τῆς στον πατέρα τῆς καὶ θὰ τὴν νυμφευθῆ.

- Εξ. 22,17 ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ μὴ βούληται ὁ πατὴρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον ἐστὶν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων.
- Εξ. 22,17 Ἐάν ὁμως ὁ πατὴρ ἐπιμόνως ἀρνήται καὶ δὲν συγκατατίθεται νὰ δώσῃ τὴν θυγατέρα του εἰς ἐκεῖνον γυναῖκα, ἐκεῖνος θὰ καταβάλλῃ στὸν πατέρα τὴν κανονικὴν προίκα τῶν παρθένων.
- Εξ. 22,18 φαρμακοὺς οὐ περιποιήσετε.
- Εξ. 22,18 Μαγους δὲν θὰ ἀφήσετε νὰ ζουν.
- Εξ. 22,19 πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους, θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς.
- Εξ. 22,19 Καθε κτηνοβάτην θὰ τὸν τιμωρήτε με θάνατον.
- Εξ. 22,20 ὁ θυσιάζων θεοῖς θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται, πλην Κυρίῳ μόνῳ.
- Εξ. 22,20 Ἐκεῖνος που προσφέρει θυσίαν εἰς τὰ εἰδῶλα, θὰ καταδικάζεται, καὶ θὰ ἐξολοθρευεῖται δια θανάτου. Μονὸν στὸν Κυρίον θὰ προσφέρετε θυσίας.
- Εξ. 22,21 καὶ προσήλυτον οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψετε αὐτόν· ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 22,21 Δὲν θὰ ἀδικήσετε καὶ δὲν θὰ στενοχωρήσετε ξένον, διότι καὶ σεις ὑπήρξατε κάποτε ξένοι εἰς τὴν Αἴγυπτον.
- Εξ. 22,22 πᾶσαν χήραν καὶ ὄρφανόν οὐ κακώσετε·
- Εξ. 22,22 Καμμίαν χήραν καὶ κανένα ὄρφανόν δὲν θὰ ἀδικήσετε.
- Εξ. 22,23 ἐὰν δὲ κακίᾳ κακώσητε αὐτούς, καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρὸς με, ἀκοῆ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν
- Εξ. 22,23 Ἐάν ἀδικήσετε αὐτούς καὶ κράξουν πρὸς ἐμὲ ἐναντίον σας, ἐγὼ θὰ ἀκούσω τὴν φωνὴν τῶν
- Εξ. 22,24 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι καὶ τὰ παιδία ὑμῶν ὄρφανά.
- Εξ. 22,24 καὶ θὰ ὀργισθῶ, καὶ θὰ ἐπιτρέψω νὰ φονευθῆτε ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔτσι αἱ γυναῖκες σας θὰ γίνουν χῆραι καὶ τὰ παιδία σας ὄρφανά.
- Εξ. 22,25 ἐὰν δὲ ἀργύριον ἐκδανείσης τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοί, οὐκ ἔση αὐτόν κατεπείγων, οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον.
- Εξ. 22,25 Ἐάν δανείσης χρήματα στὸν πτωχόν ἀδελφόν σου, δὲν θὰ καταπιέσης αὐτόν νὰ σου ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον, οὔτε θὰ του ἐπιβάλλῃ τόκον.
- Εξ. 22,26 ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσης τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις αὐτῷ·
- Εξ. 22,26 Ἐάν δε πάρῃς ὡς ἐνέχυρον τὸ ἱμάτιον τοῦ πλησίον, νὰ του το ἐπιστρέψῃς πρὶν δύση ὁ ἥλιος.
- Εξ. 22,27 ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι κοιμηθήσεται; ἐὰν οὔν καταβοήσῃ πρὸς με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεήμων γὰρ εἰμι.
- Εξ. 22,27 Διότι αὐτὸ εἶναι τὸ σκέπασμά του στὸν ὕπνον του, τὸ μοναδικόν του ἐνδυμα, με τὸ ὁποῖον καλύπτει τὴν γύμνωσίν του. Ἄν ἐσὺ τὸ κρατήσῃς, με τι ἐκεῖνος θὰ σκεπασθῇ; Ἐάν δε κράξῃ αὐτός πρὸς ἐμὲ ἐναντίον σου, ἐγὼ θὰ ἀκούσω τὴν φωνὴν του, διότι εἰμι εὐσπλαγχνος.
- Εξ. 22,28 θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς.
- Εξ. 22,28 Νὰ μὴν κακολογήσῃς τοὺς δικαστὰς καὶ γενικῶς τοὺς ἀνωτέρους σου, οὔτε νὰ κατακρίνης τὸν ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου.
- Εξ. 22,29 ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί.
- Εξ. 22,29 Τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου ἀπὸ τῶν ἀλών σου καὶ τοῦ οἴνου ἀπὸ τῶν ληνῶν σου δὲν πρέπει νὰ καθυστερήσῃς νὰ τὰ δώσῃς στὸν Κυρίον. Τὰ πρωτότοκα ἐκ τῶν παιδιῶν σου θὰ τὰ δώσῃς εἰς ἐμὲ.
- Εξ. 22,30 οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου· ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό.
- Εξ. 22,30 Τὸ ἴδιο ἐπίσης θὰ κάμῃς καὶ δια τὸ μοσχάρι σου καὶ δια τὸ πρόβατόν σου καὶ δια τὸ μεταφορικόν σου μέσον. Ἐπτὰ ἡμέρας θὰ θηλάζῃ τὴν μητέρα του, κατὰ δε τὴν ὀγδόην ἡμέραν θὰ τὸ προσφέρῃς εἰς ἐμὲ.
- Εξ. 22,31 καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ μοι. καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε, τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό.
- Εξ. 22,31 Ἐάν τηρήσετε ὅλα αὐτὰ, θὰ εἰσθε ἀγνοὶ καὶ καθαροὶ ἐνώπιόν μου. Κρέας ζῶου κατασπαραχθέντος ἀπὸ θηρίον δὲν θὰ τὸ φάγετε, θὰ τὸ ρίψετε στὸ σκυλί.

ΕΞΟΔΟΣ 23

- Εξ. 23,1 Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαιάν. οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἀδικός.
- Εξ. 23,1 Ἐάν εἶσαι δικαστής, δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇς ποτὲ ἐπιτολαίαν καὶ ἀναπόδεικτον κατηγορίαν. Ἐάν κληθῇς ὡς μάρτυς, ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ἐλθῃς εἰς συμφωνίαν με τὸν ἀδικησαντα, ὥστε νὰ γίνῃς ψευδομάρτυς.
- Εξ. 23,2 οὐκ ἔση μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακίᾳ. οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκληῖναι μετὰ τῶν πλειόνων, ὥστε ἐκκληῖναι κρίσιν.

- Εξ. 23,2 Ποτέ δεν θα συνταυτισθής με την πλειοψηφίαν, δια να κάμης κάτι κακόν. Δεν θα ακολουθήσης το πολύ πλήθος, ώστε να παρεκτροπής και συ με τους πολλούς και να παρεκκλίνης από την δικαίαν κρίσιν. Ο καθένας είναι υπεύθυνος δια τας πράξαστον.
- Εξ. 23,3 καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει.
- Εξ. 23,3 Ούτε παρασυρόμενος από συμπάθειαν θα μεροληπτήσης υπέρ του πτωχού κατά την δίκην.
- Εξ. 23,4 ἐὰν δὲ συναντήσης τῷ βοῖ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ.
- Εξ. 23,4 Εὰν συναντήσης το βόδι του εχθρού σου η το υποζύγιον του εχθρού σου περιπλανώμενα, γύρισέ τα και δόσε τα εις αὐτόν.
- Εξ. 23,5 ἐὰν δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτὸ μετ' αὐτοῦ.
- Εξ. 23,5 Εὰν ἴδῃς το υποζύγιον του εχθρού σου να έχει πέσει υπό το βάρος του φορτίου του, δεν θα το προσπεράσης με αδιαφορίαν, αλλά μαζί με αὐτόν θα το σηκώσης.
- Εξ. 23,6 οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ.
- Εξ. 23,6 Δεν θα διαστρέψης και δεν θα καταπατήσης το δίκαιον του πτωχού κατά την δίκην.
- Εξ. 23,7 ἀπὸ παντὸς ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ· ἀθῶον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων.
- Εξ. 23,7 Φυγε μακράν από κάθε αδικίαν. Δεν θα καταδικάσης εις θάνατον αθών και δίκαιον. Δεν θα δικαιώσης τον ασεβῆ δελεαζόμενος από τα δώρα του.
- Εξ. 23,8 καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια.
- Εξ. 23,8 Ὡς δικαστής δεν θα λάβῃς ποτέ δώρα, διότι τα δώρα τυφλώνουν τους οφθαλμούς και αὐτῶν ἀκόμη των συνετῶν ἀνθρώπων και γίνονται ἀφορμὴ καταδολιεύσεως της δικαιοσύνης.
- Εξ. 23,9 καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ.
- Εξ. 23,9 Δεν θα στενοχωρήσετε ξένον. Διότι και σεις γνωρίζετε την ζωὴν του ξένου, επειδὴ και οι ἴδιοι ἐζήσατε ως ξένοι εις την Αἴγυπτον.
- Εξ. 23,10 Ἐξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γεννήματα αὐτῆς·
- Εξ. 23,10 Ἐξ ἔτη κατὰ συνέχειαν θα σπείρης τους αγρούς σου και θα μαζεύῃς τα γεννήματά των.
- Εξ. 23,11 τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἄφεςιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου, τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία. οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου.
- Εξ. 23,11 Κατὰ το ἐβδομον ὁμως ἔτος θα ἀφήσης αὐτοὺς ἀκαλλιεργήτους, τα δε αυτοφυῆ προϊόντα των αγρών σου κατὰ το ἔτος τούτο θα τα φάγουν οι πτωχοί, και ὅσα υπολειφθοῦν θα τα φάγουν τα ἄγρια θηρία. Το ἴδιο πράγμα θα κάμης και δια τον ἀμπελῶνά σου και δια τον ἐλαιῶνά σου.
- Εξ. 23,12 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος.
- Εξ. 23,12 Ἐξ ἡμέρας θα ἐκτελῇς ὅλα τα ἔργα σου, κατὰ δε την ἐβδόμην ἡμέραν θα γίνεται ἀνάπαυσις, δια να ἀναπαυθῇ το βόδι σου και το υποζύγιόν σου, να εὐρῃ ἀναψυχὴν το παιδί της δούλης σου και ο ξένος, που ἐργάζεται κοντά σου.
- Εξ. 23,13 πάντα, ὅσα εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάξασθε. Καὶ ὄνομα θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῆ ἕκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
- Εξ. 23,13 Ὅλα ὅσα σας ἔχω πει θα τα φυλάξετε. Ὄνομα ἄλλων θεῶν δεν θα φέρετε εις την μνήμην σας οὔτε πρέπει να ἀκουσθῇ λεγόμενον ἀπὸ το στόμα σας.
- Εξ. 23,14 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι.
- Εξ. 23,14 Εἰς τρεις ἐποχὰς του ἔτους θα ἐμοῦ ἀφιερῶσθε εορτάς.
- Εξ. 23,15 τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν· ἐπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καθάπερ ἐνετειλάμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός.
- Εξ. 23,15 Προσεῖξατε, ὥστε να τηρῆτε την εορτὴν των ἀζύμων, δηλαδὴ το Πασχα. Ἐπὶ ἐπτὰ ἡμέρας, ὅπως σας ἔχω διατάξει, θα τρώγετε ἄζυμον ἄρτον κατὰ την ἐποχὴν του μηνὸς των νέων γεννημάτων, διότι κατὰ τον καιρὸν αὐτὸν ἐξῆλθες ἐλεύθερος ἀπὸ την Αἴγυπτον. Δεν θα ἐμφανισθῆς στο θυσιαστήριον ἐνώπιόν μου με τα χέρια ἀδειανὰ, χωρὶς προσφορὰν θυσίας.
- Εξ. 23,16 καὶ ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἐὰν σπείρης ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου.
- Εξ. 23,16 Θα εορτάσης ἐπίσης εορτὴν θερισμοῦ των πρωτογεννημάτων ἀπὸ τα σιτηρά, τα ὁποῖα ἐσπειρες στον αγρόν σου και ἄλλην εορτὴν κατὰ το τέλος του γεωργικοῦ ἔτους με την συγκομιδὴν των προϊόντων του αγροῦ σου.
- Εξ. 23,17 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.
- Εξ. 23,17 Κατὰ τας εορτάς των τριῶν αὐτῶν ἐποχῶν θα παρουσιάσης ἐνώπιον του Κυρίου κάθε ἀρσενικόν εις την Σκηνὴν

του Μαρτυρίου.

- Εξ. 23,18 ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνω τὰ ὄρια σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμη αἶμα θουσιάσματος μου, οὐ δὲ μὴ κοιμηθῆ ἰσθμὸς τῆς ἐορτῆς μου ἕως πρωῆ.
- Εξ. 23,18 Ὅταν διώξω ἐγὼ πρὸς χάριν σου ἀπὸ τῆς γῆς Χαναάν ὅλα τὰ εἰδωλολατρικὰ ἔθνη καὶ μεγαλώσω τὰ ὄρια τῆς χώρας σου, δὲν θὰ προσφέρῃς αἱματηρὰν κατὰ τὸ Πάσχα θυσίαν πρὸς ἐμὲ με ἐνζυμον ἄρτον· οὐτε θὰ μείνουν μέχρι πρωῆς τὰ λίπη καὶ τὰ κρέατα τῶν θυσιαζομένων κατὰ τὴν εορτὴν μου (κατὰ τὸ Πάσχα) ἀμνῶν, ἀλλὰ θὰ φαγωθῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός.
- Εξ. 23,19 τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσίοισις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐφήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.
- Εξ. 23,19 Τα πρωτογεννήματα ἀπὸ τοὺς αγροὺς σου θὰ τὰ προσφέρῃς ἀφιέρωμα στὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου- εἰς τὴν Σκητὴν τοῦ Μαρτυρίου καὶ βραδύτερον στὸν ναόν. Δὲν θὰ βράσῃς ἀρνὶ μέσα στὸ γάλα τῆς μητρὸς του.
- Εξ. 23,20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι.
- Εξ. 23,20 Ἰδοὺ ἐγὼ στέλλω ἐμπρὸς ἀπὸ σε τὸν ἄγγελόν μου, δια νὰ σε προφυλάξῃ εἰς τὴν ὁδόν σου, νὰ σε οδηγήσῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ἔχω ετοιμάσει δια σέ.
- Εξ. 23,21 πρὸσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπείθει αὐτῷ· οὐ γὰρ μὴ ὑποστειληταί σε, τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ’ αὐτῷ.
- Εξ. 23,21 Πρόσεχε στὸν εαυτὸν σου, ἀκοῦε πάντοτε τὸν ὁδηγόν σου ἄγγελον καὶ μὴ δεῖξις ἀπειθειαν πρὸς αὐτόν. Διότι αὐτὸς δὲν θὰ υποχωρή εἰς τὰς παραβάσεις καὶ τὰς ἀνομίας σου, ἐπειδὴ θὰ ἐνεργῇ ἐξ ὀνόματός μου.
- Εξ. 23,22 ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσῃτε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσῃτε πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν· ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσῃτε πάντα ὅσα ἂν εἶπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι·
- Εξ. 23,22 Ἐὰν ἀκούσετε με προσοχὴν τοὺς λόγους μου καὶ κάμετε ὅσα ἐγὼ διατάσσω καὶ φυλάξετε τὴν διαθήκην μου, θὰ εἰσθε δι’ ἐμὲ ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἰδική μου βέβαια εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, ἀλλὰ σεις μόνον θὰ εἰσθε δι’ ἐμὲ βασιλεῖον ἱερέων, ἔθνος ἅγιον, θεοκρατικὸς λαός. Αὐτὰ θὰ εἴπησιν τοῖς Ἰσραηλῖταις· Ἐὰν ὑπακούσετε τοὺς λόγους μου καὶ κάμετε ὅλα ὅσα θὰ σας εἶπω, θὰ εἶμαι ἐχθρὸς τοῖς ἐχθροῖς σας καὶ θὰ ἀντιπαρατάσσωμαι ἐναντίον ἐκείνων, πού ἀνθίστανται εἰς σας. Θὰ ἔχετε δε αὐτὴν τὴν προστασίαν μου,
- Εξ. 23,23 πορεύεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς,
- Εξ. 23,23 διότι ὁ ἄγγελός μου θὰ προπορεύεται ὡς ὁδηγός σας καὶ θὰ σας εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Χαναάν, ὅπου σήμερον κατοικοῦν οἱ Ἀμορραῖοι, οἱ Χετταῖοι, οἱ Φερεζαῖοι, οἱ Χαναναῖοι, οἱ Γεργεσαῖοι, οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι. Αὐτοὺς ἐγὼ θὰ τοὺς ξεπαστρέψω.
- Εξ. 23,24 οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐ δὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντριβῶν συντριψίσεις τὰς στήλας αὐτῶν.
- Εξ. 23,24 Προσέξατε, δὲν θὰ προσκυνήσετε τοὺς θεοὺς αὐτῶν οὐτε θὰ τοὺς λατρεύσετε, οὐτε θὰ κάμετε τὰ ἔργα, πού ἐκεῖνοι κάμνουν, ἀλλὰ θὰ κρημνίσετε ἐκ θεμελίων καὶ θὰ συντριψίσετε ἐξ ὀλοκλήρου τὰς εἰδωλολατρικὰς τῶν στήλας.
- Εξ. 23,25 καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ’ ὑμῶν.
- Εξ. 23,25 Θὰ λατρεύετε μόνον Κυρίῳ τὸν Θεόν σας καὶ ἐγὼ θὰ εὐλογήσω καὶ θὰ πληθύνω τὸν ἄρτον σας, τὸν οἶνον σας, τὰ ὕδατά σας καὶ θὰ ἀπομακρύνω ἀπὸ σας καὶ τὴν πιο μικρὰν ἀδιαθεσίαν.
- Εξ. 23,26 οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω.
- Εξ. 23,26 Δὲν θὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν χώραν σου ἄγονος ἀνὴρ οὐτε στείρα γυνή. Θὰ μεγαλῶνω πάντοτε τὰ ἔτη τῆς ζωῆς σας καὶ θὰ γίνωνται πλήρη εὐτυχισμένων ἡμερῶν.
- Εξ. 23,27 καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς οὐ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς, καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας.
- Εξ. 23,27 Καθὼς σεις θὰ προχωρήτε δια τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, θὰ στείλω ἐμπρὸς ἀπὸ σας τὸν φόβον μου, θὰ κατατρομάξω ὅλα τὰ ἔθνη, ὅπου σεις θὰ εἰσέλθετε, καὶ θὰ ἐμβάλω πανικὸν τοῖς ἐχθροῖς σας, ὥστε νὰ τραποῦν εἰς φυγὴν.
- Εξ. 23,28 καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου, καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραῖους καὶ τοὺς Εὐαῖους καὶ τοὺς Χαναναῖους καὶ τοὺς Χετταῖους ἀπὸ σοῦ.
- Εξ. 23,28 Θὰ στείλω ἐμπρὸς ἀπὸ σας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σας σμήνη ἀπὸ σφήκας, ὥστε σεις εὐκόλα νὰ ἐκδιώξετε ἀπὸ ἐμπρὸς σας τοὺς Ἀμορραῖους, τοὺς Εὐαῖους, τοὺς Χαναναῖους καὶ τοὺς Χετταῖους.
- Εξ. 23,29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σέ τὰ θηρία τῆς γῆς.

- Εξ. 23,29 Αλλά δεν θα εκδιώξω αυτούς εντός ενός έτους, δια να μη μείνη έρημος και ακαλλιέργητος η χώρα και πολλαπλασιασθούν τα θηρία της γης εναντίον σας.
- Εξ. 23,30 κατά μικρόν έκβαλῶ αυτούς ἀπό σοῦ, ἕως ἄν ἀύξηθῆς καὶ κληρονομήσης τὴν γῆν.
- Εξ. 23,30 Ολίγον κατ' ολίγον θα τους εκδιώκω, ἕως ὅτου σεις ἀύξηθῆτε καὶ ἀπλωθῆτε καὶ κληρονομήσετε ὅλην τὴν χώραν.
- Εξ. 23,31 καὶ θήσω τὰ ὄρια σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιείμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῆ καὶ ἐκβαλῶ αυτούς ἀπὸ σοῦ.
- Εξ. 23,31 Θα εκτείνω καὶ θα θέσω τὰ ὄρια τῆς χώρας σας ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν Θαλάσσαν ἕως τὴν θάλασσαν τῶν Φυλισταίων, τὴν Μεσόγειον Θαλάσσαν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐρημον Σουρ ἕως τὸν Εὐφράτην, τὸν μεγάλον ποταμόν. Καὶ θα παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας σας τοὺς κατοίκους τῆς χώρας αὐτῆς, ἐνῶ ἄλλους ἀπὸ αὐτοὺς θα τοὺς εκδιώξω ἀπὸ ἐμπροσθὲν σας.
- Εξ. 23,32 οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην,
- Εξ. 23,32 Δεν θα συνάψετε με αὐτοὺς οὔτε με τοὺς θεοὺς τῶν καμμίαν διαθήκην.
- Εξ. 23,33 καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῆ σου, ἵνα μὴ ἀμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς με· ἐὰν γὰρ δουλεύσης τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοὶ πρόσκομμα.
- Εξ. 23,33 Δεν θα παραμείνουν αὐτοὶ εἰς τὴν χώραν σας, δια να μὴ σας παρασύρουν καὶ ἀμαρτήσετε ἐνώπιόν μου. Διότι ἐὰν σεις λατρεύσετε καὶ υπηρετήσετε τοὺς θεοὺς τῶν, θα γίνουν αὐτοὶ πρόσκομμα εἰς σας”.

ΕΞΟΔΟΣ 24

- Εξ. 24,1 Καὶ Μωυσῆ εἶπεν· ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιουὺδ καὶ ἐβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ·
- Εξ. 24,1 Εἶπεν ὁ Θεὸς στὸν Μωϋσῆν· “ἀνεβα στο ὄρος πρὸς ἐμὲ σὺ, ὁ Ναδάβ, ὁ Ααρών, ὁ Αδιουδ καὶ οἱ εβδομήκοντα ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους Ἰσραηλίτας. Θα προσκυνήσουν ἐμὲ τὸν Κύριον ἀπὸ μακρυνῆς ἀποστάσεως.
- Εξ. 24,2 καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιούσιν· ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ’ αὐτῶν.
- Εξ. 24,2 Σὺ, ὁ Μωϋσῆς, μόνον θα ἔλθῃς πλησίον πρὸς ἐμὲ τὸν Θεόν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· οἱ ἄλλοι συνοδοὶ σου δεν θα πλησιάσουν. Ὁ δε λαὸς δεν θα ἀνεβῆ καθόλου στο ὄρος μαζὴ τῶν, ἀλλὰ θα παραμείνῃ στους πρόποδας”.
- Εξ. 24,3 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες· πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
- Εξ. 24,3 Ὁ Μωϋσῆς ἦλθεν εἰς τὴν κατασκήνωσιν τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ διηγήθη στὸν λαόν ὅλους τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς. Συσσωμος ὁ λαὸς ἀπεκρίθη με μίαν φωνὴν λέγων· “ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποῖους μίλησε ὁ Κύριος, θα ἐφαρμόσωμεν καὶ θα ὑπακούσωμεν”.
- Εξ. 24,4 καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα Κυρίου. ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῖ ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ·
- Εξ. 24,4 Ἐγραψεν ὁ Μωϋσῆς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου. Ἐγερθεὶς δε πολὺ πρωῖ ἐκτίσεν κατὰ τὴν πρωῖαν θυσιαστήριον στους πρόποδας τοῦ ὄρους καὶ ἐτοποθέτησε δώδεκα λίθους δια τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.
- Εξ. 24,5 καὶ ἔξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ μωσχάρια.
- Εξ. 24,5 Ἀπέστειλε κατόπιν νεαροὺς Ἰσραηλίτας καὶ ἔφεραν μωσχάρια, τὰ ὁποῖα προσέφεραν ὀλοκαυτώματα ὡς θυσίαν εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν δια τὴν σωτηρίαν τῶν.
- Εξ. 24,6 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον.
- Εξ. 24,6 Ὁ Μωϋσῆς ἔλαβε τὸ ἥμισυ ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν θυσιασθέντων ζώων καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς δοχεῖα, τὸ δε ἄλλο ἥμισυ τὸ ἔχυσε πλησίον στο θυσιαστήριον.
- Εξ. 24,7 καὶ λαβῶν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὄρα τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν· πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα.
- Εξ. 24,7 Ἐλαβε κατόπιν τὸ βιβλίον τῆς Διαθήκης, ὅπου εἶχε γράψει τὰς ἐντολάς, ἀνέγνωσεν αὐτὸ εἰς ἐπήκοον τοῦ λαοῦ καὶ οἱ Ἰσραηλίται εἶπαν· “ὅλα ὅσα διέταξεν ὁ Κύριος, θα ἐφαρμόσωμεν καὶ θα ἀκούσωμεν”.
- Εξ. 24,8 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ αἶμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων.
- Εξ. 24,8 Λαβῶν ἔπειτα ὁ Μωϋσῆς τὰ δοχεῖα με τὸ αἶμα ἐρράντισε με αὐτὸ τὸν λαόν καὶ εἶπεν· “ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς Διαθήκης, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ Κύριος πρὸς σας, δια να ἐφαρμόσετε ὅλας αὐτὰς τὰς ἐντολάς του”.
- Εξ. 24,9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Ἀβιουὺδ καὶ ἐβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραὴλ
- Εξ. 24,9 Ἀνέβη κατόπιν ὁ Μωϋσῆς στο ὄρος καὶ μαζὴ με αὐτόν ὁ Ααρών, ὁ Ναδάβ, ὁ Αβιουδ καὶ ἐβδομήκοντα ἀπὸ τὴν γερουσίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ἐκεῖ αὐτοὶ δεν εἶδον τὸν Θεόν.

- ΕΞ. 24,10 καὶ εἶδον τὸν τόπον, οὗ εἰσῆλκε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου καὶ ὡσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῆ καθαριότητι.
- ΕΞ. 24,10 Εἶδον ὁμῶς τὸν τόπον, ὅπου ἐστάθη ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐφαίνετο ὡς ἴσως κατασκευασμένος ἀπὸ πλίνθους σαπφείρου. Εἶχε δὲ τὴν διαύγειαν καὶ τὴν λάμπιν τοῦ καθαροῦ οὐρανοῦ.
- ΕΞ. 24,11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἶς· καὶ ὥφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον.
- ΕΞ. 24,11 Κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ποὺ ἀνέβησαν στὸ ὄρος ὄχι μόνον δὲν ἀπέθαναν ἀλλ' οὐδὲ τὴν φωνὴν τοῦ ἔχασε ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἄνδρες αὐτοί, στὸν θεῖον ἐκεῖνον τόπον ἔφαγον καὶ ἔπιον φιλοξενηθέντες εἰς θεῖον συμπόσιον.
- ΕΞ. 24,12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς.
- ΕΞ. 24,12 Εἶπε κατόπιν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἀνάβα πρὸς ἐμὲ στὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ὄρους καὶ μείνε ἐκεῖ. Θὰ σοὺ δώσω τὰς λιθίνας πλάκας, εἰς τὰς ὁποίας εἶναι γραμμένος ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαί μου, τὰς ὁποίας ἔγραψα ὡς νομοθεσίαν διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας”.
- ΕΞ. 24,13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ·
- ΕΞ. 24,13 Ἠγέρθη ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ ἀκόλουθος αὐτοῦ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ ἀνέβησαν στὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ὄρους τοῦ Θεοῦ.
- ΕΞ. 24,14 καὶ τοῖς πρεσβυτέρους εἶπαν· ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν· ἐάν τιτι συμβῆ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς.
- ΕΞ. 24,14 Εἰς δὲ τοὺς πρεσβυτέρους εἶπαν· “μείνατε ἡσυχιοὶ στὸ μέρος αὐτό, ἕως ὅτου ἐπιστρέψωμεν πρὸς σας. Ὁ Ααρών καὶ ὁ Ὡρ ἰδοὺ εἶναι μαζὴ σας. Ἐάν συμβῆ καμμιά διαφορά, κανένα ζήτημα εἰς Ἰσραηλίτην, ἀς πορευθῶν αὐτοὶ πρὸς ἐκείνους διὰ νὰ ἐξομαλύνουν τὴν διαφοράν”.
- ΕΞ. 24,15 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος.
- ΕΞ. 24,15 Ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἀνέβησαν στὸ ὄρος καὶ ἡ νεφέλη ἐσκέπασεν αὐτό.
- ΕΞ. 24,16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη ἐκ μέσου τῆς νεφέλης.
- ΕΞ. 24,16 Κατέβη ὡς λάμπρις ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ στὸ ὄρος Σινά καὶ ἐσκέπασεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐπὶ ἕξι ἡμέρας. Τὴν ἐβδόμη ἡμέραν ὁ Κύριος μέσα ἀπὸ τὴν νεφέλην ἐκάλεσε τὸν Μωϋσῆν.
- ΕΞ. 24,17 τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- ΕΞ. 24,17 Το εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ἦτο ὡς πυρ πού ἐκπέμπει συνεχῶς φλόγας ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ὁρατὸν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας.
- ΕΞ. 24,18 καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.
- ΕΞ. 24,18 Ὁ Μωϋσῆς, κατόπιν τῆς προσκλήσεως τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθε μέσα εἰς τὴν νεφέλην, ἀνέβη στὸ ὑψηλότερον σημεῖον τοῦ ὄρους καὶ ἦτο ἐκεῖ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια.

ΕΞΟΔΟΣ 25

- ΕΞ. 25,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- ΕΞ. 25,1 Ὁ Κύριος ὠμίλησε πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- ΕΞ. 25,2 εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάντων, οἷς ἂν δόξη τῆ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου.
- ΕΞ. 25,2 “εἰπέ στους Ἰσραηλίτας νὰ φέρουν ὅλοι συνεισφοράς, ἐλευθέρως καὶ αυτοπροαιρέτως κατὰ τὴν διάθεσιν τῆς καρδίας τοῦ ἑκάστου, καὶ θὰ λάβετε σεῖς δι' ἐμὲ αὐτὰς τὰς συνεισφοράς.
- ΕΞ. 25,3 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσιὸν καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν
- ΕΞ. 25,3 Αὕτῃ τῇ συνεισφορᾷ, ποὺ θὰ λάβετε ἀπὸ αὐτοὺς, θὰ εἶναι χρυσός, ἀργυρὸς καὶ χαλκός,
- ΕΞ. 25,4 καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας
- ΕΞ. 25,4 πορφύρα κυανή, πορφύρα ροδίνη, πορφύρα βαθέως ἐρυθρά δύο φορὰς βαμμένη, κλωστές ἐκ βύσσου, τρίχας ἀπὸ αἰγᾶς,
- ΕΞ. 25,5 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα
- ΕΞ. 25,5 δέρματα κριῶν βαμμένα κόκκινα καὶ ἄλλα δέρματα βαμμένα κυανὰ καὶ ξύλα, ποὺ δὲν σαπίζουν.
- ΕΞ. 25,6 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη.
- ΕΞ. 25,6 Θὰ λάβετε ἐπίσης πολυτίμους λίθους σαρδίου καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους διὰ τὴν ἀνάλυτον διακόσμησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ τοῦ ποδῆρους χιτῶνος.

- Εξ. 25,7 καὶ ποιήσεις μοι ἀγίασμα, καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν·
Εξ. 25,7 Θα κατασκευάσης δι' ἐμὲ Σκηνήν, εἰς τόπον ἅγιον, ὅπου θα ἐμφανίζωμαι εἰς σας.
Εξ. 25,8 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοὶ δεῖκνύω ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς· οὕτω ποιήσεις.
Εξ. 25,8 Θα κατασκευάσης αὐτὰ σύμφωνα με ἐκεῖνα, που θα σου δεῖξω ἐγὼ τώρα στο ὄρος, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Σκηνῆς καὶ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν σκευῶν αὐτῆς, που θα σου δεῖξω. Ἐτσι θα τα κάμης.
Εξ. 25,9 Καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν, δύο πῆχεων καὶ ἡμίσιους τὸ μήκος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσιους τὸ πλάτος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσιους τὸ ὕψος.
Εξ. 25,9 Θα κάμης τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀπὸ ξύλα, που δὲν σαπίζουν. Τὸ μήκος τῆς θα εἶναι δύομισὺ πῆχεις, τὸ πλάτος τῆς ἑνῆς καὶ ἡμισὺς πῆχυς καὶ τὸ ὕψος τῆς ἑνῆς καὶ ἡμισὺς πῆχυς.
Εξ. 25,10 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτὴν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσοῦ στρεπτά κύκλω.
Εξ. 25,10 Θα καλύψης αὐτὴν με καθαρὸν χρυσοῦν, θα τὴν χρυσώσεις ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ἔξω, θα κατασκευάσης καὶ θα τοποθετήσης γύρω ἀπὸ αὐτὴν χρυσὴν στεφάνην που θα φαίνεται ὡς συστρεφόμενα κυμάτια.
Εξ. 25,11 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον.
Εξ. 25,11 Θα χύσης δι' αὐτὴν τέσσαρας χρυσοῦς κρίκους καὶ θα τοὺς προσαρμόσης εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας, δύο κρίκους εἰς τὴν μίαν πλευρὰν καὶ δύο κρίκους εἰς τὴν ἄλλην.
Εξ. 25,12 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ·
Εξ. 25,12 Θα κατασκευάσης δια τὴν μεταφορὰν τῆς κιβωτοῦ μοχλοὺς ἀπὸ ξύλον ἀσηπτῶν, τοὺς ὁποίους θα καλύψης με χρυσόν
Εξ. 25,13 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἴρειν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς·
Εξ. 25,13 καὶ θα εἰσάγῃς τοὺς μοχλοὺς αὐτοὺς στοὺς κρίκους τῶν δύο πλευρῶν τῆς κιβωτοῦ, δια νὰ σηκώνεται καὶ μεταφέρεται δι' αὐτῶν ἡ κιβωτός.
Εξ. 25,14 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι.
Εξ. 25,14 Οἱ μοχλοὶ αὐτοὶ θα εἶναι μόνιμοι στοὺς κρίκους τῆς κιβωτοῦ.
Εξ. 25,15 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.
Εξ. 25,15 Μέσα δε εἰς τὴν κιβωτὸν θα θέσης ἀντικείμενα, που μαρτυροῦν τὴν παρουσίαν μου καὶ τὰ ὁποῖα ἐγὼ θα σου δώσω.
Εξ. 25,16 καὶ ποιήσεις ἰλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πῆχεων καὶ ἡμίσιους τὸ μήκος καὶ πῆχεως καὶ ἡμίσιους τὸ πλάτος.
Εξ. 25,16 Τὸ σκέπασμα τῆς κιβωτοῦ, τὸ ἰλαστήριον, θα τὸ κατασκευάσης ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν. Θα ἔχη μήκος μὲν δύο καὶ ἡμισὺν πῆχεις, πλάτος δε ἕνα καὶ ἡμισὺν πῆχυν.
Εξ. 25,17 καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ χρυσοτορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἰλαστηρίου.
Εξ. 25,17 Θα κατασκευάσης δύο Χερουβὶμ σκαλιστὰ ἐκ χρυσοῦ καὶ θα τοποθετήσης αὐτὰ ἀπέναντι ἀλλήλων, τὸ ἕνα εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ἰλαστηρίου καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν ἄλλην.
Εξ. 25,18 ποιηθήσονται Χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χερουβ εἷς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἰλαστηρίου· καὶ ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη.
Εξ. 25,18 Θα κατασκευασθοῦν δύο Χερουβὶμ καὶ θα τοποθετηθοῦν ἕνα ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ ἰλαστηρίου, τὸ δεύτερον ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν. Ἐτσι τὰ δύο Χερουβὶμ θα εὐρίσκονται ἀπέναντι ἀλλήλων εἰς τὰς δύο πλευράς τοῦ ἰλαστηρίου.
Εξ. 25,19 ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἰλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα· εἰς τὸ ἰλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν Χερουβὶμ.
Εξ. 25,19 Θα ἔχουν ἀπλωμένας τὰς πτέρυγας τῶν ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἰλαστήριον, θα ριπτοῦν τὴν σκιαν τῶν πτερύγων τῶν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὰ πρόσωπά τῶν θα εἶναι τὸ ἕνα ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Θα εἶναι δε ἐστραμμένα κάτω, ὥστε νὰ βλέπουν τὸ ἰλαστήριον.
Εξ. 25,20 καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἰλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν· καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι.
Εξ. 25,20 Τὸ ἰλαστήριον θα τὸ τοποθετήσης ἐπάνω εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου· μέσα δε εἰς τὴν κιβωτὸν θα βάλῃς ἀντικείμενα, που μαρτυροῦν τὴν παρουσίαν μου καὶ τὰ ὁποῖα ἐγὼ θα σου δώσω.
Εξ. 25,21 καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
Εξ. 25,21 Θα φανερώνομαι καὶ θα γίνωμαι γνωστός εἰς σε ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ θα σου ομιλῶ δια τοῦ ἄνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἰλαστηρίου ἀπὸ τὸ μέσον τῶν δύο Χερουβὶμ, τὰ ὁποῖα θα εὐρίσκονται εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου. Θα λέγω εἰς

σε όλα όσα θα σε διατάσσω να λήγης προς τους Ισραηλίτας.

- Εξ. 25,22 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσοῦν καθαροῦ, δύο πήχεων τὸ μήκος καὶ πήχεως τὸ εὖρος καὶ πήχεως καὶ ἡμίσιους τὸ ὕψος.
- Εξ. 25,22 Θα κατασκευάσης χρυσοῦν τράπεζαν ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, τῆς ὁποίας τὸ μήκος θα εἶναι δύο πήχεις, τὸ πλάτος ἕνας πήχης, τὸ δε ὕψος ἕνας καὶ ἡμίσιος πήχης.
- Εξ. 25,23 καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτά κυμάτια χρυσοῦ κύκλω. καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλω·
- Εξ. 25,23 Καὶ θα περιβάλης αὐτὴν με χρυσοῦν στεφάνην, που θα ἔχῃ συστρεφόμενα κυμάτια. Θα κάμῃς καὶ ἄλλην στεφάνην πέραν τοῦ χεῖλους αὐτῆς, πλάτους μίας παλάμης.
- Εξ. 25,24 καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλω.
- Εξ. 25,24 Θα κατασκευάσης καὶ ἐπὶ τῆς στεφάνης αὐτῆς γύρω συστρεφόμενα κυμάτια.
- Εξ. 25,25 καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην,
- Εξ. 25,25 Θα κατασκευάσης τέσσαρας χρυσοῦς κρίκους, τοὺς ὁποίους θα τοποθετήσης στους τέσσαρας πόδας τῆς τραπέζης ὑπὸ τὴν στεφάνην.
- Εξ. 25,26 καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν, ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν.
- Εξ. 25,26 Οἱ δακτύλιοι αὐτοὶ θα εἶναι θήκη δια τοὺς αναφορεῖς, ὥστε νὰ σηκώνουν καὶ νὰ μεταφέρουν δι' αὐτῶν τὴν τράπεζαν.
- Εξ. 25,27 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα.
- Εξ. 25,27 Αὐτοὺς δε τοὺς ἀναφορεῖς, τοὺς μοχλοὺς, θα τοὺς κατασκευάσης ἀπὸ ξύλου ἀσήπτου καὶ θα τοὺς καλύψῃς με καθαρὸν χρυσόν. Δι' αὐτῶν θα σηκώνεται καὶ θα μεταφέρεται ἡ τράπεζα.
- Εξ. 25,28 καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κιάθους, ἐν οἷς σπείσεις ἐν αὐτοῖς· ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτά.
- Εξ. 25,28 Θα κατασκευάσης τοὺς δίσκους, τὰς θήκας δια τὸ λιβάνι, τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δια τὴν τέλεσιν τῶν σπονδῶν. Ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν θα κάμῃς αὐτά.
- Εξ. 25,29 καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνώπιον ἐναντίον μου διαπαντός.
- Εξ. 25,29 Ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν θα θέσης ἄρτους, οἱ ὁποῖοι θα εὐρίσκονται δια παντός ἐνώπιόν μου καὶ θα ἀντικαθίστανται κατὰ περιόδου.
- Εξ. 25,30 Καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν· ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἕξ αὐτῆς ἔσονται.
- Εξ. 25,30 Θα κατασκευάσης λυχνίαν ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, σκαλιστὴν θα κάμῃς τὴν λυχνίαν. Αὐτὴ θα ἔχῃ κύριον στέλεχος καὶ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ βραχίονας. Τα ὁμοιώματα τῶν ποτηρίων καὶ αἱ σφαιρικά διογκώσεις καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν κρίνων θα εἶναι ὅλα ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὕλην, ἀπὸ χρυσόν.
- Εξ. 25,31 ἕξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνὸς αὐτῆς καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου.
- Εξ. 25,31 Ἐξ βραχίονες θα ἐξέρχονται ἐκ τῶν πλαγίων τοῦ κεντρικοῦ στελέχους, τρεῖς βραχίονες ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους τῆς λυχνίας καὶ τρεῖς βραχίονες ἀπὸ τοῦ ἄλλου.
- Εξ. 25,32 καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ, σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον· οὕτω τοῖς ἕξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας.
- Εξ. 25,32 Τρία ποτήρια ἔχοντα σῆμα καρυδιῶν θα εὐρίσκονται ἀνάγλυφα στὸν κάθε βραχίονα. Εἰς κάθε βραχίονα ἐπίσης πλησίον τῶν ποτηρίων, θα ὑπάρχουν σφαιροειδεῖς διογκώσεις καὶ ὁμοιώματα κρίνων. Ἐτσι θα εἶναι καὶ οἱ ἕξ βραχίονες τῆς λυχνίας.
- Εξ. 25,33 καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους· ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς.
- Εξ. 25,33 Εἰς τὸ κεντρικὸν στέλεχος τῆς λυχνίας θα ὑπάρχουν τέσσαρα ἀνάγλυφα ποτήρια ὑπὸ μορφήν καρυδιῶν. Εἰς τὸ αὐτὸ στέλεχος θα ὑπάρχουν σφαιρικά διογκώσεις καὶ ὁμοιώματα κρίνων.
- Εξ. 25,34 ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἕξ αὐτῆς, καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἕξ αὐτῆς· οὕτω τοῖς ἕξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας.
- Εξ. 25,34 Εἰς τὸ κύριον αὐτὸ στέλεχος θα ὑπάρχῃ ἡ πρώτη σφαιρικὴ διογκώσις, που θα συνδέῃ τοὺς δύο ἑκατέρωθεν βραχίονας, καὶ ἄλλαι δύο σφαιρικά διογκώσεις, που θα συνδέουν με τὸ κεντρικὸν στέλεχος τοὺς ἄλλους τέσσαρας βραχίονας. Ἐτσι θα συνδέωνται οἱ ἕξ βραχίονες, οἱ ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὸ κεντρικὸν στέλεχος τῆς λυχνίας.
- Εξ. 25,35 καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους,
- Εξ. 25,35 Εἰς τὸ κεντρικὸν στέλεχος τῆς λυχνίας θα ὑπάρχουν ἀνάγλυφα τέσσαρα ὁμοιώματα ποτηρίων ὑπὸ μορφήν καρυδιῶν.
- Εξ. 25,36 οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἕξ αὐτῆς ἔστωσαν· ὅλη τορευτὴ ἕξ ἐνὸς χρυσοῦ καθαροῦ.

- Εξ. 25,36 Αι σφαιρικά διογκώσεις και οι βραχίονες θα εξέρχονται από το στέλεχος της λυχνίας. Ολη δε η λυχνία θα είναι σκαλιστή από χρυσόν καθαρόν.
- Εξ. 25,37 καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ· καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους, καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς προσώπου.
- Εξ. 25,37 Θα κατασκευάσης τους επτά λύχνους αυτής και θα τους θέσης στο άνω μέρος των καλαμίσκων και του κεντρικού στελέχους και θα φωτίζουν εις την μίαν πρόσοψιν προς τα άγια των αγίων.
- Εξ. 25,38 καὶ τὸν ἐπαρυστήρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις.
- Εξ. 25,38 Τα λυχογάλιδα και τα δοχεία των απορριμμάτων αυτής θα τα κατασκευάσης από καθαρόν χρυσόν.
- Εξ. 25,39 πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσοῦ καθαροῦ.
- Εξ. 25,39 Ολα αυτά μαζί τα χρυσά σκεύη θα είναι βάρους ενός ταλάντου χρυσού.
- Εξ. 25,40 ὄρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.
- Εξ. 25,40 Πρόσεχε, θα κατασκευάσης όλα αυτά κατά το σχέδιον, που σου υπεδείχθη επί του ὄρους.

ΕΞΟΔΟΣ 26

- Εξ. 26,1 Καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβὶμ ἔργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς.
- Εξ. 26,1 Δια το πρώτον εσωτερικόν κάλυμμα της σκηνῆς θα κατασκευάσης δέκα τεμάχια από ύφασμα λινόν υφασμένον με στριμμένην κλωστήν χρώματος κυανού, βαθέως ερυθρού και κόκκινου. Επάνω εις αυτά θα υφάνης μορφάς χερουβίμ.
- Εξ. 26,2 μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτώ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἢ αὐλαία ἢ μία ἔσται μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις.
- Εξ. 26,2 Το μήκος του ενός τεμαχίου υφάσματος θα είναι εἴκοσι οκτώ πήχεις, το δε πλάτος τέσσαρες πήχεις. Αι διαστάσεις αὐταὶ θα είναι και δια τα άλλα εννέα τεμάχια.
- Εξ. 26,3 πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἢ ἑτέρα ἐκ τῆς ἑτέρας, καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμενοι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ.
- Εξ. 26,3 Τα πέντε από τα τεμάχια αυτά θα ραφούν το ένα με το άλλο, ὡστε να αποτελοῦν ένα τεμάχιον, μίαν αυλαίαν. Ομοίως και τα άλλα πέντε τεμάχια θα ραφούν το ένα με το άλλο, δια να αποτελέσουν δευτέραν αυλαίαν.
- Εξ. 26,4 καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ.
- Εξ. 26,4 Θα κατασκευάσης, δια τα δύο αυτά, λωρία συνδέσεως χρώματος κυανού, τα οποία θα τοποθετήσης στο άκρον του ενός μεγάλου τεμαχίου, εκεί όπου θα γίνη η σύνδεσις με το άλλο τεμάχιον. Το αυτό θα κάμης και δια το άκρον του άλλου μεγάλου τεμαχίου.
- Εξ. 26,5 πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας, ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην.
- Εξ. 26,5 Πεντήκοντα τέτοια λωρία συνδέσεως θα κάμης δια την μίαν αυλαίαν και άλλα πενήκοντα λωρία δια την άλλην, εκεί όπου θα γίνεται η σύνδεσις. Τα λωρία συνδέσεως ἐκάστης αυλαίας θα είναι το ένα ἀπέναντι του άλλου.
- Εξ. 26,6 καὶ ποιήσεις κρίκους πενήκοντα χρυσοῦς, καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἑτέρᾳ τοῖς κρίκοις, καὶ ἔσται ἢ σκηνὴ μία.
- Εξ. 26,6 Θα κατασκευάσης πενήκοντα χρυσοὺς κρίκους και με αυτούς δια των λωρίων, που ἔχουν αι δύο αυλαῖαι, θα συνδέσης αὐτάς εις μίαν. Οὕτω το πρώτον εσωτερικόν κάλυμμα της σκηνῆς θα είναι ένα.
- Εξ. 26,7 καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἑνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς.
- Εξ. 26,7 Εις κάλυψιν του πρώτου θα κατασκευάσης δεύτερον κάλυμμα. Ενδεκα τρίχινα τέτοια παραπετάσματα θα κατασκευάσης.
- Εξ. 26,8 τὸ μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, τριάκοντα πήχεων, καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς· τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἑνδεκα δέρρεσι.
- Εξ. 26,8 Το μήκος του παραπετάσματος θα είναι τριάκοντα πήχστο δε πλάτος αυτού θα είναι τέσσαρες πήχεις. Τας αὐτάς διαστάσεις θα ἔχουν και το καθένα από τα ἑνδεκα αὐτὰ παραπετάσματα.
- Εξ. 26,9 καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἕξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ. καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς.
- Εξ. 26,9 Θα ράψης τα πέντε παραπετάσματα εις ένα και τα άλλα ἕξ εις άλλο ένα. Το ἕκτον τεμάχιον του μεγάλου αυτού παραπετάσματος θα το διπλώσης εις την εἰσοδον της σκηνῆς.
- Εξ. 26,10 καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πενήκοντα ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς, τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ συμβολὴν. καὶ πενήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς δέρρεως, τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας.
- Εξ. 26,10 Θα κατασκευάσης στο άκρον του ενός παραπετάσματος πενήκοντα λωρία συνδέσεως, εκεί όπου θα γίνεται η

σύνδεσις με το άλλο, και πενήκοντα κρίκους στο άκρον του άλλου παραπετάσματος εκεί όπου αυτό θα συνδέεται με το πρώτον.

- Εξ. 26,11 καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πενήκοντα. καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς δέξις, καὶ ἔσται ἓν.
- Εξ. 26,11 Θα κατασκευάσης πενήκοντα χαλκοὺς κρίκους και δια μέσου αυτῶν θα συνδέσης τα λωρία συνδέσεως, ὡστε τα δύο παραπετάσματα να γίνουν ἓνα κάλυμμα.
- Εξ. 26,12 καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέξις τῆς σκηνῆς. τὸ ἥμισυ τῆς δέξις τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δέξις τῆς σκηνῆς. ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς.
- Εξ. 26,12 Μετὰ την κάλυψιν της σκηνῆς, το πλεονάζον τμήμα των παραπετασμάτων θα πέση εἰς τα πλάγια της σκηνῆς. Το ἥμισυ του παραπετάσματος, το ὁποῖον περισσεύει, θα κρέματαί ἀνωθεν και ὀπισθεν της σκηνῆς. Οὕτω θα καλύψης το ὀπισθεν αὐτῆς μέρος.
- Εξ. 26,13 πῆχυν ἐκ τούτου, καὶ πῆχυν ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέξις, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέξις τῆς σκηνῆς, ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ.
- Εξ. 26,13 Ἐκ δε των δύο πῆξεων, κατὰ τους ὁποίους εἶναι μεγαλύτερον το τρίχινον κάλυμμα ἀπὸ το εσωτερικόν λίνον κάλυμμα κατὰ πλάτος, θα καλύψης τα πλάγια της σκηνῆς, ἓνα πῆχυν ἀπὸ ἐδῶ και ἓνα πῆχυν ἀπὸ ἐκεῖ.
- Εξ. 26,14 καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῆ σκηνῆς δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν.
- Εξ. 26,14 Ἐπάνω ἀπὸ το τρίχινον αὐτὸ δεύτερον κάλυμμα θα κατασκευάσης και τρίτον κάλυμμα δια την σκηνήν ἀπὸ δέρματα κριῶν βαμμένα ἐρυθρὰ με ἐρυθρόδανον. Και τέταρτον ἀκόμη δερμάτινον κάλυμμα χρώματος κυανοῦ θα κατασκευάσης.
- Εξ. 26,15 καὶ ποιήσεις στύλους τῆς σκηνῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων.
- Εξ. 26,15 Θα κατασκευάσης στύλους, σανιδώματα, δια το στήριγμα της σκηνῆς ἀπὸ ξύλα, που δεν σήπονται.
- Εξ. 26,16 δέκα πῆξεων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἓνα, καὶ πῆξεως ἑνὸς καὶ ἡμίσιους τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός.
- Εξ. 26,16 Καθε στύλος θα ἔχῃ μήκος μεν δέκα πῆξεις, πλάτος δε ἓνα και ἡμισυ πῆχυν.
- Εξ. 26,17 δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνί, ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἑτέρῳ. οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς.
- Εξ. 26,17 Ἐκαστος ἀπὸ τους στύλους θα ἔχει στο κάτω ἄκρον δύο προεξοχὰς την μίαν ἀπέναντι της ἄλλης. Ἔτσι θα κατασκευάσης ὅλους τους στύλους της σκηνῆς.
- Εξ. 26,18 καὶ ποιήσεις στύλους τῆ σκηνῆς, εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν.
- Εξ. 26,18 Εἴκοσι τέτοια σανιδώματα θα κατασκευάσης δια την βορείαν πλευράν της σκηνῆς.
- Εξ. 26,19 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνί εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνί εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ.
- Εξ. 26,19 Δια τους εἴκοσι αὐτοὺς στύλους θα κατασκευάσης τεσσαράκοντα ἀργυρᾶς βάσεις. Δυο βάσεις δια τον κάθε στύλον εἰς τα δύο μέρη αὐτοῦ.
- Εξ. 26,20 καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον, εἴκοσι στύλους.
- Εξ. 26,20 Ἡ δευτέρα πλευρά, η πρὸς νότον, θα ἔχῃ εἴκοσι ἐπίσης στύλους.
- Εξ. 26,21 καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνί εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνί εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ.
- Εξ. 26,21 Θα κατασκευάσης ἐπίσης δι' αὐτοὺς τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς· δύο βάσεις δι' ἀμφοτέρας τας προεξοχὰς του ἑνὸς στύλου, και ἀνά δύο βάσεις δια τον καθένα ἀπὸ τους ἄλλους.
- Εξ. 26,22 καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἕξ στύλους.
- Εξ. 26,22 Εἰς το ὀπισθεν μέρος της σκηνῆς το πρὸς την θάλασσαν θα κατασκευάσης ἕξ ἐπίσης στύλους.
- Εξ. 26,23 καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων.
- Εξ. 26,23 Θα κατασκευάσης δύο στύλους εἰς τας γωνίας του ὀπισθεν μέρους της σκηνῆς.
- Εξ. 26,24 καὶ ἔσται ἕξ ἴσου κάτωθεν. κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέρας ταῖς δυοὶς γωνίαις. ἴσοι ἔστωσαν.
- Εξ. 26,24 Οἱ στύλοι αὐτοὶ θα εἶναι ἴσου πάχους ἀπὸ κάτω ἕως ἄνω, ὡστε θα αποτελοῦν ἓνα σῶμα με τους γωνιαίους στύλους. Ἔτσι θα κάμῃς και δια τους δύο γωνιαίους στύλους. Θα εἶναι ἴσου πάχους και ὕψους.
- Εξ. 26,25 καὶ ἔσονται ὀκτῶ στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δέκα ἕξ. δύο βάσεις τῷ ἐνί στύλῳ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνί.
- Εξ. 26,25 Κατ' αὐτὸν τον τρόπον πρὸς δυσμὰς θα υπάρχουν ὀκτῶ στύλοι και δέκα ἕξ ἀργυραὶ βάσεις, δύο βάσεις δι' ἀμφοτέρας τας προεξοχὰς ἐκάστου στύλου.
- Εξ. 26,26 καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων· πέντε τῷ ἐνί στύλῳ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τῆς σκηνῆς,
- Εξ. 26,26 Θα κατασκευάσης μοχλοὺς ἀπὸ ξύλα ἀσήπτα. Πέντε μοχλοὶ θα διέρχωνται ἀπὸ κάθε στύλον ἀπὸ το ἓνα μέρος της σκηνῆς, το βόρειον.

- Εξ. 26,27 καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν.
- Εξ. 26,27 Πέντε μοχλοὶ θα διέρχωνται ἀπὸ κάθε στύλον τοῦ δευτέρου κλίτους, τοῦ νοτίου, καὶ πέντε ἐπίσης μοχλοὶ ἀπὸ κάθε στύλον τοῦ ὀπισθεν μέρους τῆς σκηνῆς, τοῦ δυτικῆς τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν.
- Εξ. 26,28 καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων διικνεῖσθω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος.
- Εξ. 26,28 Ὁ μεσαῖος μοχλός, ὁ κεντρικός, θα διέρχεται ἀνὰ μέσον τῶν στύλων ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν εἰς τὴν ἄλλην.
- Εξ. 26,29 καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ. καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς. καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ.
- Εξ. 26,29 Τοὺς στύλους αὐτοὺς θα τοὺς επιχρυσώσης. Τοὺς δακτυλίους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θα διέρχωνται οἱ μοχλοὶ, θα τοὺς κάμης χρυσοῦς. Καὶ τοὺς μοχλοὺς ἐπίσης θα επιχρυσώσης.
- Εξ. 26,30 καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.
- Εξ. 26,30 Θα στήσης τὴν σκηνὴν σύμφωνα με τὸ ὑπόδειγμα, τὸ ὁποῖόν σου εδείχθη στο ὄρος Σινά.
- Εξ. 26,31 καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἕξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου νενησμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβίμ.
- Εξ. 26,31 Θα κατασκευάσης καταπέτασμα ἀπὸ στριμμένον νῆμα χρώματος κυανοῦ, βαθέος ἐρυθροῦ καὶ κοκκίνου. Το ὑφασμα θα εἶναι ἀπὸ γνεσμένον λινόν. Θα ὑφάνης δε εἰς αὐτὸ μορφάς Χερουβίμ.
- Εξ. 26,32 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ.
- Εξ. 26,32 Το καταπέτασμα αὐτὸ θα κρεμάσης ἀπὸ τέσσαρας επιχρυσωμένους στύλους ἀσήπτου ξύλου. Αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν θα εἶναι χρυσαῖ καὶ αἱ τέσσαρες βάσεις τῶν ἀργυραῖ.
- Εξ. 26,33 καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων. καὶ εἰσίοσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου. καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων.
- Εξ. 26,33 Το καταπέτασμα θα το κρεμάσης στους στύλους, ὀπισθεν τοῦ καταπετάσματος, στο ἐσωτερικόν, θα τοποθετήσης τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου. Το καταπέτασμα θα χωρίζη τα ἅγια ἀπὸ τα ἅγια τῶν ἁγίων.
- Εξ. 26,34 καὶ κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων.
- Εξ. 26,34 Ἐτσι, με τὸ καταπέτασμα αὐτὸ θα ἀποκρύψης ἀπὸ τὰ ἔσθια τῶν ἀνθρώπων τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, ἡ ὁποία θα εὐρίσκειται εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.
- Εξ. 26,35 καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν.
- Εξ. 26,35 Ἐξω ἀπὸ τὸ καταπέτασμα θα τοποθετήσης τὴν τράπεζαν τῆς Προθέσεως καὶ ἀπέναντι τῆς τραπέζης τὴν ἐπτάφωτον λυχνίαν πρὸς τὸ νότιον μέρος τῆς σκηνῆς. Εἰς τὸ βόρειον μέρος θα τοποθετήσης τὴν τράπεζαν.
- Εξ. 26,36 καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῆ θύρα τῆς σκηνῆς ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ.
- Εξ. 26,36 Θα κατασκευάσης εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου ἕνα ἄλλο παραπέτασμα ἀπὸ ὑφασμα ἐκ στριμμένου νήματος χρώματος κυανοῦ, βαθέος ἐρυθροῦ καὶ κοκκίνου. Αὐτὸ θα εἶναι ἐξαίρετον λινόν ὑφασμα, ἀπὸ στριμμένον νῆμα, ἔργον εἰδικῆς διακοσμῆτος.
- Εξ. 26,37 καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.
- Εξ. 26,37 Δια τὸ ὑφασμα αὐτὸ θα κατασκευάσης πέντε στύλους, τοὺς ὁποίους θα επιχρυσώσης, ἐνῶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν, τὰ κιονόκρανα, θα εἶναι χρυσά, αἱ δε πέντε αὐτῶν βάσεις θα εἶναι χυταὶ ἀπὸ χαλκόν.

ΕΞΟΔΟΣ 27

- Εξ. 27,1 Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε πήχεων τὸ μήκος καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ.
- Εξ. 27,1 Θα κατασκευάσης θυσιαστήριον ἀπὸ ξύλα ἀσήπτα. Το μήκος τοῦ θα εἶναι πέντε πήχεις καὶ πέντε πήχστο πλάτος, θα εἶναι τετράγωνον, τὸ δε ὕψος τοῦ θα εἶναι τρεῖς πήχεις.
- Εξ. 27,2 καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν· ἕξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα· καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῶ.
- Εξ. 27,2 Ἐπάνω εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ γωνίας θα τοποθετήσης τέσσαρα ἐξέχοντα κέρατα, τὰ ὁποῖα θα καλύψης με χαλκόν.
- Εξ. 27,3 καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ.
- Εξ. 27,3 Εἰς τὸ θυσιαστήριον θα κατασκευάσης στεφάνην, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ. Θα κατασκευάσης τὰς φιάλας, τὰς λαβίδας δια τὰ κρέατα καὶ τὸ πυραδοχείον, ὅλα αὐτὰ θα εἶναι χάλκινα.

- Εξ. 27,4 και ποιήσεις αὐτῶ ἐσχάραν ἔργω δικτυωτῶ χαλκῆν· και ποιήσεις τῆ ἐσχάρα τέσσαρας δακτυλίου χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη.
- Εξ. 27,4 Θα κατασκευάσης ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦτου δικτυωτὴν ἐσχάραν ἀπὸ χαλκόν. Εἰς τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτῆς θα κατασκευάσης τέσσαρας χαλκίνους κρίκους.
- Εξ. 27,5 και ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν· ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσεος τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 27,5 Θα θέσης τοὺς χαλκίνους αὐτοὺς κρίκους κάτω ἀπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, θα φθάνη δε αὐτὴ μέχρι τὴν μέσην τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 27,6 και ποιήσεις τῶ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων και περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῶ.
- Εξ. 27,6 Θα κατασκευάσης δια το θυσιαστήριον ἀναφορεῖς ἀπὸ ξύλων ἀσήπτων, τοὺς ὁποίους θα περιβάλης με χαλκόν.
- Εξ. 27,7 και εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους, και ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῶ αἶρειν αὐτό.
- Εξ. 27,7 Θα εἰσάγῃς τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοὺς στοὺς δακτυλίους και θα ὑπάρχουν αὐτοὶ εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου, ὅταν θα το σηκώνουν δια να το μεταφέρουν.
- Εξ. 27,8 κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό· κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῶ ὄρει, οὕτω ποιήσεις αὐτό.
- Εξ. 27,8 Το θυσιαστήριον τοῦτο θα το κατασκευάσης με σανίδας ἐσωτερικῶς κοῖλον, ὄχι συμπαγές, σύμφωνα, με το ὑποδειγμα, που σου ἐδείξα στο ὄρος Σινά. Ἐτσι θα το κάμῃς.
- Εξ. 27,9 Και ποιήσεις αὐλὴν τῆ σκηνῆ· εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, μήκος ἑκατὸν πήχεων τῶ ἐνὶ κλίτει·
- Εξ. 27,9 Θα κάμῃς αὐλὴν δια τὴν σκηνὴν. Τὴν νοτιαν αὐτῆς πλευρὰν θα κλείσῃς με παραπετάσματα ἀπὸ λινὸν ὕφασμα ἐκ κλωστής στριμμένης. Το μήκος τῆς πλευρὰς θα εἶναι ἑκατὸν πήχεις.
- Εξ. 27,10 και οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, και αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, και οἱ κρίκοι αὐτῶν και αἱ ψαλίδες ἀργυραῖ.
- Εξ. 27,10 Οἱ στῦλοι τῶν παραπετασμάτων αὐτῶν θα εἶναι εἴκοσι και αἱ βάσεις τῶν στύλων χαλκαῖ, εἴκοσι. Οἱ δε κρίκοι και τὰ ἀγκίστρα ἀναρτήσεως ἀργυρά.
- Εξ. 27,11 οὕτως τῶ κλίτει τῶ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία, ἑκατὸν πήχεων μήκος· και οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι και αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ, και οἱ κρίκοι και αἱ ψαλίδες τῶν στύλων, και αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.
- Εξ. 27,11 Ἐτσι θα εἶναι και ἡ πλευρὰ ἡ πρὸς βορρὰν, μήκους ἑκατὸν πήχεων. Οἱ στῦλοι τῶν παραπετασμάτων και αὐτῆς τῆς πλευρὰς θα εἶναι εἴκοσι, αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ, οἱ κρίκοι και τὰ ἀγκίστρα ἀναρτήσεως ἐπηργυρωμένα.
- Εξ. 27,12 τὸ δὲ εὔρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, και βάσεις αὐτῶν δέκα.
- Εξ. 27,12 Εἰς τὸν χώρον τῆς αὐλῆς, πρὸς δυσμὰς, τὰ παραπετάσματα θα εἶναι μήκους πεντήκοντα πήχεων, οἱ στῦλοι αὐτῶν δέκα και αἱ βάσεις τῶν δέκα.
- Εξ. 27,13 και εὔρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς νότον, ἰστία πεντήκοντα πήχεων· στῦλοι αὐτῶν δέκα, και βάσεις αὐτῶν δέκα.
- Εξ. 27,13 Εἰς τὸν χώρον τῆς αὐλῆς, τὸν πρὸς νότον (αλ. γρ. ἀνατολὰς), τὰ παραπετάσματα θα ἐκτείνωνται εἰς πεντήκοντα πήχεις. Οἱ στῦλοι αὐτῶν θα εἶναι δέκα και αἱ βάσεις τῶν στύλων δέκα.
- Εξ. 27,14 και πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῶ κλίτει τῶ ἐνὶ· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, και αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.
- Εξ. 27,14 Ἐκατέρωθεν τῆς πύλης τῆς ἀνατολικῆς αὐτῆς πλευρὰς θα ὑπάρχουν δύο κλίτη. Το ὕψος τῶν παραπετασμάτων τοῦ ἐνός θα εἶναι δέκα πέντε πήχεων, οἱ δε στῦλοι τῶν παραπετασμάτων θα εἶναι τρεῖς, και τρεῖς αἱ βάσεις τῶν.
- Εξ. 27,15 και τὸ κλίτος τὸ δεῦτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἰστίων τὸ ὕψος· στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, και αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.
- Εξ. 27,15 Το ἄλλο κλίτος τῆς πύλης θα ἔχῃ παραπετάσματα ὕψους δεκαπέντε ἐπίσης πήχεων, οἱ στῦλοι αὐτῶν θα εἶναι τρεῖς και αἱ βάσεις τῶν στύλων τρεῖς.
- Εξ. 27,16 και τῆ πύλη τῆς αὐλῆς κάλυμμα, εἴκοσι πήχεων τὸ ὕψος, ἐξ ὑακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης τῆ ποικιλία τοῦ ραφιδευτοῦ· στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες και αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες.
- Εξ. 27,16 Εἰς τὸ κέντρον τῆς πλευρὰς, ὅπου εὐρίσκεται ἡ πύλη ἡ εἰσάγουσα εἰς τὴν αὐλὴν, θα ὑπάρχῃ παραπέτασμα. Το ὕψος αὐτοῦ θα εἶναι εἴκοσι πήχεων, τὸ δε ὕφασμά του θα εἶναι κυανοῦν, βαθῶς ἐρυθρὸν και κόκκινον, ὑφασμένον ἀπὸ στριμμένα νήματα λινού, κεντημένον ἀπὸ ἐιδικόν τεχνίτην. Οἱ στῦλοι αὐτῶν θα εἶναι τέσσαρες και αἱ βάσεις τῶν στύλων τέσσαρες.
- Εξ. 27,17 πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς κύκλω κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, και αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ, και αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.
- Εξ. 27,17 Ὅλοι οἱ στῦλοι κύκλω τῆς αὐλῆς θα εἶναι ἐπηργυρωμένοι· τὰ κιονόκρανα αὐτῶν θα εἶναι ἀργυρά και αἱ βάσεις τῶν

χάλκιναι.

- ΕΞ. 27,18 τὸ δὲ μῆκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἐφ' ἑκατὸν, καὶ εὖρος πενήτηκοντα ἐπὶ πενήτηκοντα, καὶ ὕψος πέντε πήχεων, ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ.
- ΕΞ. 27,18 Το μῆκος της αὐλῆς θα εἶναι ἑκατὸν πήχεις πρὸς βορρὰν καὶ ἑκατὸν πρὸς νότον, τὸ δε πλάτος θα εἶναι πενήτηκοντα πρὸς δυσμὰς καὶ πενήτηκοντα πρὸς ανατολάς. Το ὕψος των παραπετασμάτων της αὐλῆς θα εἶναι πέντε πήχεις. Αὐτὰ τα παραπετάσματα θα εἶναι ἀπὸ στριμμένον νῆμα λινοῦ αἱ δε βάσεις των στύλων χαλκαῖ.
- ΕΞ. 27,19 καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοῖ.
- ΕΞ. 27,19 Ὀλη αὐτὴ ἡ κατασκευὴ καὶ ὅλα τα ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι της αὐλῆς θα εἶναι ἀπὸ χαλκόν.
- ΕΞ. 27,20 Καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἑλαιῶν ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντός.
- ΕΞ. 27,20 Δώσε σου ἐντολὴν στοὺς Ἰσραηλίτας νὰ σου φέρουν ελαιόλαδον χωρὶς κατακάθι, καθαρὸν, ἀπὸ κοπανισμένας ελαιάς, πρὸς φωτισμόν, δια νὰ καίεται με τὸ λάδι αὐτὸ δια παντός ἡ ἐπτάφωτος λυχνία.
- ΕΞ. 27,21 ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρωῆ ἑναντίον Κυρίου· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- ΕΞ. 27,21 Ἐντὸς της σκηνῆς του Μαρτυρίου, ἔξω ἀπὸ τὸ καταπέτασμα, τὸ ὁποῖον κρύπτει ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς σας τὴν Κιβωτὸν του Μαρτυρίου, ὁ Ααρὼν καὶ οἱ ἀπόγονοί του θα καίουν τὸ ἔλαιον τοῦτο ἀπὸ τὸ βράδυ ἕως τὸ πρωῆ ἐνώπιον του Κυρίου. Αὐτὸ θα εἶναι αἰώνιος νόμος δι' ὅλας τὰς γενεὰς των Ἰσραηλιτῶν.

ΕΞΟΔΟΣ 28

- ΕΞ. 28,1 Καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τὸν τε Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἱερατεύειν μοι, Ἀαρὼν καὶ Ναδὰβ καὶ Ἄβιουδ καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρὼν.
- ΕΞ. 28,1 Καλεσε ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ προσέλθουν εἰς σέ, ὁ ἀδελφός σου ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του, δια νὰ ἀναλάβουν ὡς ἔργον καὶ ἀποστολὴν των νὰ ἱερατεύουν εἰς ἐμέ· ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του Ναβὰδ, Αδιουδ, Ελεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ αὐτοὶ θα εἶναι ἱερεῖς.
- ΕΞ. 28,2 καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν τῶ ἀδελφῶ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.
- ΕΞ. 28,2 Θα κατασκευάσης ἱερατικὴν στολὴν δια τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ααρὼν πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν του ἱερατικοῦ του ἔργου.
- ΕΞ. 28,3 καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως, καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι.
- ΕΞ. 28,3 Πρὸς τοῦτο ομίλησε πρὸς ὅλους τοὺς σοφοὺς κατὰ τὴν διάνοιαν, τοὺς ὁποῖους ἐγὼ ἐγέμισα με πνεῦμα σοφίας καὶ καλαισθησίας, νὰ κατασκευάσουν ἁγίας ἱερατικὰς στολάς του Ααρὼν δια τὸν ναόν, ὅπου αὐτὸς θα ἱερουργῇ εἰς λατρείαν ἰδικὴν μου.
- ΕΞ. 28,4 καὶ αὔται αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι· τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη καὶ χιτῶνα κοσμητῶν καὶ κίθαριν καὶ ζώνην· καὶ ποιήσουσι στολάς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι.
- ΕΞ. 28,4 Αὐταὶ θα εἶναι αἱ στολαί, τὰς ὁποίας θα κατασκευάσουν· Το περιστήθιον, ἡ ἐπωμίς, ὁ ποδῆρης χιτῶν, ὁ κροσσωτὸς χιτῶν, ἡ μίτρα καὶ ἡ ζώνη. Οἱ εἰδικοὶ τεχνίται θα κατασκευάσουν τὰς ἱερατικὰς στολάς του Ααρὼν καὶ των τέκνων του, δια νὰ ἱερουργούν εἰς ἐμέ.
- ΕΞ. 28,5 καὶ αὐτοὶ λήψονται τὸ χρυσίον καὶ τὸν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον.
- ΕΞ. 28,5 Οἱ τεχνίται δια τὴν κατασκευὴν αὐτῶν των στολῶν θα πάρουν χρυσόν, καὶ βαφὰς κυανὰς, βαθέως ἐρυθράς, κοκκίνας καὶ λευκὸν λινὸν ὕφασμα.
- ΕΞ. 28,6 καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ·
- ΕΞ. 28,6 Θα κατασκευάσουν τὴν ἐπωμίδα ἀπὸ στριμμένον λινὸν ὕφασμα, τὸ ὁποῖον θα υφάνη εἰδικὸς διακοσμητής.
- ΕΞ. 28,7 δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσσονται αὐτῶ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἐξηρητημένα·
- ΕΞ. 28,7 Ἡ ἐπωμίς θα ἀποτελήται ἀπὸ δύο τεμάχια συγκρατούμενα τὸ ἓνα με τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ θα πίπτουν τὸ ἐμπροσθεν καὶ τὸ ἄλλο ὀπισθεν τοῦ ὤμου του ἀρχιερέως.
- ΕΞ. 28,8 καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμίδων, ὃ ἐστὶν ἐπ' αὐτῶ, κατὰ τὴν ποιήσιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διαννησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης·
- ΕΞ. 28,8 Το ὕφασμα των τεμαχίων αὐτῶν της ἐπωμίδος κατὰ τὴν κατασκευὴν του θα γίνεται ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν, ἀπὸ κλωστὰς χρώματος κυανοῦ, βαθέως ἐρυθροῦ, καὶ κοκκίνου καὶ ἀπὸ λινὴν κλωστὴν στριμμένην.
- ΕΞ. 28,9 καὶ λήψη τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ,
- ΕΞ. 28,9 Θα λάβης τοὺς δύο πολυτίμους λίθους σμαράγδου καὶ θα χαράξης ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰ δώδεκα ὀνόματα των υἱῶν Ἰσραὴλ.

- Εξ. 28,10 Εξ ονόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἓνα καὶ τὰ ἕξ ονόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεῦτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν.
- Εξ. 28,10 Εξ ονόματα στον ἓνα λίθον και τα υπόλοιπα εξ στον ἄλλον λίθον κατὰ την χρονολογίαν της γεννήσεως των.
- Εξ. 28,11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης, γλύμμα σφραγίδος, διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.
- Εξ. 28,11 Αυτό θα εἶναι ἔργον γλυπτικῆς τέχνης, ὥστε να ἔχουν ἀνάγλυφον ὄψιν σφραγίδος· θα χαράξης στους δύο αὐτοὺς πολυτίμους λίθους τα ονόματα των υἱῶν του Ἰακώβ.
- Εξ. 28,12 καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὠμων τῆς ἐπωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εἰσὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· καὶ ἀναλήφεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔναντι Κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὠμων αὐτοῦ, μνημόσυνον περὶ αὐτῶν.
- Εξ. 28,12 Θα τοποθετήσης τους δύο αὐτοὺς πολυτίμους λίθους στους δύο ὠμους της ἐπωμίδος. Οἱ δύο αὐτοὶ πολύτιμοι λίθοι θα εἶναι εἰς υπόμνησιν προς τον Θεόν δια τους υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ ἔτσι ο Ααρὼν θα φέρη ἐπὶ των δύο ὠμων του τα ονόματα των υἱῶν του Ἰακώβ ἐνώπιον του Κυρίου, δια να ἐνθυμῆται ὁ Θεὸς πάντοτε τους Ἰσραηλίτας.
- Εξ. 28,13 καὶ ποιήσεις ἀσπίδισκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ·
- Εξ. 28,13 Θα κατασκευάσης ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν πόρπας εἰς σχῆμα μικρῶν ἀσπίδων.
- Εξ. 28,14 καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν, ἔργον πλοκῆς· καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπίδισκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων.
- Εξ. 28,14 Θα πλέξης ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν δύο αλυσίδας, αἱ ποῖαι θα ἔχουν εἰς τα ἄκρα κρόσσια, ποικιλμένα με ομοιώματα ἀνθῶν. Θα δέσης τὰς πλεγμένας αὐτὰς χρυσὰς αλυσίδας εἰς τὰς πόρπας, αἱ ποῖαι θα εἶναι στερεωμένα πλησίον των ὠμων προς το μέρος του στήθους.
- Εξ. 28,15 καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλτοῦ· κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ· ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτό.
- Εξ. 28,15 Θα κατασκευάσης ἐπίσης το Λογεῖον των Κρίσεων, πολὺχρωμον ἔργον ἐιδικοῦ διακοσμητοῦ. Θα το κάμης ὁμοιον ἀπὸ ἀπόψεως υλικοῦ και μορφῆς με την ἐπωμίδα, δηλαδή ἀπὸ χρυσὴν κλωστήν και ἀπὸ λινὸν ὕφασμα χρώματος κυανοῦ, βαθέος ἐρυθροῦ, και κοκκίνου στριμμένον και ἀπὸ λευκὸν λινὸν ἐπίσης στριμμένον.
- Εξ. 28,16 τετράγωνον ἔσται, διπλοῦν, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος.
- Εξ. 28,16 Θα εἶναι τετράγωνον, διπλῶνόμενον εἰς δύο, μήκους και πλάτους μιας σπιθαμῆς.
- Εξ. 28,17 καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον. στίχος λίθων ἔσται, σάρδιον, τοπάζιον καὶ σμάρραδος, ὁ στίχος ὁ εἶς·
- Εξ. 28,17 Θα υφάνης στο πλέγμα αὐτὸ τέσσαρας σειρὰς πολυτίμων λίθων. Ἡ πρώτη σειρὰ θα ἔχη υφαισμένους λίθους· Σαρδιον, τοπάζιον και σμάρραδον.
- Εξ. 28,18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεῦτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἰασπις·
- Εξ. 28,18 Ἡ δευτέρα σειρὰ θα περιέχῃ πολυτίμον ἄνθρακα, σάπφειρον και ἰασπιν.
- Εξ. 28,19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον, ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος·
- Εξ. 28,19 Ἡ τρίτη σειρὰ θα περιέχῃ λιγύριον, ἀχάτην και ἀμέθυστον.
- Εξ. 28,20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον· περικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ, ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν.
- Εξ. 28,20 Καὶ ἡ τετάρτη σειρὰ θα περιέχῃ χρυσόλιθον, βηρύλλιον και ὀνύχιον. Οὗτοι θα εἶναι περιχρυσωμένοι και συνδεδεμένοι με χρυσὸν ἐιδικὸν πλέγμα κατὰ την σειρὰν των.
- Εξ. 28,21 καὶ οἱ λίθοι ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν· γλυφαὶ σφραγίδων, ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα, ἔστωσαν εἰς δεκαδύο φυλάς.
- Εξ. 28,21 Οἱ πολυτίμοι αὐτοὶ λίθοι θα εἶναι δώδεκα, ὅσα εἶναι τα ονόματα των υἱῶν Ἰακώβ. Θα εἶναι ἀνάγλυφοι ὡς σφραγίδες, καθένας ἀπὸ τους ὁποίους θα ἀναγράφῃ και ἐν ὄνομα των υἱῶν Ἰακώβ. Δώδεκα λίθοι δια τὰς δώδεκα φυλάς του Ἰακώβ.
- Εξ. 28,22 καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτῶν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.
- Εξ. 28,22 Δια να συνδέσης το Λογεῖον με την ἐπωμίδα θα κατασκευάσης ἀπὸ νήματα καθαρὸν χρυσοῦ ἀλυσιδωτῶν πλέγμα.
- Εξ. 28,23 καὶ λήφεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον, μνημόσυνον ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 28,23 Ὁ Ααρὼν θα φέρῃ τα ονόματα των υἱῶν του Ἰακώβ στο Λογεῖον της Κρίσεως, το ὁποῖον θα εἶναι ἐπὶ του στήθους του, δια να ἐνθυμῆται ὁ Θεὸς τους Ἰσραηλίτας, ὅταν ὁ Ααρὼν εἰσέρχεται εἰς την σκηνήν.
- Εξ. 28,24 καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κρωσσούς· τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογεῖου ἐπιθήσεις
- Εξ. 28,24 Θα θέσης στο Λογεῖον τοῦτο της Κρίσεως τὰς κροσσωτὰς ἀλυσίδας, θα θέσης αὐτὰς εἰς τα ἄκρα της ἀνω πλευρὰς του Λογεῖου,
- Εξ. 28,25 καὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὠμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον.

- Εξ. 28,25 και θα συνδέσης αυτὰς με τὰς δύο ασπυδοειδεῖς πόρπας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται στο ἐμπρόσθιον, τὸ πρὸς τὸ στήθος, μέρος τῆς ἐπωμίδος.
- Εξ. 28,26 καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορευῆται εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου. καὶ οἶσει Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἔναντι Κυρίου διαπαντός.
- Εξ. 28,26 Θα θέσης ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν, δια να συμβολίξῃ τα θεῖα μηνύματα, καὶ τὴν ἀλήθειαν, δια να συμβολίξῃ τὸ ἀφευδές αυτῶν. Αυτὰ θα εἶναι πάντοτε στο στήθος τοῦ Ααρὼν, ὅταν εἰσέρχεται οὗτος στον ἅγιον ἄνωρον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.
- Εξ. 28,27 καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδῆρη ὄλον ὑακίνθινον.
- Εξ. 28,27 Θα κατασκευάσης ἐσωτερικὸν χιτῶνα μέχρι τῶν ποδῶν, ολόκληρον κυανοῦ χρώματος.
- Εξ. 28,28 καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὡς ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου, ἔργον ὑφάντου, τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ.
- Εξ. 28,28 Εἰς τὸ ἄνω καὶ μέσον αὐτοῦ θα ἔχη ἀνοίγματα, κύκλω τοῦ οἰοῦ τοῦ ὑπάρχει οὐγία ὑφαντῆ. Ἡ ἐνωσις οὐγίας καὶ περιστομίου τοῦ ποδῆρου χιτῶνος θα εἶναι συνυφασμένα, δια να μὴ σχίζεται τὸ περιστόμιον.
- Εξ. 28,29 καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοῖσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίμου διανησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω· τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοῖσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀναμέσον τούτων περικύκλω·
- Εξ. 28,29 Εἰς τὴν κάτω ἄκρην τοῦ ὑποδύτου, γύρω ἀπὸ αὐτὸν θα κατασκευάσης ἀπὸ ὑφασμα χρώματος κυανοῦ, βαθέου ἐρυθροῦ καὶ κοκκίμου, τοῦ οἰοῦ ἡ κλωστή θα εἶναι λινὴ στριμμένη, μικρὰ ομοιώματα ἀνθισμένης καὶ καρπυφορούσης ροδιάς. Ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν μορφήν θα κατασκευάσης χρυσὰ ομοιώματα μικρῶν καρπῶν ροδιάς καὶ ἀναμέσον αυτῶν κωδωνίσκους χρυσοῦς κύκλω στον ὑποδύτην.
- Εξ. 28,30 παρὰ ῥοῖσκον χρυσοῦν κώδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω.
- Εξ. 28,30 Εἰς κάθε χρυσοῦν ομοίωμα καρποῦ καὶ ἀνθου ροδιάς ἐπὶ τοῦ κάτω καὶ ολόγουρα τμήματος τοῦ ὑποδύτου θα ἀντιστοιχῇ καὶ ἓνας χρυσοῦς κώδων.
- Εξ. 28,31 καὶ ἔσται Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἢ φωνὴ αὐτοῦ, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἔναντι Κυρίου καὶ ἐξιόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.
- Εξ. 28,31 Ὅταν δε ὁ Ααρὼν εἰσέρχεται, δια να λειτουργήσῃ στον ἅγιον ἄνωρον τῆς Σκηνῆς, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἴτε ὅταν ἐξέρχεται, θα ἀκούεται ὁ ἦχος τῶν κωδῶνων, θα προσέξῃ, μήπως παραλείψῃ τούτο καὶ τιμωρηθῇ δια θανάτου.
- Εξ. 28,32 καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν καὶ ἐκτύπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος Ἀγίασμα Κυρίου.
- Εξ. 28,32 Θα κατασκευάσης ἔλασμα ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν εἰς σχῆμα πετάλου καὶ θα χαράξῃς εἰς αὐτὸ ἀναγλύφους ὑπὸ μορφήν σφραγίδος τὰς λέξεις “Ἀγίασμα Κυρίου”· δηλαδὴ ἀφιερωμένον στον Κυριον.
- Εξ. 28,33 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης, καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας· κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται.
- Εξ. 28,33 Θα τοποθετήσης τὸ χρυσὸν αὐτὸ ἔλασμα ἐπάνω εἰς κυανοῦν λινὸν ὑφασμα καμωμένον ἀπὸ στριμμένην κλωστήν. Ὅλον δε αὐτὸ θα τὸ θέσης ἐπὶ τῆς μίτρας, στο ἐμπρόσθιον μέρος τῆς μίτρας.
- Εξ. 28,34 καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν, καὶ ἐξαρεῖ Ἀαρὼν τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἀγιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, παντὸς δόματος τῶν ἁγίων αὐτῶν· καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρὼν διαπαντός, δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι Κυρίου.
- Εξ. 28,34 Αὐτὸ θα ὑπάρχει στο μέτωπον τοῦ Ααρὼν, ὁ οἰοῦ θα ἀφαιρῇ τὰς ἀμαρτίας τῶν Ἰσραηλιτῶν, τὰς οἰοῦς ἠθέλον διαπράξῃ αὐτοῖ, καθ’ ἡν στιγμὴν θα προσέφεραν τὰς παντὸς εἰδους προσφορὰς τῶν. Αὐτὸ θα εἶναι πάντοτε στο μέτωπον τοῦ Ααρὼν, δια να κάμνη δεκτὰς ὁ Κυριος τὰς προσευχὰς καὶ τὰς προσφορὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
- Εξ. 28,35 καὶ οἱ κοσμητικὸι τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου· καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ.
- Εξ. 28,35 Ὁ ἐσωτερικὸς, ὁ φέρων κρόσσια, χιτῶν τοῦ ἀρχιερέως, θα εἶναι κατασκευασμένος ἀπὸ λινὸν ὑφασμα. Θα κάμνη κίδαριν ἀπὸ λινὸν ὑφασμα καὶ ζώνην ποικιλόχρωμον, ἔργον εἰδικῶν διακοσμητοῦ.
- Εξ. 28,36 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν.
- Εξ. 28,36 Καὶ δια τοὺς υἱοὺς τοῦ Ααρὼν θα κατασκευάσης ἱερατικὰ ἀμφια, χιτῶνας, ζώνας καὶ κιδάρεις εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τῆς θείας λατρείας.
- Εξ. 28,37 καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ’ αὐτοῦ· καὶ χρίσεις αὐτοὺς καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς, ἵνα ἱερατεύωσι μοι.
- Εξ. 28,37 Με αὐτὰ θα ἐνδύσης τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ. Θα χρίσης αὐτοὺς με τὸ εἰδικὸν ἔλαιον, θα γεμίσης τὰς χεῖρας τῶν, θα καθάρῃς ἀπὸ κάθε ἠθικὸν μολυσμὸν καὶ θα τοὺς ἀφιερῶς εἰς ἐμὲ, δια να ἱεουργοῦν εἰς λατρείαν μου.
- Εξ. 28,38 καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λινᾶ καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν· ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται.
- Εξ. 28,38 θα κατασκευάσης ἀκόμη δι’ αὐτοὺς περισκελίδας λινὰς, δια να σκεπάζουν τὴν γυμνότητα τοῦ δερματὸς τῶν ἀπὸ τὴν μέσην μέχρι καὶ τῶν μηρῶν.

- Εξ. 28,39 και ἔξει Ἀαρὼν αὐτὰ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὡς ἂν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου, καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ’ αὐτόν.
- Εξ. 28,39 Θα φοροῦν αὐτὰ ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του, ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται δια να προσφέρουν θυσίαν στο θυσιαστήριον τῶν ἁγίων, δια να μην επισύρουν εἰς εαυτοὺς ἁμαρτίαν καὶ καταδικασθῶν εἰς θάνατον. Τοῦτο θα εἶναι αἰώνιος καὶ ἀπαράβατος νόμος δι’ αὐτόν καὶ δια τοὺς ἀπογόνους του.

ΕΞΟΔΟΣ 29

- Εξ. 29,1 Καὶ ταῦτὰ ἐστίν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς ἁγιάσαι αὐτούς, ὥστε ἱερατεῦειν μοι αὐτούς. λήψη μοσχάριον ἐκ βοῶν ἓν καὶ κριοὺς ἀμώμους δύο
- Εξ. 29,1 Εἶπεν ὁ Θεὸς ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θα κάμῃς δια τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του, δια να τοὺς χειροτονήσῃς καὶ καθιερώσῃς, ὥστε να με υπηρετοῦν ὡς ἱερεῖς. Θα λάβῃς ἓνα μοσχάρι ἀπὸ τὰ βόδια καὶ δύο αρτιμελεῖς κριοὺς.
- Εξ. 29,2 καὶ ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ· σμιδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά.
- Εξ. 29,2 Θα λάβῃς ἄρτους χωρὶς προζύμι, ζυμωμένους με ἐλαίον, καὶ λαγάνες χωρὶς προζύμι αλειμμένες με ἐλαίον· αὐτὰ θα τὰ κάμῃς ἀπὸ σημιγδάλι σίτου.
- Εξ. 29,3 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἓν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριοὺς.
- Εξ. 29,3 Θα τὰ τοποθετήσῃς εἰς ἓνα κάνιστρον καὶ θα μου τὰ προσφέρῃς με τὸ κάνιστρον αὐτὸ μαζῆ δε θα προσφέρσῃς μοσχάρι καὶ τοὺς δύο κριοὺς.
- Εξ. 29,4 καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτούς ἐν ὕδατι.
- Εξ. 29,4 Θα οδηγήσῃς ἔπειτα τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς του εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα τοὺς λούσῃς, με νερό.
- Εξ. 29,5 καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα.
- Εξ. 29,5 Θα λάβῃς κατόπιν τὰς στολὰς καὶ θα ἐνδύσῃς τὸν ἀδελφόν σου Ααρὼν με τὸν ποδήρη χιτῶνα, με τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ Λογεῖον. Θα συνδέσῃς τὸ Λογεῖον με τὴν ἐπωμίδα ἐπ’ αὐτοῦ.
- Εξ. 29,6 καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἅγισμα ἐπὶ τὴν μίτραν.
- Εξ. 29,6 Θα θέσῃς τὴν μίτραν εἰς τὴν κεφαλὴν του καὶ θα τοποθετήσῃς ἐπὶ τῆς μίτρας τὸ χρυσοῦν μετάλλινον ἔλασμα τὸ ἔχον τὴν ἐπιγραφὴν “Ἅγισμα”.
- Εξ. 29,7 καὶ λήψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτόν.
- Εξ. 29,7 Θα λάβῃς ἀπὸ τὸ πρὸς χρίσιν ἐλαίον, θα χύσῃς εἰς τὴν κεφαλὴν του καὶ θα χρίσῃς αὐτόν.
- Εξ. 29,8 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτούς χιτῶνας
- Εξ. 29,8 Καὶ τοὺς υἱοὺς του θα οδηγήσῃς πρὸς τὴν Σκηνὴν, θα ἐνδύσῃς αὐτούς με τοὺς καθορισθέντας χιτῶνας.
- Εξ. 29,9 καὶ ζώσεις αὐτούς ταῖς ζῶναις, καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιθάραις, καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τελειώσεις Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
- Εξ. 29,9 Θα ζώσῃς αὐτούς με τὰς ζῶνας καὶ θα φορέσῃς εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν τὰς κιθάραις. Καὶ ἔτσι θα εἶναι εἰς αὐτούς ἡ ἱερωσύνη παντοτείνῃ. Θα ολοκληρώσῃς ἔτσι καὶ θα καθαγιάσῃς τὰς χεῖρας του Ααρὼν καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν του, ὥστε να ἱερουργοῦν.
- Εξ. 29,10 καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Εξ. 29,10 Θα φέρῃς τὸ μοσχάρι εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου καὶ θα θέσουν ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ του τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του ἐνώπιον του Κυρίου, πλησίον εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Εξ. 29,11 καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι Κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
- Εξ. 29,11 Θα σφάξῃς ἔπειτα τὸν μόσχον ἐνώπιον του Κυρίου πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Εξ. 29,12 καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου· τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,12 Θα λάβῃς ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ μόσχου καὶ με τὸν δάκτυλόν σου θα θέσῃς εἰς τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, ὅλον δε τὸ ὑπόλοιπον αἷμα τοῦ μόσχου θα τὸ χύσῃς εἰς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,13 καὶ λήψη πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ’ αὐτῶν καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον.

- Εξ. 29,13 Θα λάβης όλον το λίπος που υπάρχει εις την κοιλίαν του μόσχου, τον λοβόν, το κάτω δηλαδή λεπτόν άκρον, από το σηκώτι, και τους δύο νεφρούς και το λίπος το επάνω αυτών και θα θέσης αυτά επάνω στο πυρ του θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,14 τὰ δὲ κρέατα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δῆμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς· ἁμαρτίας γὰρ ἔστι.
- Εξ. 29,14 Τα δε υπόλοιπα κρέατα του μόσχου, και το δέρμα και την κόπρον αυτού θα κατακαύσης ἔξω από την περιοχὴν της κατασκευάσεως· και τούτο διότι η θυσία αυτή είναι θυσία περι ἁμαρτίας.
- Εξ. 29,15 καὶ τὸν κριὸν λήψη τὸν ἕνα, καὶ ἐπιθήσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ·
- Εξ. 29,15 Θα λάβης ἔπειτα από τους δύο κριους τον ἕνα, ἐπὶ της κεφαλῆς του οποιου θα θέσουν τα χέρια των ο Ααρών και οι υιοὶ του.
- Εξ. 29,16 καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω.
- Εξ. 29,16 Θα σφάξης αὐτὸν και το αἷμα αὐτοῦ θα το χύσης κύκλω εις την βᾶσιν του θυσιαστηρίου.
- Εξ. 29,17 καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ.
- Εξ. 29,17 Θα διαμελίσης τον κριον εις τεμάχια, θα πλύνης τα ἐνδόσθια και τους πόδας με νερό και θα θέσης αυτά μαζί με την κεφαλὴν επάνω εις τα ἄλλα τεμάχια.
- Εξ. 29,18 καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὀλοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς ὄσμην εὐωδίας· θυσίασμα Κυρίῳ ἔστι.
- Εξ. 29,18 Θα προσφέρης ὅλον αὐτὸν τον κριον στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ως ολοκαύτωμα στον Κυριον, εις ὄσμην εὐωδίας, διότι αυτή η θυσία είναι ἐξ ολοκλήρου αφιερωμένη εις Αὐτόν.
- Εξ. 29,19 καὶ λήψη τὸν κριὸν τὸν δευτερον, καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ·
- Εξ. 29,19 Θα λάβης ἔπειτα τον δευτερον κριόν. Ο Ααρών και οι υιοὶ του θα θέσουν τας χεῖρας των επάνω εις την κεφαλὴν του κριου τούτου.
- Εξ. 29,20 καὶ σφάξεις αὐτόν, καὶ λήψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ὠτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν.
- Εξ. 29,20 Θα σφάξης αὐτόν, θα λάβης από το αἷμα του και θα, θέσης από αὐτό στο κάτω ἄκρον του δεξιοῦ αυτιοῦ του Ααρών, στο ἄκρον της δεξιᾶς χειρὸς του και εις το ἄκρον του δεξιοῦ ποδὸς του. Επίσης θα θέσης από το αἷμα ὄχι το εις τα κάτω ἄκρα των δεξιῶν αυτιῶν και εις τα ἄκρα των δεξιῶν χειρῶν και εις τα ἄκρα των δεξιῶν ποδῶν των υἱῶν του Ααρών.
- Εξ. 29,21 καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολή αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω.
- Εξ. 29,21 Θα λάβης από το αἷμα του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων και από το ἐλαιον της χρίσεως και θα ραντίσης με αυτά τον Ααρών και την στολὴν του και μετὰ αὐτόν τους υιοὺς του και τας στολὰς των και ἔτσι θα καθιερωθῶν εις ἐμέ αὐτός και η στολή του, και μαζί με αὐτόν οι υιοὶ του και αι στολαὶ αὐτῶν. Το υπόλοιπον αἷμα του κριου θα το χύσης κύκλω εις την βᾶσιν του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων.
- Εξ. 29,22 καὶ λήψη ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· ἔστι γὰρ τελείωσις αὕτη·
- Εξ. 29,22 Θα λάβης από τον κριον το λίπος, το λίπος το καλύπτον την κοιλίαν, τον λοβόν του ἥπατος, τους δύο νεφρούς και το λίπος το επάνω αυτών και την δεξιάν ὠμοπλάτην. Η θυσία αὐτὴ ἐγένε δια την χειροτονίαν και καθιέρωσιν του Ααρών και των υἱῶν του·
- Εξ. 29,23 καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου καὶ λάγανον ἓν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι Κυρίου
- Εξ. 29,23 θα λάβης από το κᾶνιστρον των ἀζύμων ἄρτων, που ευρίσκεται ἐνώπιον του Κυρίου, ἕνα χωρὶς προζύμι ἄρτον ζυμωμένον με λάδι και μίαν λαγάναν·
- Εξ. 29,24 καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου.
- Εξ. 29,24 και θα θέσης ὅλα αυτά εις τα χέρια του Ααρών και εις τα χέρια των παιδιῶν του, θα τα ξεχωρίσης δηλαδή από τα ἄλλα, που υπάρχουν στο κᾶνιστρον, και θα τα προσφέρης ως ἀφιέρωμα προς τον Κυριον.
- Εξ. 29,25 καὶ λήψη αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως εἰς ὄσμην εὐωδίας ἔναντι Κυρίου· κάρπωμά ἔστι Κυρίῳ.

- Εξ. 29,25 Θα τα λάβης από τα χέρια εκείνων και θα τα προσφέρης στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων εις οσμὴν ευωδίας ενώπιον του Κυρίου. Είναι αυτή θυσία δια τον Κυριον.
- Εξ. 29,26 καὶ λήψη τὸ στήθιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστὶν Ἀαρὼν, καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι Κυρίου, καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι.
- Εξ. 29,26 Θα λάβης το στήθος από τον κριόν, τον προσφερθέντα δια την χειροτονίαν και καθιέρωσιν του Ααρών και θα το προσφέρης ως αφιέρωμα στον Κυριον. Και θα είναι τούτο ιδικόν σου μερίδιον.
- Εξ. 29,27 καὶ ἀγιάσεις τὸ στήθιον ἀφόρισμα καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς ἀφήρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
- Εξ. 29,27 Θα καθαγιάσης το χωρισθέν αυτό στήθος και την ωμοπλάτην του κριου, η οποία καθηγιάσθη και ετέθη χωριστά από τον κριον τον θυσιασθέντα δια την χειροτονίαν και καθιέρωσιν του Ααρών και των υιών του.
- Εξ. 29,28 καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἔστι γὰρ ἀφαίρεμα τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ.
- Εξ. 29,28 Αυτό θα είναι αἰώνιος νόμος δια τον Ααρών και τους υιούς αυτού μεταξύ όλων των Ισραηλιτών. Το στήθος και η ωμοπλάτη που αφαιρούνται τώρα, θα αφαιρούνται και στο μέλλον υπό των Ισραηλιτών από τας ευχαριστηρίους δια την σωτηρίαν των θυσίας και θα προσφέρωνται στον Κυριον.
- Εξ. 29,29 καὶ ἡ στολή τοῦ ἁγίου, ἣ ἐστὶν Ἀαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτούς ἐν αὐτοῖς καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν.
- Εξ. 29,29 Η καθιερωμένη στολή, η οποία ανήκει στον Ααρών, θα περιέλθῃ στους υιούς του ὕστερα απ' αυτόν, δια να χρισθούν αυτοί δια του ελαίου της χρίσεως μαζί με την στολήν αυτήν και καθαγιασθούν και τα χέρια αυτών.
- Εξ. 29,30 ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις.
- Εξ. 29,30 Επὶ ἑπτὰ ἡμέρας θα ἐνδύεται την ιερὰν αυτήν στολήν ο αντικαταστάτης του Ααρών, ο οποίος θα προέρχεται από τους απογόνους του και θα εἰσερχεται εἰς την Σκηνὴν του Μαρτυρίου, δια να λειτουργῇ εἰς τα Ἁγία.
- Εξ. 29,31 καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψη καὶ ἐφήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ,
- Εξ. 29,31 Θα πάρης τον κριον της καθιερώσεως του Ααρών και θα ψήσης τα κρέατα αυτού στον ιερὸν τόπον.
- Εξ. 29,32 καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Εξ. 29,32 Ο Ααρών και οι υιοὶ αυτού θα φάγουν τα κρέατα του κριου και τους ἄρτους, οι οποίοι εὐρίσκονται στο κάνιστρον, πλησίον της θύρας της Σκηνῆς του Μαρτυρίου.
- Εξ. 29,33 ἔδονται αὐτὰ, ἐν οἷς ἠγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἀγιάσαι αὐτούς, καὶ ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν· ἔστι γὰρ ἅγια.
- Εξ. 29,33 Θα φάγουν αὐτὰ, δια των οποίων ἐξλεώθησαν, ὥστε να καθιερωθούν ως ιερεῖς και να καταστούν ικαναὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν να προσφέρουν προς τον Κυριον. Κανεὶς ξένος δεν θα φάγῃ ἀπὸ τα κρέατα αὐτὰ, διότι εἶναι ἡγιασμένα.
- Εξ. 29,34 ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωῆ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ· οὐ βρωθήσεται, ἀγίασμα γὰρ ἐστί.
- Εξ. 29,34 Ἐὰν δε περισσεύσουν ἀπὸ τα κρέατα της θυσίας του καθαγιασμοῦ του Ααρών και ἀπὸ τους ἄρτους ἕως το πρωῆ, αὐτὰ τα υπόλοιπα θα τα καύσης στο πυρ. Δεν θα φαγωθούν διότι εἶναι ἡγιασμένα.
- Εξ. 29,35 καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν.
- Εξ. 29,35 Κατ' αὐτόν τον τρόπον θα κάμῃς ὅλα ὅσα σε διέταξα στον Ααρών και τους υιούς αυτού, ὥστε να χειροτονηθούν και να εἶναι ιερεῖς.
- Εξ. 29,36 καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἀμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαρῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἀγιάσαι αὐτό.
- Εξ. 29,36 Το μοσχάρι, το οποίον θα προσφέρετε θυσίαν δια την ἄφεσιν αμαρτιῶν, θα το προσφέρης κάθε ἡμέραν του καθαρισμοῦ και θα καθαρῖς το θυσιαστήριον, δια να αγιάζης συ αὐτό και θα το χρίης δια να εἶναι ἅγιον.
- Εξ. 29,37 ἑπτὰ ἡμέρας καθαρῖς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀγιάσεις αὐτό, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου· πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἀγιασθήσεται.
- Εξ. 29,37 Επὶ ἑπτὰ ἡμέρας θα καθαρῖς το θυσιαστήριον και θα το αγιάσης· τότε θα εἶναι αὐτό αγιώτατον. Καθένας ο οποίος θα το ἐγγίξῃ με εὐλάβειαν, θα αγιασθῇ.
- Εξ. 29,38 Καὶ ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου· ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδεδεχῶς, κάρπωμα ἐνδεδεχισμοῦ.
- Εξ. 29,38 Αὐταὶ εἶναι αἱ θυσίαι, τας οποίας θα προσφέρης ἐπάνω στο θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων. Ἐκάστην ἡμέραν θα προσφέρης δύο ἀμνοὺς ἀρτιμελεῖς, χωρὶς κανένα ἐλάττωμα. Αὐτὴ θα εἶναι και θα λέγεται θυσία καθημερινή.
- Εξ. 29,39 τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωῆ καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεῦτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν·

- Εξ. 29,39 Τον ένα αμνόν θα τον προσφέρης το πρωϊ και τον δεύτερον αμνόν το δειλινόν.
- Εξ. 29,40 καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ εἶν καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ εἶν οἴνου τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί·
- Εξ. 29,40 Τέσσαρα κιλὰ σημιγδάλι ζυμωμένο με καθαρὸν ἐλαιον ἡμίσεος περίπου κιλῶν καὶ ἡμισυ περίπου κιλῶν οἴνου προς σπονδὴν θα προσφέρης δια κάθε αμνόν.
- Εξ. 29,41 καὶ τὸν ἄμνόν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνὴν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὄσμὴν εὐωδίας, κάρπωμα Κυρίῳ,
- Εξ. 29,41 Τον δεύτερον αμνόν θα τον προσφέρης κατὰ το δειλινόν. Ὅπως προσέφερες τὴν πρωϊνὴν θυσίαν καὶ σπονδὴν, ἐτσι θα προσφέρης καὶ τὴν απογευματινὴν θυσίαν εἰς εὐάρεστον ὄσμὴν εὐωδίας, θυσίαν στον Κυριον.
- Εξ. 29,42 θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν, ὥστε λαλήσαι σοι.
- Εξ. 29,42 Ἡ καθημερινὴ αὐτὴ θυσία θα προσφέρεται πάντοτε εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σας πλησίον τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου ἐνώπιον του Κυρίου. Δια τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου θα γίνομαι ἐγὼ γνωστός εἰς σας καὶ θα ομιλῶ προς σας.
- Εξ. 29,43 καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου·
- Εξ. 29,43 Ἐκεῖ θα δίδω τὰς ἐντολάς μου καὶ θα φαίνωμαι ἅγιος εἰς τὴν δόξαν μου.
- Εξ. 29,44 καὶ ἀγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀγιάσω ἱερατεύειν μοι.
- Εξ. 29,44 Θα ἀγιάσω καὶ θα δοξάσω τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον, ὅπως ἐπίσης θα ἀγιάσω τον Ααρών καὶ τοὺς υἱοὺς του, δια να ιερουργοῦν εἰς λατρείαν.
- Εξ. 29,45 καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός,
- Εξ. 29,45 Θα με ἐπικαλοῦνται οἱ Ἰσραηλῖται καὶ θα εἶμαι ὁ Θεὸς των.
- Εξ. 29,46 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ εἶναι αὐτῶν Θεός.
- Εξ. 29,46 Καὶ θα μάθουν ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς των, ὁ ὁποῖός τους ἐβγάλα ἐλευθέρους ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὥστε να με ἐπικαλοῦνται καὶ να εἶμαι ὁ Θεὸς των.

ΕΞΟΔΟΣ 30

- Εξ. 30,1 Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων·
- Εξ. 30,1 Θα κάμης θυσιαστήριον θυμιάματος ἀπὸ ξύλα, που δεν σήπονται.
- Εξ. 30,2 καὶ ποιήσεις αὐτὸ πῆχεως τὸ μήκος καὶ πῆχεως τὸ εὖρος, τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πῆχεων τὸ ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ.
- Εξ. 30,2 Το μήκος αὐτοῦ θα εἶναι ἕνας πῆχυς καὶ τὸ πλάτος ἕνας ἐπίσης πῆχυς. Θα εἶναι τετράγωνον. Το δε ὕψος του θα εἶναι δύο πῆχεις. Ἀπὸ αὐτὸ θα ἐξέχουν τὰ κέρατά του.
- Εξ. 30,3 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθαρῷ, τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλω καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσοῦν κύκλω.
- Εξ. 30,3 Θα ἐπιχρυσώσης με καθαρὸν χρυσίον τὰ μέρη του, δηλαδὴ τὴν ἐσχάραν, τὰς κύκλω αὐτοῦ πλευράς καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ. Θα κατασκευάσης κύκλω αὐτοῦ στεφάνην ἐλικοειδῆ.
- Εξ. 30,4 καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαρούς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς· καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς.
- Εξ. 30,4 Εἰς τὰς δύο γωνίας των πλευρῶν, κάτω ἀπὸ τὴν ἐλικοειδῆ στεφάνην του, θα κάμης δύο κρίκους ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν δι' ἐκάστην των δύο πλευρῶν του. Δια τὰς δύο ράβδους, που θα χρησιμοποιοῦνται εἰς μεταφορὰν του, θα υπάρχουν ἀγκιστρα.
- Εξ. 30,5 καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ.
- Εξ. 30,5 Θα κατασκευάσης ἀπὸ ξύλα ἀσήπτα τὰς ράβδους αὐτάς, τὰς ὁποίας καὶ θα ἐπιχρυσώσης.
- Εξ. 30,6 καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν.
- Εξ. 30,6 Το θυσιαστήριον αὐτὸ του θυμιάματος θα το θέσης ἀπέναντι του καταπετάσματος, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται προ τῆς Κιβωτοῦ των Μαρτυρίων, ἀπὸ ὅπου ἐγὼ θα ομιλῶ καὶ θα γίνωμαι γνωστός εἰς σέ.
- Εξ. 30,7 καὶ θυμιάσει ἀπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμιάμα σύνθετον λεπτόν· τὸ πρωῖ πρωῖ, ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ,
- Εξ. 30,7 Ἐπάνω εἰς αὐτὸ θα προσφέρῃ ὁ Ααρών ἐιδικῶς παρασκευασμένον λεπτόν θυμιάμα. Θα θυμιάζῃ δε ἐπ' αὐτοῦ πρωῖ-πρωῖ, ὅταν ἐτοιμάζῃ τοὺς λύχνους τῆς ἐπταφώτου λυχνίας.

- Εξ. 30,8 και ὅταν ἐξάπητῃ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους ὄψε, θυμιάσει ἐπ’ αὐτοῦ· θυμίαμα ἐνδελειχισμοῦ διὰ παντὸς ἐναντι Κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν.
- Εξ. 30,8 Καὶ τὴν ἐσπέραν, ὅταν θὰ ἀνάπητῃ τοὺς λύχνους, θὰ θυμιάξῃ πάλιν ἐπάνω εἰς αὐτό. Το θυμίαμα αὐτό θὰ γίνεταί πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σὰς.
- Εξ. 30,9 καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον, κάρωμα, θυσίαν· καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ’ αὐτοῦ.
- Εξ. 30,9 Δεν θὰ προσφέρῃς ἐπάνω εἰς αὐτό το θυσιαστήριον ἄλλου εἶδους θυμίαμα οὔτε θὰ προσφέρῃς θυσίαν αιματηρὰν ἢ ἀναίμακτον, οὔτε σπονδὴν οἴνου θὰ προσφέρῃς ἐκεῖ.
- Εξ. 30,10 καὶ ἐξιλιάσεται ἐπ’ αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθαριεῖ αὐτό εἰς γενεὰς αὐτῶν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ Κυρίῳ.
- Εξ. 30,10 Ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου αὐτοῦ θὰ κάμνη ὁ Ααρὼν μίαν φοράν τὸ ἐτος ἐξιλέωσιν τῶν ἀμαρτιῶν. Με τὸ αἷμα τῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ καθαρισμοῦ ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας θὰ καθαρίσῃ ὁ Ααρὼν τούτο το θυσιαστήριον. Αὐτὴ δε ἡ πράξις θὰ γίνεταί εἰς ὅλας τὰς γενεὰς σὰς. Το θυσιαστήριον τούτο εἶναι ἁγιώτατον ἀφιέρωμα στον Κυριον”.
- Εξ. 30,11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 30,11 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
- Εξ. 30,12 ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν, καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν.
- Εξ. 30,12 “ἐὰν θελήσῃς νὰ ἀριθμήσῃς τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ νὰ μάθῃς τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἀς δώσῃ ὁ καθένας στον ναὸν τοῦ Κυρίου ὠρισμένον ποσὸν χρημάτων ὡς λύτρον τῆς ψυχῆς τοῦ καὶ κανεῖς ἀπὸ αὐτοῦ δεν θὰ πάθῃ τίποτε κατὰ τὴν ἀρίθμησιν.
- Εξ. 30,13 καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν· τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου, ὃ ἐστὶν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον· εἴκοσιν ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορά Κυρίῳ.
- Εξ. 30,13 Ὅσοι θὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὴν ἀρίθμησιν αὐτὴν, θὰ δώσουν ὡς λύτρον τῆς ψυχῆς τῶν τούτο. Το ἥμισυ τοῦ διδράχμου, τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ στον ναὸν. Εἴκοσι ὀβολοὺς ἔχει τούτο το δίδραχμον. Το ἥμισυ αὐτοῦ τοῦ διδράχμου θὰ διδῆτε σεις ὡς προσφορὰν στον Κυριον.
- Εξ. 30,14 πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ.
- Εξ. 30,14 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ περάσῃ εἰς τὴν ἀρίθμησιν αὐτὴν, δηλαδὴ ἐκεῖνος πού θὰ εἶναι εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἄνω, θὰ δώσῃ αὐτὴν τὴν εἰσφορὰν στον Κυριον.
- Εξ. 30,15 ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσιου τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν Κυρίῳ ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.
- Εξ. 30,15 Ὁ πλούσιος δεν θὰ δώσῃ περισσότερα καὶ ὁ πτωχὸς δεν θὰ δώσῃ ὀλιγώτερα ἀπὸ το ἥμισυ ἐνὸς διδράχμου κατὰ τὴν καταβολὴν αὐτῆς τῆς εἰσφορᾶς σὰς στον Κυριον πρὸς ἐξιλέωσιν τῶν ψυχῶν σὰς.
- Εξ. 30,16 καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσεις αὐτό εἰς τὸ κἀτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἐναντι Κυρίου ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.
- Εξ. 30,16 Ἐὰν λάβῃς τὸ ἀργύριον αὐτό τῆς προσφορᾶς τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ θὰ τὸ δώσῃς διὰ τὴν κατασκευασίαν καὶ κατασκευῆν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρυρίου. Ἡ προσφορὰ αὐτὴ θὰ γίνεταί πάντοτε ἐκ μέρους τῶν Ἰσραηλιτῶν, διὰ νὰ σὰς ἐνθυμῆται ὁ Θεὸς καὶ νὰ γίνεταί ἰλεως εἰς τὰς ἀμαρτίας σὰς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν σὰς”.
- Εξ. 30,17 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
- Εξ. 30,17 Ὡμίλησεν ὁ Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
- Εξ. 30,18 ποιήσον λουτήρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν, ὥστε νίπτεσθαι· καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ,
- Εξ. 30,18 “νὰ κατασκευάσῃς λουτήρα χάλκινον καὶ βάσιν εἰς αὐτὸν χαλκῆν, διὰ νὰ νίπτεσθε. Ἐὰν τοποθετήσῃς αὐτὸν μετὰ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρυρίου καὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ θὰ χύσῃς εἰς αὐτὸν ὕδωρ.
- Εξ. 30,19 καὶ νίπεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι.
- Εξ. 30,19 Ὁ Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ θὰ νίψουν με τὸ ὕδωρ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
- Εξ. 30,20 ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν· ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ,
- Εξ. 30,20 Ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρυρίου, θὰ νίπτονται με νερό, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνουν ἢ ὅταν προχωροῦν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, διὰ νὰ υπηρετήσουν ἐκεῖ καὶ προσφέρουν τὰ ὀλοκαυτώματα στον Κυριον,
- Εξ. 30,21 νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι· ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι· καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον, αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ’ αὐτόν.
- Εξ. 30,21 θὰ πλύνουν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τῶν με νερό. Ὅταν εἰσέρχωνται εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρυρίου, θὰ πλύνωνται με νερό, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνουν. Αὐτό θὰ εἶναι αἰώνιος νόμος διὰ τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς μετ’ αὐτόν ἀπογόνους τοῦ εἰς ὅλας τὰς γενεὰς”.
- Εξ. 30,22 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·

- Εξ. 30,22 Ωμίλησεν ακόμη ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
Εξ. 30,23 καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα, τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίου σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίου πεντήκοντα καὶ καλάμου εὐώδους διακοσίου πεντήκοντα
Εξ. 30,23 “πάρε τα εἴδη ἀρωματικά εἶδη· Ἄνθος ἀπὸ ἐκλεκτῆν σμύρναν πεντακοσίου σίκλους (πεντέμιση περίπου κιλά), εὐώδη κανέλλαν τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου δηλαδὴ διακοσίου πεντήκοντα σίκλους, εὐώδη κάλαμον διακοσίου πεντήκοντα σίκλους
Εξ. 30,24 καὶ ἴρεως πεντακοσίου σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ ἔλαιον ἐξ ἐλαίων εἶν
Εξ. 30,24 καὶ κασσίαν πεντακοσίου σίκλους τοὺς χρησιμοποιουμένους στο ἱερόν και μίαν εἰν ελαιόλαδον.
Εξ. 30,25 καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον, μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ· ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται.
Εξ. 30,25 Με ὅλα αὐτὰ θα κάμης ἔλαιον πρὸς χρίσιν ἁγίαν, μύρον ἀρωματικὸν δια τῆς τέχνης τοῦ ἀρωματοποιού. Αὐτὸ θα εἶναι ἔλαιον πρὸς ἁγίαν χρίσιν.
Εξ. 30,26 καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
Εξ. 30,26 Με αὐτὸ θα χρίσης τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου και τὴν Κιβωτὸν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου,
Εξ. 30,27 καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος
Εξ. 30,27 και ὅλα τα σκεῦη αὐτῆς, τὴν λυχνίαν και ὅλα τα σκεῦη τῆς, τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος,
Εξ. 30,28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκεῦη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ
Εξ. 30,28 τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων και ὅλα τα σκεῦη τοῦ, τὴν τράπεζαν και ὅλα τα σκεῦη τῆς, τὸν λουτήρα και τὴν βάσιν αὐτοῦ.
Εξ. 30,29 καὶ ἀγιάσεις αὐτὰ, καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων· πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν ἀγιοσθήσεται.
Εξ. 30,29 Θα καθαγιάσης αὐτὰ και θα εἶναι ἀγιώτατα. Καθένας που θα τα ἐγγίξῃ με εὐλάβειαν, θα ἀγιάζεται.
Εξ. 30,30 καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι.
Εξ. 30,30 Θα χρίσης με τὸ ἀρωματικὸν αὐτὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸν Ἀαρὼν και τοὺς υἱοὺς τοῦ και θα τοὺς καθαγιάσης, ὥστε να ἱερατεύουν εἰς ἐμέ.
Εξ. 30,31 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων· ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
Εξ. 30,31 Θα ομιλήσης πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας και θα τοὺς εἴπῃς· Το δια τὴν χρίσιν ἀρωματικὸν αὐτὸ ἔλαιον θα εἶναι δια σας και δια τὰς γενεὰς σας εἰς χρίσιν ἁγίαν.
Εξ. 30,32 ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται, καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως· ἅγιον ἔστι καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν.
Εξ. 30,32 Με αὐτὸ σάρκα ἀνθρώπου δεν θα χρισθῆ ποτέ και ὅμοιον πρὸς αὐτὸ ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν και παρασκευὴν δεν θα κατασκευάσετε ποτέ δια τὸν ἑαυτὸν σας πρὸς ἀτομικὴν σας χρίσιν. Εἶναι ἡγιασμένον και προωρισμένον δι' ἁγίαν και ἱεράν χρίσιν.
Εξ. 30,33 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν δῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Εξ. 30,33 Εκείνος που θα παρασκευάσῃ ὅμοιον πρὸς αὐτὸ και θα το δώσῃ πρὸς χρίσιν εἰς κοσμικὸν πρόσωπον, θα ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ τοῦ”.
Εξ. 30,34 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· λάβε σεαυτῷ ἡδύσματα, στακτὴν, ὄνυχα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ καὶ λίβανον διαφανῆ, ἴσον ἴσῳ ἔσται·
Εξ. 30,34 Εἶπεν ἀκόμη ο Κυριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “πάρε δια τὸν ἑαυτὸν σου ἀρωματικά εἶδη, δηλαδὴ στακτὴν, ὄνυχα (ἀρωματικὸν κογχύλιον), χαλβάνην ἡδυσμοῦ (ἀρωματικὸν ῥητίνην) και λιβάνι διαφανές, ἴσην ποσότητα ἀπὸ κάθε εἶδος.
Εξ. 30,35 καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα, μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ, μεμιγμένον, καθαρὸν, ἔργον ἅγιον.
Εξ. 30,35 Θα παρασκευάσουν με τα εἶδη αὐτὰ θυμίαμα εὐώδες, ἔργον εἰδικὸν μυροποιού, σύνθετον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω οὐσίας, καθαρὸν, ἔργον ἀφιερωμένον στον Θεόν.
Εξ. 30,36 καὶ συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν· ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν.
Εξ. 30,36 Θα κύψῃς και θα κοπανίσῃς αὐτὸ εἰς λεπτὰ τεμάχια, θα το θέσῃς εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀπέναντι τῆς Κιβωτοῦ, ἀπὸ ὅπου ἐγὼ θα φανερώνωμαι πρὸς σε και θα σου ομιλῶ. Το θυμίαμα αὐτὸ θα εἶναι ἀγιώτατον δια σας.
Εξ. 30,37 θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς· ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν Κυρίῳ·
Εξ. 30,37 Θυμίαμα ὅμοιον με αὐτὸ κατὰ τὴν σύνθεσιν δεν θα παρασκευάσετε σεῖς δια τὸν ἑαυτὸν σας. Θα εἶναι ἀφιερωμένον ἐκ μέρους σας πρὸς τὸν Κυριον.
Εξ. 30,38 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν αὐτῷ, ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Εξ. 30,38 Εκείνος που θα παρασκευάσῃ παρόμοιον θυμίαμα, δια να το ὀσφραίνεται ὁ ἴδιος, θα ἐξολοθρευθῆ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ”.

- Εξ. 31,1 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
 Εξ. 31,1 Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπεν·
 Εξ. 31,2 ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρείου τὸν Ὠρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,
 Εξ. 31,2 “ἰδοὺ ὀνομαστικῶς ἔχω προσκαλέσει τὸν Βεσελεὴλ, υἱὸν τοῦ Ουρείου, υἱοῦ τοῦ Ὠρ ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα.
 Εξ. 31,3 καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ διανοεῖσθαι
 Εξ. 31,3 Αὐτὸν ἐνέπλησα με θεῖον Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ὥστε νὰ σκέπτεται ὀρθῶς διὰ κάθε ἱερὸν ἔργον που θὰ ἀναλάβῃ.
- Εξ. 31,4 καὶ ἀρχιτεκτονήσαι, ἐργάζεσθαι τὸ χρυσοῖον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ νηστὸν
 Εξ. 31,4 Τοῦ ἔχω δώσει θεῖον Πνεῦμα, ὥστε νὰ εἶναι ἱκανὸς ἀρχιτέκτων καὶ νὰ κατεργάζεται τὸν χρυσοῖον, τὸν ἀργυροῖον, τὸν χαλκὸν, τὰ διάφορα εἶδη χρωμάτων, τὸ κυανοῦν, τὸ βαθέως ἐρυθρὸν, τὸ κόκκινον καὶ τὸ γεσεμένον ὑφασμα· καὶ τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν ξύλων, ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα.
 Εξ. 31,5 νὰ εἶναι ἱκανὸς εἰς τὴν λιθουργικὴν, τὴν ξυλουργικὴν καὶ νὰ ἐκτελῇ με ἐπιτυχίαν ὅλα τὰ ἔργα.
 Εξ. 31,6 καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιάβ τὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἐκ φυλῆς Δάν καὶ παντὶ συνετῶ καρδίᾳ δέδωκα
 Εξ. 31,6 Εγὼ ἔδωκα εἰς αὐτὸν ὡς βοηθὸν τοῦτον Ἐλιάβ, υἱὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δαν, καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους βοηθοὺς τοῦ συνετοῦ κατὰ τὴν διάνοιαν ἔδωκα φωτισμὸν καὶ ἱκανότητα, διὰ νὰ κάμουν ὅσα σε ἔχω διατάξει.
 Εξ. 31,7 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπ’ αὐτῆς καὶ τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς
 Εξ. 31,7 Αὐτοὶ θὰ κατασκευάσουν τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης καὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπάνω αὐτῆς καὶ ὅσα ἄλλα χρειάζονται εἰς ἀπαρτισμὸν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῆς Σκηνῆς, στύλους, καλυμματα, καταπετάσματα·
 Εξ. 31,8 καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς
 Εξ. 31,8 τὰ δύο θυσιαστήρια (τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τοῦ θυμιάματος), τὴν τράπεζαν καὶ ὅλα τὰ σκεύη αὐτῆς, τὴν καθαρὰν ἐκ χρυσοῦ ἐπτάφωτον λυχνίαν καὶ ὅλα τὰ ἐξαρτήματά της,
 Εξ. 31,9 καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ
 Εξ. 31,9 τὸν χάλκινον λουτήρα καὶ τὴν βάσιν του,
 Εξ. 31,10 καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν μοι
 Εξ. 31,10 τὰς ἱερατικὰς στολὰς τοῦ Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν του, διὰ νὰ τὰς φοροῦν ὅταν θὰ λειτουργοῦν εἰς ἐμέ·
 Εξ. 31,11 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου· κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐνετειλάμην σοι, ποιήσουσι.
 Εξ. 31,11 τὸ διὰ τὴν χρίσιν ἔλαιον, τὸ ἐκ πολλῶν ἀρωματικῶν εἰδῶν σύνθετον θυμίαμα πρὸς ἁγίαν χρῆσιν καὶ γενικῶς αὐτοὶ θὰ κάμουν ὅλα ὅσα ἐγὼ σε διέταξα”.
- Εξ. 31,12 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
 Εξ. 31,12 Ὡμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ εἶπε·
 Εξ. 31,13 καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· ὁρᾶτε, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε· σημεῖόν ἐστι παρ’ ἐμοὶ καὶ ἐν ἐμοὶ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς.
 Εξ. 31,13 “συ νὰ διατάξης τοὺς Ἰσραηλίτας καὶ νὰ τοὺς εἴπης· Προσέχετε ! Φυλάξατε τὴν ἱερότητα καὶ τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου. Αὐτὴ ἡ τήρησις τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου θὰ εἶναι σημεῖον ἰδικόν μου πρὸς σας, τεθὲν ἀπὸ ἐμέ δι’ ὅλας τὰς γενεὰς σας, διὰ νὰ μάθετε καὶ κατανοήσετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖός σας ἀγιάζω.
 Εξ. 31,14 καὶ φυλάξεσθε τὰ σάββατα, ὅτι ἅγιον τοῦτό ἐστι Κυρίῳ ὑμῖν· ὁ βεβηλῶν αὐτὸ θανάτῳ θανατωθήσεται· πᾶς ὃς ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
 Εξ. 31,14 Θὰ τηρήσετε τὴν ἀργίαν καὶ ἱερότητα τοῦ Σαββάτου, διότι αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ σας ἀφιερῶμένον στὸν Κύριον. Εκείνος, που θὰ το βεβηλώσῃ, θὰ θανατωθῇ. Εκείνος ὁ ὁποῖός θὰ ἐργασθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, θὰ ἐξολοθρευθῇ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ του.
 Εξ. 31,15 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα, ἀνάπαυσις ἁγία τῷ Κυρίῳ· πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, θανατωθήσεται.
 Εξ. 31,15 Ἐξ ἡμέρας θὰ ἐργάζεσαι, κατὰ δε τὴν ἐβδόμην ἡμέραν θὰ εἶναι Σάββατον, δηλαδὴ ἡμέρα ἀναπαύσεως, ἡμέρα ἀφιερῶμένη στὸν Κύριον. Εκείνος ὁ ὁποῖός θὰ ἐργασθῇ κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, θὰ τιμωρηθῇ διὰ θανάτου.
 Εξ. 31,16 καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· διαθήκη αἰώνιος.
 Εξ. 31,16 Οἱ Ἰσραηλίται πρέπει νὰ φυλάξουν τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου, ὅσα ἐγὼ ἔχω νομοθετήσῃ δι’ αὐτὸ, εἰς ὅλας τὰς γενεὰς τῶν. Αὐτὴ εἶναι αἰωνία καὶ ἀκατάλυτος διαθήκη μου.

- Εξ. 31,17 ἐν ἔμοι καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ σημεῖόν ἐστιν ἐν ἔμοι αἰώνιον· ὅτι ἕξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐπαύσατο καὶ κατέπαυσε.
- Εξ. 31,17 Μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν θα εἶναι σημεῖον ἡ ἀργία καὶ ὁ ἀγιασμός τοῦ Σαββάτου, διότι εἰς ἕξ ἡμέρας ὁ Κύριος ἐδημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, κατὰ δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἐπαύσε τὴν δημιουργίαν καὶ ἀνεπαύθη”.
- Εξ. 31,18 Καὶ ἔδωκε Μωυσῆι, ἠνίκα κατέπαυσε λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά, τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 31,18 Ὃταν ἐπαύσε νὰ ομιλῇ πρὸς τὸν Μωϋσῆν ὁ Κύριος ἐπάνω στὸ ὄρος Σινά, τοῦ ἔδωκε τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας, αἱ ὁποῖαι εἶχαν γραφῆ θαυματουργικῶς με τὸ χεῖρ τοῦ Θεοῦ.

ΕΞΟΔΟΣ 32

- Εξ. 32,1 Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικε Μωυσῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ ποιήσον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.
- Εξ. 32,1 Ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἰδὼν ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἐβράδυνε νὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸ ὄρος Σινά, συνηθοίσθη ἀναστατωμένος γύρω ἀπὸ τὸν Ααρών καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν· “σῆκω καὶ κατασκευάσε μὰς θεοὺς, οἱ ὁποῖοι θα προπορεύονται καὶ θα μὰς ὀδηγούν. Διότι δὲν γνωρίζομεν τί ἐχει συμβῆ στὸν ἄνθρωπον αὐτόν, τὸν Μωϋσῆα, ὁ ὁποῖος μὰς ἐβγάλε ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου”.
- Εξ. 32,2 καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρὼν· περιέλεσθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσὰ τὰ ἐκ τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε πρὸς με.
- Εξ. 32,2 Ὁ Ααρών ἀπήντησεν εἰς αὐτούς· “ἀφαιρέσατε ἀπὸ τὰ ἀυτιά τῶν συζύγων σας καὶ τὸν θυγατέρων σας τὰ χρυσὰ σκουλαρίκια καὶ φέρετέ τα εἰς ἐμεῖ”.
- Εξ. 32,3 καὶ περιέιλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσὰ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἀαρὼν.
- Εξ. 32,3 Ὁλος ὁ λαὸς ἀφῆρεσε προθύμως τὰ χρυσὰ σκουλαρίκια ἀπὸ τὰ ἀυτιά τῶν γυναικῶν καὶ τὰ ἔφεραν πρὸς τὸν Ααρών.
- Εξ. 32,4 καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπεν· οὗτοι οἱ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 32,4 Ἐκεῖνος τὰ ἐπῆρε ἀπὸ τὰ χεῖρια τῶν, τὰ ἐπεξεργάσθη καὶ τὰ ἐκαθάρισε με τὴν σμίλην, τὰ ἐρριψε στὸ χυτήριον καὶ ἔκαμε μόσχον χυτὸν. Καὶ εἶπεν στὸν λαόν· “Ἰσραηλίται, αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοὶ σου, οἱ ὁποῖοι σε ἐπῆραν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ σε ἀνεβίβασαν ἐδῶ”.
- Εξ. 32,5 καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ὠκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ, καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν λέγων· ἐορτὴν τοῦ Κυρίου αὔριον.
- Εξ. 32,5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ααρών ὅτι αὐτὸς ἠγαπήσθησε τοὺς Ἰσραηλίτας ἐκτίσθη θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ χρυσοῦ μόσχου καὶ διὰ κήρυκος ἐφώνησε πρὸς τὸν λαόν· “αὔριον εἶναι ἐορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Κυρίου” !
- Εξ. 32,6 καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνεβίβασεν ὀλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν.
- Εξ. 32,6 Ἐγερθεῖς δὲ λίαν πρῶτὴν τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀνεβίβασεν στὸ θυσιαστήριον ὀλοκαυτώματα καὶ προσέφερον εὐχαριστήριον θυσίαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν Αἰγυπτίων. Ὁ λαὸς μετὰ τὴν προσφορὰν τῶν θυσιῶν ἐκάθισεν, ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ μετὰ τὸ φαγοπότι ἐσηκώθησαν διὰ νὰ παίξουν καὶ νὰ χορεύσουν.
- Εξ. 32,7 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· βάδιζε τὸ τάχος, κατὰβηθι ἐντεῦθεν· ἠνόμησε γὰρ ὁ λαὸς σου, ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
- Εξ. 32,7 Ἐλάλησε τότε ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ τοῦ εἶπε· “κατέβα ἀπὸ ἐδῶ καὶ πῆγαινε ταχέως κάτω, διότι ὁ λαὸς σου, τὸν ὁποῖον ἐβγάλες σὺ ἀπὸ τὴν Αἰγύπτον, κατεπάτησε τὸν νόμον καὶ ἠμάρτησε.
- Εξ. 32,8 παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν· οὗτοι οἱ θεοὶ σου, Ἰσραὴλ, οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 32,8 Πολὺ σύντομα ἐφυγαν ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐγὼ διέταξα εἰς αὐτούς. Κατεσκεύασαν διὰ τὸν ἑαυτῶν τῶν μόσχον, προσέκυνησαν αὐτόν, τοῦ προσέφεραν θυσίας καὶ εἶπαν· Ἰσραηλίται, αὐτοὶ εἶναι οἱ θεοὶ σου, οἱ ὁποῖοι σε ἀνεβίβασαν ἐδῶ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου.
- Εξ. 32,9 καὶ νῦν ἔασόν με καὶ θυμωθεῖς ὀργῇ εἰς αὐτούς ἐκτρίψω αὐτούς
- Εξ. 32,9 Καὶ τώρα ἀφήσε με νὰ καταστρέψω αὐτούς ἐπάνω εἰς τὴν δικαίαν μου ὀργήν,
- Εξ. 32,10 καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα.
- Εξ. 32,10 καὶ νὰ κάμω σε καὶ τοὺς ἀπογόνους σου ἔθνος μέγα”.
- Εξ. 32,11 καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπεν· ἰνατί, Κύριε, θυμοῖ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου, οὓς

- Εξ. 32,11 **ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλη καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ;**
Ο Μωυσῆς παρεκάλεσε θερμῶς τον Κυριον και Θεόν και του εἶπε· “διατί, Κυριε, θυμῶνεις και οργίζεσαι εναντίον του λαοῦ σου, τον οποίον συ ηλευθέρωσες και ἐβγαλες ἀπό την χώραν της Αιγύπτου με ακατανίκητον δύναμιν και με την παντοδύναμον δεξιάν σου;
- Εξ. 32,12 **μη ποτε εἰπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες· μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτούς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐξαναλώσαι αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς, παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου,**
- Εξ. 32,12 **Δεν πρέπει να τους εξολοθρεύσης, δια να μη εἶπουν οι Αιγύπτιοι ὅτι με πονηρίαν τους ἐβγαλες ἀπὸ την χώραν των, δια να τους θανατώσης εις τα ὄρη και να τους ξεπαστρέψης ἀπὸ την γην. Παῦσε την ὀργὴν και τον θυμόν σου, γίνε ἴλεως εις την κακίαν αὐτῆν του λαοῦ σου.**
- Εξ. 32,13 **μνησθεῖς Ἀβραάμ και Ἰσαάκ και Ἰακώβ τῶν σῶν οἰκετῶν, οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς λέγων· πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην, ἣν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.**
- Εξ. 32,13 **Ενθυμήσου τους δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, στους οποίους ωρκίσθης ἐπὶ του εαυτοῦ σου και τους εἶπες· Θα αυξήσω και θα πολλαπλασιάσω ἐγὼ τους απογόνους σας, θα τους αναδείξω ἀμέτρητον πλήθος, ὡσάν το πλήθος των ἀστέρων του ουρανοῦ, και υπεσχέθης ὅτι ὅλην αὐτὴν την χώραν θα την δώσης στους απογόνους των, δια να την ἔχουν πάντοτε ὑπὸ την κυριότητα και κατοχὴν των”.**
- Εξ. 32,14 **καὶ ἰάσθη Κύριος περὶ τῆς κακίας, ἧς εἶπε ποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ.**
- Εξ. 32,14 **Ο Κυριος ἤκουσε την δέησιν του Μωϋσέως, ἐφάνη ἴλεως εις την κακίαν αὐτῆν των Ισραηλιτῶν, δια την οποίαν και ηθέλησε να τους τιμωρήση.**
- Εξ. 32,15 **Καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἔνθεν και ἔνθεν ἦσαν γεγραμμέναι·**
- Εξ. 32,15 **Ο Μωϋσῆς ἐπέστρεψε και κατέβη ἀπὸ τὸ ὄρος κρατῶν εις τας χεῖρας του τας δύο πλάκας του μαρτυρίου. Αὐταὶ αἱ πλάκες ἦσαν λίθιναι γραμμέναι και ἀπὸ τας δύο πλευράς, ἀπὸ ἐδῶ και ἀπὸ ἐκεῖ.**
- Εξ. 32,16 **καὶ αἱ πλάκες ἔργον Θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ Θεοῦ κεκολαμμένη ἐν ταῖς πλάξι.**
- Εξ. 32,16 **Ἦσαν δε ἔργον του Θεοῦ, τα γεγραμμένα εις αὐτὰς ἦσαν θεία γραφή χαραγμένη ἐπάνω εις τας πλάκας.**
- Εξ. 32,17 **καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν· φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ.**
- Εξ. 32,17 **Καθὼς κατέβαιναν και ἐπλησίαζον, ἤκουσεν ο Ἰησοῦς του Ναυὴ φωνὰς του λαοῦ, ο οποίος ἐκραύγαζε, και λέγει πρὸς τον Μωϋσῆν· “πολεμικαὶ κραυγαὶ ἀκούονται στο στρατόπεδόν μας” !**
- Εξ. 32,18 **καὶ λέγει· οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ’ ἰσχύν, οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω.**
- Εξ. 32,18 **Ο Μωϋσῆς του ἀπήντησε· “δεν εἶναι αὐταὶ φωναὶ ἀνθρώπων, που ἀρχίζουν τον πόλεμον και ἀλαλάζουν δια την νίκην, οὔτε κραυγαὶ ἀνθρώπων οι οποίοι ηττήθησαν και φεύγουν πανικόβλητοι, ἀλλ’ ἐγὼ ἀκούω φωνὰς μεθυσμένων”.**
- Εξ. 32,19 **καὶ ἠνίκα ἤγγιξε τῇ παρεμβολῇ, ὅρα τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς, καὶ ὀργισθεῖς θυμῷ Μωυσῆς ἐρρίψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος.**
- Εξ. 32,19 **Ὅταν ἐπλησίαζεν ο Μωϋσῆς στο στρατόπεδον, βλέπει τον μόσχον και τους χορούς και καταληφθεὶς ἀπὸ ὀργὴν και θυμόν ἐπέταξεν ἀπὸ τας χεῖρας του τας δύο πλάκας και τας συνέτριψεν στους πρόποδας του ὄρους.**
- Εξ. 32,20 **καὶ λαβὼν τὸν μόσχον, ὃν ἐποίησαν, κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.**
- Εξ. 32,20 **Ἀμέσως λαβὼν τον μόσχον, που εἶχαν κατασκευάσει οι Ισραηλίται, ἐρριψε και κατέκαυσεν αὐτὸν στο πυρ, τον ἄλεσε εις λεπτὴν σκόνιν και ἐρριψεν αὐτὴν στο ὕδωρ και με αὐτὸ ἐπότισε τους Ισραηλίτας.**
- Εξ. 32,21 **καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρῶν· τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὃτι ἐπήγαγες ἐπ’ αὐτούς ἀμαρτίαν μεγάλην;**
- Εξ. 32,21 **Ἐκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Ααρῶν και του εἶπε· “τι σου ἔκαμε αὐτὸς ο λαὸς και ἐπέσυρες ἐπάνω του τόσον μεγάλην ἀμαρτίαν και ενοχὴν;”**
- Εξ. 32,22 **καὶ εἶπεν Ἀαρῶν πρὸς Μωυσῆν· μὴ ὀργίζου, κύριε· σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου.**
- Εξ. 32,22 **Ο Ααρῶν ἀπήντησε πρὸς τον Μωϋσῆν· “μη ὀργίζεσαι, κύριε, εναντίον μου, διότι συ γνωρίζεις πολὺ καλὰ την ὀρητικότητα αὐτοῦ του λαοῦ.**
- Εξ. 32,23 **λέγουσι γὰρ μοι· ποιήσον ἡμῖν θεούς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.**
- Εξ. 32,23 **Αὐτοῖ μου εἶπαν· Κατασκεύασε δι’ ἡμᾶς θεούς, οι οποίοι θαπραπορεύονται και θα μας ὀδηγοῦν, διότι δεν γνωρίζομεν, τι συνέβη στον Μωϋσῆν, στον ἄνθρωπον αὐτόν, ο οποίος μας ἐβγαλε ἀπὸ την Αἴγυπτον.**
- Εξ. 32,24 **καὶ εἶπα αὐτοῖς· εἴ τιτινὴ ὑπάρχει χρυσία, περιέλεσθε. καὶ ἔδωκάν μοι· καὶ ἐρρίψα εις τὸ πῦρ, καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος.**

- Εξ. 32,24 Εγώ τότε τους είπα· Ο,τι χρυσάφι υπάρχει στον καθένα σας συγκεντρώσατέ το και δώστε το εις εμέ. Μου το έδωσαν, το έρριψα στο πυρ και από εκεί εβγήκε αυτός ο χρυσός μόσχος”.
- Εξ. 32,25 και ιδών Μωυσήσ τόν λαόν ότι διεσκέδασται, διεσκέδασε γάρ αυτούς Ααρών επίχαρμα τοίς ύπεναντίοις αύτῶν,
- Εξ. 32,25 Είδεν ο Μωϋσής ότι ο μεθυσμένος πλέον λαός είχε διασκορπισθή, διότι τους έφερε εις έξαλλον κατάστασιν και τους διεσκόρπισεν ο Ααρών προς μεγάλην χαράν των εχθρών των,
- Εξ. 32,26 έστη δέ Μωυσήσ επί τής πύλης τής παρεμβολής και είπε· τίς πρός Κύριον; ἴτω πρός με. συνήλθον οὖν πρός αύτόν πάντες οί υιοί Λευί.
- Εξ. 32,26 εστάθη όρθιος ο Μωϋσής εις την είσοδον του στρατοπέδου και είπεν· “όποιος είναι με τον Κυριον, ας έλθη προς εμέ”. Συνκεντρώθησαν άμεσως γύρω από αυτόν όλοι οι της φυλής Λευι.
- Εξ. 32,27 και λέγει αύτοίς· τάδε λέγει Κύριος ό Θεός Ἰσραήλ· θέσθε έκαστος τήν έαυτοῦ ρομφαίαν επί τόν μηρόν και διέλθατε και άνακάμψατε από πύλης επί πύλην διά τής παρεμβολής και άποκτείνατε έκαστος τόν άδελφόν αύτοῦ και έκαστος τόν πλησίον αύτοῦ και έκαστος τό έγγιστα αύτοῦ.
- Εξ. 32,27 Είτε προς αυτούς Ο Μωϋσής· “τάδε λέγει Κυριος ο Θεός Ἰσραήλ· Ζωστήτε ο καθένας σας και θέσατε την ρομφαίαν σας στον μηρόν, διέλθετε και επανέλθετε από την μίαν είσοδον του στρατοπέδου μέχρι της άλλης, περάσατε δια μέσου του στρατοπέδου και θανατώσατε καθένας τον ένοχον αδελφόν του, τον φίλον του, τον συγγενή του”.
- Εξ. 32,28 και έποίησαν οί υιοί Λευί καθά έλάλησεν αύτοίς Μωυσήσ, και έπесαν έκ του λαοῦ έν εκείνη τή ήμέρα εις τρισχιλίους άνδρας.
- Εξ. 32,28 Οι Λευίται έκαμαν, όπως τους διέταξεν ο Μωϋσής, και εθανατώθησαν κατά την ήμέραν εκείνην τρεις χιλιάδες άνδρες.
- Εξ. 32,29 και είπεν αύτοίς Μωυσήσ· έπληρώσατε τας χείρας ύμῶν σήμερον Κυρίῳ, έκαστος έν τῷ υιῷ ἢ έν τῷ άδελφῷ αύτοῦ, δοθῆναι έφ’ ύμᾶς εύλογίαν.
- Εξ. 32,29 Είτε τότε στους λευίτας ο Μωϋσής· “σήμερόν με τους φόνους αυτούς εξεπληρώσατε με τας χείρας σας υπηρεσίαν προς τον Κυριον, θανατώσαντες ο άλλος τον υιόν του και άλλος τον αδελφόν του. Δι’ αυτήν σας την πράξιν θα δοθή εις σας ειδική ευλογία του Θεού”.
- Εξ. 32,30 Και έγένητο μετά τήν αύριον είπε Μωυσήσ προς τόν λαόν· ύμείς ήμαρτήκατε άμαρτίαν μεγάλην· και νῦν άναβήσομαι προς τόν Θεόν, ἵνα έξιλάσωμαι περι τής άμαρτίας ύμῶν.
- Εξ. 32,30 Την επομένην ήμέραν είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν· “σεις διεπράξατε άμαρτίαν μεγάλην· και τώρα θα αναβῶ στον Θεόν, να τον παρακαλέσω να φανή ίλεως δια την άμαρτίαν σας αυτήν”.
- Εξ. 32,31 ύπέστρεψε δέ Μωυσήσ προς Κύριον και είπε· δέομαι, Κύριε· ήμάρτηκεν ό λαός οὔτος άμαρτίαν μεγάλην και έποίησαν έαυτοίς θεούς χρυσοῦς.
- Εξ. 32,31 Επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κυριον και είπε· “Κυριε, θερμῶς σε παρακαλώ· ο λαός αυτός υπέπεσεν εις βαρείαν άμαρτίαν, διότι ελησμόνησε σε και κατεσκεύασε δια τον εαυτόν του χρυσοῦς θεούς.
- Εξ. 32,32 και νῦν εί μὲν άφείς αύτοίς τήν άμαρτίαν αύτῶν, άφες· εί δέ μή, έξάλειψόν με έκ τής βίβλου σου, ἥς έγραψας.
- Εξ. 32,32 Και τώρα εάν φανής ίλεως και συγχωρήσης την άμαρτίαν των αυτήν, συγχώρεσέ τους. Εάν όμως δεν τους συγχωρήσης, έξάλειψε μαζί με αυτούς και εμέ από το βιβλιον σου, στο οποιον με έχεις γραμμένον”.
- Εξ. 32,33 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· εί τις ήμάρτηκεν ένώπιόν μου, έξαλείψω αυτούς έκ τής βίβλου μου.
- Εξ. 32,33 Ο Κυριος απήντησε προς τον Μωϋσήν· “εκείνον, ο οποίος έχει άμαρτήσει ενώπιόν μου, αυτόν θα έξαλείψω από το βιβλιον μου.
- Εξ. 32,34 νυνι δέ βάδιζε, κατάβηθι και όδήγησον τόν λαόν τούτον εις τόν τόπον, ὄν είπά σοι· ιδού ό άγγελός μου προπορεύεται πρό προσώπου σου· ἥ δ’ αν ήμέρα επισκέπτωμαι, επάξω επί’ αυτούς τήν άμαρτίαν αύτῶν.
- Εξ. 32,34 Τωρα βάδιζε, κατέβα από το όρος και οδήγησε τον λαόν αυτόν στον τόπον, που σου είπα· ιδού ο άγγελός μου θα προπορεύεται ως οδηγός έμπροσθέν σου. Όταν δε αποφασίσω δια την ήμέραν της τιμωρίας των, θα τους επισκεφθῶ και θα επιφέρω επάνω των την τιμωρίαν δια την άμαρτίαν των αυτήν”.
- Εξ. 32,35 και επάταξε Κύριος τόν λαόν περι τής ποιήσεως του μόσχου, οὔ έποίησεν Ααρών.
- Εξ. 32,35 Και πράγματι, όταν ο Κυριος έκρινε κατάλληλον τον καιρόν, ετιμώρησε τον λαόν δια τον μόσchon, τον οποιον κατ’ απαιτησίν των κατεσκεύασεν ο Ααρών.

ΕΞΟΔΟΣ 33

- Εξ. 33,1 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν· προπορεύου, άνάβηθι έντεῦθεν συ και ό λαός σου, οὖς έξήγαγες έκ γῆς Αιγύπτου, εις τήν γῆν, ἣν ὤμοσα τῷ Αβραάμ και Ἰσαάκ και Ἰακώβ λέγων· τῷ σπέρματι ύμῶν δώσω αυτήν.
- Εξ. 33,1 Είπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσήν· “προχώρει, ανέβα από εδώ συ και ο λαός σου, τον οποιον έξγαλας από την γην

της Αιγύπτου, και βάδιζε δια την χώραν, την οποίαν ωρκίσθην να δώσω στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ λέγων· Εις τους απογόνους σας θα δώσω αυτήν την χώραν.

- Εξ. 33,2 καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Χαναναῖον.
- Εξ. 33,2 Μαζή σου, ὡς οδηγόν σου, θα στείλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπροσθέν σου, ὁ ὁποῖος θα ἐκδιώξῃ τὸν Ἀμορραῖον, τὸν Χετταῖον, τὸν Φερεζαῖον, τὸν Γεργεσαῖον, τὸν Εὐαῖον, τὸν Ἰεβουσαῖον καὶ τὸν Χαναναῖον.
- Εξ. 33,3 καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ.
- Εξ. 33,3 Θα εἰσαγάγω καὶ θα ἐγκαταστήσω σε εἰς τὴν γῆν τῆς επαγγελίας, εἰς χώραν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. Ἀλλὰ ἐγὼ δεν θα ανεβῶ μαζὴ σου, ἰσραηλιτικὴ λαὸς, διότι εἶσαι σκληροκάρδιος καὶ ἀνυπότακτος, δια να μη σε ἐξολοθρεύσω καθ' ὁδόν, ἀν τυχόν καὶ ἀμαρτήσης ἀπέναντί μου”.
- Εξ. 33,4 καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς.
- Εξ. 33,4 Ἀκούσας ὁ λαὸς τὴν βαρεῖαν αὐτὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ κατελήφθη ἀπὸ πένθους καὶ ἐφόρεσε τὰ ἐνδύματα τοῦ πένθους.
- Εξ. 33,5 καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁράτε, μὴ πληγὴν ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς. νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον, καὶ δεῖξω σοὶ ἃ ποιήσω σοι.
- Εξ. 33,5 Ὅταν ἐπέρασε τὸ πένθος τῶν καὶ ἐφόρεσαν πάλιν τὰς λαμπρὰς στολὰς τῶν λησμονήσαντες τὴν ἀμαρτίαν τῶν, εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς αὐτοὺς· “σεῖς εἰσθε λαὸς σκληροτράχηλος, προσέχετε, μήπως καὶ ἀμαρτήσετε πάλιν ἐνώπιόν μου καὶ ἐπιφέρω ἐναντίον σας ἄλλην τιμωρίαν καὶ σας ἐξολοθρεύσω ὅλους. Τώρα, λοιπόν, βγάλετε ἀπὸ πάνω σας τὰς λαμπρὰς στολὰς σας καὶ τὰ κοσμήματα καὶ θα σας δεῖξω ὅσα ἐγὼ θα πράξω πρὸς χάριν σας”.
- Εξ. 33,6 καὶ περιεῖλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολήν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρήβ.
- Εξ. 33,6 Οἱ Ἰσραηλίται πράγματι ἐκεῖ στο ὄρος Χωρήβ ἐβγάλαν τὰ κοσμήματα καὶ τὰς λαμπρὰς στολὰς τῶν.
- Εξ. 33,7 Καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
- Εξ. 33,7 Ὁ Μωϋσῆς ἐπῆρε τὴν σκηνὴν τοῦ καὶ τὴν ἐστήσεν ἕως καὶ μακρὰν ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν τῶν Εβραίων, καὶ ὠνομάσθη ἡ σκηνὴ τοῦ, σκηνὴ μαρτυρίου. Καθὲνας δὲ, ὁ ὁποῖος ἐζητεῖ να προσέλθῃ στον Κύριον, ἐβγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν καὶ ἐπῆγαινε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μωϋσέως.
- Εξ. 33,8 ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰσπῆκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν ἀπὸ τῆς Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν.
- Εξ. 33,8 Ὅταν ὁ Μωϋσῆς εἰσῆρχετο εἰς τὴν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν Εβραίων σκηνὴν τοῦ, ὅλος ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς, ὁ καθένας ὀρθίος κοντὰ εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ, παρετήρει με σεβασμὸν τὸν Μωϋσῆν, καθὼς αὐτὸς ἀναχωροῦσεν ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, ἕως ὅτου εἰσῆρχετο εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ.
- Εξ. 33,9 ὡς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν, κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης, καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῆ·
- Εξ. 33,9 Ὅταν δε εἰσῆρχετο ὁ Μωϋσῆς εἰς τὴν σκηνὴν, κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης καὶ ἴστατο εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ, ὁ δε Θεὸς ὠμίλει ἐκεῖ πρὸς τὸν Μωϋσῆν.
- Εξ. 33,10 καὶ ἕωρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.
- Εξ. 33,10 Ὅλος δε ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς ἐβλεπε τὸν στῦλον τῆς νεφέλης να ἴσταται εἰς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μωϋσέως καὶ γεμάτοι σεβασμὸν ὅλοι προσεκύνουν ὁ καθένας ἀπὸ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ τὴν νεφέλην αὐτὴν τοῦ Θεοῦ.
- Εξ. 33,11 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνώπιω, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν, ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.
- Εξ. 33,11 Ἐκεῖ ὠμίλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν κατὰ τρόπον προσωπικόν καὶ οικεῖον, ὅπως ὁμιλεῖ κανεὶς πρὸς τὸν φίλον τοῦ. Ὅταν ὁ Μωϋσῆς, ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ, ἐπεσκέπτετο τὸ στρατόπεδον, ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τοῦ Ναυῆ, νέος πρὸς τὸν ὑπηρετεῖ, δεν ἐξῆρχετο ἀπὸ τὴν σκηνὴν, ἀλλὰ ἔμενε μέσα εἰς αὐτὴν.
- Εξ. 33,12 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις· ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶπας· οἶδὰ σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί.
- Εξ. 33,12 Εἶπε δε ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον· “ἰδοὺ, συ μου λέγεις· Ὁδήγησε τὸν λαὸν αὐτόν. Ἀλλὰ συ δεν μου ἐφανέρωσες, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον θα ἀποστείλῃς μαζὴ μου. Συ μου εἶπες· Γνωρίζω ὅτι συ εἶσαι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὁ πλέον ἐκλεκτός καὶ δι' αὐτὸ ἔχεις τὴν ἀγάπην μου καὶ τὴν εὐνοίαν μου.
- Εξ. 33,13 εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾶ εὐρηκῶς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο.

- Εξ. 33,13 Εάν λοιπόν ευρήκα χάριν ενώπιόν σου, φανέρωσε εις εμέ τον εαυτόν σου κατά ένα τρόπον αισθητόν, δια να σε ίδω με τα ίδια μου τα μάτια και έτσι να πεισθῶ ότι έχω εὑρει χάριν ενώπιόν σου και ότι το μέγα τούτο ἔθνος εἶναι λαός ιδικός σου”.
- Εξ. 33,14 καὶ λέγει· αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε.
Εξ. 33,14 Ὁ Κυριος του απήντησεν· “εγὼ θα προπορευθῶ ὡς ὁδηγός, θα σε ὁδηγήσω και θα σε αναπαύσω εις την γην της επαγγελίας”.
- Εξ. 33,15 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύη, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν·
Εξ. 33,15 Εἶπεν ο Μωϋσῆς προς τον Θεόν· “εάν συ ο ἴδιος δεν συμπορευθῆς μαζί μου, μη με μετακινήσης ἀπὸ ἐδῶ.
Εξ. 33,16 καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ’ ἢ συμπορευομένου σου μεθ’ ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστι.
- Εξ. 33,16 Πως δε θα μάθω και θα πεισθῶ ἀπολύτως ὅτι ἐγὼ και ο λαός σου ἔχομεν εὑρει χάριν ενώπιόν σου, παρὰ μόνον ὅταν συ συμπορεύεσαι μαζί μας; Τότε θα δοξασθῶ ἐγὼ και ο λαός σου περισσότερο ἀπὸ ὅλα τα ἔθνη, που υπάρχουν ἐπὶ της γης”.
- Εξ. 33,17 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας.
Εξ. 33,17 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “και αὐτὸ το αἰτημά σου, το ὁποῖον μου εἶπες, θα το πραγματοποιήσω. Θα συμπορευθῶ μαζί σας, διότι ἔχεις εὑρει χάριν ενώπιόν μου και σε γνωρίζω ὡς ἐκλεκτόν και ἄξιον της ἀγάπης μου περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον”.
- Εξ. 33,18 καὶ λέγει· ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν,
Εξ. 33,18 Τότε ο Μωϋσῆς του εἶπε· “δείξε εις εμέ τον εαυτόν σου”.
Εξ. 33,19 καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ δόξῃ μου καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτειρῶ.
- Εξ. 33,19 Ὁ Κυριος απήντησεν· “εγὼ θα διέλθω και θα προχωρήσω εμπρός ἀπὸ σε με την θείαν δόξαν μου, θα ἀναγγείλω και θα ἀκούσης το ὄνομά μου “Κυριος εἶναι ενώπιόν σου”. Εγὼ ἐλεῶ ἐκεῖνον τον ὁποῖον θέλω να ἐλεήσω, λυπούμαι και συμπαθῶ ἐκεῖνον που θέλω να συμπαθήσω, χωρὶς κανεῖς να με υποχρεώνη προς τούτο”.
- Εξ. 33,20 καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδη ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται.
Εξ. 33,20 Καὶ ο Θεός ἐξηκολούθησε· “δεν θα ἠμπορέσης να ἴδης το πρόσωπόν μου· διότι κανεῖς ἄνθρωπος δεν ἠμπορεῖ να με ἀντικρῦση εις ὅλην μου την δόξαν και να ζήση”.
- Εξ. 33,21 καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ’ ἐμοί, στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας·
Εξ. 33,21 Καὶ συνέχισεν ο Κυριος· “ἰδοὺ τόπος ἐδῶ πλησίον. Στάσου ὀρθος ἐπάνω εις αὐτόν τον βράχον.
Εξ. 33,22 ἡνίκα δ’ ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εις ὀπὴν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τῆ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω·
- Εξ. 33,22 Ὅταν διέρχεται ἡ θεία μου δόξα, θα σε θέσω εις την ὀπὴν του βράχου, θα σκεπάσω με το χέρι μου το πρόσωπόν σου, ἕως ὅτου περάσω.
- Εξ. 33,23 καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι.
Εξ. 33,23 Θα ἀφαιρέσω το χέρι μου ἀπὸ το πρόσωπόν σου και θα με ἴδης ἐκ των ὀπισθεν, ἀλλὰ το πρόσωπόν μου δεν θα το ἴδης”.

ΕΞΟΔΟΣ 34

- Εξ. 34,1 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάξουσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρῶται καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εις τὸ ὄρος, καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις, αἷς συνέτριψας.
Εξ. 34,1 Εἶπεν ο Κυριος προς τον Μωϋσῆν· “κόψε συ ο ἴδιος και πελέκησε δύο λιθίνας πλάκας, ὁμοίας προς τας προηγουμένας, ἀνεβα προς εμέ στο ὄρος Σινὰ και ἐγὼ θα γράψω ἐπάνω εις αὐτάς τας πλάκας τας ἐντολάς, αὶ ὁποῖαι ἦσαν γραμμένας εις τας πρώτας πλάκας, που συ συνέτριψες.
Εξ. 34,2 καὶ γίνου ἔτοιμος εις τὸ πρῶτὶ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ’ ἄκρου τοῦ ὄρους.
Εξ. 34,2 Γινε ἔτοιμος το πρῶτὶ, διότι θα ἀνεβῆς στο ὄρος Σινὰ και ἐκεῖ εις την κορυφὴν του ὄρους θα σταθῆς ὀρθος κοντὰ μου.
Εξ. 34,3 καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα και βόδες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου.
Εξ. 34,3 Κανεῖς ἄλλος δεν θα ἀνεβῆ μαζί σου οὔτε και θα κάμη την ἐμφάνισίν του εις κανένα σημεῖον του ὄρους. Καὶ τὰ πρόβατα και τὰ βόδια να μη τα ἀφήσετε να βοσκῆσουν πλησίον του ὄρους”.

- Εξ. 34,4 και ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ και αἱ πρῶται· και ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· και ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας.
- Εξ. 34,4 Ὁ Μωϋσῆς ἐπελέκησε δύο λιθίνας πλάκας κατὰ τὸν τύπον τῶν προηγουμένων και ἐγερθεὶς λίαν πρῶτῃ ἀνέβη στο ὄρος Σινά, ὅπως τὸν εἶχε διατάξει ὁ Κύριος. Ἐπήρε δε μαζὴ του και τὰς δύο λιθίνας πλάκας
- Εξ. 34,5 και κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ και παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ· και ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου.
- Εξ. 34,5 ὁ Κύριος κατέβη τότε δια νεφέλης στο ὄρος. Ὁ Μωϋσῆς ἐστάθη ὀρθίος πλησίον του και ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα του Κυρίου.
- Εξ. 34,6 και παρήλαθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ και ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν και ἐλεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και ἀληθινός,
- Εξ. 34,6 Ὁ Κύριος ἐπέρασεν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν Μωϋσέα και ηκούσθησαν τὰ λόγια· “Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι οἰκτιρῶν και ἐλεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και ἀληθινός.
- Εξ. 34,7 και δικαιοσύνην διατηρῶν και ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας και ἀδικίας και ἀμαρτίας, και οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα και ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην και τετάρτην γενεάν.
- Εξ. 34,7 Ἐφαρμόζει και ἐκδηλώνει πάντοτε ὅλας τὰς ἀρετὰς του, μάλιστα δε τὴν ἀγάπην και τὸ ἐλεὸς του εἰς χιλιάδας ἀνθρώπων, συγχωρῶν ἀνομίας, ἀδικίας και ἀμαρτίας εἰς κάθε μετανοοῦντα. Ἀλλὰ δεν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν ἐνοχὴν και ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τὸν ἀμετανόητον ἀμαρτωλόν, ἐξαποστέλλει τὴν δικαίαν τιμωρίαν στους ἀμετανοήτους, τιμωρῶν τὰ τέκνα δια τὰς ἀμαρτίας τῶν πατέρων μέχρις ἀκόμῃ τρίτης και τετάρτης γενεάς” !
- Εξ. 34,8 και σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε
- Εξ. 34,8 Ἐσπευσεν ὁ Μωϋσῆς και κύψας πρὸς τὴν γῆν προσεκύνησε τὸν Θεόν,
- Εξ. 34,9 και εἶπεν· εἰ εὐρῆκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ’ ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, και ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν και τὰς ἀνομίας ἡμῶν, και ἐσόμεθα σοί.
- Εξ. 34,9 και εἶπεν· “ἐὰν ἔχω εὐρεὶ χάριν ἐνώπιόν σου, ἀς πορευθῆς συ, ὁ Κύριος μου, μαζὴ μας ἕως τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Διότι ὁ ἰσραηλιτικὸς λαὸς εἶναι σκληροκάριδος και ἀνυπότακτος εἰς τὰς ἐντολάς σου. Συ ὅμως ὡς ἐλεήμων και μακρόθυμος θα συγχωρήσῃς τὰς ἀμαρτίας μας και τὰς ἀνομίας μας, και ἔτσι θα εἴμεθα πάλιν ἰδιοὶ σου”.
- Εξ. 34,10 και εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην· ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ και ἐν παντὶ ἔθνει, και ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἶ σὺ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι.
- Εξ. 34,10 Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· “ἰδοὺ ἐγὼ σου δίδω μίαν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν ἐνώπιον ὅλου τοῦ λαοῦ σου θα κάμω ἔργα θαυμαστά, τὰ ὁποῖα δεν ἔγιναν ἕως τῶρα εἰς ὅλην τὴν γῆν και εἰς κανένα ἄλλο ἔθνος. Ὁλος δε αὐτὸς ὁ λαὸς, στον ὁποῖον και συ ἀνήκεις, θα ἴδῃ τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ὅτι εἶναι ἀξία παντὸς θαυμασμοῦ, αὐτὰ τὰ ὁποῖα θα κάμω ἐγὼ πρὸς χάριν σου.
- Εξ. 34,11 πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον και Χανααῖον και Φερεζαῖον και Χετταῖον και Εὐαῖον και Γεργεσαῖον και Ἰεβουσαῖον·
- Εξ. 34,11 Συ δε πρόσεξε ὅλα ὅσα ἐγὼ σε διατάσσω. Ἰδοὺ ἐγὼ θα ἐκδιώξω ἀπὸ ἐμπρὸς σας τὸν Ἀμορραῖον, τὸν Χανααῖον, τὸν Φερεζαῖον, τὸν Χετταῖον, τὸν Εὐαῖον, τὸν Γεργεσαῖον και τὸν Ἰεβουσαῖον.
- Εξ. 34,12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ποτε θῆξ διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορευῆ εἰς αὐτήν, μὴ σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν.
- Εξ. 34,12 Προσέχετε τὸν εαυτὸν σας, μὴ τυχόν παρασυρθῆτε και συνάψετε συμφωνίαν τινα με τοὺς κατοικοὺς τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποῖαν θα εἰσέλθετε, δια να μὴ γίνῃ ἡ πράξις σας αὐτὴ πρόσκομμα στον δρόμον σας και αἰτία τῆς καταστροφῆς σας.
- Εξ. 34,13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε και τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε και τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκόψετε, και τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ·
- Εξ. 34,13 Ἀντιθέτως θα κρημνίσετε τοὺς βωμοὺς τῶν, θα συντρίψετε τὰς εἰδωλολατρικὰς στήλας τῶν, θα κόψετε ἀπὸ τὴν ρίζαν τὰ ἱερά τῶν δάση και θα κατακαύσετε στο πυρ τὰ ξυλόγλυπτα ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν.
- Εξ. 34,14 οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοὺς ἑτέροις· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτῆς ἐστίν.
- Εξ. 34,14 Δεν θα προσκυνήσητε ἄλλους θεοὺς, διότι Κύριος ὁ Θεὸς ὀνομάζεται ζηλωτῆς, εἶναι Θεὸς ζηλότυπος, θέλει δηλαδὴ δια τὸν εαυτὸν τὴν ἀγάπην σας.
- Εξ. 34,15 μὴ ποτε θῆξ διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, και ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν και θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, και καλέσωσί σε, και φάγης τῶν αἱμάτων αὐτῶν,
- Εξ. 34,15 Οὐδέποτε θα συνάψῃς συμφωνίαν με τοὺς κατοικοὺς τῆς Χαναάν, δια να μὴ παρασυρθοῦν οἱ ἰσραηλίται ὀπίσω ἀπὸ τοὺς θεοὺς ἐκείνων και ἐκτραποῦν εἰς διαφθοράν και προσφέρουν θυσίας στους θεοὺς τῶν και σας καλέσωσιν ἐκεῖνοι εἰς τὰ θρησκευτικὰ τῶν συμπόσια και φάγετε ἀπὸ τὰ αἱματα τῶν θυσιῶν τῶν.
- Εξ. 34,16 και λάβρης τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου και τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, και ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, και ἐκπορνεύσωσιν οἱ υἱοὶ σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν.

- Εξ. 34,16 Δεν θα πάρετε δια τους υιούς σας συζύγους από τας θυγατέρας των και τας θυγατέρας σου δεν θα τας δώσης συζύγους εις τα τέκνα εκείνων, δια να μη παρασυσθούνη αι θυγατέρες σου και εκτραπούν εις ανομήματα οπίσω των θεών εκείνων, δια να μη παρασυσθούνη οι υιοί σου οπίσω των θεών εκείνων και εκτραπούν εις ανομήματα.
- Εξ. 34,17 καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ.
- Εξ. 34,17 Δεν θα κατασκευάσης θεοὺς χωνευτοὺς εις χυτήρια, δια να μη παρασυσθῆς εις την ειδωλολατρείαν.
- Εξ. 34,18 καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ· ἑπτὰ ἡμέρας φαγῆ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέταλμαί σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων· ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου.
- Εξ. 34,18 Θα τηρήσης την εορτὴν των ἀζύμων, την εορτὴν του Πασχα. Ἐπτὰ ἡμέρας θα τρώγῃς ἄζυμα, ὅπως ἐγὼ σε διέταξα, κατὰ τον μῆνα που συμπίπτει με τα νέα σιτηρά. Διότι κατὰ τον μῆνα των νέων σιτηρῶν ἐξῆλθατε ἀπὸ την Αἴγυπτον.
- Εξ. 34,19 πᾶν διανοίγον μήτραν ἐμοί, τὰ ἀρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον προβάτου.
- Εξ. 34,19 Καθε πρωτογέννητον ἀρσενικὸ παιδί ἀνήκει εις ἐμέ, ὅπως και κάθε πρωτογέννητον προβάτου και μόσχου.
- Εξ. 34,20 καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώση προβάτω· ἐὰν δὲ μὴ λυτρώση αὐτό, τιμὴν δώσεις, πᾶν πρωτότοκον τῶν υἰῶν σου λυτρώση· οὐκ ὀφθήση ἐνώπιόν μου κενός.
- Εξ. 34,20 Καθε πρωτότοκον ὄνου θα το ανταλλάξῃς με πρόβατον. Ἐὰν δε δεν το ανταλλάξῃς θα καταβάλῃς εις χρήμα την ἀξίαν του. Δια κάθε ὅμως πρωτότοκον εκ των υἰῶν σας θα καταβάλλετε ὠρισμένον χρηματικὸν ποσὸν στον ναόν. Δεν θα ἐμφανίζεσαι στον ναόν με ἀδειανὰ τα χέρια. Κατι θα πρέπει να προσφέρῃς.
- Εξ. 34,21 ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις· τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμῆτῳ κατάπαυσις,
- Εξ. 34,21 Ἐξ ἡμέρας θα ἐργάζεσαι, την δε εβδόμην ἡμέραν θα παύσης ἀπὸ τα ἔργα σου και θα ἀναπαυθῆς. Κατὰ την ἡμέραν αὐτὴν θα γίνεται ἐπίσης ἀνάπαυσις ἀπὸ την σποράν και τον θερισμόν.
- Εξ. 34,22 καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θερισμοῦ πυροῦ, καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἑνιαυτοῦ.
- Εξ. 34,22 Θα τελῆς ἐπίσης δι' ἐμέ την εορτὴν των εβδομάδων, την Πεντηκοστὴν, κατὰ την ὁποίαν ἀρχίζει ο θερισμὸς των σιτηρῶν, ὅπως ἐπίσης και την εορτὴν της συγκομιδῆς των καρπῶν κατὰ το μέσον του ἔτους (δηλαδή κατὰ Οκτώβριον). Εξ.
- Εξ. 34,23 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ·
- 34,23 Τρεις ἐποχὰς κατὰ το διάστημα του ἔτους θα ἐμφανίζεται κάθε ἀνὴρ Ἰσραηλίτης ἐνώπιον Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ.
- Εξ. 34,24 ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω τὰ ὄρια σου, οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου, ἡνίκα ἂν ἀναβαίνης ὀφθῆναι ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ.
- Εξ. 34,24 Διότι, ὅταν ἐκδιώξω ἀπὸ ἐμπρὸς σου τα εἰδωλολατρικὰ ἔθνη και μεγαλώσω τα ὄρια του κράτους σου, κανεὶς δεν θα ἐπιθυμῆσῃ καν την κατάκτησιν της χώρας σου, ἐφ' ὅσον συ ἀναβαίνεις κατὰ τας τρεις αὐτὰς εορτὰς του ἔτους, δια να παρουσιασθῆς ἐνώπιον του Θεοῦ σου.
- Εξ. 34,25 οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυσιασμάτων μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρῶτὸ θύματα ἑορτῆς τοῦ πάσχα.
- Εξ. 34,25 Δεν θα προσφέρῃς εις ἐμέ το αἷμα των θυσιῶν σου μετὰ ἐνζύμου ἄρτου και δεν θα μείνουν μέχρι της πρωῆας ὑπολείμματα ἀπὸ τας θυσίας της εορτῆς του Πασχα. Θα τρώγονται κατὰ την ἐσπέραν.
- Εξ. 34,26 τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐμήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.
- Εξ. 34,26 Τα πρωτογεννήματα των ἀγρῶν σου θα τα προσφέρῃς στον οἶκον Κυρίου του Θεοῦ σου. Δεν θα μαγειρεῖς ἀρνὶ με το γάλα της μητρὸς του”.
- Εξ. 34,27 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῷ Ἰσραὴλ.
- Εξ. 34,27 Ο Κυριος εἶπε στον Μωϋσῆν· “γράψε συ ο ἴδιος τα λόγια μου αὐτά. Διότι ἐπὶ των λόγων μου αὐτῶν συνάπτω συμφωνίαν με σε και με τον Ἰσραηλιτικὸν λαόν”.
- Εξ. 34,28 καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε· καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους.
- Εξ. 34,28 Ο Μωϋσῆς ἔμενεν ἐκεῖ εις την κορυφὴν του ὄρους Σινὰ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια. Οὔτε ἄρτον ἔφαγεν οὔτε ὕδωρ ἔπιεν. Ἐγραψεν ἐπάνω εις τας πλάκας τους λόγους αὐτοὺς της συμφωνίας του Θεοῦ και του Ἰσραὴλ, τον Δεκάλογον.
- Εξ. 34,29 ὡς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ· καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ.
- Εξ. 34,29 Οταν δε κατέβῃ ο Μωϋσῆς ἀπὸ το ὄρος ἐκρατούσε εις τα χέρια του τας δύο πλάκας. Καταβαίνων δε ἀπὸ το ὄρος δεν ἐγνώριζεν ὅτι το πρόσωπόν του εἶχεν ἀποκτήσει κάποιαν θείαν λάμπιν, την ὁποίαν ἔλαβε καθὼς ὠμιλοῦσε προς αὐτὸν ο Θεός.

- Εξ. 34,30 καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτῷ.
- Εξ. 34,30 Ὁ Ααρών όμως και όλοι οι πρεσβύτεροι του ισραηλιτικού λαού είδον ότι η όψις του προσώπου του Μωϋσέως ήτο λαμπρά και ακτινοβόλος και εφοβήθησαν να τον πλησιάσουν.
- Εξ. 34,31 καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς.
- Εξ. 34,31 Ὁ Μωϋσῆς τους ἐκάλεσε και ἐπλησίασαν πρὸς αὐτὸν ὁ Ααρών και ὅλοι οἱ ἄρχοντες του λαοῦ, πρὸς τοὺς ὁποίους και ὠμίλησεν ὁ Μωϋσῆς.
- Εξ. 34,32 καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο Κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινά.
- Εξ. 34,32 Κατόπιν δε ήλθον πρὸς τον Μωϋσήν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται και ἀνεκοίωσεν εἰς αὐτοὺς ὅλα ὅσα εἶχε διατάξει ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν στο ὄρος Σινά.
- Εξ. 34,33 καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτούς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα.
- Εξ. 34,33 Ὅταν ἔπαυσε να ομιλή πρὸς αὐτοὺς, ἔθεσε κάλυμμα στο πρόσωπόν του.
- Εξ. 34,34 ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορευέτο Μωυσῆς ἐναντι Κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορευέσθαι. καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος,
- Εξ. 34,34 Ὅσες ὁμως φορές ὁ Μωϋσῆς προσήρχετο ἐνώπιον του Κυρίου, δια να ομιλήσῃ πρὸς αὐτὸν, ἀφαιροῦσε το κάλυμμα του προσώπου μέχρι της στιγμῆς, που ἐξήρχετο ἀπὸ τον Κυριον. Ἐξερχόμενος δε ἀνεκοίνωνε εἰς ὅλους τοὺς Ἰσραηλίτας, ὅσας ἐντολὰς ἐδίδεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός.
- Εξ. 34,35 καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως ὅτι δεδοξασται, καὶ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.
- Εξ. 34,35 Ἐβλεπαν οἱ Ἰσραηλίται ὅτι τὸ πρόσωπον του Μωϋσέως ἀκτινοβολούσε. Ὁ δε Μωϋσῆς περιέβαλλε με κάλυμμα τὸ πρόσωπόν του, μέχρις ὅτου ἐπέστρεφε πρὸς τον Κυριον, δια να συνομιλή με αὐτόν.

ΕΞΟΔΟΣ 35

- Εξ. 35,1 Καὶ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν· οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς εἶπε Κύριος ποιῆσαι αὐτοῦς.
- Εξ. 35,1 Συνεκέντρωσεν ὁ Μωϋσῆς ὅλον τον λαόν των Ἰσραηλιτῶν και εἶπεν· “αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους διέταξεν ὁ Θεός να ἐφαρμόζωμεν·
- Εξ. 35,2 ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατάπαυσις, ἅγια σάββατα, ἀνάπαυσις Κυρίῳ· πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω.
- Εξ. 35,2 Ἐξ ἡμέρας θα ἐργάζεσθε, κατὰ δε την ἡμέραν την ἐβδόμη θα καταπαύετε τὰς ἐργασίας σας, διότι αὐτὴ θα εἶναι ἅγιον Σάββατον, ἀνάπαυσις χάριν του Κυρίου. Ἐκεῖνος δε ὁ ὁποῖος θα ἐργασθῇ κατ' αὐτήν, θα τιμωρηθῇ με θάνατον.
- Εξ. 35,3 οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων· ἐγὼ Κύριος.
- Εξ. 35,3 Δεν θα ἀνάψετε φωτιά εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς κατοικίας σας κατὰ την ἡμέραν του Σαββάτου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, που διατάσσω”.
- Εξ. 35,4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων· τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος λέγων·
- Εξ. 35,4 Ὁ Μωϋσῆς εἶπε και αὐτὰ ἀκόμη πρὸς ὅλον το πλῆθος των Ἰσραηλιτῶν· “αὐτό, ομιλῶν πρὸς ἐμέ, διέταξεν ὁ Κύριος·
- Εξ. 35,5 λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα Κυρίῳ· πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσι τὰς ἀπαρχὰς Κυρίῳ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν,
- Εξ. 35,5 Ἀφαιρέσατε ἀπὸ τον εαυτὸν σας και συλλέξατε δια τον Κυριον ἀφιερώματα. Ἐκαστος κατὰ την ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν θα προσφέρῃ πρὸς τον Κυριον τὰς δωρεὰς του, χρυσόν, ἀργυρον, χαλκόν,
- Εξ. 35,6 ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας
- Εξ. 35,6 ὑφασμα βαμμένον κυανούν, βαθέως ἐρυθρόν, κόκκινον, στριμμένον λινόν ὑφασμα, τρίχας αἰγῶν,
- Εξ. 35,7 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑάκινθινα καὶ ξύλα ἄσηπτα.
- Εξ. 35,7 δέρματα κριῶν βαμμένα κόκκινα με ἐρυθρόδανον, δέρματα κυανά και ξύλα που δεν σαπίζουν.
- Εξ. 35,8 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη.
- Εξ. 35,8 Ἐπίσης θα προσφέρετε πολυτίμους λίθους σαρδίου και ἄλλους πολυτίμους λίθους, δια να σκαλισθοῦν ἐπάνω των ὀνόματα και χρησιμοποιηθοῦν δια την ἐπωμίδα και τον ποδῆρη χιτώνα.
- Εξ. 35,9 καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα, ὅσα συνέταξε Κύριος·
- Εξ. 35,9 Καθε ευφυῆς κατὰ την διάνοιαν και ἱκανός ἐργάτης ἀπὸ σας ἀς ἐλθῇ να ἐργασθῇ δι' ὅλα τα ἱερά σκεύη και ἔργα που διέταξεν ὁ Κύριος.

- Εξ. 35,10 τήν σκηνήν και τὰ παραρύματα και τὰ κατακαλύμματα και τὰ διατόνια και τούς μοχλούς και τούς στύλους
Εξ. 35,10 Δηλαδή δια το στήσιμο της Σκηνης, δια τα δερμάτινα και τα τρίχινα και από κλωστήν υφασμένα καλύμματα της Σκηνης, δια τας δοκούς της οροφής, δια τους μοχλούς και τους στύλους,
- Εξ. 35,11 και τήν κιβωτόν τοῦ μαρτυρίου και τούς αναφορεῖς αὐτῆς και τὸ ἰλαστήριον αὐτῆς και τὸ καταπέτασμα
Εξ. 35,11 δια την Κιβωτόν του Μαρτυρίου, τους αναφοφορείς και το ἰλαστήριον αὐτῆς, δια το καταπέτασμα,
Εξ. 35,12 και τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς και τούς στύλους αὐτῆς
Εξ. 35,12 δια τα παραπετάσματα της αὐλῆς και τους στύλους αὐτῆς,
Εξ. 35,13 και τούς λίθους τούς τῆς σμαράγδου
Εξ. 35,13 τους πολύτιμους λίθους του σμαράγδου,
Εξ. 35,14 και τὸ θυμίαμα και τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος
Εξ. 35,14 το θυμίαμα του ναοῦ και το δια την χρίσιν ἱερὸν ἔλαιον,
Εξ. 35,15 και τήν τράπεζαν και πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς
Εξ. 35,15 δια την τράπεζαν και ὅλα τα σκεῦη αὐτῆς,
Εξ. 35,16 και τήν λυχνίαν τοῦ φωτός και πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς
Εξ. 35,16 την γρυσὴν επτάφωτον λυχνίαν και ὅλα τα σκεῦη της,
Εξ. 35,17 και τὸ θυσιαστήριον και πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ
Εξ. 35,17 το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και ὅλα τα εξαρτήματά του,
Εξ. 35,18 και τὰς στολὰς τὰς ἀγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως και τὰς στολὰς, ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς,
Εξ. 35,18 τα ἱερά ἄμφια του ἀρχιερέως Ἀαρὼν, και τας ἱερατικὰς στολὰς των υἰῶν του, με τας ὁποίας θα λειτουργοῦν,
Εξ. 35,19 και τούς χιτῶνας τοῖς υἰοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας και τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος και τὸ θυμίαμα τῆς
Εξ. 35,19 συνθέσεως.
Εξ. 35,19 δια τους ἱερατικούς χιτῶνας των υἰῶν Ἀαρὼν, δια το προς χρίσιν ἅγιον ἔλαιον και δια το σύνθετον ἀπὸ πολλὰς
Εξ. 35,20 και ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ
Εξ. 35,20 Ὀλον τότε το πλῆθος των υἰῶν Ἰσραὴλ, ὅταν ἤκουσαν αὐτά, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τον τόπον, ὅπου ἵστατο ο Μωϋσῆς,
Εξ. 35,21 και ἤνεγκαν ἕκαστος, ὧν ἔφερον ἡ καρδία αὐτῶν, και ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ἤνεγκαν ἀφαίρεμα
Εξ. 35,21 Κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνης τοῦ μαρτυρίου και εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς, και εἰς πάσας τὰς
Εξ. 35,21 ἐπιστρέψαντες δε ἔφερον ο καθένας κατὰ την διάθεσιν της καρδίας του ὅσα ἐνόμισε καλὸν ὡς προσφορὰν προς
Εξ. 35,22 και ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν, πᾶς ὃς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ, ἤνεγκαν σφραγίδας και ἐνώτια και
Εξ. 35,22 δακτυλίους και ἐμπλόκια και περιδέξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν, και πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσοῦ
Εξ. 35,22 Οι ἄνδρες ἔλαβον ἀπὸ τας γυναῖκας των και ἔφεραν ο,τι ο καθένας ἐσκέφθη. Ἐφεραν σφραγίδας, σκουλαρίκια,
Εξ. 35,23 και παρ' ὧν εὐρέθη βύσσος και δέρματα ὑακίνθινα και δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα, ἤνεγκαν.
Εξ. 35,23 Ἀλλά και καθένας ο ὁποῖος εἶχε λινὸν ὑφασμα, δέρματα χρώματος κυανοῦ, δέρματα κριῶν βαμμένα με
Εξ. 35,24 και πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα, ἤνεγκαν ἀργύριον και χαλκόν, τὰ ἀφαιρέματα Κυρίῳ, και παρ' οἷς εὐρέθη
Εξ. 35,24 Καθένας, που ἠδύνατο να δώση κάποιαν προσφορὰν ἀργυρίου και χαλκοῦ, ἔδωσεν αὐτά ὡς ἀφιέρωμα στον
Εξ. 35,25 και πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν ἤνεγκαν νενησμένα, τήν ὑακίνθον και τήν πορφύραν και
Εξ. 35,25 Καθε δε γυναῖκα, συνετὴ και ἱκανὴ να γνήθῃ με τα χέρια, ἔφερε νήματα γνεσμένα και βαμμένα κυανά, βαθέως
Εξ. 35,26 και πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας.
Εξ. 35,26 Ὀλοι αι γυναῖκες αι συνεταὶ και ἱκαναὶ ἐκλωσαν εἰς νήματα τας τρίχας των αἰγῶν.
Εξ. 35,27 και οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τούς λίθους τῆς σμαράγδου και τούς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τήν ἐπωμίδα και
Εξ. 35,27 Οι ἄρχοντες των Ἰσραηλιτῶν προσέφεραν πολυτίμους λίθους σμαράγδου και ἄλλους πολυτίμους λίθους δια τον
Εξ. 35,27 ἀπαρτισμὸν της ἐπωμίδος και του Λογεῖου,

- Εξ. 35,28 και τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.
Εξ. 35,28 καὶ δια τὰς συνδέσεις αὐτῶν. Προσέφεραν ἀκόμη τὰ υλικά δια τὴν κατασκευὴν τοῦ ἱεροῦ, ἔλαιον πρὸς χρίσιν, καὶ αρωματικὰς ὕλας δια τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος.
- Εξ. 35,29 καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, ὧν ἔφερον ἢ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα Κυρίῳ.
- Εξ. 35,29 Καθε ἀνὴρ καὶ κάθε γυνή ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλίτας, τῶν ὁποίων ἡ καρδία ἐπόθει νὰ εἰσφέρουν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν ὅλων τῶν ἔργων, πού ὁ Θεὸς δια τοῦ Μωϋσέως διέταξε, προσέφερε τὸ ἀφιέρωμά του στὸν Κυρίον.
- Εξ. 35,30 Καὶ εἶπε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ Θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὠρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα,
Εξ. 35,30 Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς τοὺς Ἰσραηλίτας· ἰδοὺ, ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν ὀνομαστικῶς τὸν Βεσελεὴλ, υἱὸν τοῦ Οὐρίου, ἐγγονοῦ τοῦ Ὠρ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα·
- Εξ. 35,31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων
Εξ. 35,31 καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν με θεῖον Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἀρτίας γνώσεως ὅλων τῶν ἔργων,
Εξ. 35,32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν ὥστε νὰ εἶναι αὐτὸς ἀρχιτέκτων εἰς ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, νὰ ἔχη τὴν ἰκανότητα κατεργασίας τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ,
Εξ. 35,33 καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας
Εξ. 35,33 νὰ πελεκᾷ τὸν λίθον, νὰ κατεργάζεται τὰ ξύλα καὶ νὰ κάμνῃ κάθε σοφὸν ἔργον.
- Εξ. 35,34 καὶ προβιάσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ τῷ Ἐλιάβ τῷ τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν.
Εξ. 35,34 Τὸν κατέστησεν ἰκανὸν νὰ διδάσκῃ καὶ ἄλλους, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸν βοηθὸν αὐτοῦ τὸν Ελιάβ, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχισαμάχ ἀπὸ τὴν φυλὴν Δαν.
- Εξ. 35,35 καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας.
Εξ. 35,35 Ἐγέμισεν αὐτοὺς με σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ νουν φωτισμένον, δια νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάμνουν ὅλα τὰ ἔργα τῆς Σκηπῆς τοῦ Μαρτυρίου, καὶ τὰ ὑφαντὰ, ἀκόμη δε νὰ υφαίνουσιν κεντητὰ υφάσματα με ἐρυθρὰ νήματα καὶ με κλωστὰς λινὰς, καὶ γενικῶς νὰ συνθέτουν κάθε ἐντεχνον ἔργον.

ΕΞΟΔΟΣ 36

- Εξ. 36,1 Καὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιάβ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε Κύριος,
Εξ. 36,1 Εἰργάσθη ὁ Βεσελεὴλ, καὶ ὁ Ελιάβ καὶ κάθε Ἰσραηλίτης με ἐφευρετικὴν διάνοιαν, στοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔδωσε σοφίαν καὶ ἐπιστήμην, ὥστε νὰ ἐμπνέωνται καὶ νὰ ἐκτελοῦν ὅλα τὰ ἔργα πού ἐταίριαζαν εἰς τὰ ἅγια ἐκεῖνα ἰδρύματα, νὰ κάμνουν ὅλα ὅσα διέταξεν ὁ Κυρίος.
- Εξ. 36,2 καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιάβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ᾧ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτὰ,
Εξ. 36,2 Ὁ Μωϋσῆς ἐκάλεσε τὸν Βεσελεὴλ, τὸν Ελιάβ καὶ καθένα πού εἶχε ἐιδικὴν ἰκανότητα, στὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔδωσε σοφίαν δια τὰ ἔργα ἐκεῖνα, ἐκάλεσεν ὅλους ὅσοι ἐκουσίως προσεφέρθησαν νὰ συνεργασθοῦν εἰς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.
- Εξ. 36,3 καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτὰ, καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶτον.
Εξ. 36,3 Ἐλαβον αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν ὅλα τὰ ἀφιέρωματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δια νὰ κάμνουν τὰ ἔργα τῆς Σκηπῆς τοῦ Μαρτυρίου. Ἐκάστην δε πρῶτον ἐδέχοντο καὶ νέα ἀφιέρωματα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὰ προσέφεραν.
- Εξ. 36,4 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ εἰργάζοντο αὐτοί,
Εξ. 36,4 Ὅλοι οἱ ἰκανοὶ ἐργάται, ὁ καθένας εἰς τὴν ἐιδικότητα αὐτοῦ, προσήλθον δια τὰ ἔργα τῆς Σκηπῆς τοῦ Μαρτυρίου, καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν· ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε Κύριος ποιῆσαι.
Εξ. 36,5 καὶ εἶπαν πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὅτι ὁ λαὸς προσφέρει δια τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα διέταξεν ὁ Κυρίος πολλά ἀφιέρωματα, περισσότερα ἀπὸ ὅσα χρειάζονται.
Εξ. 36,6 καὶ προσέταξε Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων· ἀνὴρ καὶ γυνή μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν.
Εξ. 36,6 Τότε ὁ Μωϋσῆς με κήρυκα διεκήρυξεν εἰς τὴν κατασκήνωσιν λέγων· ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυναῖκα, νὰ σταματήσουν

πλέον την προσφοράν αφιερωμάτων προς συγκρότησιν της Σκηνης του Μαρτυρίου”. Ετσι δε ημποδίσθη ο λαός και έπαυσε να προσφέρη άλλα αφιερώματα.

- Εξ. 36,7 καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον.
- Εξ. 36,7 Δια τα ἔργα, που ἐμελλαν να γίνουν, ἦσαν αρκετὰ τα προσφερθέντα αφιερώματα, και μάλιστα ἐπερίσσευσαν.
- Εξ. 36,8 Καὶ ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις (Κεφ. ΛΘ ,1—) τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἱ εἰσιν Ἀαρῶν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 36,8 Ο πλέον σοφός και ικανός καλλιτέχνης από τους εργάτας ανέλαβε και κατεσκεύασε τας ιερατικές στολὰς του αρχιερέως Ααρών, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσήν.
- Εξ. 36,9 καὶ ἐποίησε τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης.
- Εξ. 36,9 Κατεσκεύασε, δηλαδή, την επωμίδα από χρυσὰ νήματα, από ὑφασμα χρώματος κυανού, βαθέως ερυθρού και κοκκίνου. Εχρησιμοποίησεν επίσης και ὑφασμα από στριμμένον λινόν.
- Εξ. 36,10 καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τρίχες, ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρῃ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένη, ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό·
- Εξ. 36,10 Ἐκοψε δια την επωμίδα και ἐλέπτυνε φύλλα χρυσοῦ εἰς τρίχας, ὥστε να συνυφανθούν αυταὶ με το λινόν ὑφασμα, χρώματος κυανού, βαθέως ερυθρού και κοκκίνου, κλωσμένου και στριμμένου· ἔργον υφαντὸν ἦτο αὐτό που ἔκαμαν.
- Εξ. 36,11 ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον καθ’ ἑαυτὸ
- Εξ. 36,11 Κατεσκεύασαν τας επωμίδας, δύο υφάσματα, ὥστε να πῖπτουν ἐμπροσθεν και ὀπισθεν των ὤμων, συνδεδεμένα μεταξύ των με ταινίας.
- Εξ. 36,12 ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 36,12 Τα τεμάχια αυτὰ εἶχον κατασκευασθῆ εκ της αυτης ὕλης, δηλαδή με χρυσὰ νήματα, με νήματα λινού κυανὰ, πορφυρά, κόκκινα με κλωστὰς στριμμένας, ὅπως εἶχε διατάξει ο Κυριος.
- Εξ. 36,13 καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισσειαλωμένους χρυσίῳ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐγκόλαμμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ·
- Εξ. 36,13 Ἐκαμαν και τους δύο λίθους του σμαράγδου να κουμβώνουν με πόρπην επιχρυσωμένους, λειους, ἐπὶ των οποιῶν εἶχον σκαλίσει κατὰ τρόπον ἀνάγλυφον, ὅπως εἰς σφραγίδα, τα ονόματα των υἱῶν Ἰακώβ.
- Εξ. 36,14 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 36,14 Ἐτοποθέτησεν αυτους στους ωμους της επωμίδος, δια να ενθυμηται ο Θεός τας φυλάς του Ἰσραὴλ, ὅπως ο ἴδιος εἶχε διατάξει στον Μωϋσήν.
- Εξ. 36,15 Καὶ ἐποίησαν λογεῖον, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλία κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης·
- Εξ. 36,15 Κατεσκεύασαν ἐπειτα το Λογεῖον, υφαντὸν κεντητὸν, ἐπεξεργασμένον, ὅπως ἦτο και η επωμίς, με χρυσὰ νήματα συνυφασμένα με λινὰ στριμμένα νήματα χρώματος κυανού και βαθέως ερυθρού και κοκκίνου.
- Εξ. 36,16 τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον, σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος, διπλοῦν.
- Εξ. 36,16 Διπλωνόμενον εἰς δύο το Λογεῖον εἶχε σχῆμα τετράγωνον μιας σπιθαμῆς το μήκος και μιας σπιθαμῆς το πλάτος.
- Εξ. 36,17 καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὑφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων, σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάρραδος, ὁ στίχος ὁ εἶς·
- Εξ. 36,17 Με αὐτό συνυφάνθη και ὑφασμα, γεμάτο από πολυτίμους λίθους εἰς τέσσαρας σειράς. Η πρώτη σειρά των πολυτίμων λίθων ἦσαν· Σαρδιον, τοπάζιον και σμάρραδος.
- Εξ. 36,18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεῦτερος, ἄνθραξ καὶ σάπφειρος καὶ ἴασπις·
- Εξ. 36,18 Η δευτέρα σειρά ἦτο· Ἀνθραξ πολυτίμος, σάπφειρος και ἴασπις.
- Εξ. 36,19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀγάτης καὶ ἀμέθυστος·
- Εξ. 36,19 Η τρίτη σειρά ἦσαν λιγύριον, ἀγάτης και ἀμέθυστος.
- Εξ. 36,20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον· περικεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ.
- Εξ. 36,20 Η τετάρτη σειρά ἦτο· Χρυσόλιθος, βηρύλλιον και ὀνύχιον. Αυτὰ ἦσαν περιχρυσωμένα και συνδεδεμένα μεταξύ των με χρυσὰ νήματα.
- Εξ. 36,21 καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος, εἰς τὰς δώδεκα φυλάς.
- Εξ. 36,21 Οἱ πολυτίμοι αυτοὶ λίθοι ἦσαν δώδεκα κατὰ τον αριθμὸν των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραὴλ, χαραγμένοι ὡσάν σφραγίδες, ἕκαστος από τους οποιους εἶχε σκαλισμένον ἓνα ὄνομα εκ των δώδεκα φυλῶν του Ἰσραὴλ.
- Εξ. 36,22 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσοὺς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ·

- Εξ. 36,22 Κατεσκεύασαν δια το Λογείον κρόσσια πλεγμένα μεταξύ των εν είδει πλεκτού σχοινίου από νήματα εκ καθαρού χρυσοῦ.
- Εξ. 36,23 καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπίδισκας χρυσαῖς καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς
- Εξ. 36,23 Κατεσκεύασαν δύο χρυσὰς πόρπας, με μορφήν μικρὰς ἀσπίδος καὶ δύο χρυσοῦς δακτυλίους.
- Εξ. 36,24 καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἄμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογείου·
- Εξ. 36,24 Ἔθεσαν τοὺς δύο χρυσοῦς δακτυλίους εἰς τὰς δύο ἄνω γωνίας του Λογείου,
- Εξ. 36,25 καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἄμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογείου καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια
- Εξ. 36,25 ἐπέρασαν τὰ χρυσὰ σχοινία στους δακτυλίους τῶν δύο γωνιῶν του Λογείου καὶ τὰ δύο ἄλλα ἄκρα τῶν σχοινίων συνέδεσαν με δύο κρίκους,
- Εξ. 36,26 καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον.
- Εξ. 36,26 που ἔθεσαν εἰς τὰς δύο πόρπας, τὰς ὑπὸ μορφήν μικρῶν ἀσπίδων, τὰς εὐρισκομένας στους ὦμους τῆς ἐπωμίδος πρὸς τὸ πρόσθιον μέρος. Ἐτσι δε συνέδεσαν τὸ Λογείον καὶ τὴν ἐπωμίδα στο ἄνω μέρος.
- Εξ. 36,27 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογείου καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν.
- Εξ. 36,27 Κατεσκεύασαν ἀκόμη δύο ἄλλους χρυσοῦς δακτυλίους, τοὺς οὗσιους ἔθεσαν εἰς τὰ δύο ἄλλα, τὰ κάτω, ἄκρα του Λογείου, εἰς τὰ ἄκρα του ὀπισθίου μέρους τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν.
- Εξ. 36,28 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἄμφοτέροις τοὺς ὦμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος.
- Εξ. 36,28 Κατεσκεύασαν ἐπίσης δύο ἄλλους δακτυλίους χρυσοῦς, τοὺς οὗσιους ἔθεσαν εἰς τὰ δύο τμήματα τῆς ἐπωμίδος ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἐμπρὸς στο κάτω μέρος ἐκεῖ, ὅπου γίνεται ἡ σύνδεσις Λογείου καὶ ἐπωμίδος ἀνωθεν τῆς ζώνης, με τὴν ὁποῖαν δένεται ἡ ἐπωμίς.
- Εξ. 36,29 καὶ συνέσφιξε τὸ λογείον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλαῖται τὸ λογείον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 36,29 Συνέσφιξε τὸ Λογείον δια τῶν δακτυλίων του με τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνδεομένους μεταξύ των με ταινίαν κυανὴν καὶ προσδεδεμένους στο ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, δια να μὴ χαλαρώνεται καὶ πίπτει ἀπὸ τὴν ἐπωμίδα τὸ Λογείον, ὅπως εἶχε διατάξει τὸν Μωϋσῆν ὁ Κύριος.
- Εξ. 36,30 Καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὑφαντὸν, ὄλον ὑακίνθινον·
- Εξ. 36,30 Κατεσκεύασαν τὸν υποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἔργον ὑφαντὸν ἐξ ὀλοκλήρου κυανοῦ.
- Εξ. 36,31 τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διῦφασμένον συμπλεκτὸν, ὡς ἔχον κύκλω τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον.
- Εξ. 36,31 Το περιστόμιον του υποδύτου ἦτο στο μέσον αὐτοῦ ἰδιαίτερος ὑφασμένον, πλεκτὸν καὶ ἔχον κύκλω του περιστομίου οὐγίαν ἀντοχῆς, ὥστε να μὴ σχίζεται.
- Εξ. 36,32 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοῖσκους, ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης
- Εξ. 36,32 Εἰς τὸ κάτω μέρος του υποδύτου ἐκέντησαν ἀνθισμένης ροιδιάς ροιδάκια ἀπὸ νῆμα λινὸν γνεσμένον, χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου ἀπὸ νήματα λινὰ στριμμένα.
- Εξ. 36,33 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλω ἀνά μέσον τῶν ῥοῖσκων·
- Εξ. 36,33 Κατεσκεύασαν μικροὺς κώδωνας χρυσοῦς, τοὺς οὗσιους ἔθεσαν κύκλω στο κάτω μέρος του υποδύτου ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁμοιώματα τῶν καρπῶν τῆς ροιδιάς.
- Εξ. 36,34 κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοῖσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 36,34 Ἐτσι δε κύκλω στο κάτω μέρος του υποδύτου ὑπῆρχεν ἀνά ἓνας χρυσοῦς κωδωνίσκος καὶ ἀνά ἓν ὁμοίωμα καρποῦ ροιδιάς, δια να λειτουργῇ ὁ ἀρχιερεὺς, φέρων τὰ ἄμφια αὐτά, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.
- Εξ. 36,35 Καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὑφαντὸν, Ἄρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
- Εξ. 36,35 Κατεσκεύασαν ἐπίσης δια τὸν Ἄρων καὶ τοὺς υἱοὺς του χιτῶνας ἀπὸ λινὸν ὕφασμα ὑφαντοῦς.
- Εξ. 36,36 καὶ τὰς κιθάρεις ἐκ βύσσου καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελῆ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης
- Εξ. 36,36 Καὶ τὰς κιθάρεις καὶ τὴν μίτραν ἀπὸ λινὸν ἐκλεκτὸν ὕφασμα, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰς περισκελίδας τῶν ἀπὸ λεπτὸν καὶ στριμμένον λινὸν ὕφασμα,
- Εξ. 36,37 καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου, ἔργον ποικιλτοῦ, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.
- Εξ. 36,37 καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ νήματα στριμμένα λινὰ χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, ἔργον εἰδικοῦ

τεχνίτου διακοσμητού, όπως είχε διατάξει ο Κύριος τον Μωϋσὴν.

- Εξ. 36,38 Καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσοῦ καθαροῦ·
Εξ. 36,38 Κατεσκεύασαν ἀπὸ καθαρὸν χρυσίον τὸ χρυσοῦν πέταλον, αφιερωμένον στὸν ἅγιον Θεόν.
Εξ. 36,39 καὶ ἔγραψεν ἐπ’ αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγίδος Ἁγίασμα Κυρίῳ·
Εξ. 36,39 Εχάραξε δε ἐπ’ αὐτοῦ εἰδικὸς τεχνίτης ἀνάγλυφα γράμματα εἰς μορφήν σφραγίδος τὰς λέξεις “Ἁγίασμα Κυρίῳ”.
Εξ. 36,40 καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωϋσῆι.
Εξ. 36,40 Εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ ἐθύσαν κυανὴν ταινίαν, ὥστε νὰ προσδένεται στερεὰ στὸ ἄνω μέρος τῆς μίτρας, ὥπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσὴν.

ΕΞΟΔΟΣ 37 (Μασ.36, 8)

- Εξ. 37,1 Καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνῇ δέκα αὐλαίας,
Εξ. 37,1 Κατεσκεύασαν δια τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου δέκα τεμάχια υφάσματος.
Εξ. 37,2 ὀκτῶ καὶ εἴκοσι πήχεων μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς (τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις) καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς.
Εξ. 37,2 Το μήκος ἐκάστου ἀπὸ αὐτὰ ἦτο εἴκοσι οκτῶ πήχεις καὶ τὸ πλάτος τοῦ τέσσαρες πήχεις, αὐτὰς τὰς διαστάσεις εἶχον ὅλα τὰ τεμάχια.
Εξ. 37,3 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφάντου Χερουβίμ,
Εξ. 37,3 Κατεσκεύασαν τὸ καταπέτασμα ἀπὸ λινὸν γνεσμένον ὑφασμα, χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, ἀπὸ λεπτὸν λινὸν στριμμένον ὑφασμα. Ἐπ’ αὐτοῦ εἰδικὸς τεχνίτης ὑφανε Χερουβίμ.
Εξ. 37,4 καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κατακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ.
Εξ. 37,4 Το καταπέτασμα τοῦτο ἐθέσαν εἰς τέσσαρας ἀπὸ ξύλα ἀσήπτα στύλους, ἐπιχρυσωμένους καὶ τῶν ὁποίων τὰ κιονόκρανα ἦσαν χρυσά, αἱ δε τέσσαρες βάσεις τῶν ἀργυραῖ.
Εξ. 37,5 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφάντου Χερουβίμ,
Εξ. 37,5 Κατεσκεύασαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου ἀπὸ νήματα χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὑφασμα, καὶ ἐπ’ αὐτοῦ εἰδικὸς τεχνίτης ὑφανε Χερουβίμ.
Εξ. 37,6 καὶ τοὺς στύλους αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρίκους· καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχρύσωσαν χρυσίῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ. (Μασ. 38, 9)
Εξ. 37,6 Δια τὴν ἀνάρτησιν αὐτοῦ κατεσκεύασαν πέντε στύλους καὶ τοὺς κρίκους. Τὰ κιονόκρανα καὶ τὰς ράβδους ἀναρτήσεως ἐπεχρύσωσαν. Τὰ πέντε βάθρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζοντο οἱ στύλοι, ἦσαν χαλκὰ.
Εξ. 37,7 Καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν· τὰ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἑφ’ ἑκατὸν,
Εξ. 37,7 Κατεσκεύασαν τὴν αὐλὴν. Τὰ πρὸς νότον παραπετάσματα τῆς αὐλῆς ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὑφασμα δια μήκος χώρου ἑκατὸν πήχεων. Ὁμοίως κατασκευῆς καὶ ἰσῶν διαστάσεων ἦσαν καὶ τὰ παραπετάσματα τῆς βορείου πλευρᾶς.
Εξ. 37,8 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι·
Εξ. 37,8 Οἱ στῦλοι ἐκάστης πλευρᾶς δια τὴν ἀνάρτησιν τῶν παραπετασμάτων ἦσαν εἴκοσι, τὰ δε βάθρα τῶν στύλων ἐπίσης εἴκοσι.
Εξ. 37,9 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἑφ’ ἑκατὸν καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον ἑκατὸν ἑφ’ ἑκατὸν, καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι·
Εξ. 37,9 Ἡ βορεία πλευρὰ τῆς αὐλῆς ἦτο ἑκατὸν πήχεων μήκους καὶ ἡ νοτία πλευρὰ αὐτῆς ἑκατὸν πήχεων μήκους. Οἱ στῦλοι ἐκάστης πλευρᾶς ἦσαν εἴκοσι καὶ τὰ βάθρα τῶν στύλων εἴκοσι.
Εξ. 37,10 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖα πενήτηκοντα πήχεων, στῦλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα·
Εξ. 37,10 Πρὸς δυσμᾶς ἦσαν παραπετάσματα μήκους πενήτηκοντα πήχεων, οἱ στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων δέκα.
Εξ. 37,11 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πενήτηκοντα πήχεων, ἰστία
Εξ. 37,11 Ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ ἦτο μήκους πενήτηκοντα πήχεων. Τὰ παραπετάσματα αὐτῆς,
Εξ. 37,12 πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νότον, καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς,
Εξ. 37,12 πρὸς τὸ ἐν μέρος ἦσαν μήκους δεκαπέντε πήχεων, οἱ στῦλοι αὐτῶν ἦσαν τρεῖς καὶ τὰ βάθρα τῶν στύλων τρία.
Εξ. 37,13 καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἔθεν καὶ ἔθεν κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς αὐλαῖα πεντεκαίδεκα πήχεων,

- καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς.
Εξ. 37,13 Το αὐτὸ ἦτο καὶ δια το ἄλλο μέρος, ὥστε εκατέρωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἦσαν παραπετάσματα μήκους δεκαπέντε πήχεων κρεμάμενα εἰς τρεῖς στύλους, οἱ ὁποῖοι πάλιν ἐστηρίζοντο εἰς τρία βάθρα.
- Εξ. 37,14 πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης,
Εξ. 37,14 Ὅλα τα παραπετάσματα τῆς Σκηνῆς ἦσαν ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὕφασμα.
Εξ. 37,15 καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ, πάντες οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς.
Εξ. 37,15 Αἱ βάσεις τῶν στύλων ἦσαν χαλκαῖ καὶ τὰ ἀγκίστρα αὐτῶν ἀργυρά, τὰ κιονόκρανά τῶν ἐπηργυρωμένα, ὅπως ἐπίσης ἐπηργυρωμένοι ἦσαν ὅλοι οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς.
- Εξ. 37,16 καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης, εἴκοσι πήχεων τὸ μήκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμενον τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς·
Εξ. 37,16 Το παραπέτασμα τῆς πύλης ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς αὐλῆς ἦτο ἔργον κεντητόν, ἀπὸ λινὸν στριμμένον ὕφασμα χρώματος κυανοῦ, πορφυροῦ καὶ κοκκίνου, μήκους εἴκοσι πήχεων. Το ὕψος τῶν στύλων, ὅπως καὶ ἡ μετὰ τῶν ἀπόστασις, ἦσαν πέντε πήχεις, ὅσον ἦτο το ὕψος τῶν ἄλλων παραπετασμάτων τῆς αὐλῆς.
- Εξ. 37,17 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ·
Εξ. 37,17 Οἱ στῦλοι τῆς πύλης αὐτῆς ἦσαν τέσσαρες καὶ τὰ βάθρα τῶν τέσσαρα χαλκά, τὰ ἀγκίστρα τῶν ἀργυρά, τὰ δε κιονόκρανά τῶν ἐπηργυρωμένα.
- Εξ. 37,18 καὶ πάντες οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλω χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ.
Εξ. 37,18 Ὅλοι οἱ πάσσαλοι γύρω ἀπὸ τὴν αὐλὴν ἦσαν χαλκοῖ ἐπηργυρωμένοι.
Εξ. 37,19 Καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὰ συνετάγη Μωυσῆ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως.
Εξ. 37,19 Αὕτη ἦτο ἡ σύνθεσις, ἡ κατασκευὴ, τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου σύμφωνα με τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, δια να λειτουργοῦν εἰς αὐτὴν οἱ Λευῖται ἐποπτευόμενοι ἀπὸ τὸν Θαμαρ, υἱὸν τοῦ Ἀαρῶν τοῦ ἀρχιερέως.
- Εξ. 37,20 καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρίου, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐποίησε καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ,
Εξ. 37,20 Ὁ Βεσελεὴλ, ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρίου, ἀπὸ τὴν φυλὴν Ἰούδα, ἐκάμεν, ὅπως διέταξεν ὁ Κύριος τὸν Μωϋσῆν.
Εξ. 37,21 καὶ Ἐλιάβ ὁ τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ὃς ἤρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτὰ καὶ ποικιλτικὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ.
Εξ. 37,21 Καὶ ὁ Ἐλιάβ, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχισαμάχ ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Δαν, ἦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπρωτοστάτησε καὶ ἐπεστάτησεν εἰς τα ὑφαντὰ, τὰ ραπτὰ καὶ τὰ κεντητὰ υφάσματα, χρώματος κοκκίνου καὶ ἀπὸ νήματα λινού.

ΕΞΟΔΟΣ 38 (Μασ. 37,1)

- Εξ. 38,1 Καὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτόν.
Εξ. 38,1 Ὁ Βεσελεὴλ κατεσκεύασεν ἀκόμη καὶ τὴν Κιβωτόν τοῦ Μαρτυρίου.
Εξ. 38,2 καὶ κατεχρύσωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν.
Εξ. 38,2 Τὴν ἐπεχρύσωσεν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς με καθαρὸν χρυσόν.
Εξ. 38,3 καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον,
Εξ. 38,3 Κατεσκεύασεν στο χυτήριον καὶ ἐτοποθέτησεν εἰς αὐτὴν τέσσαρας χρυσοῦς δακτυλίους, δύο εἰς τὴν μίαν πλευρὰν καὶ δύο εἰς τὴν ἄλλην,
Εξ. 38,4 εὐρεῖς τοῖς διωστήρσιν ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς.
Εξ. 38,4 εὐρεῖς, ὥστε να εἰσέρχωνται εὐκόλως οἱ ἀναφορεῖς δια τὴν ἄρσιν καὶ μεταφορὰν αὐτῆς.
Εξ. 38,5 καὶ ἐποίησε τὸ ἰλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ
Εξ. 38,5 Ἐπάνω εἰς τὴν Κιβωτόν κατεσκεύασε τὸ ἰλαστήριον ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν,
Εξ. 38,6 καὶ τοὺς δύο Χερουβίμ χρυσοῦς,
Εξ. 38,6 καὶ τὰ δύο χρυσὰ Χερουβίμ.
Εξ. 38,7 Χερουὺβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἰλαστηρίου τὸ ἐν καὶ Χερουὺβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἰλαστηρίου τὸ δεύτερον,
Εξ. 38,7 Ἐνα Χερουβίμ στο ἓνα ἄκρον τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ἄλλο Χερουβίμ στο ἄλλο ἄκρον,
Εξ. 38,8 σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον.
Εξ. 38,8 τα ὁποῖα με τὰς πτέρυγας αὐτῶν σκιάζουν τὸ ἰλαστήριον.
Εξ. 38,9 Καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ·
Εξ. 38,9 Κατεσκεύασε τὴν τράπεζαν τῆς Προθέσεως ἀπὸ καθαρὸν χρυσόν.

- Εξ. 38,10 και ἔχωνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνός καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τοῖς διωστήησιν ἐν αὐτοῖς.
- Εξ. 38,10 Εἰς το χυτήριον κατασκεύασε τέσσαρες δακτυλίους καὶ προσήρμοσε δύο ἐπὶ τῆς μίας πλευράς καὶ δύο ἐπὶ τῆς ἄλλης, ευρεῖς, ὥστε νὰ διέρχωνται ἐντὸς αὐτῶν οἱ ἀναφορεῖς δια τὴν ἄρσιν καὶ μεταφορῶν αὐτῆς.
- Εξ. 38,11 καὶ τοὺς διωστήηρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησε καὶ κατεχρύσωσεν αὐτοὺς χρυσίῳ.
- Εξ. 38,11 Κατεσκεύασε τοὺς ἀναφορεῖς τῆς Κιβωτοῦ καὶ τοὺς ἀναφορεῖς τῆς Τραπέζης, τοὺς ὁποίους καὶ ἐπεχρύσωσε.
- Εξ. 38,12 καὶ ἐποίησε τὰ σκεῦη τῆς τραπέζης, τὰ τε τρυβλία καὶ τὰς θυῖσκάς καὶ τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσει ἐν αὐτοῖς, χρυσᾶ.
- Εξ. 38,12 Κατεσκεύασε τὰ σκεῦη τῆς Τραπέζης, τὰ πινάκια, τὰς λιβανοθήκας, τὰ ποτήρια καὶ τὰ ἄλλα ποτήρια δια τὰς σπονδὰς τοῦ οἴνου, ποὺ θὰ προσέφεραν οἱ ἱερεῖς, ὅλα χρυσᾶ.
- Εξ. 38,13 Καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν, ἣ φωτίζει, χρυσοῦν,
- Εξ. 38,13 Κατεσκεύασε τὴν ἐπτάφωτον λυχνίαν, ἣ ὁποία φωτίζει, χρυσοῦν, στερεάν·
- Εξ. 38,14 στερεάν τὸν καυλόν, καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς·
- Εξ. 38,14 ἔκαμε τὸν κεντρικὸν στύλον καὶ τοὺς πλαγίους βραχίονας ἐκατέρωθεν τοῦ κεντρικοῦ στύλου.
- Εξ. 38,15 ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες, τρεῖς ἐκ τούτου, καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξισοῦμενοι ἀλλήλοις·
- Εξ. 38,15 Οἱ βραχίονες ἀνήρχοντο ὡς βλαστοὶ πλαγίως καὶ ἄνω, τρεῖς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ τρεῖς ἀπὸ τὸ ἄλλο, καταλήγοντες στο αὐτὸ ὕψος μεταξὺ τῶν.
- Εξ. 38,16 καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν, ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν· καὶ τὰ ἐνθέμια ἐξ αὐτῶν, ἵνα ὧσιν οἱ λύχνοι ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἔβδομον, τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν·
- Εξ. 38,16 Εἰς τὰ ἄνω ἄκρα αὐτῶν υπήρχον ανοικτὰ εἰς σχῆμα καρύου τὰ λαμπάδια. Εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὰ υπήρχον υποδοχαί, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐτίθεντο οἱ λύχνοι τοῦ ἐλαίου. Ἡ ἐβδόμη υποδοχὴ εὐρίσκετο στο ἄκρον τοῦ λαμπαδίου ἄνω εἰς τὴν κορυφὴν. Ἡ λυχνία αὐτὴ εἶναι στερεὰ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου χρυσοῦ.
- Εξ. 38,17 καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσαῖς καὶ τὰς ἐπαρυστριδας αὐτῶν χρυσαῖς. (Μασ. ΛΣΤ 34-36)
- Εξ. 38,17 Ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν λυχνίαν υπήρχον ἑπτὰ λύχνοι χρυσοῖ, ὅπως ἐπίσης χρυσαῖ ἦσαν οἱ λαβίδες καὶ χρυσοὶ οἱ ἐλαιοχύται (τὰ λαδικά).
- Εξ. 38,18 Οὗτος περιηγύρωσε τοὺς στύλους καὶ ἔχωνευσε τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ κατεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος χρυσίῳ καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσαῖς.
- Εξ. 38,18 Ὁ Βεσελεὴλ οὗτος ἐπηργύρωσε τοὺς στύλους τῆς Σκηνῆς καὶ δι' ἕκαστον στύλον ἔκαμε χυτοὺς καὶ προσήρμοσε χρυσοὺς δακτυλίους. Ἐπεχρύσωσε τοὺς μοχλοὺς, ἐπεχρύσωσε τοὺς στύλους τοῦ παραπετάσματος καὶ κατεσκεύασε χρυσὰ τὰ ἀγκιστρα.
- Εξ. 38,19 οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς.
- Εξ. 38,19 Αὐτὸς ἐπίσης κατεσκεύασε χρυσοὺς τοὺς κρίκους τῆς Σκηνῆς καὶ χαλκοὺς τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς κρίκους, δια τῶν ὁποίων ἀπλώνεται τὸ ἐπάνω σκέπασμα τῆς Σκηνῆς.
- Εξ. 38,20 οὗτος ἔχωνευσε τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς καὶ ἀγκύλας ἐποίησε τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων· οὗτος περιηγύρωσεν αὐτάς. (Μασ. ΛΗ 20)
- Εξ. 38,20 Αὐτὸς κατεσκεύασεν εἰς χυτήριον τὰ ἀργυρὰ κιονόκρανα τῶν στύλων τῆς Σκηνῆς καὶ τὰ χαλκὰ κιονόκρανα τῶν στύλων τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς, τῆς θύρας τῆς αὐλῆς καὶ τὰ ἀργυρὰ ἀγκιστρα ἐπὶ τῶν στύλων. Αὐτὸς τὰ ἐπαργύρωσε.
- Εξ. 38,21 οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς.
- Εξ. 38,21 Αὐτὸς κατεσκεύασε τοὺς πασσάλους τῆς Σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς.
- Εξ. 38,22 οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορὲ συναγωγῆς.
- Εξ. 38,22 Αὐτὸς ἔκαμε τὸ χαλκοῦν θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων, ἀπὸ τὰ χαλκὰ πυροδοχεῖα, τὰ ὁποία ἀνήκον στοὺς ἀνδρας, τοὺς ἐπαναστατήσαντας κατὰ τοῦ Μωϋσέως μαζὴ με τὴν ομάδα τοῦ Κορέ.
- Εξ. 38,23 οὗτος ἐποίησε πάντα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας τὰς χαλκᾶς.
- Εξ. 38,23 Αὐτὸς κατεσκεύασεν ὅλα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου, τὸ πυροδοχεῖον, τὸ βᾶθρον, τὰς φιάλας καὶ τὰς χαλκᾶς λαβίδας τοῦ κρέατος.
- Εξ. 38,24 οὗτος ἐποίησε θυσιαστηρίῳ παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος

- αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ
θυσιαστηρίου χαλκοῦς, εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς ὥστε αἶρην ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον. (Μασ. ΛΖ 29)
- ΕΞ. 38,24 Αὐτὸς κατασκεύασε περικάλυμμα δια τὰς πλευράς του θυσιαστηρίου τῶν ολοκαυτωμάτων, ἔργον δικτυωτὸν κάτω
ἀπὸ τὴν ἐστίαν του πυρός. Αὐτὸ ἐφθανε ἕως το ἡμισυ ὑψὸς του θυσιαστηρίου. Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας του
δικτυωτοῦ αὐτοῦ περικαλύμματος ἐθέσε τέσσαρας χαλκοὺς δακτυλίους, εὐρεῖς, ὥστε ευκόλως νὰ εἰσέρχονται οἱ
μοχλοὶ δια τὴν ἄρσιν καὶ μεταφορὰν του θυσιαστηρίου.
- ΕΞ. 38,25 οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος, καθαρὸν ἔργον μυρεψοῦ.
(Μασ. ΛΗ 8)
- ΕΞ. 38,25 Αὐτὸς κατεσκεύασε τὸ ἅγιον ἔλαιον τῆς χρίσεως, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ σύνθετον ἀπὸ εὐώδεις ὑλας θυμίαμα, ἀγνόν
καὶ σπουδαῖον ἔργον αρωματοποιού.
- ΕΞ. 38,26 οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν
νηστευσαῶν, αἱ ἐνήστεισαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν·
(Μασ. Μ 30-31)
- ΕΞ. 38,26 Ο ἴδιος κατεσκεύασε τὸν χαλκοῦν λουτήρα καὶ τὴν χαλκῆν του βάσιν ἀπὸ τὰ χάλκινα κάτοπτρα τῶν γυναικῶν, αἱ
οποῖαι μάλιστα ἐνήστεισαν πλησίον εἰς τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς του Μαρτυρίου, κατὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποῖαν
ἐστήνετο ἡ Σκηνή.
- ΕΞ. 38,27 καὶ ἐποίησε τὸν λουτήρα, ἵνα νίπωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν
καὶ τοὺς πόδας· εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύονται πρὸς τὸ
θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- ΕΞ. 38,27 Κατεσκεύασε τὸν λουτήρα, δια νὰ νίπτουν ἀπὸ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τῶν ο Μωϋσῆς, ο Ααρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ του. Αὐτοί, ὅταν εἰσῆρχοντο εἰς τὴν Σκηνὴν του Μαρτυρίου ὅταν πρᾶσῆρχοντο νὰ προσφέρουν θυσίας
στο θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων, ἐνίπτοντο ἀπὸ τὸ ὕδωρ του λουτήρος, ὅπως εἶχε διατάξει ὁ Θεὸς στον
Μωϋσῆν.

ΕΞΟΔΟΣ 39 (Μασ. 38,24)

- ΕΞ. 39,1 Πᾶν τὸ χρυσίον, ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσοῦ τοῦ τῆς
ἀπαρχῆς, ἑνέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον·
- ΕΞ. 39,1 Ὅλος ὁ χρυσός, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποιήθη δια τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν ἱερῶν σκευῶν προήρχετο ἀπὸ τὴν
αυθόρμητον προσφορὰν του λαοῦ. Ἐφθασε δε τὰ εἴκοσι ἑνέα τάλαντα καὶ ἑπτακοσίους εἴκοσι σίκλους, ἀπὸ
αυτοῦς που κυκλοφοροῦν εἰς τὴν ἱεράν Σκηνὴν.
- ΕΞ. 39,2 καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι
ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι, δραχμὴ μία τῆ κεφαλῆ τὸ ἡμισυ τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν
ἅγιον,
- ΕΞ. 39,2 Τα αφιερώματα του αργύρου ἀπὸ τοὺς ἀριθμηθέντας ἀνδρας, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν, ἐκ του ὅλου πλήθους τῶν
Ἰσραηλιτῶν ἀνήλθον εἰς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους. Καθένας
προσέφερε μίαν δραχμὴν, ἡ ὁποία ἦτο τὸ ἡμισυ του σίκλου καὶ ὁ ὁποῖος σίκλος αὐτὸς μόνος ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὴν
Σκηνὴν.
- ΕΞ. 39,3 πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι
πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα.
- ΕΞ. 39,3 Ἦτο δε τὸ ποσὸν του αργύρου τόσον, διότι ὅλοι οἱ Ἰσραηλίται οἱ ἀριθμηθέντες κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἀπὸ
εἰκοσαετοῦς καὶ ἄνω ἀνήλθον εἰς ἑξακοσίας τρεῖς χιλιάδες πεντακοσίους πενήκοντα.
- ΕΞ. 39,4 καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατῶν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς
τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος,
- ΕΞ. 39,4 Τα ἑκατὸν τάλαντα του προσφερθέντος αργύρου ἐχρησιμοποίησαν δια τὴν χώνευσιν καὶ χύσιν τῶν ἑκατῶν
κιονοκράνων τῆς Σκηνῆς καὶ τῶν ἑκατῶν κιονοκράνων του παραπετάσματος.
- ΕΞ. 39,5 ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῆ κεφαλίδι.
- ΕΞ. 39,5 Ἐκατὸν ἦσαν τὰ κιονόκρανα, ἑκατὸν ἦσαν καὶ τὰ διατεθέντα τάλαντα, ἕνα τάλαντον δια κάθε κιονόκρανον.
- ΕΞ. 39,6 καὶ τοὺς χίλιους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις, καὶ
κατεχύρωσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς.
- ΕΞ. 39,6 Τοὺς δε χίλιους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐχρησιμοποίησε δια τὰ ἀγκίστρα (κρίκους). Αὐτῶν δε
τῶν στύλων τὰ κιονόκρανα τὰ ἐπεχύρωσε, τοὺς δε στύλους διακόσμησε.
- ΕΞ. 39,7 καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι.
- ΕΞ. 39,7 Τα αφιερώματα του χαλκοῦ ἐφθασαν τὰ ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ τοὺς χίλιους πεντακοσίους σίκλους.

- Εξ. 39,8 και έποίησαν έξ αύτοϋ τας βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοϋ μαρτυρίου
- Εξ. 39,8 Από τον χαλκόν αυτόν κατεσκεύασαν τας βάσεις της θύρας της Σκηνης του Μαρτυρίου,
- Εξ. 39,9 και τας βάσεις τῆς αύλῆς κύκλω και τας βάσεις τῆς πύλης τῆς αύλῆς και τούς πασσάλους τῆς σκηνῆς και τούς πασσάλους τῆς αύλῆς κύκλω
- Εξ. 39,9 τας κύκλω από την αυλήν βάσεις, τας βάσεις της πύλης της αυλής, τους πασσάλους της Σκηνης και τους πασσάλους κύκλω της αυλής.
- Εξ. 39,10 και τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου και πάντα τὰ σκεῦη τοῦ θυσιαστηρίου και πάντα τὰ έργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. (Μασ. ΛΘ 32)
- Εξ. 39,10 Κατεσκεύασαν ακόμη και το δικτυωτόν περικάλυμμα των πλευρών του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων, όλα τα σκεῦη του θυσιαστηρίου και όλα τα εργαλεία της Σκηνης του Μαρτυρίου.
- Εξ. 39,11 και έποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ, καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσεῖ, οὕτως έποίησαν.
- Εξ. 39,11 Όλα δε αυτά τα κατεσκεύασαν οι Ισραηλίται, όπως είχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσήν.
- Εξ. 39,12 Τὸ δὲ λοιπὸν χρυσιὸν τοῦ ἀφαιρέματος έποίησαν σκεῦη εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αύτοῖς ἐναντι Κυρίου.
- Εξ. 39,12 Με το υπόλοιπον χρυσιόν των αφιερωμάτων κατεσκεύασαν ιερά σκεῦη, δια να λειτουργοῦν με αυτά οι ιερεῖς ἐνώπιον του Κυρίου.
- Εξ. 39,13 και τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον και πορφύραν και τὸ κόκκινον έποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρών, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αύταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ.
- Εξ. 39,13 Από το υπόλοιπον ὑφασμα το κυανούν, το πορφυρούν και το κόκκινον κατεσκεύασαν ιερατικές στολὰς δια τον Ααρών, ὥστε φορῶν αυτὰς να λειτουργῆ εἰς την Σκηνήν του Μαρτυρίου.
- Εξ. 39,14 Και ἤνεγκαν τας στολὰς πρὸς Μωυσεῖν και τὴν σκηνήν και τὰ σκεῦη αὐτῆς και τας βάσεις και τούς μοχλοὺς αὐτῆς και τούς στύλους
- Εξ. 39,14 Εφεραν στον Μωϋσήν τας ιερατικές στολὰς, την Σκηνήν του Μαρτυρίου, τα σκεῦη αὐτῆς, τα βάρη, τους μοχλοὺς και τους στύλους της·
- Εξ. 39,15 και τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης και τούς διωστήρας αὐτῆς και τὸ θυσιαστήριον και πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ έφεραν την Κιβωτόν της Διαθήκης, τους αναφορεῖς αὐτῆς, το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και τα σκεῦη αὐτοῦ·
- Εξ. 39,15 και τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως και τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως και τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν το ιερὸν ἔλαιον της χρίσεως, το παρασκευασθὲν θυμίαμα, την από καθαρὸν χρυσοῦν λυχνίαν,
- Εξ. 39,16 και τούς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως, και τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς
- Εξ. 39,17 τους λύχνους αὐτῆς, τους λύχνους φωτισμοῦ, το ἔλαιον το προοριζόμενον δια το φως·
- Εξ. 39,18 και τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως και πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, και τούς ἄρτους τούς προκειμένους, την τράπεζαν της προθέσεως, όλα τα σκεῦη αὐτῆς και τους αποτεθειμένους εἰς αὐτὴν ἄρτους
- Εξ. 39,18 και τας στολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ εἰσιν Ἀαρών, και τας στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ιερατείαν
- Εξ. 39,19 τας ιερατικές στολὰς δια την ιερουργίαν στον ιερὸν τόπον, αι οποῖαι εἶναι δια τον Ααρών και τας στολὰς των υἱῶν του, τας προς ιερατικὴν χρήσιν.
- Εξ. 39,20 και τὰ ἱστία τῆς αύλῆς και τούς στύλους και τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς και τῆς πύλης τῆς αύλῆς,
- Εξ. 39,20 Εφεραν ακόμη τα παραπετάσματα της αυλής και τους στύλους, το καταπέτασμα της θύρας της σκηνης και της πύλης της αυλής,
- Εξ. 39,21 και πάντα τὰ σκεῦη τῆς σκηνῆς και πάντα τὰ έργαλεῖα αὐτῆς, και τας διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα και τὰ καλύμματα ὑάκινθινα και τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα και τούς πασσάλους και πάντα τὰ έργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου·
- Εξ. 39,21 όλα τα σκεῦη της Σκηνης και όλα τα εργαλεία αὐτῆς, τα κατεργασμένα δέρματα των κριῶν, τα βαμμένα με ἐρυθρόδανον, τα κυανὰ καλύμματα και όλα τα ἄλλα ἐπικαλύμματα, τους πασσάλους και όλα τα εργαλεία τα προοριζόμενα δια τα ἔργα της Σκηνης του Μαρτυρίου·
- Εξ. 39,22 ὅσα συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσεῖ, οὕτως έποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν.
- Εξ. 39,22 ὅσα διέταξεν ο Κυριος στον Μωϋσήν, ἔτσι κατεσκεύασαν οι Ισραηλίται όλα τα ιερά αυτὰ σκεῦη.
- Εξ. 39,23 και εἶδε Μωυσεῖς πάντα τὰ ἔργα, και ἦσαν πεποιηκότες αυτὰ ὄν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσεῖ, οὕτως έποίησαν αυτὰ· και εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσεῖς.
- Εξ. 39,23 Ο Μωϋσῆς εἶδεν όλα αυτὰ τα ἔργα, και ὅτι αυτὰ εἶχον κατασκευασθῆ ὡπως ο Κυριος διέταξεν αυτόν. Κατ' αυτόν τον τρόπον τα κατεσκεύασαν οι Ισραηλίται. Και ο Μωϋσῆς εὐλόγησεν αυτούς.

- Εξ. 40,1 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων·
Εξ. 40,1 Ο Κύριος ἐλάλησε πρὸς τον Μωϋσῆν και εἶπε·
Εξ. 40,2 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνια στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
Εξ. 40,2 κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός, εἰς τὴν εορτὴν τῆς πρωτομηνιάς, θα στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ
Μαρτυρίου.
- Εξ. 40,3 καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι
Εξ. 40,3 Θα θέσης ἐντὸς αὐτῆς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου και θα καλύψῃς τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου με τὸ
καταπέτασμα, τὸ ὁποῖον θα κρεμάσῃς ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτῆν.
- Εξ. 40,4 καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς
Εξ. 40,4 λύχνους αὐτῆς.
Εξ. 40,4 Θα φέρῃς ἐντὸς τῆς Σκηνῆς τὴν τράπεζαν και θα θέσης ἐπάνω εἰς αὐτὴν τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως. Θα φέρῃς
τὴν ἐπτάφωτον λυχνίαν και θα τοποθετήσῃς ἐπάνω εἰς αὐτὴν τοὺς λύχνους τῆς.
- Εξ. 40,5 καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα
Εξ. 40,5 καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
Εξ. 40,5 Θα θέσης τὸ χρυσοῦν θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος, δια να θυμιάτε ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ. Θα τοποθετήσῃς τὸ
ἄλλο καταπέτασμα εἰς τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου.
- Εξ. 40,6 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ περιθήσεις
Εξ. 40,6 τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἀγιάσεις κύκλῳ.
Εξ. 40,6 Θα θέσης τὸ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων πλησίον και ἀπέναντι τῆς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου, θα
σκεπάσῃς ὅλην τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, θα ἀγιάσῃς και θα καθιερώσῃς ὅλον τὸν κύκλῳ αὐτῆς χώρον.
- Εξ. 40,7 καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ
Εξ. 40,7 πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς καὶ ἔσται ἁγία.
Εξ. 40,7 Θα λάβῃς τὸ πρὸς χρίσιν ἅγιον ἔλαιον και θα χρίσῃς με αὐτὸ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου και ὅλα ὅσα ὑπάρχουν
ἐντὸς αὐτῆς. Με τὴν χρίσιν αὐτὴν θα ἀγιάσῃς και θα καθιερώσῃς αὐτὴν και ὅλα τὰ σκεῦη αὐτῆς και ἔτσι θα εἶναι ἡ
Σκηνὴ ἁγία.
- Εξ. 40,8 καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ.
Εξ. 40,8 Θα χρίσῃς με τὸ ἅγιον αὐτὸ ἔλαιον τὸ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων και ὅλα τὰ σκεῦη τοῦ.
Εξ. 40,9 καὶ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων.
Εξ. 40,9 Ἔτσι θα ἀγιάσῃς τὸ θυσιαστήριον τοῦτο και θα εἶναι αὐτὸ ἀγιώτατον.
- Εξ. 40,10 καὶ προσάξεις Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς
Εξ. 40,10 ὕδατι
Εξ. 40,10 Θα οδηγήσῃς τὸν Ααρὼν και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου και θα λούσῃς
αὐτοὺς με τὸ ὕδωρ.
- Εξ. 40,11 καὶ ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τὰς ἁγίας καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ ἀγιάσεις αὐτὸν, καὶ ἱερατεύσει μοι·
Εξ. 40,11 Θα ἐνδύσῃς τὸν Ααρὼν με τὰς ἱερατικὰς στολὰς, θα τὸν χρίσῃς με τὸ ἱερὸν ἔλαιον, θα καθιερώσῃς ἔτσι αὐτὸν και
τότε θα ἀξιωθῇ αὐτὸς να λειτουργῇ εἰς ἐμέ.
- Εξ. 40,12 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας
Εξ. 40,12 Θα οδηγήσῃς ἐπίσης τοὺς υἱοὺς τοῦ ἐκεῖ προ τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου και θα ἐνδύσῃς αὐτοὺς με τοὺς ἱεροὺς
χιτῶνας·
- Εξ. 40,13 καὶ ἀλείψεις αὐτοὺς, ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ ἱερατεύσουσί μοι· καὶ ἔσται ὥστε εἶναι
Εξ. 40,13 αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.
Εξ. 40,13 θα χρίσῃς αὐτοὺς, ὅπως ἔχρισες και τὸν πατέρα των, δια να ἀξιωθοῦν να ἱερατεύουν δι' ἐμέ εἰς τὴν Σκηνὴν. Αὐτὸ
δε τὸ χρίσμα με τὸ ἱερὸν ἔλαιον θα εἶναι χρίσμα ἱερωσύνης παντοτεινὸν στους ἀπογόνους αὐτῶν”.
- Εξ. 40,14 καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε.
Εξ. 40,14 Ο Μωϋσῆς ἐξετέλεσεν ὅλα ὅσα διέταξεν αὐτὸν ὁ Κύριος. Ἔτσι ἔκαμε.
Εξ. 40,15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, νομηνια ἐστάθη
Εξ. 40,15 ἡ σκηνή·
Εξ. 40,15 Κατὰ τὸν πρώτον μῆνα τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξόδου των Ἰσραηλιτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὴν εορτὴν τῆς
πρωτομηνιάς ἐστήθη ἡ Σκηνή.
- Εξ. 40,16 καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλε τοὺς μοχλοὺς καὶ ἔστησε τοὺς
Εξ. 40,16 στύλους
Εξ. 40,16 Ἔστησεν ὁ Μωϋσῆς, (δια των ἐδικῶν τεχνιτῶν) τοὺς στύλους και τὰ ἄλλα ξύλα τῆς Σκηνῆς, ἐτοποθέτησε τὰ
κιονόκρανα των στύλων, και διεπέρασε τοὺς μοχλοὺς στους κρῖκους των στύλων, ἀφοῦ εἶχε στήσει τοὺς στύλους.
- Εξ. 40,17 καὶ ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ’ αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ
Εξ. 40,17 συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆ.

- Εξ. 40,17 Απλωσε επάνω εις την Σκηνήν τα εσωτερικά της καλύμματα και επάνω εις αυτά ετοποθέτησε τα εξωτερικά σκεπάσματα της Σκηνης, όπως είχε διατάξει ο Κυριος τον Μωϋσήν.
- Εξ. 40,18 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν
- Εξ. 40,18 Ἐλαβε τα Μαρτύρια, δηλαδή τας λιθίνας πλάκας των εντολών, τας ἔθεσε εντός της Κιβωτοῦ, προσήρμοσε τους αναφορεῖς εις την Κιβωτὸν,
- Εξ. 40,19 καὶ εἰσήνεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Εξ. 40,19 και εισήγαγε την Κιβωτὸν εις την Σκηνήν (στον ὄχιον ὄχιον ἄγιον ἄγιον). Ετοποθέτησε το καταπέτασμα εμπρός και ἔτσι ἐσκέπασε την Κιβωτὸν του Μαρτυρίου ἀπὸ τα μάτια των ἀνθρώπων, ὄχιον ἔχιον διατάξει ο Θεός τον Μωϋσήν.
- Εξ. 40,20 καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνης τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν, ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνης,
- Εξ. 40,20 Ἐθεσε την Τράπεζαν της προθέσεως εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου (στον ὄχιον τον λεγόμενον ἄγια) προς την βορειάν πλευράν της Σκηνης ἔξω ἀπὸ το καταπέτασμα, το ὄχιον ὄχιον τα ἄγια των ἄγιον ἀπὸ τα ἄγια.
- Εξ. 40,21 καὶ προέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Εξ. 40,21 Ἐπάνω εις την τράπεζαν αὐτὴν ἔθεσε τους ἄρτους της προθέσεως ἐνώπιον του Κυρίου, ὄχιον ἔχιον διατάξει ο Κυριος.
- Εξ. 40,22 καὶ ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνης τὸ πρὸς νότον
- Εξ. 40,22 Ἐθεσε την ἐπτάφωτον χρυσὴν λυχνίαν εντός της Σκηνης (εις τα ἄγια) προς την νοτιάν πλευράν αὐτῆς.
- Εξ. 40,23 καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Εξ. 40,23 Ετοποθέτησεν ἐπὶ της λυχνίας αὐτῆς τους λύχνους ἐνώπιον του Κυρίου, ὄχιον ἔχιον διατάξει ο Θεός τον Μωϋσήν.
- Εξ. 40,24 καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνη τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος
- Εξ. 40,24 Ετοποθέτησε το χρυσοῦν θυσιαστήριον εις τα ἄγια εμπρός στο παραπέτασμα, που ὄχιον τα ἄγια των ἄγιον.
- Εξ. 40,25 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῆϊ.
- Εξ. 40,25 Ἐπάνω εις αὐτὸ ἔρριψε το παρεσκευασμένον θυμίαμα και ἐθυμίασεν, ὄχιον τον ἔχιον διατάξει ο Κυριος.
- Εξ. 40,26 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνης
- Εξ. 40,26 Εις την αὐλήν ἀπέναντι της θύρας της Σκηνης ἔθεσε το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων.
- Εξ. 40,27 καὶ ἔστησε τὴν αὐλήν κύκλῳ τῆς σκηνης καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα.
- Εξ. 40,27 Κυκλω ἀπὸ την Σκηνήν και ἀπὸ το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων ἔστησε τα παραπετάσματα της Σκηνης. Ἐτσι ο Μωϋσῆς ἐτελείωσεν ὄχιον αὐτὰ τα ἔργα.
- Εξ. 40,28 Καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή·
- Εξ. 40,28 Και τότε η νεφέλη ἐσκέπασε την Σκηνήν του Μαρτυρίου, η ὄχιον και ἐγέμισεν ἀπὸ θεῖον λάμπιν.
- Εξ. 40,29 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνήν τοῦ μαρτυρίου, ὄχιον ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή.
- Εξ. 40,29 Ο Μωϋσῆς δεν ἠμπόρεσε να εἰσελθῆ εις την Σκηνήν του Μαρτυρίου κατὰ την ὄχιον, διότι η νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν και θεῖα λάμπιν την ἐγέμιζεν.
- Εξ. 40,30 ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνης, ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν·
- Εξ. 40,30 Όταν δε η νεφέλη ὑψώνετο ἀπὸ την Σκηνήν, τότε οἱ Ἰσραηλίται ἀνεχώρουν με ὄχιον τα ὑπάρχοντά των.
- Εξ. 40,31 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἔως ἡμέρας, ἔχιον ἀνέβη ἡ νεφέλη·
- Εξ. 40,31 Και στο ἐχῆς ἐάν δεν ἀνυψώνετο η νεφέλη, δεν ἀνεχώρουν οἱ Ἰσραηλίται μέχρι της ἡμέρας που θα ἀνυψώνετο η νεφέλη.
- Εξ. 40,32 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνης ἡμέρας καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.
- Εξ. 40,32 Διότι η νεφέλη ἦτο ὑπεράνω της Σκηνης κατὰ την ἡμέραν, ἐνώ κατὰ την νύκτα ἦτο ὑπεράνω αὐτῆς πυρ ἐνώπιον ὄχιον των Ἰσραηλιτῶν εις ὄχιον τας στρατοπεδεύσεις και ἀναχωρήσεις αὐτῶν.